

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/002639]

22 DECEMBER 2023. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

1. Algemene toelichting

De wijzigingen in VLAREMA betreffen wijzigingen van of aanvullingen op:

- Hoofdstuk 1, Algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2, Afbakening van de afvalfase
 - Afdeling 2.3. – Specifieke criteria
 - Afdeling 2.4. – Grondstofverklaring
 - Afdeling 2.6. – Materialen waarvoor geen Europese criteria en geen specifieke criteria bestaan
- Hoofdstuk 3, Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid
 - Afdeling 3.1. – Algemene bepalingen
 - Afdeling 3.2. – Aanvaardingsplicht
 - Afdeling 3.4. – Afvalstofspectifieke bepalingen
- Hoofdstuk 4, Algemene bepalingen over het beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
 - Afdeling 4.1. – Indeling van afvalstoffen
 - Afdeling 4.3. – Afzonderlijke inzameling van afvalstoffen
 - Afdeling 4.4. – Algemene regels voor verwerking van afvalstoffen
 - Afdeling 4.5. – Stort- en verbrandingsverboden
- Hoofdstuk 5, Bepalingen over het beheer van specifieke materiaalkringlopen en afvalstoffen
 - Afdeling 5.2. – Bepalingen over het beheer van sommige bijzondere afvalstoffen
 - Afdeling 5.3. – Bepalingen over het beheer van specifieke materialen die geen afvalstoffen zijn
 - Afdeling 5.4. – Bepalingen over het beheer van asbesthoudende materialen
 - Afdeling 5.5. – Bepalingen over het beheer van bedrijfsrestafval
- Hoofdstuk 6, Inzamelen en vervoeren van afvalstoffen

- Afdeling 6.1. – Vervoeren en inzamelen van en handelen en makelen in afvalstoffen
- Afdeling 6.2. - Invoer en uitvoer van afvalstoffen
- Hoofdstuk 7, Registreren en rapporteren van afvalstoffen- en materiaalgegevens
 - Afdeling 7.1. – Algemene bepalingen
 - Afdeling 7.2. – Registers van afvalstoffen en materialen
 - Afdeling 7.3. - Gegevens over de productie van afvalstoffen en materialen
 - Afdeling 7.4. - Gegevens over de verwerking van afval en het gebruik van grondstoffen
- Hoofdstuk 8, Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen die overeenkomstig hoofdstuk 2 in aanmerking komen voor gebruik als grondstoffen
- Bijlagen

Met voorliggend ontwerpbesluit voorzien we maatregelen die bijdragen tot:

- afvalpreventie en vermindering van zwerfvuil
- een betere gescheiden inzameling van afvalstoffen met oog op hun recyclage
- een kwaliteitsvolle toepassing van afvalstoffen als gerecycleerd materiaal
- een veilige verwerking van afvalstoffen
- een optimalisatie van de asbestinventarisatie
- een grotere afzetmarkt voor en circulair gebruik van gerecycleerd materiaal en
- een betere inzameling van data over afvalstoffenproductie, -inzameling en -verwerking.

Afvalpreventie en vermindering van zwerfvuil

Wie producten verkoopt of aanbiedt die gemakkelijk aanleiding geven tot zwerfvuil (tabaksproducten, voedingsmiddelen of dranken), krijgt de verplichting zijn terrein net te houden, en op het eigen terrein (terras, parking ...) enerzijds in te staan voor een correcte inzameling van het afval dat hieruit ontstaat en anderzijds het ontstane zwerfvuil op te ruimen.

Het bestaande verbod voor fruitstickers wordt aangepast om rechtszekerheid te bieden aan de sector, in afwachting van een doelstelling in de Verpakkingsverordening. In februari 2022 werd een protocol ondertekend door Fresh Trade Belgium, Verbond Belgische Tuinbouwveilingen, Boerenbond, Unizo, Comeos, Vlaco vzw, Belgian Biopackaging en de OVAM met als centrale doelstelling te streven naar stickervrije groenten en fruit. De ondertekenende partijen engageren zich op de volgende thema's:

- op EU niveau actief pleiten voor een Europese aanpak van deze problematiek;
- kennisdeling om het gebruik van stickers te voorkomen, zonder dat dit leidt tot meer gebruik van andere verpakkingsmaterialen.
- samenwerking in onderzoek naar vergistbaarheid van stickers.

Het protocolakkoord is aanvullend aan de wettelijke bepalingen van artikel 5.3.14.1.

Bij ongeadresseerd drukwerk dat gratis wordt aangeboden, wordt een volledige plastic wikkel (i.e. die het drukwerk volledig omvat) verboden. Een lint of band die de verschillende folders samenhoudt, blijft wel nog mogelijk.

Betere gescheiden inzameling met oog op recyclage

Het Vlaamse klimaatplan 2021 – 2030 stelt dat we tegen 2030 50% van het recycleerbaar afval in het huishoudelijk restafval en vergelijkbaar bedrijfsafval uit het restafval moeten

houden. Op 5 november 2021 keurde de Vlaamse regering een visienota goed met extra klimaatmaatregelen. Die scherpen de ambities van het Vlaamse klimaatplan aan. Daarin wordt de ambitie opgedreven om tot 75 % van het nog resterende recycleerbare deel in het restafval effectief te recycleren. Betere gescheiden inzameling aan de bron of een grondige nasortering zijn belangrijke maatregelen om deze doelstellingen te realiseren.

Voor bedrijfsafvalstoffen in het algemeen, komen er duidelijker afspraken over voorwaarden voor de gezamenlijke inzameling van een aantal droge, niet-gevaarlijke recycleerbare fracties (papier- en kartonafval, houtafval, metaalafval, harde kunststoffen en folies) die achteraf worden uitgesorteerd.

Het finetunen van dit artikel zorgde echter op zijn beurt voor rechtsonzekerheid voor de stroom bouw- en sloopafval. Een nieuwe onderafdeling zorgt voor duidelijkheid voor de fracties bouw- en sloopafval die op de werf apart moeten worden ingezameld of die via nasortering nog kunnen worden uitgesorteerd en voor recyclage in aanmerking komen.

Met dit voorstel willen we de bouwmaterialaalkringloop optimaal sluiten. De inzameling op de werf en eventuele nasortering moet daarom gebeuren in functie van afvoer voor hergebruik of materiaalrecyclage. Gezien de specifieke samenstelling en herkomst (bouw- en sloopwerven) is het in eerste instantie nodig dat bouw- en sloopafval afzonderlijk van het andere afval (inboedel, bedrijfsrestafval van andere bedrijven, ...) ingezameld en aangeboden wordt. De aannemers moeten voor de eigenlijke sloop- of renovatiewerken alle afvalstoffen die geen bouw- en sloopafval zijn, zoals bijvoorbeeld inboedelafval, gescheiden inzamelen en afzonderlijk van het bouw- en sloopafval afvoeren.

Het Vlaamse beleid zet in de eerste plaats in op sorteren en selectieve inzameling aan de bron, omdat dit de zuiverste fracties oplevert en zorgt voor de meest hoogwaardige recyclage. Daarom worden in artikel 4.3.2 aan de lijst van selectief in te zamelen afvalstromen enkele fracties toegevoegd die typisch zijn voor bouw- en sloopwerven. Naast glas, metaal, harde kunststoffen en hout die reeds in artikel 4.3.2 vermeld waren, kunnen ook volgende typische fracties bouw- en sloopafval gerecycleerd worden en opnieuw ingezet worden in de materialenkringloop: inert puin bestaande uit betonpuin, metselwerkpuin of mengpuin, cellenbeton, glaswol, rotswol, gipskartonplaten en gipsblokken, bitumineus dakbedekkingsmateriaal of afdichtingsmateriaal. Ook specifieke funderingsmaterialen en specifieke verontreinigde fracties bouw- en sloopafval die verderop in de keten tot problemen leiden worden aan de bron gescheiden. Bouw- en sloopafval dat toch nog gemengd wordt ingezameld, moet gecontroleerd worden op sorteerfouten en voor afvoer naar eindverwerking voldoen aan bepaalde resultaatsvoorschriften (eventueel via nasortering). Dit naar analogie met de regelingen voor het gewone bedrijfsrestafval.

In een aantal gevallen is de gescheiden inzameling op de werf niet vereist. Het gaat om werven waar omwille van beperkte hoeveelheden of ruimte, of om technische of veiligheidsredenen geen gescheiden inzameling aan de bron mogelijk of wenselijk is. Alle droge niet-gevaarlijke fracties bouw- en sloopafval mogen in die gevallen samen in eenzelfde recipiënt ingezameld worden, op voorwaarde dat ook dit gemengd bouw- en sloopafval verder wordt behandeld zoals bepaald in de nieuwe onderafdeling 5.2.16.

Daarnaast worden de inzamelaars van bedrijfsrestafval verplicht de kost die ze doorrekenen aan hun klanten proportioneel te maken met het gewicht van het ingezamelde restafval. Op die manier wordt de afvalstoffenproducent gestimuleerd minder gewicht aan

bedrijfsrestafval aan te bieden. Deze actie is ook opgenomen in het Lokaal Materialenplan 2023-2030. Uit de bijhorende ontwerp plan-MER blijkt dat met deze maatregel tot een kwart van de doelstelling richting 30% minder bedrijfsrestafval tegen 2030 kan worden afgelegd.

De reeds in VLAREMA 8 doorgevoerde regeling moet de bronsortering bij bedrijven komende jaren sterk verbeteren. Belangrijk is de visuele controle van de inzamelaar op sorteerfouten en de opmaak van non-conformiteiten die ook een meer gerichte handhaving mogelijk maak ter hoogte van de afvalstoffenproducenten. Deze regeling voor de inzameling van bedrijfsrestafval wordt in VLAREMA 9 nog lichtjes bijgestuurd. Het gebruik van niet-transparante zakken voor gevallen waarin dit nodig is, wordt voortaan beschouwd als een non-conformiteit die de inzamelaar moet registreren, net zoals een effectieve sorteerfout bij de klant.

Het gebruik van camerasystemen voor de opmaak van non-conformiteiten wordt mogelijk gemaakt. Er komen signalen uit de sector dat er gewerkt wordt aan automatisering van de visuele controles op basis van camera's en artificiële intelligentie. Dergelijk camera-systeem kan in de toekomst wellicht beter en efficiënter werken dan handmatig controles

Er wordt een verplichting ingevoerd tot algemene inzameling van bioafval bij de huishoudens. Dit is in lijn met de beleidsbeslissing in het Lokaal Materialenplan.

Er komen regels met betrekking tot uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor online marktplaatsen. Dit heeft als doel om in het buitenland gelegen producenten, die rechtstreeks verkopen aan consumenten op ons grondgebied, makkelijker te integreren in de bestaande UPV-systemen. Zo ontstaat een gelijk spelveld met producenten die verkopen via fysieke winkels.

Kwaliteitsvolle toepassing van afvalstoffen als gerecycleerd materiaal

Bescherming van milieu en gezondheid moet gegarandeerd zijn wanneer afvalstoffen verwerkt worden of gerecycleerd worden in nieuwe toepassingen.

In de procedure voor de aanvraag van en de controles op grondstofverklaringen voor producten die kunnen ingezet worden als bijproduct of als nieuwe gerecycleerde grondstof, worden extra garanties ingebouwd om hun veilige toepassing te verzekeren. Zo moeten de producenten van materialen waarvoor een grondstofverklaring is aangevraagd, alle informatie geven waarover zij beschikken over mogelijke bijkomende ongunstige effecten op milieu en gezondheid van de inzet van dat materiaal. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Hierbij is het de bedoeling dat ze niet enkel informatie geven over de genormeerde parameters, maar ook informatie geven over mogelijk zorgwekkende stoffen waarvoor nog geen normering bestaat. Daarbij beperken ze zich wel tot die stoffen die aanwezig kunnen zijn in de reststroom, maar niet in de primaire stroom. Zij moeten de gebruiksvoorwaarden duidelijk communiceren naar de gebruikers van die grondstoffen. Voor grondstoffen met grondstofverklaring die niet eenmalig worden geproduceerd, moet er een kwaliteitsbewaking zijn die de milieukwaliteit van de grondstof garandeert. Een grondstofverklaring kan worden opgeheven als nieuwe wetenschappelijke inzichten opduiken over de milieurisico's.

De regeling voor het gebruik van afvalstoffen als grondstoffen in kunstmatige afdichtingslagen met waterglas op stortplaatsen wordt geschrapt. Deze toepassing is immers achterhaald.

De normen voor gebruik van afvalstoffen in bouwstoffen worden aangepast en beter afgestemd met de normen voor bouwkundig bodemgebruik van bodemmaterialen in VLAREBO.

De VITO werkte een gemeenschappelijk normenkader uit voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem. Bij de uitwerking van de risicogebaseerde grenswaarden zijn veilige bodem- en grondwaterconcentraties vastgelegd voor een uitgebreide lijst van milieuparameters. Er zijn 2 toepassingsscenario's (al dan niet in contact met grondwater) afgesproken en hetzelfde procesgebaseerd transportmodel voor de verspreiding van de verontreinigingen werd gebruikt. De veilige bodem- en grondwaterconcentraties mogen niet overschreden worden in het evaluatiepunt in de omgeving. Met behulp van het transportmodel en de randvoorwaarden zijn voor alle milieuparameters de risico-gebaseerde grenswaarden afgeleid. Deze risicogebaseerde grenswaarden voor bouwkundige toepassingen zijn bijgevolg volledig op elkaar afgestemd en beschermen het milieu op eenzelfde manier. Na de haalbaarheidsstudie zijn uiteindelijk ontwerpnormen voor alle milieuparameters opgesteld. Er komen dwingende waarden voor 6 bijkomende PAK's waarvoor reeds bodemsaneringsnormen bestaan. De totaalconcentraties van 8 zware metalen voor het gebruik in of als niet-vormgegeven bouwstof worden dwingende waarden.

Voor de acceptatie op stortplaatsen (VLAREM II) wordt de uitloogbaarheid genormeerd voor de parameters Sb, Se, Mo, Ba, sulfaat, chloride en fluoride. Deze parameterlijst is gebaseerd op de Europese Beschikking voor aanvaarding van afval op stortplaatsen (2003/33/EG). De afvalstoffen die omwille van verhoogde uitloogbaarheid voor deze bijkomende parameters niet geaccepteerd worden op een stortplaats voor inerte afvalstoffen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof. Het normenkader voor bouwstof werd daarom hiermee uitgebreid. De dwingende uitloogwaarden voor de parameters antimoon, molybdeen, vanadium, kobalt, seleen en tin gelden enkel voor de as van afvalverbranding en de slakken van metallurgie. Voor barium, bromide, chloride fluoride en sulfaat worden richtwaarden ingevoerd. Overschrijdingen van de richtwaarden zijn toegelaten. Het is de bedoeling om verhoogde uitloogwaarden in kaart te brengen en bepaalde excessen te vermijden. Er wordt rekening gehouden met verbindingen die van nature in primaire grondstoffen aanwezig zijn.

In VLAREL worden wijzigingen aangebracht die ervoor zorgen dat de parameterpakketten voor bouwstoffen die gelden voor erkende laboratoria, afgestemd zijn op de normenkaders vastgelegd in VLAREMA voor bouwstoffen.

Om het duurzaam gebruik van biomassa-reststromen als bodemverbeterend middel te garanderen, wordt een verplichting tot opmaak van een informatiefiche ingevoerd. Deze geldt voor afvalstoffen die door biologische verwerking worden omgevormd tot bodemverbeterend middel/meststof. Door de koppeling met het Algemeen Reglement van de Certificering geldt deze verplichting enkel voor afvalstoffen met een hoger risicoprofiel, en niet voor b.v. groenteresten van de voedingsnijverheid, groenafval of gft-afval. De informatiefiche moet ook worden opgesteld voor afvalstoffen die door een afgeleverde grondstofverklaring rechtstreeks mogen worden gebruikt als bodemverbeterend middel/meststof. De minimale onderdelen van de informatiefiche zullen later worden bepaald via MB.

Om het nieuwe concept van boerderijcompostering als samenwerkingsverband tussen landbouwers en natuurbeheerders te operationaliseren zijn aanpassingen nodig aan het VLAREMA en Vlare II. Artikel 3, §5, 3° van het Mestdecreet definieert dit concept. Daarom wordt bijlage 2.2. aangepast zodat de kwaliteit van boerderijcompost uit een samenwerkingsverband kan worden bewaakt en een einde afvalstatus kan verkrijgen.

In een groot deel van Vlaanderen vormen de lage organische stofgehaltenes in de landbouwbodems een belangrijk probleem. Organische stof is de sleutel tot een goede integrale bodemkwaliteit: van een betere vruchtbaarheid en waterhuishouding tot een hogere weerbaarheid en een actiever bodemleven. Het inbrengen van houtsnippers, afkomstig van het houtig materiaal van beheerresten, in de bodem is in verschillende landen een manier om het organisch koolstofgehalte in de bodem te verhogen. VLAREMA 9 introduceert een kader met voorwaarden waarbinnen houtsnippers als meststof en/of bodemverbeterend middel kunnen worden ingezet. Houtsnippers worden in bijlage 2.2. van het VLAREMA opgenomen, waardoor een grondstofverklaring niet meer vereist is. De milieuverantwoorde toepassing van de houtsnippers wordt geregeld door de voorwaarden die met deze Vlarema wijziging worden geïntroduceerd.

Er zijn nieuwe normen voorzien die de recyclage van luiers mogelijk maken zonder schade aan milieu en gezondheid. Daarbij is een volledig kader uitgewerkt dat zowel kijkt naar de inputstromen, het recyclageproces zelf, als de kwaliteit van de gerecycleerde grondstoffen.

We leggen einde-afvalcriteria vast voor de inzet van opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten als blendcomponent voor de productie van scheepsbrandstof.

De Europese kaderrichtlijn afvalstoffen schrijft voor dat afvalolie moet geregenereerd worden door raffinage van afvalolie. Dat is een handeling van nuttige toepassing en specifiek benoemd als: "R9 Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie". Bij het herraffineren van afvalolie worden steeds verschillende fracties geproduceerd op basis van onder meer de temperatuur en druk. Behalve basisolie worden ook steeds lichtere en zwaardere fracties geproduceerd die in aanmerking komen voor de inzet als blendcomponent in scheepsbrandstof. Het is in die optiek dat het nieuwe VLAREMA-kader milieunormen oplegt voor de inzet van opgewerkte afvalolie of opgewerkte brandstofresten als blendmiddel in scheepsbrandstof. De afvalhiërarchie blijft hierbij nog steeds van toepassing.

In Vlaanderen hebben we een doelstelling voor verwerking van afvalolie van landzijde. Minstens 90% van de ingezamelde afvalolie wordt verwerkt d.m.v. regeneratie of andere gelijkwaardige of betere recyclingbehandelingen. Het overblijvende deel wordt maximaal nuttig toegepast.

De normen voor scheepsbrandstoffen worden internationaal bepaald en zijn op het vlak van milieu niet altijd even streng als voor op het land. De normen worden systematisch verstrengd, vooral voor bepaalde parameters zoals zwavel en in bepaalde zones zoals havens en kustzones. Er is nog steeds een mogelijkheid om buiten deze zones met zware stookolie te varen, die residu's van olieraffinaderijen bevatten. Daardoor werd in het verleden meermaals vastgesteld dat gevaarlijke afvalstoffen gemengd of geblend worden met scheepsbrandstoffen. De Nederlandse inspectie en het Nederlandse gerecht hebben de voorbije jaren verschillende grote controleacties gehouden op de illegale menging in scheepsbrandstof. Ook de Vlaamse inspectiediensten en OVAM werden hierbij betrokken, want diezelfde bedrijven kwamen ook brandstof leveren aan schepen in Antwerpen (of afgeven ingeval niet conform). Het grote probleem was dat in Vlaamse wetgeving geen normen voorzien waren waaraan opgewerkte afvalolie en brandstofresten dienden te voldoen om ingezet te worden als scheepsbrandstof of als blendcomponent in

scheepsbrandstof. Hierdoor was handhaving onmogelijk. In 2019 heeft OVAM samen met de afdeling handhaving, beslist om door VITO een aangepast normenkader te laten uitwerken, dus einde afval criteria uit te werken voor opgewerkte afvalolie. Deze einde afval criteria maken handhaving mogelijk.

Die criteria zijn erop gericht om de milieu-impact te verlagen. In de scheepvaart is het blenden van brandstoffen en diverse inputstromen een algemeen gebruik. De brandstofproducenten zorgen pas na het blendproces dat hun finale brandstof voldoet aan de internationale brandstofnormen. Er zijn geen normen voor de inputstromen of blendmiddelen. De sector hanteert daarvoor eigen mengregels. Dit VLAREMA 9 voorstel geeft net duidelijke milieunormen waaraan de opgewerkte afvalolie en brandstofresten moeten voldoen als deze worden ingezet als blendmiddel in scheepsbrandstof. Op die manier kan een producent van scheepsbrandstoffen geen stromen afvalolie weg mengen met te hoge verontreiniging. Dit voorstel verlaagt de milieu-impact van scheepsbrandstoffen door de lat voor blendcomponenten op basis van afvalolie, hoog te leggen. Er bestaan geen EU EOW-criteria voor afvalolie. De Vlaamse EOW-normen komen steeds bovenop andere brandstofnormen die al van kracht zijn. Deze normen (uit de VITO studie) zijn gebaseerd op de algemene EU regels voor het bepalen van EOW criteria.

In de vorige VLAREMA-wijziging (art. 2.6.5.) werd reeds opgelegd dat voor het gebruik van een afvalstof/materiaal als brandstof, steeds een grondstofverklaring verplicht is. Hierdoor weet de OVAM wat de producent allemaal als brandstof wil inzetten. Enkel reststromen die voldoen aan de normen, krijgen een grondstofverklaring. OVAM heeft tot op heden ook al grondstofverklaringen afgeleverd aan buitenlandse producenten (Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Noorwegen) van opgewerkte afvalolie die voldoen aan deze strenge normen. Ook na het afleveren van een grondstofverklaring moeten de (buitenlandse) producenten en traders op voorhand bewijzen dat de lading voldoet aan de normen. Per lading of per batch dient een analyseverslag aan de afdeling handhaving doorgestuurd te worden.

Om willekeur te vermijden is het noodzakelijk om deze strenge normen (herkomst, minimale verwerking, en samenstelling) te verankeren in VLAREMA. Dit zal ook de handhaving mogelijk maken en discussies die er nu zijn met bunkerbedrijven (binnenlandse en buitenlandse) opwerkingsbedrijven, inzamelaars en verwerkers van afvalolie, vermijden.

Veilige verwerking van afvalstoffen

Er komen nieuwe regels voor de veilige opslag en verwerking van afgedankte batterijen. De afgedankte batterijen moeten beschermd zijn tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade. Aangezien afgedankte lithium batterijen kunnen leiden tot felle brand en het vrijkomen van giftige stoffen, zijn speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig voor de opslag en verwerking van afgedankte lithium batterijen.

Voor het aftappen van koudemiddelen uit de klimaatregelingsapparatuur van afgedankte voertuigen komt er een verstrenging van de opleidings- en examenvereiste. Deze moet om de vijf jaar opnieuw behaald worden en voor alle soorten koudemiddelen. Deze strengere eis is nodig om de garantie op het voldoende aftappen van koudemiddelen te verhogen. Daarnaast komen er enkele verduidelijkingen o.a. wanneer de houder zich ontdoet van een voertuig, de schadebeschrijving zelf die zou moeten leiden tot technisch

totaal verlies, en informatieverstrekking over de depollutiestappen om tot een eenduidiger interpretatie en toepassing van de wetgeving te komen.

De gevaarseigenschap ecotoxiciteit wordt verduidelijkt met het oog op de correcte kwalificatie van een afvalstof als gevaarlijk.

We leggen een procedure vast voor de afwijkingsmogelijkheid die is opgenomen in de POP-verordening m.b.t. het verplicht vernietigen of onomkeerbaar omzetten van bepaalde POP-houdende afvalstoffen. Een houder van een POP-houdende afvalstof kan een gemotiveerd verzoek tot afwijking van deze verplichting indienen bij de OVAM. De OVAM zal gevalspecifiek oordelen over de best mogelijke verwerkingswijze voor de POP-houdende afvalstof.

Zoals reeds voorzien in VLAREBO, worden er bepalingen ingeschreven rond het verplicht gebruik van de methoden in het compendium voor monsterneming en analyse (CMA) als referentie voor het uitvoeren van monsterneming, monster conservering en -bewaring, monstervoorbehandeling en analyse van grondstoffen. Voor de bepaling van PFAS in afvalstoffen worden twee parameterpakketten toegevoegd aan VLAREL, met name PFAS in meststof/ bodemverbeterend middel en PFAS in bouwstof.

Het normenkader voor de toelating van inerte afvalstoffen op stortplaatsen (Vlarem) voor PAK gebaseerd op de vroegere normen van bouwstof in VLAREMA wordt nu gelijkgeschakeld met de nieuwe PAK normen van VLAREBO de gebaseerd zijn op studie 'gemeenschappelijk normenkader VLAREMA-VLAREBO'.

Optimalisatie van de asbestinventarisatie

VLAREMA 9 voorziet in enkele bepalingen voor een goede werking van de certificatie-instellingen voor asbestdeskundigen. Zo voorziet ze in de samenstelling van een sectorraad asbest. Dit orgaan is een sectoraal adviesorgaan dat niet-bindende adviezen kan geven aan de certificatie-instellingen en de OVAM in overeenstemming met het materialendecreet. De instellingen krijgen de verplichting de bij hen gecertificeerde deskundigen te ondersteunen met een helpdesk.

Om de neutraliteit van de asbestdeskundige te garanderen, mag een asbestdeskundige niet tewerkgesteld zijn bij een asbestverwijderaar. De verdere detaillering kan gebeuren op het niveau van het certificatiereglement in overeenstemming met de onverenigbaarheden in de bodemgerelateerde standaardprocedures. Verder komen er een aantal verduidelijkingen over wanneer een asbestinventarisatetest vereist is.

Grotere afzetmarkt voor en circulair gebruik van gerecycleerde materialen

Het Vlaamse klimaatplan 2021 – 2030 stelt dat tegen 2030 de sorteer- en recyclagecapaciteit voor kunststoffen in Vlaanderen moet zijn verviervoudigd ten opzichte van 2015. In de bovenvermelde visienota ter aanvulling van het klimaatplan is de doelstelling opgenomen dat tegen 2030 alle plasticverpakkingen die bij ons op de markt worden gebracht, voor 80% vervaardigd zijn uit gerecycleerd materiaal. Ook het kunststoffenplan 2020 – 2025 benadrukt het belang van de inzet van recyclelaat in

kunststoffen, met aanvullend: "Er moet rekening worden gehouden met de volledige levenscyclus en functionaliteit van producten. Lokale grondstofwinning heeft de voorkeur. Dit vormt het uitgangspunt, zowel voor kunststoffen van fossiele oorsprong, als voor biogebaseerde kunststoffen. Beiden hebben een plaats in de CE. Maar eerder dan een bepaalde grondstof de voorrang te geven, moeten producten vooral slimmer ontworpen worden, zodat ze langer meegaan en makkelijker herstelbaar, herbruikbaar en recycleerbaar zijn. Kunststoffen moeten maximaal recycleerbaar zijn en maximaal gerecycleerd worden. Dit staat ten allen tijde voorop en geldt zowel voor fossielgebaseerde kunststoffen als voor biogebaseerde kunststoffen". Dit standpunt kan toekomstgericht steeds worden herzien naar aanleiding van nieuwe (lokale) ontwikkelingen.

Om het gebruik van kunststofrecycalaat te stimuleren, willen we het gebruik van enkele zorgvuldig geselecteerde kunststof toepassingen verbieden, indien ze geen recycalaat bevatten. Dit zal de recyclage van kunststoffen een duw in de rug geven. Het geeft de relatief jonge recyclage-industrie een gegarandeerde afzet voor hun producten. Momenteel hangt het gebruik van recycalaat sterk af van de prijs van primaire kunststoffen ten opzichte van recycalaat. Dit creëert een instabiel investeringsklimaat voor recyclagebedrijven.

Voor de volgende producten, gemaakt uit kunststof, is bewezen dat het technisch goed mogelijk is om recycalaat in te zetten: compostbakken en compostvaten, rolcontainers voor afval, kweekpotten, kweektrays en plantentrays, geluidsschermen, buizen voor afvoer van regenwater, afvalwater en rioolwater, afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen, raamprofielen. Het gebruik van kunststofrecycalaat wordt hierbij verplicht, indien aangekocht door een overheid. Daarnaast geldt de verplichting ook voor meubilair met kunststoffen onderdelen in openbare ruimten.

Wat de selectie betreft is er rekening gehouden met de volgende voorwaarden:

- Duidelijk afgelijnde toepassing
- Het gebruik van kunststof recycalaat in deze toepassing is technisch goed mogelijk en komt courant voor
- Er zijn weinig tot geen problemen te verwachten met betrekking tot productie, product- en technische vereisten

Hiermee willen we, binnen onze Vlaamse bevoegdheden, invulling geven aan het opleggen van een verplichte recycled content voor bepaalde toepassingen. Dit geeft uitvoering aan actie 25 van het Uitvoeringsplan kunststoffen, en acties C-8 en C-9 van het door de Europese Commissie gesubsidieerde C-Martlife project. In een vorige VLAREMA-wijziging werd reeds een gelijkaardig gebruiksverbod opgelegd voor afvalzakken, met een gunstig gevolg in de praktijk.

We zullen rekening houden met de federale en EU ontwikkelingen aangaande recycled content, maar op deze manier kunnen we de lokale recyclage-industrie alvast de broodnodige steun en zekerheid geven en een voordeel creëren bij verdere Europese ontwikkelingen. Verder is er rekening gehouden met de beschikbaarheid van recycalaat op de markt.

Inzameling van data over afvalstoffenproductie, -inzameling en -verwerking

Europese richtlijnen leggen strengere eisen op voor de rapportering van ingezamelde en gerecycleerde hoeveelheden afval. Voor een goede evaluatie van het beleid en de

handhaving is het ook nodig te beschikken over de juiste gegevensbronnen. Daarbij is het belangrijk dat de gegevens efficiënt worden ingezameld met een minimale administratieve last.

In dit wijzigingsbesluit zijn nieuwe verplichtingen opgenomen aan inzamelaars, handelaars, makelaars en verwerkers van afvalstoffen met betrekking tot rapportering over door hen ingezamelde en verwerkte hoeveelheden. Deze verplichtingen zullen enerzijds toe leiden dat er meer betrouwbare gegevens ter beschikking komen over afvalstoffenbeheer en anderzijds dat de administratieve last bij afvalstofproducenten daalt. De inhoud van de afvalstoffenregisters werd in lijn gebracht met de gegevens die in MATIS zullen opgevraagd worden om een betere tracering van afvalstoffen mogelijk te maken.

Voor meer informatie over MATIS verwijzen we graag naar Vlaamse Veerkracht waarin dit project is opgenomen als VV070. De belangrijkste randvoorwaarden voor het systeem zijn in samenspraak met de stakeholders afgesproken en zijn of worden systematisch ingevuld in de verdere ontwikkeling van MATIS.

Daarnaast zijn een aantal kleinere wijzigingen en rechtzettingen voorzien in verband met vervoerders en inzamelaars, handelaars, makelaars (IHM) en te betalen dossierkost bij grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen.

2. Totstandkoming

De Inspectie van Financiën heeft gunstig advies afgeleverd op 24 juni. Het akkoord van de minister van Begroting is niet vereist.

Het ontwerp van besluit werd op 25 oktober 2022 voor de eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De Vlaamse Toezichtcommissie voor verwerking van persoonsgegevens heeft op 8 november 2022 een advies afgeleverd.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen stelden hun gezamenlijk en unaniem advies vast op respectievelijk 14 december 2022 en 19 december 2022.

Dit ontwerp is op 12 juli 2023 meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij. In het kader van deze procedure gebeurde ook reeds de aanmelding voor richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 'betreffende diensten op de interne markt' (dienstenrichtlijn). De OVAM ontving op 15 oktober van Belnotif het bericht dat er geen reactie werd ontvangen en de tekst kon worden goedgekeurd en gepubliceerd.

De Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) voor de verwerking van persoonsgegevens heeft haar (standaard)advies gegeven op 14 september 2023. De Raad van State heeft advies 74 551/1 gegeven op 25 oktober 2023, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

3. Toelichting bij de artikelen

3.1 Wijzigingen aan het besluit Vlarem

Artikel 2 (art. 5.2.2.6.4, §2, derde alinea, 2°)

De aanpassing in 2° is nodig opdat de benaming voor vloeistoffen en gassen in het systeem voor airconditioning van voertuigen conform de Europese wetgeving "koudemiddelen" zijn. De toevoeging van 6°/2 is nodig omdat dieselemissievloeistof recent verplicht werd voor dieselveertuigen en bij de depollutie moet afgetapt worden.

Artikel 3

Artikel 5.2.4.1.7 van Vlarem II bevat de criteria voor de aanvaarding van inerte afvalstoffen op stortplaatsen. In paragraaf 2, 4° van dit artikel zijn de grenswaarden opgenomen voor het totaalgehalte van organische parameters. Binnen deze organische parameters zijn o.a. de polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) opgenomen. De grenswaarden voor deze PAK's worden met dit besluit aangepast.

De huidige PAK-grenswaarden voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen zijn gelijk aan de waarden in BIJLAGE 2.3.2.A van VLAREMA. Deze PAK-waarden worden enkel nog gebruikt voor asfaltgranulaat, gerecycleerde bitumineuze granulaten en zeefzand van asfalt. Vermits voor de bouwstoffen in het algemeen verwezen wordt naar de PAK-normen van VLAREBO bijlage VI (zie VLAREMA Artikel 2.3.2.1. § 1°) moeten deze PAK-normen ook overgenomen worden in het normenkader voor inerte afvalstoffen op stortplaatsen.

Artikel 4 (art. 5.2.4.1.8 §7)

Artikel 5.2.4.1.8 bevat de criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen. Dit wijzigingsbesluit voegt een hoofdstuk 8 toe aan VLAREMA dat handelt over de monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen. De reden van de toevoeging van dit hoofdstuk wordt toegelicht bij het artikel dat een hoofdstuk 8 toevoegt. Artikel 8.2, paragraaf 1 van dit hoofdstuk maakt de verwijzing naar CMA-analysemethoden in dit Vlarem-artikel overbodig. In artikel 8.2 paragraaf 1 wordt immers bepaald dat "De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM, worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard".

Artikel 5 (art. 5.2.4.1.12 §2)

Artikel 5.2.4.1.12 behandelt de bemonsterings- en testmethoden die van toepassing zijn in het kader van de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen. Voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen bestaan bemonsterings- en testmethoden in het CMA die de VLAREL erkende laboratoria moeten volgen. Voor de testen en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden overeen te stemmen met een code van goede praktijk. Aangezien er ondertussen in het CMA al valabele methoden bruikbaar zijn voor de bemonstering en het testen van afvalstoffen en die ook al door VLAREL-erkende labo's worden toegepast, wordt de verwijzing naar methoden die overeenstemmen met een code van goede praktijk geschrapt.

Artikel 6 (art. 5.2.5.3.2 §3)

Artikel 5.2.5.3.2 bevat de criteria voor de aanvaarding van niet gevaarlijke baggerspecie op monostortplaatsen. Dit wijzigingsbesluit voegt een hoofdstuk 8 toe aan VLAREMA dat handelt over de monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen. Artikel 8.2, paragraaf 1 van dit hoofdstuk maakt de verwijzing naar CMA-analysemethoden in dit Vlarem-artikel overbodig. In artikel 8 paragraaf 1 wordt immers bepaald dat "De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM, worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard".

3.2 Wijzigingen aan het besluit VLAREBO

Artikel 7

Bijlage VI van VLAREBO bevat de waarden voor het gebruik van uitgegraven bodem als bouwkundig bodemgebruik of in vormvast product. Hierin zijn o.m. grenswaarden opgenomen voor 10 PAK's. Deze lijst van 10 PAK's wordt uitgebreid met 6 bijkomende PAK's. Voor deze 6 bijkomende stoffen bestaan al bodemsaneringsnormen. Door de kruisverwijzing in VLAREMA van de normen voor organische verontreinigingen naar BIJLAGE VI van VLAREBO worden de 6 bijkomende PAKs met norm in deze bijlage VI opgenomen. De normwaarden zijn opgesteld in de VITO-studie "gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem".

3.3 Wijzigingen aan het Milieuhandhavingsbesluit

Artikel 8 (bijlage VIII)

Artikel 6 vervangt integraal de bijlage VIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze bijlage VIII bevat een oplijsting van alle milieu-inbreuken in het VLAREMA en wordt nu volledig geactualiseerd en in overeenstemming gebracht met de wijzigingen die met dit wijzigingsbesluit zullen doorgevoerd worden.

Artikel 9 (bijlage XXIII)

Dit artikel wijzigt bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsbesluit. Met de wijzigingen aan het VLAREL moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsdecreet aangepast worden.

3.4 Wijzigingen aan het besluit VLAREL

Artikel 10 (art. 4,§1)

Dit artikel wijzigt artikel 4, §1, van het VLAREL naar aanleiding van de invoering van een definitie voor VLAREMA zodat het gehele opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering niet telkens vermeld moet worden wanneer in het VLAREL naar dit besluit verwezen wordt

Artikel 11-13 (art. 6, 24/7 en 40/3)

Dit artikel wijzigt artikel 6, 24/7 en 40/3 van het VLAREL naar aanleiding van de invoering van een vijfjaarlijkse bijscholing voor de erkende technici voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen en dit enkel voor de technici die

werken in een erkend centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7,§3, van het VLAREMA. In dat geval is enkel een examen verplicht, en zijn de technici vrijgesteld van bijscholing.

We anticiperen hiermee reeds op de in herziening zijnde Verordening gefluoreerde broeikasgassen. De ontwerp tekst van de herziening neemt naast een uitbreiding van de initiële opleiding/examen voor andere voertuigtypes, ook een actualisatie/periodieke verplichting op tot opleiding en/of evaluatie. Wachten tot de definitieve tekst van de herziening, de verdere bepaling van de uitvoeringsbepalingen in implementing acts, de herziening van de Verordeningen per toepassingsgebied zal echter nog tijd vragen terwijl nu al een hele tijd dat de kennis en kunde bij de erkende centra veel te laag is waardoor veel te weinig koudemiddelen afgetapt worden en vrijkomen in het milieu. OVAM maakte een inschatting dat 1 op 4 erkende centra slecht tot zeer slecht hiermee omgaat. Uit praktijkervaring blijkt dat de kennis niet lang behouden blijft en in de loop van de tijd het aftaproces verder afwijkt van wat er wordt aangeleerd in de opleiding. Hierdoor is er te weinig garantie dat voldoende koudemiddelen afgetapt worden. Daarnaast gaat het om materie die technisch in de tijd evolueert waardoor ook de minderheid van mensen die de kennis wel behoudt, ook na een tijd niet meer over actuele kennis beschikt. Voor sommige andere sectoren met koudemiddelen bestaat er ook al een verplichting tot 5-jaarlijkse opleiding volgen. De opleiding en het examen duurt maar een halve dag en de kostprijs is heel beperkt.

De bijkomende periodieke opleidings- en examenplicht laten we enkel gelden voor verwerkers van afgedankte voertuigen (erkende centra), niet voor garages: dus slechts 76 bedrijven in totaal (tov ongeveer 25.000 garages). Er zijn namelijk geen gelijkaardige vaststellingen gedaan in de garagesector waardoor (voorlopig) de éénmalige opleiding/examen voor garages kan volstaan (we volgen de erkende centra zeer nauw op en er gebeurt ook frequent handhaving, geen van beide is het geval bij garages, maar daar is wel een hogere professionalisering dan bij de verwerkers wat betreft autotechnologie).

Bovendien houden we rekening met kwaliteitscriteria. De erkende centra die van de verminderde periodiciteit van keuringen genieten, moeten enkel het examen opnieuw doen en geen bijscholing volgen. Om verminderde periodiciteit te bekomen, moet men oa een minimum aantal punten voor depollutie bekomen waarbij koudemiddelen de grootste waarde krijgen gezien het milieubelang.

Er wordt gekozen voor een fysieke praktijkopleiding, in lijn met andere opleidingen in het VLAREL. Een modernisering dringt zich echter op. Afdeling GOP heeft hiervoor in 2020 de studie "Participatietraject Erkenningen Leefmilieu" uitgevoerd waarin de erkenning onder de loep genomen werd. Het doel is dat afdeling GOP de resultaten van deze studie zal bespreken met de sectorfederaties die de opleidingen geven en verder evalueren om tot een algemene wijziging van alle opleidingen te komen. Een exacte timing hiervoor is nog niet gekend. Gezien het milieubelang lijkt het ons niet verantwoord daarop te wachten en deze opleiding nu reeds in te voegen.

Anderzijds zijn de modaliteiten van de initiële opleiding en examen per toepassingsgebied van de Verordening bepaald in aparte Verordeningen. Er kan dus niet vrij gekozen worden hoe de opleidingen zullen gegeven worden. Deze modaliteiten leggen op dat het

moet gaan om een praktijkopleiding, met opleidingsgetuigschrift door een erkende instantie. We verwachten minstens dezelfde voorwaarden voor de bijscholing.

Artikel 14 (art. 43/10)

Dit artikel wijzigt artikel 43/10 van het VLAREL. Een opleidingscentrum moet erkend zijn om de bijscholing die met het voorliggend ontwerpbesluit ingevoerd wordt voor de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen te organiseren. Een erkend opleidingscentrum moet voldoen aan specifieke gebruikseisen voor de organisatie van de bijscholing met het oog op kwaliteit en uniformiteit over alle erkende opleidingscentra heen. Met dit artikel worden verplichtingen voor de organisatie van de bijscholing aan de erkende opleidingscentra opgelegd om deze kwaliteit en uniformiteit te bekomen (bv. over de inhoud van de bijscholing en het examen en een voorafgaande meldingsplicht van de bijscholing bij de overheid). Het niet voldoen aan deze verplichtingen kan leiden tot een schorsing of opheffing van de erkenning of tot andere maatregelen conform het Milieuhandhavingsbesluit.

Artikel 15

1° Een normenkader voor de aanwezigheid van poly- en geperfluoreerde alkyl verbindingen (PFAS) in afvalstoffen bestemd voor gebruik in of als bodemverbeterend middel of meststof is momenteel in ontwikkeling. Ter voorbereiding daarvan werd in eerste instantie een tijdelijk handelingskader inclusief toetsingswaarden uitgewerkt. We willen betrouwbare analyseresultaten van PFAS in bodemverbeterend middel of meststof. Daartoe moeten de analyses in de toekomst gebeuren in een daarvoor VLAREL-erkend laboratorium. Daarom wordt een analysepakket PFAS in meststof/ bodemverbeterend middel toegevoegd aan het VLAREL.

Het parameterpakket omvat alle parameters die volgens de huidige CMA methode zowel kwantitatief als niet-kwantitatief bepaalbaar zijn. We nemen alle parameters mee omdat er nog verschuivingen kunnen optreden tussen niet-kwantificeerbare en kwantificeerbare parameters. Door alle parameters op te nemen houden we de VLAREL aanpassing dus maximaal future proof. Bij erkenning van de laboratoria zal tijdens de organisatie van de ringtest verduidelijkt worden welke parameters er kwantitatief beoordeeld zullen worden.

2° De analyse van bouwstoffen moet gebeuren in een daarvoor VLAREL-erkend laboratorium. Bij de criteria voor gebruik als bouwstof, vermeld in art. 2.3.2.1 §1 van VLAREMA, is er een verwijzing naar VLAREBO. Hierdoor moeten ook cyanides kunnen gemeten worden op bouwstoffen. Het parameterpakket voor de analyse van bouwstof moet afgestemd worden met de gewijzigde normering in VLAREMA bijlage 2.3.2.B en VLAREBO bijlage VI. Het pakket A.3.1 stemt niet meer overeen met de uitgebreidere parameterlijst in deze bijlagen. Het pakket A.3.1 wordt daarom geschrapt.

In de definitie "vormgegeven bouwstof" is geen oppervlaktegerelateerde afgifte en diffusieproef meer opgenomen. De maximale beschikbaarheidstest en standtest die hiervoor gebruikt werden, zijn overbodig geworden en pakket A.3.2. wordt daarom geschrapt.

3° Door gewijzigde normering voor gebruik als bouwstof in VLAREMA bijlage 2.3.2.B en VLAREBO bijlage VI wordt een nieuw parameterpakket A.3.4 toegevoegd aan bijlage 3, punt 5° in VLAREL.

4° Een normenkader voor de aanwezigheid van poly- en geperfluoreerde alkyl verbindingen (PFAS) in afvalstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof is momenteel in ontwikkeling.

We willen betrouwbare analyseresultaten van PFAS in bouwstof. Daartoe moeten de analyses in de toekomst gebeuren in een daarvoor VLAREL-erkend laboratorium. Daarom wordt een analysepakket PFAS in bouwstof toegevoegd aan het VLAREL.

3.5 Wijzigingen aan het besluit VLAREMA

Artikel 17

1° Dit wijzigingsbesluit voegt een definitie toe voor "brandstofresten". Deze worden gedefinieerd als afval van reguliere brandstoffen die zijn bestemd voor het aandrijven van motoren, al dan niet vermengd met afvalolie. Deze definitie wordt ingevoerd omdat er in afdeling 2.6 van VLAREMA einde-afval criteria worden opgenomen voor gebruik van brandstofresten in scheepsbrandstof.

2° In VLAREMA wordt "compendium" of "CMA" 23 maal vermeld, namelijk in definitie vormgegeven bouwstof, afdelingen 8.2 en 10.6, bijlagen 2.3.1.A, 2.3.1.B, 2.3.2.C, 2.3.2.D en 2.3.2.E, bijlagen 2.3.2.A en 2.3.2.B, bijlagen 2.3.4.B en 2.3.4.C. Daarom is het aangewezen dit hier te definiëren.

3° De bepaling van het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen moet op een eenduidige manier gebeuren voor alle toepassingen in VLAREMA. Daarom is er een definitie "gehalte gerecycleerde kunststoffen" toegevoegd.

4° Er wordt een definitie voor gemengd bouw- en sloopafval ingevoerd in relatie tot de nieuwe sorteerregels in art. 4.3.2 en het invoeren van de nieuwe afdeling 5.2.16. Gemengd bouw- en sloopafval omvat zowel niet-selectief ingezameld bouw- en sloopafval conform de voorwaarden in artikel 4.3.2, niet-selectief ingezameld bouw- en sloopafval waarbij die voorwaarden niet werden gerespecteerd, alsook fracties bouw- en sloopafval waarvoor selectieve inzameling niet verplicht is.

5° De wijziging in de definitie onder punt 27° (geneeskundige praktijk) is noodzakelijk omdat er éénmaal foutief in wordt verwezen naar de definitie onder punt 42° (instelling voor geneeskunde). Dit moet een verwijzing zijn naar de definitie onder punt 43° m.n. een verwijzing naar de definitie van instelling voor verzorging

6° Om te worden beschouwd als "gerecycleerde granulaten" is het noodzakelijk dat die gecertificeerd zijn volgens het geldende eenheidsreglement. Daarom wordt in de definitie toegevoegd dat enkel granulaten die zijn gecertificeerd volgens het eenheidsreglement kunnen worden beschouwd als "gerecycleerde granulaten".

7° De toevoeging van de tweede zin aan de definitie neemt de onzekerheid weg over de toepassing van het artikel 4.3.3 op afbraakwerken waarbij op dezelfde omgevingsvergunning zowel zuivere bedrijfsgebouwen, gebouwen voor gemengd gebruik en woongebouwen zijn opgenomen. Zonder de bijvoeging ontstaat de indruk dat enkel gemengde gebouwen gevat zijn door de definitie hoofdzakelijk residentieel. Het is de bedoeling om voor afbraakwerken op werven met zowel bedrijfsmatige als

woongebouwen een correcte, eenduidige interpretatie van het toepassingsgebied te doen.

8° Heel veel lokale verenigingen gebruiken flyers om allerlei activiteiten bekend te maken. Vandaag mogen dergelijke flyers niet bezorgd worden in brievenbussen met een sticker. Om lokale verenigingen maximaal te vrijwaren, worden deze flyers uitgezonderd in de definitie van reclaimedrukwerk en mogen ze dus wel worden bezorgd.

9°-10° en 12° De definities van sorteerzeefgranulaat, sorteerzeefzand en sorteerzeefpuin worden verduidelijkt. Deze drie stromen vallen onder het toepassingsgebied van het kwaliteitsborgingsysteem voor puin van sorteerinrichtingen, dat als bijlage is opgenomen in het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten. In de drie definities wordt er op een eenduidige manier naar dit kwaliteitsborgingsysteem verwezen. Dit kwaliteitsborgingsysteem veronderstelt onder andere een uitsortering van de fysische verontreiniging en de asbesthoudende materialen uit het puin en een voorafzeving op een zeef van 20 mm. Deze vereisten worden in de definities opgenomen.

11° De toevoeging van de definitie voor "stalmest" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van die term in bijlage 2.2.

13° Vormgegeven bouwstof (b.v. mager beton) is het resultaat van een bepaalde receptuur van de potentiële bouwstof met andere materialen. In het punt b) van de definitie wordt de minimale druksterkte behouden op 9 N/mm² maar uitgedrukt als 9.0 N/mm². Bij de bepaling worden de individuele sterktewaarden afgerond op de dichtstbijzijnde 0.05 N/mm² en de gemiddelde waarden op de dichtstbijzijnde 0.1 N/mm². De norm voor de druksterkte wordt ook op 1 decimaal vastgelegd. Info van OCV en WTCB geven aan dat bij lagere druksterkte van bouwstof (minder goede binding in cementmatrix) gemakkelijker deze samenhang wordt verbroken door mechanische bewerkingsstappen bij het manipuleren en bewerken. Hieruit kunnen we aannemen dat er meer zeefdoorval zal ontstaan bij afzeving van dit slooppuin over een 20 mm zeef. Ook bij mengsel van grond met dit slooppuin zal bij de grond ook een grotere hoeveelheid van dit slooppuin bij de zeefdoorval terecht komen.

Er zijn dus wel aanwijzingen dat bij normale sloopactiviteit van de stabilisé-toepassing en de afzeving over 20 mm een groter deel van het opgebroken puin bij de zeefdoorval zal terechtkomen. Bij afzeving van dit puin met grond kan een groter deel bij de zeefdoorval terechtkomen en als grond afgezet worden. Stabilisé met hoge totaalconcentraties aan zware metalen die boven de grenswaarden van bijlage VI VLAREBO gaan, kan dus ook verhoogde totaalconcentraties in de grond (zeefdoorval) veroorzaken en dit willen we maximaal vermijden.

Het punt c) in de definitie wordt geschrapt omdat een vormgegeven bouwstof in zijn eerste leven ooit wordt gesloopt, gebroken en dan in een tweede leven als granulair materiaal gebruikt kan worden. Granulaire materialen worden standaard uitgeloozd met de kolomproef op gebroken materiaal < 4mm. De diffusieproef met bijhorend normenkader kan dus geschrapt worden.

14° De definitie voor "werk" is overbodig geworden om volgende redenen. De vroegere definitie voor "bouwstof" was omschreven als "stof die bestemd is om in een werk te worden gebruikt". Deze definitie is gewijzigd en de term "werk" komt niet meer voor in de huidige definitie voor "bouwstof".

De aanduiding "bouwkundig grondwerk" in de definitie "werk" kan verward worden met de omschrijving "bouwkundig bodemgebruik" in het kader van het VLAREBO-besluit.

Deze laatste term wordt specifiek ingevuld voor bodemmaterialen via het Ministerieel Besluit van 27 maart 2019 tot vaststelling van de lijst van toepassingen voor bouwkundig bodemgebruik. Het gebruik van potentiële bouwstoffen en bodemmaterialen gebeurt respectievelijk volgens VLAREMA en VLAREBO. Het laatste tekstdeel van de definitie werk 'duidelijk te onderscheiden van de bodem' is een gebruiksvoorwaarde die wordt opgenomen onder "Onderafdeling 5.3.3. Voorwaarden voor het gebruik van grondstoffen als bouwstoffen."

De toevoeging van de definitie voor 'wegwerpluier' zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term 'wegwerpluier' in onderafdelingen 3.4.13 en 5.2.15.

15° Het betreft een technische wijziging. Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 is intussen vervangen door Verordening (EU) 2018/858. Richtlijn 2002/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 maart 2002 is vervangen door Verordening (EU) 168/2013).

16°-17° en 18°-19° De wijzigingen onder de punten 16°-17° en 19°-20° worden doorgevoerd omdat de definities van kunststof, plastic en gehalte gerecycleerde kunststoffen worden opgenomen onder paragraaf 2 van dit artikel 1.2.1 van VLAREMA. Zo gelden ze voor het volledige VLAREMA besluit en niet enkel voor bepaalde delen ervan. Een kleine bijsturing, zonder inhoudelijke wijziging, was hiervoor nodig in de definitie van plastic draagtassen en kunststoffen afvalzak.

20° De toevoeging van de definitie "kunststoffen rolcontainer voor afval" zorgt voor duidelijkheid bij het gebruik van de term "kunststoffen rolcontainer voor afval".

De toevoeging van de definities voor "kweekpot, kweektray en plantentray" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de termen "kweekpot, kweektray en plantentray" in de onderafdeling 5.3.19.

De toevoeging van de definitie voor "meubilair in de openbare buitenruimte" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "meubilair in de openbare buitenruimte" in de onderafdeling 5.3.20.

De toevoeging van de definitie voor "kunststoffen geluidsscherm" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "geluidsscherm" in de onderafdeling 5.3.21.

De toevoeging van de definitie voor "kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen" in de onderafdeling 5.3.23.

De toevoeging van de definitie "kunststoffen raamsysteem" zorgt voor duidelijkheid bij het gebruik van de term "kunststoffen raamsysteem" in de onderafdeling 5.3.24.

Artikel 18 (art. 2.3.1.1)

Art. 2.3.1.1 bepaalt reeds: "Een materiaal mag alleen als grondstof worden beschouwd als het gebruik over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de menselijke gezondheid.". Daarmee gelinkt stelt het DABM dat het milieubeleid streeft naar een hoog beschermingsniveau. Het berust onder meer op het voorzorgsbeginsel en

het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, het standstill-beginsel en het beginsel dat de vervuiler betaalt.

Het voldoen aan artikel 2.3.1.1 impliceert een gedeelde verantwoordelijkheid tussen overheid en producent. Enerzijds normeert de overheid via VLAREMA een aantal parameters voor het gebruik van een materiaal als grondstof. Anderzijds wordt van de producent verwacht dat hij op basis van zijn kennis over de samenstelling van zijn materiaal de risico's afweegt van andere stoffen die aanwezig kunnen zijn in de (potentiële) secundaire grondstof, maar niet in de primaire grondstof die ze vervangt. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Logischerwijze wordt in eerste instantie gekeken naar de aanwezigheid van stoffen vermeld in de kandidaatslijst, autorisatielijst of restrictielijst van REACH of stoffen vermeld in bijlage I van de POP-verordening. De OVAM zal deze informatie steeds toetsen aan internationale grenswaarden of voorstellen ivm schadelijke stoffen.

Al te vaak nog wordt de afweging of een materiaal in aanmerking komt voor gebruik als grondstof beperkt tot de set aan parameters die in VLAREMA genormeerd zijn. Met het invoegen van deze melding of informatieplicht willen we:

- Bij producenten het bewustzijn verhogen dat andere verontreinigingen dan de genormeerde een impact kunnen hebben op mens en milieu en dat zij hier dienen bij stil te staan (=sensibiliserend effect);
- De overheid in staat stellen om het geheel van grondstofverklaringen op een goede manier te beheren. Zo kan een melding aanleiding geven tot bijkomend onderzoek of grondstofverklaringen voor soortgelijke materialen ook soortgelijke risico's geven, aanpassing van de gebruiksvoorwaarden, een tijdelijk handelingskader...;

Sinds 2012 worden grondstofverklaringen afgeleverd voor onbepaalde duur. Inzichten over de aanwezigheid en schadelijkheid van bepaalde stoffen evolueren echter in de loop van de tijd. Deze melding of informatieplicht samen met andere artikelen in dit wijzigingsbesluit moeten toelaten steeds een geheel aan actieve grondstofverklaringen te hebben die geen ongunstige effecten hebben op het milieu of de menselijke gezondheid.

Artikel 19 (art. 2.3.1.2)

Deze bepaling is achterhaald, aangezien afvalstoffen in de praktijk niet meer worden gebruikt bij de productie van een afdichtingslaag. Voor slibs en vliegias zijn er momenteel veel duurzamere oplossingen. De uitzonderingsregel voor materialen in de afdichtlagen in het 2de lid wordt daarom geschrapt.

Artikel 20 (art. 2.3.1.3)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is het gebruik in kunstmatige afdichtingslagen achterhaald en wordt dit toepassingsgebied in het tweede lid geschrapt.

Artikel 21 (art. 2.3.1.3/1)

Het betreft een kleine wijziging om in lijn te met het bodemdecreet. Bij een vorige wijziging van het bodemdecreet zijn de artikelen rond 'risicobeheer' afgeschaft.

Artikel 22 (artikel 2.3.1.3/2)

De termijn waarbinnen de grondstoffenproducent een non-conformiteit van de grondstof moet melden aan de toezichthoudende overheid wordt ingekort van zeven kalenderdagen naar een werkdag. De reden hiervoor is om de toezichthouders de mogelijkheid te bieden sneller op te treden om mogelijke milieuschade door het verder gebruik van de niet conforme grondstof te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken, door bijvoorbeeld het opleggen van veiligheidsmaatregelen.

Met de overige wijzigingen verduidelijken we een procedure die in de laatste wijziging van het VLAREMA is opgenomen, rekening houdend met een aantal praktische problemen die we hebben vastgesteld bij de erkende laboratoria.

Artikel 23 (artikel 2.3.1.4.)

Met dit artikel leggen we vast dat de producent steeds moet beschikken over en handelen volgens een gedocumenteerd proces voor kwaliteitsborging dat de continue kwaliteit van de grondstof en het voldoen aan de criteria van het VLAREMA en de grondstofverklaring moet garanderen. Deze verplichting geldt niet voor eenmalige partijen.

Het proces voor kwaliteitsborging is bewust niet gekoppeld aan een bepaalde ISO of gelijkaardige norm. Naast de kwaliteitsgarantie heeft de verplichting ook een sensibiliserend effect. We willen de producent hiermee wijzen op zijn verantwoordelijkheid om naast de analyses van de externe controle die een momentopname zijn, continue de kwaliteit via analyses van zelfcontrole te waarborgen van de grondstoffen die worden geproduceerd zodat deze te allen tijde voldoen aan de eisen van het VLAREMA en de grondstofverklaring. Het staat de producent vrij hiervoor het meest geschikte systeem op te zetten of te gebruiken in functie van de geproduceerde grondstoffen.

Het artikel is niet van toepassing op partijen grondstoffen die eenmalig ontstaan. Om de kwaliteit te waarborgen moet een continu proces dat grondstoffen produceert voldoen aan een zekere vorm van kwaliteitsborging om fluctuaties in de afgeleverde kwaliteit te vermijden. Bij eenmalige partijen wordt de kwaliteit gewaarborgd door een representatieve partijkeuring vermits er geen continu proces aanwezig is.

Artikel 24 (artikel 2.3.2.1 §1 en §3)

1°-2° In de zinsnede "geldende voorwaarden voor werken of bouwstoffen" wordt de term "werken" geschrapt. De voorwaarden voor werken zijn gebruiksvoorwaarden, vandaar dat ze hier niet thuishoren.

3° Drie maanden na de inwerkingtreding van VLAREMA (zie overgangsbepalingen) worden punten 2° en 3° aangepast tot onderstaande. Voor lopende grondstofverklaring geldt nog een overgangstermijn van 1 jaar vanaf het moment van inwerkingtreding.

In 2° "zijn richtwaarden" wordt vervangen door "zijn dwingende waarden voor het onvermengd gebruik als niet vormgegeven bouwstof en voor het vermengd gebruik in niet-vormgegeven bouwstof met druksterkte van minder dan 6,0 N/mm²". Met het invoeren van dwingende waarden voor de totaalconcentratie van 8 zware metalen voor het gebruik in of als niet-vormgegeven bouwstof wordt een volledige afstemming bekomen met de normen voor het bouwkundig bodemgebruik van bodemmaterialen in VLAREBO. Deze bepaling treedt pas in werking één jaar na de publicatie van het besluit.

In 2° "Voor de metalen waarbij de totaalconcentraties lager zijn dan de waarden voor vrij gebruik van uitgegraven bodem, vermeld in bijlage V van het VLAREBO, moet de uitloogbaarheid niet bepaald worden" wordt geschrapt.

In tegenstelling tot bodemmaterialen bestaat er bij potentiële bouwstoffen voor de metalen geen correlatie tussen totaalconcentratie en uitloogbaarheid (distributiecoëfficiënt K_d). De zware metalen kunnen onder zeer diverse chemische verbindingen met zeer verschillende oplosbaarheden voorkomen. Potentiële bouwstoffen met lage totaalconcentraties kunnen toch een hoge uitloogbaarheid boven de maximale grenswaarden bezitten. Dit laatste betekent dat er voor potentiële bouwstoffen uit industriële processen bij eerste gebruik geen veilige grenzen voor totaalconcentraties kunnen bepaald worden waarbij de uitloogbaarheid steeds zal voldoen aan de dwingende normen. Niet-verplichte meetresultaten bevestigen voorgaande stelling. Omdat de uitloogbaarheid van de metalen cruciaal is voor de potentiële milieu-impact bij het gebruik wordt de voormelde vrijstelling geschrapt.

In VLAREBO zijn totaalconcentraties voor zware metalen dwingend voor bouwkundig bodemgebruik. Ook voor niet-vormgegeven bouwstof worden de totaalconcentraties voor metalen dwingende waarden wegens het risico op bodemverontreiniging. Dit kan optreden op de gebruikslocatie na het slopen. Er is ook het risico op verontreinigd zeefdoorval bij het afzeven van mengsel grond met niet-vormgegeven bouwstof, en dat nadien als grond zal gebruikt worden. Potentiële bouwstoffen met hoge totaalconcentraties aan metalen (bv Bijlage VI VLAREBO) kunnen bij onvoldoende binding (druksterkte lager dan $6,0 \text{ N/mm}^2$) gemakkelijker degraderen tot fijnere stukken. Er zijn aanwijzingen dat bij normale sloopactiviteit van dergelijk materiaal en de afzeving over 20 mm een groter deel van het slooppuin bij de zeefdoorval zal terechtkomen. Bij afzeving van dit bouwpuin met grond kan een groter deel bij de zeefdoorval komen en als grond afgezet worden. Om bodemverontreiniging door niet-vormgegeven bouwstof met hoge totaalconcentratie metalen te voorkomen is dus een voldoende binding of druksterkte noodzakelijk.

De volledige tekst van 3° wordt vervangen. De volgende wijzigingen worden aangebracht.

1. De metalen waarvoor de uitloogbaarheid generiek voor alle bouwstoffen geldt, worden voortaan nominatief opgesomd en zijn dezelfde als in VLAREBO regelgeving.
2. Naast niet vormgegeven bouwstoffen, moeten voortaan ook vormgegeven bouwstoffen met dezelfde uitloogproef (ic kolomproef) worden getest. Dit gebeurt weliswaar na het verkleinen van de proefstukken tot korrelgrootte kleiner dan 4 mm. Op deze wijze wordt het potentieel uitlooggedrag getest na de sloop en het breken van de vormgegeven bouwstof en bij een gebruik als granulair materiaal (tweede leven van de bouwstof).
3. De VITO werkte een gemeenschappelijk normenkader uit voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem. Bij de uitwerking van de risicogebaseerde grenswaarden zijn veilige bodem- en grondwaterconcentraties vastgelegd voor een uitgebreide lijst van milieuparameters. Er zijn 2 toepassingsscenario's (al dan niet in contact met grondwater) afgesproken en hetzelfde procesgebaseerd transportmodel voor de verspreiding van de verontreinigingen werd gebruikt. De veilige bodem- en grondwaterconcentraties mogen niet overschreden worden in het evaluatiepunt in

de omgeving. Met behulp van het transportmodel en de randvoorwaarden zijn voor alle milieuparameters de risico-gebaseerde grenswaarden afgeleid. Deze risicogebaseerde grenswaarden voor bouwkundige toepassingen zijn bijgevolg volledig op elkaar afgestemd en beschermen het milieu op eenzelfde manier. Na de haalbaarheidsstudie zijn uiteindelijk ontwerpnormen voor alle milieuparameters opgesteld. Met de vernieuwde onderbouwing van het gemeenschappelijk normenkader is er geen formule meer nodig voor berekening van de bodemimmissie van de metalen in functie van toepassingshoogte en soortelijke gewicht van de bouwstof en van de infiltratiehoeveelheid. Voormelde variabelen en berekeningswijze in bijlage 2.3.2.C worden geschrapt.

4. De zinsnede "effectieve infiltratie in het werk 300 mm/j" wordt geschrapt omdat met het nieuwe normenkader de infiltratie geen bepalende parameter meer is.

Behalve de 8 zware metalen wordt voor de acceptatie op stortplaatsen (VLAREM II) nog de uitloogbaarheid genormeerd voor de parameters Sb, Se, Mo, Ba, sulfaat, chloride en fluoride. Deze parameterlijst is gebaseerd op de Europese Beschikking voor aanvaarding van afval op stortplaatsen (2003/33/EG). De afvalstoffen die omwille van verhoogde uitloogbaarheid voor deze bijkomende parameters niet geaccepteerd worden op een stortplaats voor inerte afvalstoffen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof. In Nederland bevat het Besluit Bodemkwaliteit een normenkader voor bouwstoffen met uitloognormen voor Co, V, Sn, bromide. Afvalstoffen die niet voldoen aan voormelde normen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof in het Vlaamse Gewest.

Om het gevaar voor de gezondheid van de mens en de nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen bij het gebruik van grondstoffen als bouwstof werden voor deze bijkomende parameters in de VITO-studie van het gemeenschappelijk normenkader risicogebaseerde grenswaarden en ontwerpnormen afgeleid. Reeds midden 2009 hebben we de stakeholders geïnformeerd over de bijkomende parameters. We vroegen om deze parameters reeds te analyseren om de haalbaarheid van risicogebaseerde waarden in te schatten. De normvoorstellen zijn tijdens de klankbordgroep van 2011 en de workshop van 2015 aan de sector voorgelegd. Op basis van inputmaterialen in de verwerkingsprocessen kunnen de assen van afvalverbranding en de slakken van metallurgie alle bijkomende parameters bevatten. Qua impact van de normwaarden voor deze nieuwe parameters willen we toch een onderscheid maken. Voor de 6 bijkomende zware metalen zijn de normwaarden dwingende waarden wegens het potentieel gevaar voor de gezondheid van de mens en de nadelige gevolgen voor het milieu.

Het potentieel gevaar van sulfaat, chloride, barium, bromide en fluoride voor de volksgezondheid en het milieu wordt lager ingeschat maar deze verbindingen zoals sulfaten en chloriden komen wel algemeen voor in potentiële bouwstoffen. Deze risicogebaseerde waarden worden voor anionen als generieke richtwaarden gehanteerd. Richtwaarden zijn geen normwaarden, overschrijdingen zijn dus mogelijk. In die zin dienen zij in eerste instantie om inzicht op te bouwen met het oog op een eventuele normering. Indien we echter bij deze inventarisatie toch stoten op extreem hoge waarden, kunnen we deze niet onbesproken laten vanuit het risico op mogelijks ongunstige effecten, cf. art. 2.3.1.1 "Een materiaal mag alleen als grondstof worden beschouwd als het gebruik over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de menselijke gezondheid.". Dit betekent echter niet dat een grondstofverklaring onmiddellijk wordt stopgezet; wel dat de

houder van de grondstofverklaring kan worden gecontacteerd voor meer informatie en de achtergrond achter de extreem hoge waarde kan worden onderzocht. Er wordt daarbij rekening gehouden met verbindingen die van nature in primaire grondstoffen aanwezig zijn.

Voor de grondstoffen die assen van afvalverbranding of slakken van metallurgie bevatten wordt een overgangperiode van 1 jaar voorgesteld om te voldoen aan de normwaarden voor de uitloogbaarheid van de 6 bijkomende metalen. Voormelde grondstoffen blijven het statuut grondstof behouden gedurende een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit. Indien er aanwijzingen zijn dat een andere potentiële bouwstof één of meer van de bijkomende parameters bevat kan de meting van deze parameter ook opgelegd worden. De uitloogwaarden staan in bijlage 2.3.2.B.

4° Met bovenvermelde wijziging betreffende de uitloogbaarheid is punt 4° niet langer nodig en wordt opgeheven.

5° In 7° wordt voor gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten een vrijstelling gegeven voor de dwingende waarde voor totaalconcentratie aan metalen uit bijlage VI van het VLAREBO en een vrijstelling voor de bepaling van de uitloogbaarheid indien de totaalconcentratie voor elk zwaar metaal lager is dan bijlage V van het VLAREBO. Wordt voor 1 of meer zware metalen een overschrijding voor de totaalconcentratie vastgesteld, dan moet de uitloogbaarheid bepaald worden van alle zware metalen.

Uit de evaluatie van de analyseresultaten van de externe controle door de certificatie-instellingen blijkt dat het risico op overschrijding van de totaalwaarden van bijlage VI van het VLAREBO beperkt is voor gerecycleerde granulaten. Enkel voor zink (2.5%) overschrijdt meer dan 1% van de stalen voormelde grenswaarde. Bij overschrijding van de totaalwaarde van bijlage V van VLAREBO is enkel voor de uitloogbaarheid van koper een risico op overschrijding van de uitloognorm (6.5%). Daarom is de vrijstelling van de uitloogbaarheid beperkt voor materialen met lagere totaalconcentratie dan bijlage V van VLAREBO.

Behalve bij de (gereinigde) zeefzanden zullen gerecycleerde granulaten bij gebruik op of in de bodem niet vermengd raken met de onderliggende bodem bij de opbraak en grondverzet. Het risico dat het gebruik ervan bodemverontreiniging zal veroorzaken is dan ook beperkt.

Bovendien zijn deze materialen afkomstig van de verwerking van puin, en dus uit de bouw. Het is onmogelijk voor de breker om te accepteren op niet visuele verontreinigingen zoals totaalconcentraties zware metalen. Bij de andere potentiële bouwstoffen afkomstig van industriële processen is het wel mogelijk om de totaalconcentraties zware metalen nauwgezet op te volgen en zijn de risico's op hoge totaalconcentraties aan zware metalen veel groter.

Met voorliggend voorstel blijft het ook mogelijk om reeds gebruikte bouwstoffen met hogere totaalconcentraties aan zware metalen dan bijlage VI van VLAREBO terug toe te laten in materiaalkringloop van bouwstof. Het zou immers ook niet logisch zijn het eerste gebruik ervan toe te laten en dan later wanneer de gesloopte bouwstof bij de breker gebroken wordt tot gerecycleerde granulaten dan nieuwe gebruiksbepalingen op te leggen voor alle gerecycleerde granulaten, namelijk door enkel het gebruik van gerecycleerde granulaten in vormgegeven bouwstof toe te laten.

Omwille van voormelde redenen willen we de aanpak zoals bepaald in het Eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten behouden en toepassen voor deze

teruggewonnen granulaten. Voor gerecycleerde granulaten, gewassen uitgesorteerd betongranulaat of gewassen metselwerkgranulaat zijn er geen dwingende waarden voor de totaalconcentratie aan de 8 zware metalen en is er een vrijstelling van de uitloogbaarheid van de metalen indien de totaalconcentraties lager zijn dan de waarden vermeld in bijlage V van het VLAREBO.

6° In de nieuwe paragraaf 1/1 worden bepalingen opgenomen voor de reinigbaarheid van materialen die niet voldoen aan dwingende normen voor metalen in paragraaf 1. De reinigbaarheid primeert op het gebruik in een vormgegeven bouwstof. Indien de beoogde grondstof reinigbaar is, moet ze eerst gereinigd worden om het statuut grondstof te bekomen. De reinigbare maar niet gereinigde beoogde grondstof komt niet in aanmerking voor de verwerking tot een vormgegeven bouwstof. De nieuwe tekst legt de verantwoordelijkheid voor het onderzoeken van de reinigbaarheid in functie van het halen van de grenswaarden in paragraaf 1 bij de producent van de beoogde grondstof die de dwingende waarden voor totaalconcentratie of uitloogbaarheid aan zware metalen overschrijdt.

We stellen een getrappt systeem voor. De producent van de beoogde grondstof kiest wie de reinigbaarheid gaat onderzoeken. Dit zal doorgaans een reiniger zijn. We wensen een onafhankelijke tweede mening. De producent doet hiervoor een beroep op een onafhankelijke kennisinstelling die over voldoende expertise beschikt. Deze beoordeelt het onderzoek en geeft ook een eigen advies. Alle resultaten worden in de aanvraag voor grondstofverklaring toegevoegd. De OVAM beslist op basis van deze info of de beoogde grondstof moet gereinigd worden, mag verwerkt worden in een vormgegeven bouwstof of een ander gebruik mogelijk is.

In eerste instantie ligt de focus op de fysico-chemische reinigbaarheid. De studie Beste Beschikbare Technieken (BBT) bij het uitvoeren van bodemsaneringsprojecten en bij grondreinigingscentra (2006) en een geactualiseerde BBT voor reiniging van minerale afvalstromen vormen de basis voor de beoordeling van de reinigbaarheid. De grens tussen reinigbare en niet-reinigbare stromen obv gehalte recyclageresidu (niet reinigbare stromen hebben een recyclageresidu > 40 %) heeft zijn oorsprong in de BBT-studie voor bodemsaneringsprojecten en grondreinigingscentra

Met de nieuwe tekst "Indien de beoogde grondstof niet reinigbaar is, kan ze verwerkt worden volgens een specifieke receptuur tot een niet-vormgegeven bouwstof met druksterkte van minstens 6,0 N/mm² of tot een vormgegeven bouwstof. Bij dit beoogde gebruik wordt voldaan aan de uitloogbaarheidswaarden vermeld in §1 3°" bieden we een oplossing voor niet-reinigbare potentiële bouwstoffen. Door de test met kolomproef wordt het tweede leven gesimuleerd (zie argumentatie hierboven). De specifieke receptuur voor gebruik in de vormgegeven bouwstof moet in de aanvraag voor grondstofverklaring worden opgenomen.

Voor sommige potentiële grondstoffen is een reinigbaarheidstoets niet nodig: slakken van de metallurgie (intrinsiek niet reinigbaar), steenachtige fractie uit bouw- en sloopafval (gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten zijn vrijgesteld van de dwingende waarde voor de totaalconcentratie aan metalen). Op advies van de Raad van State wordt deze lijst opgenomen in de wijzigingstekst.

De minister kan de minimale onderdelen van het onderzoek naar reinigbaarheid bepalen. Het gaat hierbij over de theoretische en praktische reinigingsmogelijkheden, en het verwachte reinigingsrendement.

Ook voor niet-reinigbare materialen die voldoen aan de geldende uitloogcriteria voor zware metalen voor niet-vormgegeven bouwstof en waarvoor geen geschikte receptuur gevonden wordt, blijft een gebruik in een specifieke toepassing mogelijk via een ad hoc benadering. We verwijzen hiervoor naar artikel 2.3.1.3 laatste lid *"Als een materiaal niet voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria, vermeld in afdeling 2.3, kan ze alleen toegelaten worden als er vanuit milieuoogpunt valabele argumenten zijn en daarvoor een grondstofverklaring wordt verkregen."*

7° Ongeacht de oorsprong van de potentiële bouwstof moet de producent garanderen dat voldaan wordt aan het algemene criterium voor de vlottende verontreinigingen. Voor sorteer- en brekerzeefzand kan mits een stringent acceptatiebeleid en eventuele behandeling zoals windshiften de norm van 5,0 cm³/kg voor de vlottende verontreinigingen gerespecteerd worden, zoals bepaald in art. 2.3.2.1, §1, 5°. De verhoogde normwaarde van 7,5 cm³/kg wordt geschrapt.

Artikel 25 (art.2.3.2.3 §2)

De mogelijkheid om een aanvraag voor grondstofverklaring in te dienen als de concrete toepassing nog niet operationeel is, moet niet beperkt worden tot het beoogde gebruik als bouwstof. Voormelde mogelijkheid wordt geschrapt en een generieke bepaling wordt opgenomen onder art. 2.4.2.1 als 2de lid.

Artikel 26 (art. 2.3.3.3 §1)

Om het nieuwe concept van boerderijcompostering als samenwerkingsverband tussen drie landbouwers (waaronder ook natuurbeheerders) te operationaliseren zijn aanpassingen nodig aan het VLAREMA en Vlarem II. Artikel 3, §5, 3° van het Mestdecreet definieert dit concept. Daarom wordt bijlage 2.2. aangepast zodat de kwaliteit van boerderijcompost uit een samenwerkingsverband kan worden bewaakt en een einde afvalstatus kan verkrijgen. De aanpassingen zijn in overeenstemming met de definitie van boerderijcompost, zoals van toepassing in het Mestdecreet.

De geproduceerde boerderijcompost wordt toegepast binnen de regels van het Mestdecreet en haar uitvoeringsbesluiten. Dit betekent onder meer dat bij de opbrenging van dergelijke boerderijcompost, onder de in de mestregelgeving bepaalde voorwaarden, slechts 50% van de hoeveelheid P2O5 als opgebracht beschouwd wordt (cf. art. 13, §5, van het Mestdecreet). Binnen de mestregelgeving is door de dalende fosfaatbestedingsnormen, fosfaat vaak het limiterende element geworden bij de toediening van meststoffen zoals boerderijcompost. Nochtans hebben bepaalde organische mestsoorten zoals boerderijcompost een duidelijk positief effect op het effectieve organisch stofgehalte van de bodem.

Door de limieten die door de bemestingsnormen gesteld worden, kan men, binnen de door de mestregelgeving bepaalde normen, niet steeds de dosis stalmest of compost gebruiken die, met het oog op hun bodemverbeterende functie, nuttig zou kunnen zijn. Om deze reden voorziet de mestregelgeving dat van deze mestsoorten slechts 50% van de opgebrachte hoeveelheid fosfaat in rekening wordt gebracht. Doordat van deze meststof dus een verhoogde dosis toegepast kan worden, is het van belang dat er afdoende controle is op de kwaliteit van de geproduceerde boerderijcompost. Met de

voorgestelde koppeling aan proces- en kwaliteitsopvolging van de geproduceerde boerderijcompost wordt dit verzekerd.

Artikel 27 (art. 2.3.3.4)

Om de transparantie in de verwerkingsketen van biologische verwerking te verbeteren, wordt de verplichting tot opmaak van een informatiefiche geïntroduceerd. Deze informatiefiche was al voorzien via het Algemeen Reglement van de Certificering (ARC) maar wordt nu concreter uitgewerkt. Echter worden enkel biologische verwerkingsinstallaties gevat door het ARC; afvalstoffen die rechtstreeks kunnen worden toegepast als bodemverbeteraar/meststof worden hier niet door gevat. Daarnaast is de inhoud van de informatiefiche in het ARC niet nader omschreven.

De opmaak van de informatiefiche is de verantwoordelijkheid van de producent van de afvalstof, aangezien deze over alle informatie beschikt om de fiche op te maken en up to date te houden. Er wordt een koppeling voorzien met de risicoklassen van afvalstoffen zoals voorzien in het ARC. De koppeling is in functie van het risicoprofiel van een afvalstof.

De minimale onderdelen van de informatiefiche worden bij ministerieel besluit vastgelegd. Bij het ontbreken van de informatie mag het materiaal niet worden verwerkt.

Artikel 28 (art. 2.3.3.5)

In een groot deel van Vlaanderen vormen de lage organische stofgehalten in de landbouwbodems een belangrijk probleem (Tits and Elsen, 2021). In de helft van de akkers en 52% van de weilanden ligt het koolstofgehalte onder de streefzone (= zone van de optimale toestand). Organische stof is de sleutel tot een goede integrale bodemkwaliteit: van een betere vruchtbaarheid en waterhuishouding tot een hogere weerbaarheid en een actiever bodemleven.

Om het organische-stofgehalte en de bodemkwaliteit opnieuw op peil te brengen is een regelmatige aanvoer van vers organisch materiaal onontbeerlijk. Het inbrengen van houtsnippers, afkomstig van het houtig materiaal van beheerresten, in de bodem is in verschillende landen een manier om het organisch koolstofgehalte in de bodem te verhogen. Deze toepassing wordt ook gesubsidieerd door de ecoregeling 'Het verhogen van het organisch koolstofgehalte van bouwland' van het Vlaams GLB 2023-2027.

De voorbije jaren werden er in Vlaanderen verschillende studies uitgevoerd om de positieve effecten, maar ook mogelijke risico's in kaart te brengen. Steunend op deze studies wordt het gebruik van houtsnippers als bodemverbeterend middel onder welbepaalde omstandigheden nu in het VLAREMA opgenomen.

Bij het gebruik van houtsnippers als meststof of bodemverbeterend middel worden de houtsnippers ondergewerkt. Echter kunnen de houtsnippers voorafgaand aan het onderwerken nog een functie vervullen als mulchingmateriaal, om onkruidgroei te beperken of om erosie te beperken. Daarom wordt het gebruik van houtsnippers als mulchingmateriaal ook toegestaan op de landbouwgrond waar de houtsnippers zullen worden ondergewerkt.

Het belangrijkste aspect van de gebruikte houtsnippers is de kwaliteit. De herkomst van de houtsnippers bepaalt in belangrijke mate deze kwaliteit. De houtsnippers die kunnen

gebruikt worden als bodemverbeteraar, worden geproduceerd uit houtige stromen afkomstig van bijvoorbeeld:

- snoeihout dat ontstaat op de gronden van een landbouwbedrijf;
- onderhouden en vergunde wijzigingen van kleine landschapselementen (KLE); KLE zijn de verzameling groene punten en lijnen in het landschap met inbegrip van de bijhorende vegetaties. De KLE's maken deel uit van de natuur maar hun bestaan en uitzicht is vaak het resultaat van menselijk handelen;
- onderhoud van natuurgebieden;
- bosbouwactiviteiten;

Binnen de fruit- en sierteelt is het een gangbare manier van werken om na het oogsten de resten van meerjarige houtige gewassen onder te ploegen. Deze stromen worden beschouwd als houtige afvalstromen die ontstaan binnen het eigen landbouwbedrijf en kunnen volgens deze bepalingen dan ook ter plaatse binnen het eigen landbouwbedrijf worden toegepast als bodemverbeteraar.

De regeling omvat kwaliteitseisen betreffende het organische stofgehalte en koolstof/stikstof (C:N) en koolstof/fosfor (C:P) verhoudingen. Dit voorkomt dat afvalstromen worden ingezet die te snel afbreken (lage C:N verhouding) of die teveel stikstof of fosfor aanbrengen op landbouwgrond. Onderzoek van de BDB heeft aangetoond dat er veel variatie zit in de samenstelling van houtsnippers, vooral omwille van de herkomst (tuinonderhoud, recyclageparken, ...). Met deze samenstellingseisen garanderen we dat de houtsnippers vooral zorgen voor koolstofopbouw en niet voor extra input van stikstof en fosfor in de bodem.

Een bijkomende voorwaarde is dat de landbouwgrond die de houtsnippers ontvangt actief in gebruik moet zijn, waardoor de landbouwer in kwestie geacht is de herkomst en kwaliteit van de houtsnippers te kennen en zodanig in te schatten voor een oordeelkundig gebruik. Voor de definitie van landbouwgrond en landbouwactiviteiten wordt verwezen naar de definities in artikel 2 van het Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid. Deze maatregel draagt ook bij om het illegaal onderwerken of opslaan van groenafval op ongebruikte percelen te voorkomen. Deze maatregel draagt ook bij om het illegaal onderwerken of opslaan van groenafval op ongebruikte percelen te voorkomen.

De analysefrequentie werd vastgelegd per volume houtsnippers en in functie van de grootte van het landbouwperceel. Deze aanpak werd gekozen vanuit de rationale dat grotere volumes houtsnippers een potentieel grotere milieu-impact kunnen hebben wanneer zij niet voldoen aan de kwaliteitseisen.

De samenstellingsvoorwaarden van bijlage 2.3.1. van het VLAREMA moeten worden gerespecteerd. Gelet op de hoge zuiverheid van dergelijke houtsnippers, is er geen analyseverplichting op de parameters vermeld in bijlage 2.3.1. Niettemin kan de toezichthoudende overheid steeds de conformiteit met deze samenstellingsvoorwaarden controleren.

Uit de verschillende uitgevoerde studies kunnen een aantal randvoorwaarden worden geselecteerd met betrekking tot het moment van toevoegen van de houtsnippers, de hoeveelheid toegevoegde houtsnippers, de combinatie met andere meststoffen, het type van grond, het type van teelt, Het is niet haalbaar om de mogelijke (combinaties van)

deze randvoorwaarden in wettelijke bepalingen op te nemen. Deze randvoorwaarden zijn de verantwoordelijkheid van de landbouwer en worden aan de landbouwsector bekendgemaakt via informatieverbreiding van goede landbouwpraktijken.

Bij het gebruik van houtsnippers als meststof of bodemverbeterend middel worden de houtsnippers ondergewerkt. Houtsnippers die worden gebruikt als bodembedekker moeten voldoen aan de voorwaarden in onderafdeling 5.3.15. Een grondstofverklaring is niet vereist. Wanneer landbouwers houtsnippers als bodembedekker gebruiken, moet er voldaan worden aan de voorwaarden van artikel 2.3.3.5 omdat er van wordt uitgegaan dat deze houtsnippers na hun functie als bodembedekker zullen worden ondergewerkt als bodemverbeteraar.

De voorwaarden voor gebruik van houtsnippers als bodembedekker zijn verschillend als die van het onderwerken, omdat het toepassingsgebied verder reikt dan enkel landbouwgrond actief in gebruik en meer herkomsten mogelijk zijn.

De volgende activiteiten en gebieden komen, door een groter risico op ondermaatse kwaliteit, niet in aanmerking voor de productie van houtsnippers:

- aanleg en onderhoud van tuinen, meer bepaald afval dat gras, bladeren, naalden en haagscheersel bevat;
- recyclageparken en afvalverwerkende bedrijven, uitgezonderd de zeefoverloop > 40 mm van groencompostering die beschikt over een keuringsattest voor de geproduceerde groencompost;
- andere industriële activiteiten;
- gebieden met verontreinigde bodems, die al dan niet gesaneerd worden door middel van fyto-remediatie

Er werd gekozen om aanvullend aan de objectieve meetbare criteria, met een negatieve lijst te werken, aangezien de risico's op een ondermaatse kwaliteit beperkt zijn voor het merendeel aan houtige stromen. Enkel welbepaalde stromen waarvan geweten is dat de kwaliteit ondermaats kan zijn, of waar er risico's bestaan op vermenging met niet toegelaten afvalstromen, zijn opgenomen in deze negatieve lijst.

Houtsnippers mogen niet worden geproduceerd op basis van materiaal dat besmet is met plantpathogenen, of uit invasieve soorten, om de verdere verspreiding te voorkomen.

Vanuit een integrale aanpak van het landschap wil deze regeling een verbinding maken tussen lokaal geproduceerde houtsnippers en de lokale nood aan het verhogen van het organisch koolstofgehalte in landbouwgronden. Op deze wijze versterken we de synergie tussen landschapsbeheer en landbouw. Vanuit duurzaamheidsperspectief is het niet aangewezen om houtsnippers over grote afstanden te vervoeren voor gebruik in Vlaanderen. Daarom wordt deze regeling beperkt tot het gebruik van houtsnippers geproduceerd in gebieden gelegen in het Vlaams gewest.

Deze voorwaarden zijn niet van toepassing op particulieren die groenafval uit het onderhoud van de eigen tuin, in hun eigen tuin terug toepassen als bodembedekker.

Artikel 28, §1 voorziet dat houtsnippers, die voldoen aan de voorwaarden van artikel 28, als bodembedekker kunnen worden gebruikt in landbouwgebieden. De koppeling tussen het gebruik als bodembedekker en de voorwaarden van artikel 28 is noodzakelijk omdat in de praktijk bodembedekkers op landbouwgronden bij het eerstvolgende teeltseizoen

zullen worden ondergeploegd in de bodem en bijgevolg dan een functie als bodemverbeteraar zullen hebben. Deze koppeling maakt het ook mogelijk om alle voordelen van beide toepassingen van houtsnippers (i.c. bodembedekker en bodemverbeteraar) maximaal te exploiteren (...). Artikel 67 geldt buiten landbouwgronden. De term landbouwgrond moet worden gelezen als een grondperceel dat in gebruik is voor de teelt van gewassen. In gebieden die overeenkomstig de ruimtelijke uitvoeringsplannen als agrarisch gebied zijn aangeduid, mogen houtsnippers overeenkomstig de voorwaarden van artikel 68 als bodembedekker worden toegepast op percelen die niet in gebruik zijn voor de teelt van gewassen.

Artikel 29 (art. 2.3.4.1)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is dit artikel rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en wordt dit daarom geschrapt.

Artikel 30 (art. 2.3.5.1)

Artikel 2.3.5.1. bepaalt dat materialen afkomstig van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen, worden beschouwd als grondstoffen als ze rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, worden gebruikt in een ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, op voorwaarde dat de materialen zijn opgenomen in de lijst bepaald door de minister.

In dit artikel wordt toegevoegd dat het metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, waarin het materiaal wordt gebruikt, de Europese beste beschikbare technieken moeten toepassen. De grondstoffenregeling geldt bijgevolg niet voor materialen die gebruikt worden in productieprocessen die geen gebruik maken van de Europese beste beschikbare technieken.

Artikel 31 (art. 2.3.7)

Dit is de invoering van een nieuwe onderafdeling 2.3.7. "Criteria voor grondstoffen, bestemd voor het gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof". Het vermelden van het gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof is noodzakelijk. In de scheepvaart is het blenden van verschillende koolwaterstofstromen een courante praktijk, om een scheepsbrandstof op specificatie te brengen. In deze nieuwe onderafdeling worden voorwaarden opgesteld op het niveau van de input, de noodzakelijke opwerkingsprocessen en de samenstellingsvoorwaarden van de beoogde grondstof. Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de resultaten uit de VITO studie "Update End of Waste Criteria voor opgewerkte afvalolie" uit 2019.

In casu gaat het om afvalstoffen (afvalolie en brandstofresten) die opgewerkt kunnen worden tot blendcomponent voor scheepsbrandstof en niet om primaire grondstoffen. Er wordt niet geraakt aan de federale bevoegdheid tot het vaststellen van productnormen. Wanneer men afvalolie gaat gebruiken, komen daar verontreinigingen in voor die niet voorkomen in primaire materialen en bijgevolg ook niet genormeerd zijn en ook nooit genormeerd worden in het kader van productnormering. Dit zijn de parameters die nu genormeerd worden om te kunnen garanderen dat er geen hinder is naar de omgeving en dat bijgevolg aan artikel 36 van het Materialendecreet wordt voldaan. Andere parameters zijn dan weer om na te gaan of er niet opgemengd is met andere afvalstoffen. Er worden dus enkel parameters genormeerd die relevant zijn bij afvalstoffen en niet bij primaire grondstoffen. Het zijn eigenlijk parameters die moeten nagaan of het recyclageproces wel heeft plaatsgevonden, of als afdoende kan beschouwd worden. Deze normen zijn niet van toepassing op primaire brandstoffen maar enkel op de output van het recyclageproces. De samenstellingsvoorwaarden dienen om de

efficiëntie van het recyclageproces te beoordelen en staan los van de bestaande productnormen die uiteraard blijven gelden.

Artikel 2.3.7.1. verduidelijkt voor welke afvalstromen de vereisten uit de volgende artikels gelden.

Artikel 2.3.7.2. geeft de maximale PCB-norm voor de afvalstoffen die worden ingezet als blendcomponent in scheepsbrandstof.

Artikel 2.3.7.3 vermeldt de opwerkingsprocessen die kunnen garanderen dat de beoogde grondstof, zijnde een blendcomponent voor scheepsbrandstof, voldoende zuiver zijn. Het finale opwerkingsproces is een destillatie waarbij enkel het destillaat, de beoogde grondstof kan zijn of een gelijkwaardige techniek waarvan wordt aangetoond dat ze toelaat dezelfde resultaten te behalen.

Artikel 2.3.7.4. verwijst naar de samenstellingsvoorwaarden waaraan de beoogde grondstof of het destillaat moet voldoen. De samenstellingsvoorwaarden staan opgelijst in een nieuwe bijlage 2.3.3. Gelet op het verdunningsverbod uit artikel 4.4.2 van het VLAREMA gelden de in deze onderafdeling samenstellingsvoorwaarden voor de beoogde grondstoffen voordat deze worden geblend om een scheepsbrandstof op specificatie te brengen.

Artikel 32 (artikel 2.4.2.1)

In het huidige VLAREMA staat een dergelijke bepaling opgenomen enkel voor het gebruik als bouwstof, nl. art. 2.3.2.3 §2. Met deze wijziging wordt deze bepaling nu generiek van toepassing. Bij nieuwe toepassingen ontstaat soms een probleem van de kip of het ei. Laboproeven voldoen aan einde afvalcriteria, maar de concrete toepassing is nog niet operationeel omdat het statuut van het materiaal nog een afvalstof is en de gebruiker ze enkel als grondstof wil inzetten. Bij de aanvraag van een grondstofverklaring voor een nieuwe toepassing zal OVAM nagaan of voldaan wordt aan alle criteria van art 36 en 37 van het Materialendecreet en indien affirmatief zal de grondstofverklaring afgeleverd worden.

Artikel 33 (artikel 2.4.2.2)

1° De term 'werk' komt voor in art. 2.4.2.2 6° voor de herkomst van het materiaal, maar bezit geen meerwaarde. De verwijzing naar "proces" volstaat.

2° e) VLAREMA normeert een aantal parameters. Al te vaak wordt de afweging of een materiaal in aanmerking komt voor gebruik als grondstof beperkt tot deze set van parameters. Met deze aanpassing willen we de producent die het beste zicht heeft op de samenstelling van zijn geproduceerd materiaal en de zorgwekkende en kandidaat-zorgwekkende stoffen die er deel van kunnen uitmaken, wijzen op zijn verantwoordelijkheid om zelf ook een degelijke evaluatie en risicoanalyse te maken. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Logischerwijze wordt in eerste instantie gekeken naar de aanwezigheid van stoffen vermeld in de kandidaatlijst, autorisatielijst of restrictielijst van REACH of stoffen vermeld in bijlage I van de POP-verordening. De OVAM zal deze informatie steeds toetsen aan internationale grenswaarden of voorstellen ivm schadelijke stoffen.

We verwijzen hierbij ook naar artikel 18 van dit wijzigingsbesluit dat dezelfde doelstelling nastreeft voor reeds lopende grondstofverklaringen.

f) Bij het aanvraagdossier voor een grondstofverklaring moet de producent toelichten welke kwaliteitsborging wordt toegepast, m.a.w. de producent moet toelichten hoe de continue kwaliteit van de grondstof zal worden gegarandeerd eens de grondstofverklaring is afgeleverd.

Het proces voor kwaliteitsborging is bewust niet gekoppeld aan een bepaalde ISO of gelijkaardige norm. Naast de kwaliteitsgarantie heeft de verplichting ook een sensibiliserend effect. We willen de producent hiermee wijzen op zijn verantwoordelijkheid om naast de analyses van de externe controle die een momentopname zijn, continue de kwaliteit via analyses van zelfcontrole te waarborgen van de grondstoffen die worden geproduceerd zodat deze te allen tijde voldoen aan de eisen van het VLAREMA en de grondstofverklaring. Het staat de producent vrij hiervoor het meest geschikte systeem op te zetten of te gebruiken in functie van de geproduceerde grondstoffen. Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring voegt hij hetbewijs of beschrijving hiervan toe.

Deze verplichting treedt in werking 1 jaar na publicatie van dit besluit.

3° De bijkomende gegevens en documenten die gevraagd worden bij de aanvraag voor grondstofverklaring voor het gebruik als bouwstof worden nu reeds opgevraagd bij de behandeling van de grondstofverklaring. Het opnemen van deze zaken in VLAREMA zorgt voor duidelijkheid en een gelijk speelveld en maakt dat de behandeling van de aanvraag vlotter kan verlopen.

Wanneer de kwaliteit van de beoogde grondstof zal opgevolgd worden door een kwaliteitsborgingsysteem zoals bepaald in afdeling 2.5 moet dit aangetoond worden door een overeenkomst met een certificatie-inrichting dat de beoogde grondstof zal gecertificeerd worden overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2.5. Deze overeenkomst dient door beide partijen te worden ondertekend.

Indien de kwaliteit van de beoogde grondstof niet zal opgevolgd worden door een kwaliteitsborgingsysteem zoals bepaald in afdeling 2.5 kan de motivatie hiervoor minimaal bestaan uit ofwel een verklaring dat het gaat om een eenmalige hoeveelheid, niet gelinkt aan een productieproces ofwel een verklaring dat het gaat om productieafval uit een productieproces van bouwmaterialen of bouwstoffen. In de andere gevallen moet een nadere omschrijving gegeven worden van de herkomst van het materiaal en moet aan de hand van minstens 5 representatieve analyses blijken dat de verwachte spreiding van de samenstelling van de beoogde grondstof beperkt is en er geen risico is op overschrijding van de dwingende waarden.

Bij de specifieke omschrijving van de toepassing wordt nagegaan hoe de bouwstof een kwalitatieve bijdrage levert aan de functionaliteit van de toepassing door aan te geven:

- of de beoogde grondstof bij gebruik in contact komt met bodemmaterialen en bij het terugnemen van het materiaal er een risico op vermenging is met bodemmaterialen. Bouwstoffen mogen bijv. niet gebruikt worden voor het bouwrijp maken van percelen;
- wat de receptuur/mengverhouding is waarbij de beoogde grondstof gebruikt wordt, cementtype, minimale en maximale dosering van bindmiddel en grondstof

- en aangeven of de dosering noodzakelijk is om te garanderen dat aan de dwingende waarden voor uitloging is voldaan (indien van toepassing);
- of de beoogde grondstof gebruikt wordt in de productie van een bouw materiaal waarbij de chemische eigenschappen van de beoogde grondstof tijdens het productieproces veranderen (bv een thermisch productieproces);
 - Hoe het gebruik van de bouwstof bijdraagt tot de realisatie van de functionaliteit van de toepassing en dat de beoogde grondstof voldoet aan gelijkwaardige technische specificaties als de grondstof die het vervangt zonder dat daarvoor het gebruik van de primaire grondstoffen of bindmiddelen vergroot.
- De beoogde bouwtechnische performantie (bijvoorbeeld druksterkte, thermische eigenschappen, ...) voor het gebruik van de bouwstof wordt vergeleken met die van het referentieproefstuk(ken) waarbij enkel primaire grondstoffen worden gebruikt in dezelfde mengverhouding met bindmiddel, dus zonder substitutie van een primaire grondstof door de bouwstof. Het gebruik van de bouwstof en het referentieproefstuk worden met elkaar vergeleken en getoetst aan de van toepassing zijnde bouwtechnische vereisten, standaardbestekken, gestandaardiseerde technische specificaties van een onafhankelijke instelling of dergelijke. Dit moet aangetoond worden door een onderzoek of een rapport van een wetenschappelijke instelling.

Er moet aangetoond worden dat de bouwstof of de toepassing waarin de bouwstof is gebruikt, op het einde van de levensduur, opnieuw kan ingezet worden in de materialenkringloop. Dus dat de toepassing herbruikbaar of recycleerbaar is.

Artikel 34

1° (art. 2.4.2.3, §3) De termijn voor het behandelen van een grondstofverklaring wordt opgeschort wanneer de OVAM bijkomende informatie aan de aanvrager vraagt. Het gebeurt soms ook dat de OVAM een advies nodig heeft van een derde instantie, bijvoorbeeld een wetenschappelijke instelling, vooraleer de grondstofverklaring te kunnen afleveren. In dat geval wordt de behandelingstermijn nu niet opgeschort, hoewel de informatie even noodzakelijk is bij de behandeling van het dossier. Daarom gebeurt die infovraag nu dikwijls via de aanvrager. Dit artikel voorziet dat de behandelingstermijn ook wordt opgeschort bij rechtstreekse adviesvragen van de OVAM aan externe instanties. Deze wijziging is dus bedoeld om de aanvrager minder te belasten. Als de OVAM derden rechtstreeks kan contacteren, komt dat de efficiëntie van de dossierbehandeling ten goede.

2° (art. 2.4.2.3, §5) De meeste grondstofverklaringen worden afgeleverd voor onbepaalde duur. De OVAM stelt nu vast dat daardoor de databank dossiers bevat die al geruime tijd niet meer actief in gebruik zijn, maar niet worden stopgezet door de houder. Reden hiervoor is dat de houder steeds 'een verklaring van geen productie' oplaadt om zo aan te geven dat een zelfanalyse niet kan worden uitgevoerd. Met dit artikel willen we verhinderen dat slapende grondstofverklaringen na lange tijd opnieuw worden geactiveerd, zonder de garantie dat de kwaliteit uit het oorspronkelijk aanvraagdossier kan worden gegarandeerd.

3° (art. 2.4.2.3, §6) Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring worden een set aan parameters geanalyseerd en beoordeeld volgens de wetenschappelijke kennis die op het moment van aanvraag gekend is. Echter, deze wetenschappelijk kennis kan evolueren in de loop van de tijd. De OVAM heeft nu niet de mogelijkheid om de grondstofverklaring bij

te sturen op basis van nieuwe wetenschappelijke kennis of vaststellingen op het terrein, vastgelegd in een PV of bestuurlijk verslag. Nieuwe wetenschappelijke kennis moet daarbij ruim worden geïnterpreteerd. Het gaat ook over voortschrijdend inzicht waarbij de immissiekwaliteit van de leefomgeving beter moet worden gevrijwaard tegen de verontreinigende emissies of grondstofverklaringen waarvoor onzekerheid is over de emissies die vrijkomen of een heroverweging van de verleende grondstofverklaring is aangewezen. Bij thermische processen moeten de verhoogde ongunstige effecten op het milieu of menselijke gezondheid door het gebruik van de materialen zo worden geïnterpreteerd dat ze geen verhoogde effecten mogen veroorzaken dan wanneer diezelfde materialen zouden ingezet worden als afval in diezelfde toepassing. Met deze aanpassing wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om de afgeleverde grondstofverklaring en/of grondstofverklaringen voor gelijkaardige grondstoffen aan te passen tijdens de looptijd. Aangezien de meeste grondstofverklaringen worden afgeleverd voor onbepaalde duur is de mogelijkheid tot tussentijdse aanpassing en/of heroverweging uiterst belangrijk.

De houder krijgt hierbij steeds de mogelijkheid zijn zienswijze of verweermiddelen aan te brengen door middel van de hoorplicht die voorzien is.

Artikel 35 (art. 2.4.2.5)

De term 'werk' komt voor in art. 2.4.2.5, 4° maar bezit geen meerwaarde. De verwijzing naar "productieproces" volstaat.

Artikel 36 (art. 2.4.2.6)

Deze aanvulling heeft als doel dat elke gebruiker ten allen tijde op de hoogte is van de voorwaarden voor het gebruik van de grondstof, waarbij dit ook schriftelijk kan worden aangetoond. Op deze manier wordt foutief gebruik van de grondstof en betwisting hierover maximaal vermeden.

Artikel 37 (art. 2.4.3.1)

1° (art. 2.4.3.1, §1, 4°) Artikel 2.2.8 bestaat niet meer in het huidige VLAREMA waardoor de verwijzing zonder inhoud is. Artikel 2.2.8 werd vervangen door 2.3.1.3/2.

2° (art. 2.4.3.1, §1, 6°) Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring worden een set aan parameters geanalyseerd en beoordeeld volgens de wetenschappelijke kennis die op het moment van aanvraag gekend is. Echter, deze wetenschappelijk kennis kan evolueren in de loop van de tijd. De OVAM heeft nu niet de mogelijkheid om de grondstofverklaring op te heffen op basis van nieuwe wetenschappelijke kennis of vaststellingen op het terrein, vastgelegd in een PV of bestuurlijk verslag. Nieuwe wetenschappelijke kennis moet daarbij ruim worden geïnterpreteerd. Het gaat ook over voortschrijdend inzicht waarbij de immissiekwaliteit van de leefomgeving beter moet worden gevrijwaard tegen de verontreinigende emissies of grondstofverklaringen waarvoor onzekerheid is over de emissies die vrijkomen of een heroverweging van de verleende grondstofverklaring is aangewezen. Bij thermische processen moeten de verhoogde ongunstige effecten op het milieu of menselijke gezondheid door het gebruik van de materialen zo worden geïnterpreteerd dat ze geen verhoogde effecten mogen veroorzaken dan wanneer diezelfde materialen zouden ingezet worden als afval in diezelfde toepassing.

Met deze toevoeging wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om de afgeleverde grondstofverklaring en grondstofverklaringen voor gelijkaardige grondstoffen op te heffen in geval van ernstige milieuschade.

3° (art. 2.4.3.1, §2, tweede lid) De termijn van zestig kalenderdagen wordt vervangen door een termijn van dertig kalenderdagen om in lijn te zijn met de termijn vermeld in het derde lid van hetzelfde artikel. Het is immers tegenstrijdig dat de OVAM over zestig kalenderdagen zou beschikken om de grondstofverklaring op te heffen, maar het voornemen tot opheffing kan worden beschouwd als ingetrokken als ze dit niet doet binnen de dertig kalenderdagen.

4° (art. 2.4.3.1, §2, derde lid) Omdat in het derde lid geen termijn werd opgelegd waarbinnen de informatie moet worden bezorgd aan de OVAM, kan de grondstofverklaring toch nog gedurende een langere periode blijven doorlopen ook al zijn er knelpunten vastgesteld. Met deze toevoeging moet informatie binnen een korte termijn worden bezorgd aan de OVAM, die wel nog steeds deze termijn kan verlengen bv. omdat het uitvoeren van een analyse meer tijd in beslag neemt.

Artikel 38 (art. 2.6.4)

De toevoeging verduidelijkt welke elementen de verklaring moet bevatten en komen er op vraag van afdeling handhaving. Deze toevoeging stelt de toezichthoudende overheid bij controle in staat om een eerste inschatting te maken van correctheid van de status van materiaal. Daarnaast maakt deze toevoeging het mogelijk om te handhaven op de volledigheid van de verklaring.

Punt 6° geldt enkel bij transport over de landsgrenzen (niet tussen gewesten). Het is de verantwoordelijkheid van het bedrijf om de relevante wetgeving na te gaan zodat het zeker is dat het daaraan voldoet in beide landen. Dat staat niet in de weg dat deze bedrijven hierin ondersteund kunnen worden door de overheid en de betrokken federaties. Zo kan zeker geïnformeerd worden bij de overheid naar andere standpunten, precedentes, contactpersonen, ... om tot een snelle uitspraak over het statuut afvalgrondstof te komen.

Artikel 39 (art. 2.6.5)

1° Bij luerrecyclage wil OVAM een transparant zicht hebben op welke materialen geproduceerd worden, voor welke toepassingen en of aan de grondstofvoorwaarden voldaan wordt. De reden is dat luerrecyclage een nieuw proces is en we er ons van willen verzekeren dat de daarbij geproduceerde materialen aan de nodige eisen zullen voldoen.

2° De toevoeging is er gekomen op vraag van afdeling handhaving om handhaving op artikel 2.6.5 mogelijk te maken. Ook schaft deze toevoeging duidelijkheid over de status van het materiaal wanneer de OVAM of toezichthoudende overheid door twijfel een grondstofverklaring eist.

Artikel 40 (art. 3.1.1, §1, eerste lid)

Gebruikte vezelcementen bouwmaterialen wordt toegevoegd aan de lijst van afvalstoffen waarvoor een vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid geldt. Deze toevoeging heeft niet meteen juridische gevolgen gezien er geen afdeling wordt

ingevoegd met bepalingen die de UPV effectief in werking laten treden maar biedt wel een theoretische basis hiervoor.

Artikel 41 (art. 3.2.1.6)

Dit artikel maakt de verantwoordelijkheden van de beheerder van de online marktplaats duidelijk. Ten eerste moet hij de producenten die via zijn platform producten verkopen aan consumenten in het Vlaamse gewest, informeren over de aanvaardingsplicht die op hen van toepassing is. Ten tweede moet de beheerder ervoor zorgen dat hij geen toegang verleent aan producenten die hun aanvaardingsplicht niet naleven. Er wordt wel voorzien in de mogelijkheid dat de online marktplaats de verantwoordelijkheden van de producent overneemt. In dat geval moet de producent niet uitgesloten worden van de online marktplaats. Ten derde wordt bepaald dat indien de marktplaats zelf als producent optreedt, deze gehouden is aan alle verplichtingen die aan producenten worden opgelegd in het kader van de aanvaardingsplicht.

Artikel 42

Eenmalige verpakkingen rond drukwerk komen vaak in het papier- en kartonafval terecht en worden achteraf niet gerecycleerd. Technisch gezien zullen de folies van het ongeopende drukwerk al (gedeeltelijk) scheuren in de sorteerlijnen en verder in de pulpers maar ze geven aanleiding tot recyclageresidu's die enkel nog energetisch gevaloriseerd kunnen worden. Alle soorten plastic wikkels, ook bio-afbreekbare plastic wikkels, zijn verboden.

Dit verbod geldt enkel voor een volledige plastic wikkel (i.e. die het drukwerk volledig omvat). Een lint of band die de verschillende folders samenhoudt, blijft omwille van de functionaliteit wel nog mogelijk.

Artikel 43 (art. 4.1.3)

De kaderrichtlijn afval definieert de 15 gevaarlijke eigenschappen die afval als gevaarlijk indelen (2008/98/EG, bijlage III). Deze gevaarlijke eigenschappen zijn de laatste jaren tweemaal gewijzigd:

- 14 van de 15 gevaarlijke eigenschappen ("HP's") zijn in 2014 gewijzigd (Verordening 1357/2014)
- de laatste eigenschap, ecotoxiciteit (HP14), is in 2017 ingevuld (Verordening 2017/997) en werd van kracht op 5 juli 2018.

Deze verordeningen leggen – per gevaarlijke eigenschap – vast vanaf welke concentratie aan gevaarlijke stoffen (verbindingen), de afvalstof als gevaarlijk beschouwd moet worden. Het komt erop neer dat (de som van) de concentraties van gevaarlijke stoffen met een bepaalde gevaarlijke eigenschap, vergeleken worden met de grenswaarde voor die eigenschap. Bijvoorbeeld: als de som van de concentraties van corrosieve stoffen meer dan 5 % is, gaat het om gevaarlijk afval.

Deze aanpak, gebaseerd op rekenregels, werkt indien de samenstelling van het afval bekend is, met andere woorden, indien geweten is welke verbindingen in het afvalstaal aanwezig zijn. Via een gerichte chemische analyse kan ontbrekende informatie aangevuld worden.

Indien er weinig informatie over de aard of oorsprong van het afval bekend is, blijkt het moeilijk om een algemene chemische analyse zodanig te interpreteren dat ze bruikbaar wordt voor dit doel. Voor metalen laten bedrijven doorgaans een analyse op elementniveau uitvoeren. Daarmee is de precieze verbinding van het element niet bekend, en kunnen de gevaarlijke eigenschappen niet juist toegekend worden.

De nieuwe definitie van 'ecotoxiciteit' kan grote gevolgen hebben voor de hoeveelheid ecotoxisch afval en de manier waarop het verwerkt moet worden.

De Europese verordening biedt daarom ook alternatieven voor de rekenregels: het is toegestaan om biotesten te gebruiken of er mag rekening gehouden worden met de biobeschikbaarheid van ecotoxische stoffen in afval. Geen van beide alternatieven werd echter op Europees niveau uitgewerkt, noch in wetgeving, noch in een handleiding. De OVAM heeft voor beide alternatieven naar een invulling gezocht. Die alternatieven zijn uitgewerkt in samenwerking met VITO en KULeuven.

Bijlage 1 (Lijst van afvalstoffen), punt 2 (Indeling als Gevaarlijk afval) stipuleert dat "Een gevaarlijke eigenschap kan worden beoordeeld aan de hand van de concentratie van stoffen in het afval, zoals bedoeld in bijlage III bij Richtlijn 2008/98/EG of, tenzij in Verordening (EG) nr. 1272/2008 anders is bepaald, door overeenkomstig Verordening (EG) nr. 440/2008 of andere internationaal erkende testmethoden en richtsnoeren een test uit te voeren, rekening houdend met artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1272/2008 met betrekking tot proeven op dieren en mensen." Uit ondervinding is gebleken dat de verwoording "andere internationaal erkende testmethoden en richtsnoeren" vaag en verwarrend kan zijn. Daarom wordt verduidelijkt dat voor het gebruik van testen en richtsnoeren die afwijken van Verordening (EG) nr 440/2008 schriftelijke goedkeuring aan de OVAM gevraagd moet worden.

Het onderscheid gevaarlijk/niet-gevaarlijk is belangrijk voor het toekennen van de juiste Eural-code. De Eural-code is belangrijk voor het toekennen van vergunningen, grensoverschrijdend transport, MATIS, het IMJV, afvalstoffenregisters, registratie als IHM, grondstofverklaringen, sloopinventaris, aanvaardingscriteria stortplaatsen en vergistingsinstallaties, ...

Artikel 44 (art. 4.3.1/1)

Het doel van dit artikel is ervoor zorgen dat er voldoende inspanningen gebeuren om het eigen en bijhorend terrein net te houden. Het gaat hierbij bijv. om een terras, parking ... die men bezit of exploiteert via eigendom, huur, concessie, De verantwoordelijkheid hiervoor ligt niet enkel bij de consument, maar ook bij de uitbater of organisator die zwerfvuilgevoelige producten aanbiedt. Bovendien moet de uitbater voldoende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de ingezamelde afvalstoffen maximaal kunnen worden hergebruikt of gerecycleerd. Daartoe moeten de nodige recipiënten worden voorzien zodat de consument zich gemakkelijk aan de sorteerverplichting kan houden of een gelijkaardige werkwijze die dit garandeert.

Met dit artikel in VLAREMA opteren we voor een uniforme regeling in Vlaanderen die kan worden gehandhaafd door de lokale en gewestelijke toezichthouders.

Artikel 45 (art. 4.3.1)

Met deze wijziging verplichten we de algemene inzameling van bioafval bij de huishoudens. Het moet hierbij wel mogelijk zijn voor de burger om effectief te kunnen deelnemen aan een systeem van selectieve inzameling. Is dit niet het geval dan zal hier niet op geverbaliseerd worden. Dit in lijn met de beleidsbeslissing in het Lokaal Materialenplan. Dit plan voorziet in ACTIE 22: "*Elke gemeente voorziet uiterlijk tegen 1 januari 2024 de mogelijkheid aan burgers om al het bioafval selectief aan te bieden. Dat gebeurt volgens de bepalingen van dit plan*". Echter stelt het plan ook dat gemotiveerde afwijkingen op de selectieve inzameling mogelijk zijn tot 1 januari 2026 (mits positieve beoordeling door de OVAM).

Het laatste lid wordt opgeheven omdat dit zou toelaten dat een lokaal bestuur kan kiezen tussen inzameling of thuiskringlopen.

Artikel 46 (art. 4.3.2)

1° - 3° - 5° en 6°

Met dit voorstel willen we de bouwmateriaalkringloop optimaal sluiten. De inzameling op de werf en eventuele nasortering moet daarom gebeuren in functie van afvoer voor hergebruik of materiaalrecyclage.

Gezien de specifieke samenstelling en herkomst (bouw- en sloopwerven) is het in eerste instantie nodig dat bouw- en sloopafval afzonderlijk van het andere afval (inboedel, bedrijfsrestafval, ...) ingezameld en aangeboden wordt. De aannemers moeten voor de eigenlijke sloop- of renovatiewerken alle afvalstoffen die geen bouw- en sloopafval zijn, zoals bijvoorbeeld inboedelafval, gescheiden inzamelen en afzonderlijk van het bouw- en sloopafval afvoeren. Ontruiming en sloop/renovatie zijn twee verschillende activiteiten die duidelijk in tijd van elkaar gescheiden kunnen worden, en zo ook de afvoer van deze afvalstoffen welke in samenstelling en aard van elkaar verschillen.

Het bouw- en sloopafval moet op de werf zodanig worden ingezameld dat het hergebruik of materiaalrecyclage niet wordt gehypothecerd. De bouwkringloop optimaal sluiten betekent dat de gevaarlijke afvalstoffen en asbestverdachte materialen uit de keten worden verwijderd, de recycleerbare fracties volledig worden gerecycleerd en de niet-gevaarlijke fracties welke niet gerecycleerd kunnen worden zoveel mogelijk naar verbranding (met energierecuperatie) worden gestuurd.

Het Vlaamse beleid zet in de eerste plaats in op sorteren en selectieve inzameling aan de bron, omdat dit de zuiverste fracties oplevert en zorgt voor de meest hoogwaardige recyclage. Daarom worden in artikel 4.3.2 aan de lijst van selectief in te zamelen afvalstromen enkel fracties toegevoegd die typisch zijn voor bouw- en sloopwerven.

Specifieke fracties moeten op de werf afzonderlijk ingezameld worden opdat ze opnieuw in de materiaalketen kunnen worden ingezet:

- niet-teerhoudend asfaltpuin kan gebroken worden tot niet-teerhoudend asfaltgranulaat en valt onder certificatie van het EHR, maar moet daarvoor wel afzonderlijk ingezameld worden;
- funderingsmaterialen die niet onder het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten verwerkt kunnen worden;
- verontreinigde fracties bouw- en sloopafval die achteraf niet kunnen uitgesorteerd worden bij een verwerker. Het gaat om fracties die gecontamineerd zijn door bijvoorbeeld lekkage van een tank met minerale olie of gevaarlijke stoffen. Als de kwaliteit van deze fracties niet op voorhand wordt bepaald, zijn deze potentieel verontreinigd. Deze moeten daarom gescheiden ingezameld worden zodat zij kunnen behandeld worden in een daarvoor vergunde inrichting.

Naast glas, metaal, harde kunststoffen en hout die reeds in artikel 4.3.2 vermeld waren, kunnen ook volgende typische fracties bouw- en sloopafval gerecycleerd worden en opnieuw ingezet worden in de materialenkringloop:

- inert puin bestaande uit betonpuin, metselwerkpuin of mengpuin;

- cellenbeton;
- glaswol;
- rotswol;
- gipskartonplaten en gipsblokken.
- bitumineus dakbedekkingsmateriaal of afdichtingsmateriaal;

Voor deze fracties zijn er momenteel reeds recyclagemogelijkheden en is er voldoende verwerkingscapaciteit om de fracties die vrijkomen als bouw- en sloopafval te verwerken. Wanneer er in de toekomst voor andere fracties ook recyclagemogelijkheden zijn en capaciteit is, kan de lijst van afvalstoffen die gescheiden moet worden ingezameld aan de bron worden uitgebreid.

Bij de recyclage van gipskartonplaten en gipsblokken mogen ook gipsvezelplaten aanwezig zijn, maar slechts in beperkte mate. Daarom moet de stroom gipsvezelplaten niet verplicht gescheiden ingezameld worden.

De fracties bouw- en sloopafval die rechtstreeks vanaf de werf worden afgevoerd naar materiaalrecyclage moeten zodanig worden ingezameld dat ze voldoen aan de acceptatiecriteria van deze diegene die de fracties recycleert. Fracties die niet voldoen aan de acceptatiecriteria van diegene die de afvalstoffen recycleert omdat ze te veel voor recyclage storende stoffen bevatten, moeten afgevoerd worden naar een sorteerinrichting die deze fracties verder kan bewerken zodat ze wel in aanmerking komen voor hergebruik of materiaalrecyclage. Zo is er voor puin dat niet aan de acceptatiecriteria van de puinbreker voldoet een "kwaliteitsborgingsstelsel voor puin van sorteerinrichtingen" van toepassing. Dit kwaliteitsborgingsstelsel is goedgekeurd door de minister en als bijlage opgenomen bij het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten. Voor andere fracties die volgens artikel 4.3.2 gescheiden moeten worden ingezameld zijn geen algemeen geldende specifieke voorwaarden opgelegd hoe de voorafgaande sortering moet voldoen.

In een aantal gevallen is de gescheiden inzameling van bouw- en sloopafval op de werf niet vereist. Het gaat om die werven waar omwille van beperkte ruimte, beperkte hoeveelheden of omwille van veiligheidsredenen geen gescheiden inzameling aan de bron mogelijk of wenselijk is. Inzake hoeveelheden is de gemengde inzameling van bouw- en sloopafval toegelaten als de totale hoeveelheid bouw- en sloopafval die gedurende de uitvoering van de werf vrijkomt, kleiner is dan 50 m³. Dit stemt overeen met de regelgeving in Frankrijk maar is minder streng dan in Nederland. In Nederland moeten recycleerbare fracties < 1m³ niet gescheiden ingezameld worden. We stellen toch voor om in een eerste fase te starten met een iets ruimere uitzonderingsbepaling om de sector de tijd te geven zich te organiseren op de nieuwe wetgeving; en na een aantal jaar te evalueren of aanscherping nodig en mogelijk is. Alle droge niet-gevaarlijke fracties bouw- en sloopafval mogen in die gevallen samen in eenzelfde recipiënt ingezameld worden op voorwaarde dat het gemengd bouw- en sloopafval verder wordt behandeld zoals bepaald in de nieuwe onderafdeling 5.2.16.

4° Het is wenselijk dat bedrijven onder bepaalde voorwaarden een aantal afvalfracties samen kunnen laten inzamelen. Dit kan enkel voor droge niet-gevaarlijke afvalfracties die elkaar niet vervuilen, waardoor hoogwaardige recyclage niet in het gedrang komt. Dergelijke inzameling kan een goede oplossing zijn voor kmo's met kleine hoeveelheden van diverse afvalstoffen. In dit wijzigingsvoorstel wordt duidelijker omschreven welke afvalstoffen precies hiervoor in aanmerking komen. Ook de specifieke voorwaarden

waaronder dergelijke gezamenlijke inzameling mogelijk is, worden verduidelijkt. Door explicieter te benoemen welke afvalstoffen precies samen ingezameld mogen worden, wordt het ook duidelijker wat er bedoeld wordt met de voorwaarde van "volledige uitsortering". Bij het uitsorteren achteraf moet de sorteerder georganiseerd zijn op het uitsorteren van alle fracties die samen werden ingezameld. Vermits enkel in de lijst vermelde afvalstoffen in hetzelfde recipiënt mogen zitten, kan er geen residu zijn bestaande uit andere afvalstoffen dan degene die vermeld staan in dit artikel. Indien er toch andere afvalstoffen mee ingezameld worden dan diegene die vermeld staan, dan gaat het om een niet-selectieve inzameling (bedrijfsrestafval) en moeten de regels van afdeling 5.5 gevolgd worden. Wel is het mogelijk dat sommige afvalstoffen die onder de limitatieve lijst vallen (bv specifieke types folies of bewerkt papier) niet recycleerbaar blijken en dus alsnog naar verbranding moeten worden afgevoerd na uitsortering. voorwaarde dat het om droge afvalstoffen moet gaan blijft ook behouden. Aangezien pmd-afval nog (resten van) dranken of voeding kan bevatten, is dit geen droge afvalstof. Ook de vermelde afvalstoffen uit de lijst mogen niet nat zijn. Bijvoorbeeld een bidon uit harde kunststof met daarin een vloeistof komt niet in aanmerking voor dit type inzameling, aangezien de vloeistof bijvoorbeeld het papier en karton kan vervuilen.

Dit artikel verhoogt de rechtszekerheid voor zowel afvalstoffenproducent als inzamelaar, handelaar en makelaar. Het zorgt er ook voor dat het verschil met bedrijfsrestafval, waarvoor een specifieke regeling geldt, duidelijk blijft.

Artikel 47 (art. 4.3.3)

Voor de stromen die vrijkomen bij infrastructuurwerken is het niet strikt noodzakelijk dat de sloopdeskundige kennis heeft van de toepassingen waar asbest kan voorkomen in gebouwen. Een erkenning als bodemsaneringsdeskundige type I moet hier volstaan om het risico op aanwezigheid van asbest te kunnen inschatten. Voor de opmaak van een sloopopvolgingsplan en de sloopopvolging bij gebouwen is het wel noodzakelijk dat de sloopdeskundige beschikt minstens over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie. De sloopdeskundige moet kennis hebben van waar er in het gebouw mogelijke toepassingen met asbest kunnen zijn. Voor de sloopdeskundigen infrastructuur is een grondige kennis van asbesttoepassingen in gebouwen niet vereist. Deze moet vooral asbest in de bodem (of aanvullagen) kunnen herkennen. En dat is sowieso een vereiste voor de erkend bodemsaneringsdeskundige.

Om zijn opdracht goed te kunnen uitvoeren heeft de sloopdeskundige de volledige medewerking van de opdrachtgever nodig. Deze laatste moet dan ook alle beschikbare relevante info ter beschikking stellen.

Het overmaken van alle afvoerdocumenten als pdf-document aan de sloopbeheerorganisatie zou een te zware en onnodige belasting voor het digitaal portaal zijn van de sloopbeheerorganisatie. Het opladen van de documenten wordt daarom beperkt tot de kopieën van de afgiftebewijzen van de afgevoerde gevaarlijke afvalstoffen en asbestverdachte materialen, de potentieel verontreinigde sloopmaterialen en de puinfractie die door de puinbreker niet als puin met laagmilieurisico-profiel is aanvaard. Op vraag van de sloopbeheerorganisatie moeten ze wel aan haar ter beschikking te worden gesteld. Van de gevaarlijke afvalstoffen moeten de documenten wel worden opgeladen. Of, bij de puinfracties die niet als LMRP door de breker worden aanvaard, teruggekoppeld worden door de breker via digitale systeem van de sloopbeheerorganisatie.

Artikel 48

Het bouwen, slopen, ontmantelen of rooveren moet zodanig gebeuren dat de fracties als vermeld in art. 4.3.2 als een afzonderlijke fractie vrijkomen en afgevoerd worden.

De aannemer dient op voorhand na te gaan hoe hij de bouw-, sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken werken gaat aanpakken en hoe hij de afvoer van de afvalstoffen in functie van hergebruik en materiaalrecyclage gaat organiseren. De inzameling moet gebeuren overeenkomstig artikel 4.3.2. De aannemer stelt hiertoe een afvalbeheer- en sloopplan op waarin hij bepaalt hoe hij zijn werk organiseert en aangeeft wanneer welke fracties zullen vrijkomen. De hoeveelheden gegeven in het afvalbeheer- en sloopplan zijn een inschatting. Hij geeft een overzicht van de mogelijke inzamelrecipiënten die hij voorziet voor de inzameling.

Het afvalbeheer- en sloopplan geeft de verschillende inzamelrecipiënten voor fracties bouw- en sloopafval van art. 4.3.2, of er gemengd bouw- en sloopafval zal worden ingezameld en naar welk type inrichting de verschillende inzamelrecipiënten kunnen afgevoerd worden. De aannemer zal bij de opmaak van het afval- en sloopbeheerplan rekening moeten houden met de acceptatiecriteria van de mogelijke verwerkers. Dit om te vermijden dat de vracht zal worden geweigerd omwille van bijvoorbeeld de aanwezigheid van te veel voor recyclage storende stoffen, een dure nabehandeling (sorteren, reinigen) moet ondergaan of moet verbrand of gestort worden.

Voor bouw-, sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken moet in het sloop- en afvalbeheerplan opgenomen worden of en welke stromen niet gescheiden kunnen worden ingezameld omwille van veiligheid, stabiliteit of gevaar voor werknemers. Dit kan enkel via een gemotiveerde verklaring van de veiligheidscoördinator. De fracties gemengd bouw- en sloopafval moeten voldoen aan de bepalingen vermeld in onderafdeling 5.2.16.

Voor sloopwerken onder het toepassingsgebied van art. 4.3.3, §1 houdt het afvalbeheer- en sloopplan rekening met het conform verklaard sloopopvolgingsplan.

De verplichting van de opmaak van een afvalbeheer- en sloopplan is beperkt tot grote werven. Voor grote werven biedt dit plan een meerwaarde omdat bij dergelijke werven grote hoeveelheden en diverse soorten afvalstoffen tijdens verschillende fasen vrijkomen. Bij sloop-, ontmantelings-, renovatie- en infrastructuurwerken is er een link met het sloopopvolgingsplan en de verplichte traceerbaarheidsprocedure door een sloopbeheerorganisatie. De opmaak van het afvalbeheer- en sloopplan zal op termijn geïntegreerd worden in de procedures van sloopopvolging.

Artikel 49 (art. 4.3.5)

In paragraaf 2 wordt verduidelijkt dat voor alle sloop-, renovatie- of ontmantelingswerken die onder het toepassingsgebied vallen vermeld in artikel 4.3.3, paragraaf 1, steeds een sloopattest moet afgeleverd worden, tenzij anders is bepaald in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan. Het sloopattest moet dus niet enkel afgeleverd worden in de gevallen waarvoor een verwerkingstoelating is afgegeven en waarbij het puin verwerkt is in een inrichting voor de productie van gerecycleerde granulaten onder het eenheidsreglement. In de standaardprocedure voor tracering wordt ook voorzien dat steeds een globaal sloopattest kan afgeleverd worden, dus ook wanneer er weinig sloopmateriaal (= puin) vrijkomt.

In paragraaf 3 wordt verduidelijkt dat de voorziene termijnen worden uitgedrukt in werkdagen in plaats van kalenderdagen.

De standaardprocedure moet de mogelijkheid en de voorwaarden voorzien onder welke het sloopopvolgingsplan en de aanvraag voor sloopattest onvolledig kunnen verklaard worden.

Artikel 50 (art 4.3.6, §1)

Met dit artikel wordt verwezen naar het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen die de Wet van 27 juni 1921 heeft vervangen betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

Artikel 51 (art. 4.4.6)

De POP-verordening (Verordening (EU) 2019/1021 van 20 juni 2019 van het Europees Parlement en de Raad betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (POP's)) vereist dat POP-houdend afval wordt verwerkt zodat de POP's daarin worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet, zodat het resterende afval en de vrijkomende stoffen geen kenmerken van POP's meer vertonen. De daarvoor toegelaten verwerkingshandelingen zijn opgenomen in deel 1 van bijlage V van de POP-verordening. Het gaat specifiek om de volgende verwerkingsmethoden: D9, D10, R1 en R4 (specifieke situaties). In hoofdzaak wordt POP-houdend afval verbrand.

Storten van POP-houdend afval is niet opgenomen als één van deze voorkeursverwerkingsmethoden. Voor bepaalde POP-houdende afvalstoffen is dit echter de enige verwerkingsmogelijkheid. De POP-verordening zelf voorziet daarom in welke specifieke situaties er kan worden afgeweken van deze voorkeursverwerkingsmethoden en onder welke voorwaarden. Artikel 7.4.b) van de POP-verordening bepaalt dat dit enkel kan via het aanvragen van een afwijking bij de bevoegde instantie (OVAM).

Artikel 4.4.6 geeft invulling aan de afwijkingsmogelijkheid die is opgenomen in de POP-verordening m.b.t. het verplicht vernietigen of onomkeerbaar omzetten van bepaalde POP-houdende afvalstoffen. De afwijkingsmogelijkheid die via dit artikel in VLAREMA wordt voorzien volgt onverminderd de bepalingen uit artikel 7 en bijlage V van de POP-verordening. Dit betekent dat er enkel een afwijking kan worden aangevraagd onder de volgende voorwaarden:

- De afwijking kan enkel worden aangevraagd voor afvalstoffen die vallen onder één van de eural-codes in bijlage V, deel 2 van de POP-verordening. Het gaat om ongeveer 35 eural-codes en in hoofdzaak anorganische afvalstoffen waarvoor verbranding meestal niet geschikt is. Bijvoorbeeld assen en vliegassen afkomstig van verbrandingsinstallaties, zoutslakken, rookgasstof, ovenpuin ed. Er kan geen afwijking worden aangevraagd voor afvalstoffen die moeten worden ingedeeld onder andere eural-codes.
- Storten is enkel toegelaten in:
 - o een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen, mits de afvalstoffen voor zover technisch mogelijk zijn verhard of gedeeltelijk gestabiliseerd, zoals vereist voor de indeling van de afvalstoffen in subhoofdstuk 19 03 van Beschikking 2000/532/EG.
 - o Veilige, diepe, ondergrondse, harde rotsformaties
 - o Zoutkoepels

- Bijlage V, deel 2 van de POP-verordening regelt dat er geen afwijking kan worden aangevraagd voor het storten van POP-houdend afval in een stortplaats voor gevaarlijk afval dat volgende POP's bevat: HBCDD, SCCP's, PFOS of PCB's. Let op: het gaat hier om concentraties van deze stoffen in het afval hoger dan opgenomen in bijlage IV van de POP-verordening.
- Er is aangetoond dat de gekozen handeling uit milieuoogpunt de voorkeur verdient en dat het niet mogelijk is om de POP's uit het afval te verwijderen.

Een houder van een POP-houdende afvalstof kan een gemotiveerd verzoek tot afwijking van deze verplichting indienen bij de OVAM. De OVAM zal gevals specifiek oordelen over de best mogelijke verwerkingswijze voor de POP-houdende afvalstof. Het voorgestelde artikel is geen versoepeling tov de POP verordening. Dat is juridisch ook niet mogelijk. Het regelt enkel de praktische werkwijze (bij wie aanvragen? hoe moet dossier samengesteld zijn? termijnen? wie beoordeelt?) van een afwijkingsmogelijkheid die reeds voorzien is in de POP-verordening.

Artikel 52 (art. 4.5.2 §1)

1° Deze toevoeging laat toe om het huishoudelijk restafval dan niet met een verplicht tarief ingezameld overeenkomst artikel 5.1.4 wordt onder het verbrandingsverbod en dus het dubbel tarief voor heffingen brengen. Het gaat in de praktijk doorgaans over grof vuil van recyclageparken.

2° Huishoudelijk afval dat nog bioafval bevat en waarvoor door de OVAM uitstel is verleend uiterlijk tot 1 januari 2026 (cf. de regeling in het Lokaal Materialenplan) wordt uitgesloten van het verbrandingsverbod waardoor in deze gevallen de dubbele heffing niet van toepassing is.

3° Het bouw- en sloopafval wordt vandaag onvoldoende selectief ingezameld of nagesorteerd. Om het sorteren bij bouw- en sloopafval te verbeteren worden wijzigingen aangebracht aan artikel 4.3.2 (uitbreiding van de sorteerplicht voor bedrijven) en wordt een nieuwe afdeling 5.2.16 in VLAREMA ingevoerd, waarbij inzamelaars, handelaars en makelaars en verwerkers van gemengd bouw- en sloopafval een duidelijke rol krijgen. Zij worden geacht een aantal maatregelen te nemen om te zorgen dat hun klanten aan de bron beter sorteren en te zorgen dat er zo min mogelijk recycleerbaar materiaal of gevaarlijk afval in het gemengd bouw- en sloopafval overblijft vooraleer het naar verbranding gaat.

Naar analogie met het verbrandingsverbod voor bedrijfsrestafval, wordt gesteld dat het gemengd bouw- en sloopafval mag worden afgevoerd naar verbranding en verbrand indien het is beheerd conform afdeling 5.2.16, die op haar beurt ook verwijst naar de sorteerregels aan de bron in artikel 4.3.2. De aanpassing aan artikel 4.5.2 hangt dus samen met de nieuwe sorteerregels in artikel 4.3.2 en het invoeren van de nieuwe afdeling 5.2.16.

Artikel 53 (art. 5.2.3.17)

VLAREMA legt momenteel voor daartoe vergunde externe opslaglokalen een opslagtermijn op van maximum vijf werkdagen na ophaling bij de producent. We willen het onder bepaalde voorwaarden mogelijk maken om deze termijn te verlengen via de omgevingsvergunning. Een langere opslagtermijn in externe opslaglokalen biedt voordelen bij de capaciteitsplanning van de verwerker, bijvoorbeeld bij calamiteiten,

onderhoudswerken... Momenteel bestaat er geen maximum opslagtermijn bij de producent of bij de verwerker van het medisch afval, zonder dat dit tot op heden voor problemen heeft gezorgd. Een beperking van 5 werkdagen voor externe opslaglokalen is bijgevolg niet altijd nodig om de veiligheid en hygiëne te garanderen.

Artikel 54 (art. 5.2.4.2 §1)

1° Gezien de expliciete bepaling wanneer de houder zich moet ontdoen van een voertuig, worden ook de toepassing van de 2 andere elementen uit de algemene definitie van een afvalstof (zich ontdoet en zich wil ontdoen) hier specifiek voor voertuigen benoemd conform het al langer bestaande standpunt van de OVAM. Deze expliciete opname moet de onduidelijkheid wegnemen die er nu over bestaat. Het gaat om een niet-limitatieve lijst.

2° De schadebeschrijving zelf die zou moeten leiden tot technisch totaal verlies en dus tot de status afgedankt voertuig wordt opgenomen in de wetgeving. Dit voorstel tot meer objectieve beschrijving van de schade die tot de status afgedankt voertuig zou moeten leiden, moet het aantal discussies en klachten bij de OVAM verminderen.

3° Het betreft het gelijkstellen van de leeftijd dat een voertuig als voertuig met historische waarde kan beschouwd worden, met de federale wetgeving over het in- en uitschrijven van voertuigen. Vanaf 1 januari 2023 trekt de federale wetgeving de leeftijd om een voertuig te kunnen inschrijven als oldtimer of om een voertuig te beschouwen als voertuig met historische waarde op naar 30 jaar. De in VLAREMA voorziene uitzondering als afgedankt voertuig voor voertuigen met historische waarde die verwijst naar een leeftijd van 25 jaar, moet hierdoor ook aangepast worden naar een leeftijd van 30 jaar.

4° Het betreft hier een eenvoudige verduidelijking omdat het woord "rallycross" verwarrend is. Voor rally worden speciaal daarvoor ontworpen rallyvoertuigen gebouwd. We bedoelen hier gewone voertuigen die tussen gewoon gebruik en afdanking, aangepast worden (verstevigingsbalken, glas en binnenbekleding eruit) om nog een tijdje als hobbycross te gebruiken tot ze ook daarvoor te slecht zijn. Dus beter te spreken van "cross".

Artikel 55 (art. 5.2.4.3 §3)

Verdere verduidelijking om de uitvoering van de depollutie te verbeteren. Van de vele depollutiestappen wordt er gemakkelijk één of een aantal vergeten.

Artikel 56 (art. 5.2.4.4)

Deze aanpassing is noodzakelijk om de opleiding niet alleen te verplichten voor de techniek die de airco aftapt, maar ook de technisch verantwoordelijke van het erkend centrum (in kleine bedrijven is dit dezelfde persoon, dus enkel voor grotere erkende centra betekent dit een bijkomende verplichting die een aantal bedrijven nu al doen in praktijk). De opleiding duurt maar een halve dag en de kostprijs is heel beperkt.

Artikel 57 (art. 5.2.5.3)

Het artikelnummer werd gewijzigd in VLAREM II. Vroeger stonden de regels over verwerking van AEEA onder verwerking van gevaarlijk afval. AEEA kan echter zowel gevaarlijk als ongevaarlijk zijn, maar in beide gevallen gelden dezelfde regels. In VLAREMA moet ook verwezen worden naar de juiste artikelnummers. Vandaar deze wijziging.

Artikel 58 (art. 5.2.7.2)

Artikel 5.2.7.2 bevat opslag- en verwerkingsvoorwaarden voor afgedankte batterijen. Er wordt een derde, vierde en vijfde lid toegevoegd dat bepaalt dat de aanwezigheid van geleidende of brandbare stoffen tot een minimum moet worden beperkt en dat de afgedankte batterijen beschermd moeten zijn tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade. ADR conforme verpakkingsmaterialen worden niet als stoffen beschouwd.

De bescherming tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade geldt niet voor installaties specifiek vergund voor het sorteren, ontmantelen, recyclen, herbestemmen of herproduceren van afgedankte batterijen indien water, overmatige hitte, breken of andere fysieke schade nodig of onvermijdelijk is in het proces.

Deze uitzondering is voorzien omdat bijvoorbeeld vergunde recyclers batterijen wel mechanisch moeten kunnen behandelen of smelten, in een vergund recyclageproces.

Aangezien afgedankte lithium batterijen kunnen leiden tot felle brand en het vrijkomen van giftige stoffen, zijn speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig voor de opslag en verwerking van afgedankte lithium batterijen. Mogelijke maatregelen zijn bijvoorbeeld;

- opslag in een recipiënt dat aangepast is voor weerstand tegen brand;
- opslag in ruimte/gebouw dat beschikt over brandwerende wanden en dak, en voorzien is van een systeem voor de vroegtijdige detectie van verhitte en brand;
- (semi-)automatisch en aangepast blussysteem dat in staat is een lithium brand in een beginstadium te blussen;
- opslag is goed toegankelijk voor hulpdiensten;
- opslagduur en -hoeveelheid worden zoveel mogelijk beperkt;
- beschikken over een opvangsysteem voor bluswater zodat het bluswater niet in de riolering of het milieu kan terechtkomen.

In overleg met de brandweer of een onafhankelijke deskundige – en waar relevant en nodig het betrokken lokale bestuur - wordt bepaald welke speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig zijn voor de specifieke opslag of verwerking. Indien de inrichting of activiteit vergunningsplichtig is, maken de speciale maatregelen deel uit van de vergunningsaanvraag en het goedgekeurde werkplan.

Ten slotte bepaalt het toegevoegde lid dat de minister nadere regels voor het voorkomen en bestrijden van verhitte en brand bij de opslag en verwerking van afgedankte batterijen kan bepalen.

Artikel 59 (onderafdeling 5.2.15)

Onderafdeling 5.2.15 legt voorwaarden op aan de inputstromen, het luierecyclageproces en de uitgaande stromen. Hierdoor is er een duidelijk wettelijk en handhaafbaar kader voor deze uitgaande stromen waardoor de veiligheid kan gewaarborgd worden. Het schept een duidelijk kader aan de investeerders in luierecyclage.

Artikel 5.2.15.1 beschrijft welke inputstromen wel of niet in aanmerking komen. Wegwerpluiers uit ziekenhuizen worden op dit moment nog niet toegelaten omdat deze vaak zeer hoge concentraties aan medicijnen hebben. Inlegkruisjes of maandverband

worden ook niet toegelaten omdat deze bloed en/of cytostatica bevatten. Het voorbereidend onderzoek keek enkel naar het risico van uitwerpselen. Bloed brengt mogelijks andere, nu nog onbekende, risico's met zich mee en wordt daarom nu niet toegelaten.

Het artikel 5.2.15.2. verduidelijkt dat de luiers selectief moeten ingezameld worden, niet via nascheiding. Er moet voldoende visuele controle mogelijk zijn om een snelle visuele controle op contaminanten (vb. rubberen handschoenen) toe te laten. Op het moment van de uitrol moet met de betrokken partijen worden bekeken hoe dit best wordt opgezet, zodat de selectieve inzameling niet stigmatiserend is, en een drempel opwerpt om deel te nemen aan de selectieve inzameling.

Nascheiding wordt uitgesloten omdat de kwaliteit van de inputstroom dan mogelijk laag is wegens contaminatie met andere afvalstoffen. Daarnaast is het verplicht om bij inzameling de luiers in een geschikt recipiënt op te slaan dat geur- en lekdicht is om milieuhinder te beperken. Ook moet het recipiënt handelingen op een hygiënische wijze toe laten zodat er geen contaminatie van de gebruikte luiers kan gebeuren.

Artikel 5.2.15.3. eist dat het recyclageproces in staat is om pathogenen af te doden zodat de uitgaande stromen veilig in kringloop kunnen worden gebracht. Hiervoor wordt verwezen naar het hoofdstuk CMA/4/B waar de eis en bijhorende test in detail uitgeschreven staat.

Artikel 5.2.15.4 verduidelijkt in §1 welke de mogelijke uitgaande stromen zijn van de huidige gekende en werkende recyclagetechnologieën. Om innovatie en alternatieve recyclagetechnologieën niet uit te sluiten zijn ook andere uitgaande stromen toegelaten. In §2 worden er specifieke voorwaarden aan deze uitgaande stromen opgelegd. Bij wegwerpluiers zijn de twee grootste risico's voor recyclage ten eerste de in de stoelgang/urine aanwezige medicijnen of hormonen, en ten tweede de in de stoelgang/urine aanwezige pathogenen. Daarom heeft de VITO voorgesteld om hierop specifieke grenswaarden te leggen.

De lijst van de te controleren medicijnen en hormonen en de bijhorende grenswaarde werd opgenomen in Bijlage 5.2.15.A. Bijlage 5.2.15.B geeft een overzicht van de twee mogelijke meetmethodes om pathogenen te meten en de bijhorende grenswaarden. Tenslotte wordt in §2 ook de meetfrequentie opgelegd. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een degressief schema. In het begin wordt er vaker gemeten. Wanneer deze eerste metingen consequent in orde zijn, wordt het meten afgebouwd tot 1x per jaar.

§3 stelt dat ook de inzamelaar en afvalproducent een verantwoordelijkheid hebben om het recyclageproces optimaal te laten verlopen. Daarom moeten ze elke wijziging die invloed heeft op de samenstelling van de afvalstof, bijvoorbeeld meer incontinentiemateriaal en minder babyluiers, melden aan het bedrijf dat de recyclage uitvoert.

In §4 wordt verduidelijkt wat er moet ondernomen worden wanneer een uitgaande stroom een overschrijding van een grenswaarde heeft.

In §5 wordt verduidelijkt dat er steeds een grondstofverklaring nodig is wanneer men een uitgaande stroom uit luierrcyclage als grondstof op de markt wil brengen. Dit is in lijn met de aanpassing aan artikel 2.6.5.

In §6 wordt duidelijk gemaakt dat al deze voorwaarden niet van toepassing zijn indien de materialen uiteindelijk verbrand of gerecycleerd worden in een vergassings- of pyrolyse-installatie. De hoge temperatuur die inherent verbonden is aan deze technieken zorgt ervoor dat de aanwezige pathogene-, medicijn- en hormoonresten voldoende afgebroken

worden. Hierdoor is het niet meer nodig om de uitgaande stromen van deze recyclagetechnieken te testen voor pathogeen-, medicijn- en hormoonresten.

Artikel 60 (nieuwe onderafdeling 5.2.16)

Voor het beheer van gemengd bouw- en sloopafval creëren we een apart kader. Dit apart kader moet ervoor zorgen dat, samen met de wijzigingen in art. 4.3.2, de bouwmaterialaalkringloop optimaal gesloten wordt. De aannemer zal er voor moeten zorgen dat de verschillende fracties vermeld in art. 4.3.2 bij het slopen zo veel als mogelijk als een zuivere fractie vrijkomen zodat ze in aanmerking komen voor hergebruik of niet te veel voor recycling storende stoffen bevat zodat ze voldoen aan de acceptatiecriteria van de verwerker.

De acceptatiecriteria zijn afhankelijk van de performantie van de sorteerinstallatie en de mogelijkheid om de fracties te kunnen uitsorteren zodat deze voldoen aan de acceptatiecriteria van de materiaalrecycleur én het sorteeresidu voldoet aan de resultaatsvoorschriften voor afvoer naar verbranden of storten. Dit impliceert een specifieke aanpak waarbij alle schakels in de keten (opdrachtnemer, sorteerinrichting, bouwaannemer en sloopaannemer, recycleur en bouwmaterialen-producent) met elkaar samenwerken.

De overheid zal vanaf de publicatie in het B.S. breed communiceren over deze nieuwe bepalingen teneinde te verzekeren dat alle betrokken bedrijven voor de effectieve inwerkingtreding op 1 januari 2024 op de hoogte zijn.

Art. 5.2.16.1

Het kader voor gemengd bouw- en sloopafval van onderafdeling 5.2.16 is in deze twee gevallen van toepassing.

- Fracties bouw- en sloopafval vermeld in artikel 4.3.2 moeten op werven van voldoende omvang en met voldoende ruimte gescheiden worden ingezameld en gerecycleerd. Daarnaast komen er ook nog andere fracties bouw- en sloopafval vrij. Deze worden ingezameld in een recipiënt gemengd bouw- en sloopafval. In theorie bevat dergelijke container geen afvalstoffen die onder artikel 4.3.2 vallen. Het is aan de aannemer om er voor te zorgen dat de verschillende fracties bij het slopen zo veel als mogelijk als een zuivere fractie vrijkomen. In de praktijk is het echter niet altijd te vermijden dat er soms sorteerfouten gebeuren, waardoor ook fracties vermeld in art. 4.3.2 in de gemengde container terecht komen.
- Bij werven van beperkte omvang of ruimte of bij werven waar vanuit veiligheidsredenen droge, niet-gevaarlijke fracties mogen samengevoegd worden. Voor dergelijke containers gemengd bouw- en sloopafval blijft controle door de IHM ook nodig (onder meer voor gevaarlijk afval of natte fracties) en is nasortering alleszins vereist, aangezien in dergelijke container per definitie recycleerbare fracties zitten.

In de praktijk gebeuren er soms sorteerfouten aan de bron. Daarom bevat onderafdeling 5.2.16 een systeem van controle door de IHM op die sorteerfouten en moet er nagesorteerd worden indien er toch (teveel) afvalstoffen in het recipiënt blijken te zitten die er niet in thuis horen.

Er zijn bepaalde situaties die uitgezonderd zijn van deze onderafdeling. Het gaat onder meer om situaties waarbij de politie of bevoegde autoriteiten uitdrukkelijk bepaalde handelingen opleggen waardoor de onderafdeling niet kan worden gerespecteerd, bijvoorbeeld vanuit veiligheidsoverwegingen. Deze uitzondering is voorzien omwille van heel specifieke omstandigheden waarin het beheer van de afvalstoffen zoals voorzien in de volgende artikels een gevaar kan opleveren voor de veiligheid, volksgezondheid, hygiëne, ... Het kan bijvoorbeeld gaan om gemengd bouw- en sloopafval dat vrijkomt bij natuurrampen, terroristische aanslagen, explosies, ... In dergelijke situaties is het soms belangrijk dat het afval zo snel mogelijk wordt opgeruimd en is maximale materiaalrecyclage ondergeschikt. In dergelijke situaties is het zinvol dat de politie, maar ook andere "bevoegde autoriteiten" daarover een beslissing kunnen nemen. Naast de politie kan het bijvoorbeeld ook gaan om de brandweer, defensie (bv. DOVO), FOD volksgezondheid, ... Net omdat het om moeilijk te voorziene situaties gaat, is het niet evident een limitatieve lijst van instanties te bepalen.

Daarnaast is deze onderafdeling ook onmogelijk toe te passen als een particulier zelf bouw- of sloopactiviteiten uitvoert en afval in kleine hoeveelheden naar het recyclagepark brengt. De recyclageparken moeten wel een correcte prijs hanteren om het sorteren aan de bron ook in die situaties aan te moedigen. Dit laatste verklaart de verwijzing naar artikel 10 van het materialendecreet (principe van de 'vervuiler betaalt'). Concreet zullen sommige fracties van het bouw- en sloopafval bijvoorbeeld in het grofvuil terecht komen, waarvoor de prijzen van bijlage 5.1.4 van het VLAREMA gerespecteerd moeten worden.

Art. 5.2.16.2

Deze artikelen detailleren verder de reeds bestaande informatieplicht van inzamelaars, handelaars, makelaar naar de afvalstoffenproducenten en maakt die concreter voor de inzameling van gemengd bouw- en sloopafval. Zo detailleert paragraaf 1 dat de IHM of vergunde verwerker die rechtstreeks fracties gemengd bouw- en sloopafval aanvaardt de afvalstoffenproducent individueel en aantoonbaar moet informeren over het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform artikel 4.3.2.

Paragraaf 2 verbiedt expliciet het verspreiden van foute informatie en het ertoe aanzetten dat klanten fout sorteren.

Art. 5.2.16.3

Artikel 5.2.16.3 bepaalt wat er moet gebeuren bij de acceptatie van gemengd bouw- en sloopafval. Een eerste visuele controle op het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform artikel 4.3.2 gebeurt bij de ophaling door de IHM of de door hem aangestelde vervoerder op de werf, of bij het aanleveren bij een vergunde verwerker, verwerker voor tussenopslag of inrichting vergund voor het sorteren, die rechtstreeks gemengd bouw- en sloopafval aanvaardt op het moment dat de container wordt aangeboden en voor het uitkippen op de site. Deze visuele controle is enkel nodig indien deze veilig kan gebeuren: bij zeer hoge containers waarbij de oppervlakte niet zichtbaar is, is de veilige controle niet altijd gegarandeerd.

De recipiënten voor gemengd bouw en sloopafval moeten steeds geweigerd worden als er gevaarlijk afval wordt waargenomen. De non-conformiteit moet worden geregistreerd.

Als andere sorteerfouten worden opgemerkt, krijgt de IHM of de door hem aangestelde vervoerder of de vergunde verwerker twee keuzes: ofwel het recipiënt weigeren, ofwel aanvaarden en zorgen dat de hele vracht aan strenge resultaatsvoorschriften voldoet (eventueel door middel van nasortering). In beide gevallen moet er ook een non-conformiteit worden opgemaakt.

Art. 5.2.16.4

De vergunde verwerker voert een tweede visuele controle op het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform artikel 4.3.2 na het uitkippen van de vracht op de vloer. Hierbij kan de inhoud van de lading gecontroleerd worden. Ook situaties waarbij om veiligheidsredenen een eerste visuele controle van het oppervlak niet mogelijk is (bv. te hoge containers) worden hiermee ondervangen. Vermits in deze situatie geen weigering meer mogelijk is, volstaat het registreren van de non-conformiteit.

Art. 5.2.16.5

Artikel 5.2.16.5 legt uit dat er bij opgemerkte sorteerfouten een non-conformiteit moet worden opgemaakt en hoe die moet worden bijgehouden. Dankzij het bijhouden van non-conformiteiten wordt het mogelijk om ook een zekere handhaving te realiseren ter hoogte van de afvalstoffenproducent. De non-conformiteit op zich zal nooit gebruikt kunnen worden, maar de bedoeling is door veelvuldige non-conformiteiten bij dezelfde afvalstoffenproducenten te kunnen detecteren welke aannemers helemaal niet op de gescheiden inzameling zijn georganiseerd. Dit moet een risicogebaseerde handhaving mogelijk maken, zodat enerzijds aannemers niet geviseerd worden als ze slechts af en toe een sorteerfout maken, maar anderzijds aannemers die bewust niet willen sorteren, kunnen worden aangepakt.

Het doel van het centraal non-conformiteitsregister is om vermoede veelvuldige overtreders in kaart te brengen en op basis daarvan een risicogebaseerde handhaving te kunnen voeren. Bij de uiteindelijke handhaving zal uiteraard ook rekening gehouden worden met andere gegevens, zoals de verhouding tussen het aantal non-conformiteiten in het register en het aantal ophalingen bij die klant. Artikel 5.2.16.5 geeft aan dat ook de afvalstoffenproducent zelf op de hoogte moet worden gebracht als er een non-conformiteit wordt opgemaakt.

Art. 5.2.16.6

§1 Voor de tussentijdse opslag van bouw- en sloopafval moeten er voldoende garanties zijn dat de traceerbaarheid gegarandeerd blijft. Een tussentijdse opslaglocatie voor gemengd bouw- en sloopafval mag niet misbruikt worden om aan de registratie van de niet-conformiteiten te ontkomen. Bij de tussentijdse opslag zal de aard en samenstelling van de opgeslagen fracties gekend moeten zijn en de herkomst en afvoer traceerbaar zodat gegarandeerd kan worden dat aan de voorwaarden voor sorteren van gemengd bouw- en sloopafval kan voldaan worden, waaronder het kwaliteitsborgingsstelsel. Een onafhankelijke externe opvolging kan nodig zijn om dit te garanderen. De minister kan in het kwaliteitsborgingsstelsel, uitgewerkt in artikel 5.2.16.9, nadere bepalingen omtrent tussenopslag uitwerken om de traceerbaarheid te garanderen en over hoe die opvolging concreet moet ingevuld worden.

§2 De verwerking van het gemengd bouw- en sloopafval moet afzonderlijk van het andere afval gebeuren. In installaties die zowel gemengd bouw- en sloopafval, alsook bedrijfsrestafval dat niet voldoet aan de definitie van bouw- en sloopafvaluitsorteren, worden deze stromen steeds via aparte te verwerken batchen uitgesorteerd.

§3 Het verkleinen voorafgaand aan het gebruik van de sorteerlijn is enkel toegestaan als kan aangetoond worden dat:

- het te sorteren materiaal geen gevaarlijke afvalstoffen, zoals bv. asbesthoudende afvalstoffen of vezelcementplaten bevat;
- dit de effectiviteit van het sorteerproces aantoonbaar ten goede komt en ervoor zorgt dat er bij de nasortering meer recycleerbaar uitgehaald wordt.

In ieder geval moet de verkleining voorafgaand aan de sorteerlijn beperkt worden tot stukken afval die zonder verkleining niet door een sorteerlijn verwerkt kunnen worden. De allergrootste stukken afval moeten voorafgaand aan het verkleinen nog maximaal door een kraan of handmatig worden uitgesorteerd. Het is verboden om te verkleinen alleen om de bepalingen rond stukgrootte makkelijker te behalen.

§4-5 De sorteerinrichtingen voor gemengd bouw- en sloopafval hebben een cruciale rol in dit nieuwe kader. Zij moeten er voor zorgen dat het sorteeresidu voldoet aan de resultaatsvoorschriften voor afvoer naar verbranden, storten of reiniging en de uitgesorteerde fracties kunnen hergebruikt worden of voldoen aan de acceptatiecriteria van de materiaalrecycleur.

In een circulaire economie behoudt het materiaal zoveel mogelijk zijn waarde gedurende de materialenkringloop. De uitgesorteerde fracties moeten worden afgevoerd in functie van hergebruik of materiaalrecyclage. Bij materiaalrecyclage wordt gestreefd om de materialenkringloop zo optimaal mogelijk te sluiten en de materialen zo lang mogelijk in de materialenkringloop te houden. De concrete invulling van 'zo optimaal of hoogwaardig mogelijk gebruik' is moeilijk in algemene regels uit te schrijven. Wel zijn er minimale criteria om van materiaalrecyclage te kunnen spreken:

- het gebruik van de fracties na verwerking draagt bij tot de realisatie van de specifieke functionaliteit van de toepassing;
- het gebruik van deze fracties in de toepassing ter vervanging van een primaire grondstof mag niet als gevolg hebben dat de materialen die vrijkomen nadat de toepassing zijn functie heeft vervuld, na eventuele verwerking niet meer opnieuw kunnen ingezet worden in de materialenkringloop.

Hiermee wordt invulling gegeven aan wat vermeld wordt in deelwerf 1.4 'Juiste toepassing van bouwstoffen waarborgen' van het beleidsprogramma 'Op weg naar circulair bouwen', goedgekeurd door de Vlaamse regering, namelijk "het gebruik van grondstoffen/bouwstoffen gebeurt enkel in functionele toepassingen en mag het materialengebruik niet verhogen".

Fracties bouw- en sloop die niet voldoen aan de acceptatiecriteria van diegene die de afvalstoffen recycleert, moeten verder bewerkt worden zodat ze wel voldoen aan de acceptatiecriteria.

Art. 5.2.16.7

In artikel 5.2.16.7. wordt duidelijk gemaakt dat het gemengd bouw en sloopafval dat is ingezameld op de werf en/of nagesorteerd, moet voldoen aan bepaalde resultaten alvorens naar verbranden of storten te worden afgevoerd. Er wordt expliciet aangegeven hoeveel van de verschillende materialen er nog aanwezig mogen zijn. Deze bepalingen moeten op een analoge manier geïnterpreteerd worden als de resultaatsvoorschriften voor bedrijfsrestafval in afdeling 5.5. Zo is elk voorschrift afzonderlijk bindend. Indien er bijvoorbeeld nog meer dan 3 te grote stukken recycleerbaar papier en karton in het afval zitten dat naar verbranding wordt afgevoerd is dit een overtreding, maar ook meer dan 30 liter samen verpakte kleinere papiersnippers zijn een overtreding.

Er wordt bewust niet aangegeven hoe een eventuele nasortering precies moet gebeuren (met welke technologische middelen). De resultaten (maximale hoeveelheden) moeten simpelweg gehaald worden.

Als de resultaatsvoorschriften niet worden gehaald, moet worden afgevoerd naar een vergunde verwerker die deze partij wel kan verwerken zodat voldaan wordt aan de resultaatsvoorschriften. Wanneer de aanwezigheid van bepaalde fracties maakt dat de sorteerinrichting met zijn installatie niet aan de resultaatsvoorschriften kan voldoen moet de sorteerinrichting in zijn acceptatiecriteria expliciet vermelden dat die bepaalde fracties geweerd moeten worden in het inzamelrecipiënt.

Art. 5.2.16.8

Vaak wordt afval ingezameld door een inzamelaar, vervolgens naar een eerste verwerker gebracht voor een eerste uitsortering, naar een volgende voor verdere uitsortering enzoverder. Hoewel dit commercieel logisch is, is dit een handicap voor de traceerbaarheid van het afval en handhaafbaarheid van bepaalde verplichtingen.

Dit artikel omvat daarom een aantal bepalingen waaraan de inzamelaars en verwerkers moeten voldoen om te zorgen dat het oorspronkelijk ingezamelde afval traceerbaar blijft doorheen de keten en dat het duidelijk is wie welke verantwoordelijkheden op zich neemt om te voldoen aan deze afdeling.

Art. 5.2.16.9

§1 Voor het opvolgen van de tussenopslag en de sorteeractiviteiten (acceptatie, verwerking, afvoer uitgesorteerde recycleerbare fracties, verbeteren rendement sorteren, ...) is een kwaliteitsborgingsstelsel met externe controle noodzakelijk.

Het kwaliteitsborgingsstelsel voor sorteren van gemengd bouw- en sloopafval en het reeds bestaande kwaliteitsborgingsstelsel (KBS) voor puin van sorteerinrichtingen' (bijlage 2 van het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten) zullen zoveel mogelijk op elkaar afgestemd worden en kunnen eventueel in eenzelfde document geïntegreerd worden.

Van zodra de minister die bepalingen heeft vastgelegd waaraan het kwaliteitsborgingsstelsel moet voldoen, moeten alle inrichtingen die gemengd bouw- en sloopafval verwerken (opslag, sorteren, ...) binnen de door de minister vastgestelde termijn over een geactualiseerd intern kwaliteitsborgingsstelsel beschikken dat hieraan voldoet.

§2 De minister kan nader bepalen hoe de effectiviteit van de sortering kan bepaald worden en welke maatregelen moeten genomen worden om de effectiviteit van de sortering te verbeteren.

Artikel 61 (art. 5.3.3.5)

Artikel 5.3.3.5, §1 stelt dat het gebruik van een bouwstof in een bouwwerk noodzakelijk moet zijn en een duidelijke bouwtechnische functie moet bezitten. Zoals bepaald in de definitie van bouwstof moet naargelang de toepassing voldaan worden aan bouwtechnische normen, specificaties of voorschriften. Artikel 2.3.1.3, derde lid stelt "Het gebruik van een grondstof als bodem is niet toegelaten". Bij het gebruik van een bouwstof moet op de toepassingsplaats dan ook het onderscheid tussen bouwstof en bodem visueel duidelijk waarneembaar zijn. Gerecycleerde granulaten inclusief zeefzand zijn door hun samenstelling (> 80% stenen) op zich reeds visueel te onderscheiden van de bodem. Bouwstoffen moeten maximaal in de materiaalkringloop van bouwstof blijven. Het huidige begrip 'bouwstof in ongebonden toestand' is niet éénduidig te omschrijven. De verwijzing naar afwezigheid van een bindmiddel en niet uitharden blijft vaag en wordt daarom geschrapt.

Voor het gebruik van bouwstoffen op of in de bodem is in paragraaf 2 de verwijzing naar de lijst van toepassingen van bodemmaterialen voor bouwkundig bodemgebruik een goede vertrekbasis voor alle potentiële bouwstoffen. Bijgevolg is dit gebruik niet beperkt tot bouwstof in ongebonden toestand en moet er geen uitzondering voorzien worden voor gerecycleerde granulaten. Wel moet het mogelijk zijn om bouwstoffen ook in andere toepassingen dan voormelde limiterende lijst te gebruiken. Deze toepassingen kunnen in de grondstofverklaring nader gespecificeerd worden.

Het ophogen van terreinen en aanvullen van bouwputten moet met bodemmaterialen gebeuren. Deze toepassingen vallen onder het gebruik als bodem. Een bouwstof komt volgens paragraaf 3 voor deze toepassingen niet in aanmerking.

Bouwstoffen van tijdelijke werfconstructies moeten afgevoerd worden na de oplevering van de werken, tenzij ze binnen de werf nog kunnen gebruikt worden in een toepassing voor gebruik als bouwstof, bijvoorbeeld als onderfundering. Dit betekent dat voor de functie in het volgend gebruik het materiaal moet voldoen aan de definitie van bouwstof. Dat gebruik moet uiteraard zijn toegelaten en moet dus voldoen aan de voorwaarden VLAREMA (bouwtechnische functie vervullen, visueel en planmatig te onderscheiden zijn van de bodem, zie 1ste lid) en de grondstofverklaring of het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten (de afleveringsbon moet niet alleen het eerste gebruik (tijdelijke werfconstructie) maar ook het tweede gebruik vermelden (onderfundering, ...)).

Artikel 62 (onderafdeling 5.3.5)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is het gebruik in kunstmatige afdichtingslagen achterhaald en wordt deze onderafdeling daarom geschrapt.

Artikel 63 (art. 5.3.10.1)

Door de wijzigingen die in andere artikels van dit besluit worden voorgesteld rond boerderijcompostering, is artikel 5.3.10.1 ook te wijzigen. Dat verwijst sowieso al naar de verkeerde artikels (nog een restant van de henummering van afdeling 2.3.)

Doel van de wijziging is om boerderijcompost, die niet in een samenwerkingsverband wordt geproduceerd, en die enkel op eigen gronden van de compostproducent wordt gebruikt, uit te zonderen van de jaarlijkse analyseverplichting op de parameters van bijlage 2.3.1.

Reden is dat deze compost enkel eigen stalmest en eigen plantaardige reststromen mag bevatten; deze houden geen risico in naar overschrijding van de parameters in bijlage 2.3.1.

Artikel 64 (art. 5.3.12.3)

De minister kan uitzonderingen voorzien voor alle bijgevoegde artikels van 5.3.12.1 tot 5.3.12.2

Artikel 65 (5.3.13.1, §1, lid 1)

Deze toevoeging is gebeurd op vraag van Minaraad/SERV

Artikel 66 (art. 5.3.14)

In aanloop van de inwerkingtreding van artikel 5.3.14.1. (1 januari 2021) van het VLAREMA bleek dat er onvoldoende thuiscomposteerbare stickers commercieel beschikbaar waren. Daarnaast leidde de geformuleerde uitzondering inzake wettelijkheid en functionaliteit tot grote onduidelijkheid. De uitzondering leidde bovendien tot een significante ontwijkmogelijkheid voor het verder gebruik van niet composteerbare stickers.

Na overleg met betrokken onderzoeksinstituten, producenten en verdelers van groenten en fruit werd overeengekomen om op korte termijn de verplichting op het gebruik van industrieel composteerbare stickers te introduceren in het VLAREMA. Deze zijn momenteel wel commercieel beschikbaar. Deze verplichting gaat daarom in bij inwerkingtreding van deze wijziging, aangezien de geïmporteerde sectoren via hun sectororganisaties tijdig op de hoogte werden gebracht van de geplande aanpassing van het stickerverbod.

De bepaling is van toepassing voor alle groenten en fruit die worden vermarkt voor consumptie in het Vlaams gewest. Dit impliceert dat groothandels en veilingen die leveren aan Vlaamse retail en horeca, of individuele voedingshandelszaken verantwoordelijk zijn voor de naleving van deze bepaling.

Het verbod is belangrijk omwille van het verstrend karakter van dit materiaal bij de recycling van bioafval en de kwaliteit van de hieruit resulterende compost. Het verbod vindt dus zijn oorsprong in het afval- en materialenbeleid. Op basis van artikel 39 van de Grondwet wijst artikel 6, §, II. 2° van de Bijzondere wet op hervorming van de instellingen het afvalstoffenbeleid toe aan de gewesten.

Artikel 22, punt 2, a) van richtlijn 2008/98/EG legt bovendien de lidstaten op om maatregelen te nemen om "recycling aan te moedigen, met inbegrip van het composteren en vergisten van bioafval, op een wijze die een hoge mate van milieubescherming biedt en een output oplevert die aan hoge kwaliteitsnormen voldoet."

Het gebruiksverbod op niet-composteerbare stickers is dus een gebruiksverbod ingegeven vanuit het afval- en materialenbeleid en geen productnormering. Over het

product zelf (groenten en fruit) worden geen normen bepaald. De stickers worden apart op het product zelf geplakt en zijn geen integraal onderdeel van het product. De labeling kan ook op een andere manier gebeuren (bv via wél composteerbare stickers, laser labeling, ...). Indien stickers in het buitenland al op de groenten en het fruit zijn gekleefd, is het desnoods mogelijk om de stickers opnieuw te verwijderen alvorens deze in Vlaanderen aan de consument aan te bieden.

Zelfs indien de sticker zelf als het product wordt aanzien, kan het gebruiksverbod in geen geval als productnormering worden gezien. Het verbod bepaalt weliswaar dat niet-composteerbare stickers specifiek niet op groenten en fruit mogen worden gebruikt, maar stelt niet dat dergelijke stickers geheel niet geproduceerd of vermarkt mogen worden. Zo kunnen de stickers op andere producten wel worden geplakt, of kan de sticker geplakt worden op een verpakking rond de groenten of het fruit. Er is dus geen algemeen verbod op het gebruik en al zeker geen algemeen verbod op het op de markt brengen of het produceren van de stickers in kwestie.

Inzake de conformiteit met de Europese beginselen inzake vrij verkeer van goederen, bepaalt artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de daaraan verbonden rechtspraak van het Europees Hof van Justitie dat afwijkingen op de bepalingen van artikel 34 en 35 gerechtvaardigd zijn omwille van dwingende redenen. Zoals hierboven toegelicht werd het gebruiksverbod ingevoerd om redenen van milieubescherming. Het is bovendien een evenredige maatregel aangezien de bepaling zeer specifiek is en dus geen verstrekkende of algemene onevenredige impact heeft. Bijgevolg is dit gebruiksverbod niet in strijd met de algemene bepalingen inzake vrij verkeer van goederen.

In dit verband kan ook verwezen worden naar de beslissing van het Franse Grondwettelijk hof van 16 juni 20231 (zaaknr. 2023-1055) met betrekking tot de naleving van de rechten en vrijheden die de Grondwet garandeert in artikel 80 van wet nr. 2020-105 van 10 februari 2020 met betrekking tot de strijd tegen afval en de circulaire economie. Het bestreden artikel bepaalt dat, uiterlijk op 1 januari 2022, het aanbrenge van labels rechtstreeks op fruit en groenten wordt beëindigd, met uitzondering van labels die composteerbaar zijn in de huishoudelijke compostering en geheel of gedeeltelijk zijn samengesteld uit materialen van biologische oorsprong. De conformiteit van de gebruikte stickers met de vereiste inzake composteerbaarheid moet kunnen worden bewezen. Hiervoor kan gebruikt gemaakt worden van bijv. volgende normeringen:

- EN 13432 voor industrieel composteerbare stickers.
- AS 5810, NF T 51-800 of OK Compost Home voor thuiscomposteerbare stickers.

Artikel 67 (onderafdeling 5.3.15)

De voorwaarden voor het gebruik van houtsnippers als bodembedekker werden vastgelegd in de "Omzendbrief betreffende de kwaliteit van houtsnippers voor gebruik als mulchmateriaal" van 26 mei 2004. In deze omzendbrief zijn voorwaarden opgenomen waaraan houtsnippers moeten voldoen om als bodembedekker, en dus niet als afvalstof, te worden beschouwd. Deze omzendbrief is enkel van toepassing op lokale besturen. In realiteit gebruiken ook private bedrijven houtsnippers als bodembedekker.

In het Actieplan voedselverlies en biomassa-reststromen 2021-2025 zijn deze voorwaarden ook opgenomen. Met deze aanpassing van het VLAREMA worden een aantal

van deze voorwaarden (bij gebruik buiten landbouwgebied) wettelijk verankerd, zodat een uniforme regeling bestaat voor deze toepassing. Deze voorwaarden zijn niet van toepassing wanneer particulieren hun eigen groenafval toepassen als bodembedekker in de eigen tuin.

Door het gebruik van bodembedekker bij bebossing of herbebossing wordt in eerste instantie evapotranspiratie tegengaan, de bodem wordt beschermd tegen droogte, concurrerende kruidvegetatie wordt onderdrukt, bodemleven gestimuleerd, ... Op termijn zal een deel van de bodembedekker dieper in de bodem terechtkomen en krijgt men zo een toename van het organisch materiaal in de bodem.

Houtsnippers mogen niet worden geproduceerd op basis van materiaal dat besmet is met plantpathogenen, invasieve soorten en ziekten, om de verdere verspreiding te voorkomen.

Artikel 67 geldt buiten landbouwgronden. De term landbouwgrond moet worden gelezen als een grondperceel dat in gebruik is voor de teelt van gewassen. In gebieden die overeenkomstig de ruimtelijke uitvoeringsplannen als agrarisch gebied zijn aangeduid, mogen houtsnippers overeenkomstig de voorwaarden van artikel 67 als bodembedekker worden toegepast op percelen die niet in gebruik zijn voor de teelt van gewassen. Artikel 28, §1 voorziet dat houtsnippers, die voldoen aan de voorwaarden van artikel 28, als bodembedekker kunnen worden gebruikt in landbouwgebieden. De koppeling tussen het gebruik als bodembedekker en de voorwaarden van artikel 28 is noodzakelijk omdat in de praktijk bodembedekkers op landbouwgronden bij het eerstvolgende teeltseizoen zullen worden ondergeploegd in de bodem en bijgevolg dan een functie als bodemverbeteraar zullen hebben. Deze koppeling maakt het ook mogelijk om alle voordelen van beide toepassingen van houtsnippers (i.c. bodembedekker en bodemverbeteraar) maximaal te exploiteren (...).

Artikel 68 (onderafdeling 5.3.17)

Dit gebruiksverbod wordt beperkt tot aanbestedingen door overheden. Het is voldoende bewezen dat 100% recycled content technisch mogelijk is. Voor de bewegende delen van het compostvat geldt het gebruiksverbod niet, wegens technische reden. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 69 (onderafdeling 5.3.18)

Dit is een robuuste toepassing met vrij hoge technische eisen. Uit verscheidene bronnen blijkt evenwel dat het mogelijk is om hier een minimumgehalte aan recycled content in te zetten, wat in de praktijk dan ook al regelmatig gebeurt. We willen de voorwaarde beperken tot de romp. Voor de bewegende onderdelen (deksel, onderstel) geldt het gebruiksverbod niet, omdat daarvoor specifieke eisen gelden die mogelijks niet kunnen worden ingevuld bij een verplichte recycled content. Dit gebruiksverbod wordt ook beperkt tot aanbestedingen door overheden. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 70 (onderafdeling 5.3.19)

Dit is een weinig veeleisende toepassing, waar het inzetten van recycalaat reeds courant gebeurt. Als ingebruikname geldt hier de start van de teelt. Hergebruik is uiteraard mogelijk en wordt aangemoedigd, vandaar het toevoegsel " voor de eerste keer" bij in gebruik genomen. Dit gebruiksverbod wordt beperkt tot aanbestedingen door overheden.

Dit artikel is enkel van toepassing op kweekpotten, kweektrays en plantentrays die niet onder de definitie van verpakking vallen. Ter verduidelijking:

Product	Verpakking	Geen verpakking
Tuinbouw en tuinartikelen		
Bloempotten die voor de hele levensduur van de plant bedoeld zijn		X
Bloempotten die alleen gebruikt worden voor de verkoop en het vervoer van planten en niet bedoeld zijn voor de hele levensduur van de plant	X	
Bloempotten die in de loop van het productieproces worden aangewend, maar die niet meer om de plant zitten op het ogenblik dat de plant op de markt wordt gebracht		X
Hoezen (primaire verpakking)	X	
Kweekrecipiënten die noodzakelijk zijn voor het productieproces van het begin tot het einde (de commercialisering)		X
Sierbloempotten		X
Stenen bloempotten		X
Trays (voor commercialisering)	X	
Verpakking van plantenwortels uit biologisch afbreekbaar materiaal, bvb. turfpot en jute netje		X
Verpakking van plantenwortels uit een niet-biologisch afbreekbaar materiaal, bvb. plastic zak en synthetische koord	X	
Verpakkingsfilms	X	

De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 71 (onderafdeling 5.3.20)

Dit is een robuuste toepassing, waar recycalaat reeds volop wordt ingezet door Belgische bedrijven. Dit gebruiksverbod is enkel van toepassing indien gekozen wordt voor kunststofmaterialen. Meubilair, gemaakt van andere materialen, zoals hout of beton zijn nog steeds mogelijk. Het verbod geldt enkel voor openbare buitenruimten. Het betreft meubilair in openbare parken, in natuurgebieden, op straten, pleinen, openbare speelpleinen, openbare parkeerplaatsen en openbare sportterreinen overeenkomstig de nieuwe definitie in het wijzigingsartikel 17, 21°. Derhalve is het dus eigenlijk alleen van toepassing op overheden. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 72 (onderafdeling 5.3.21)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycalaat. Nu worden bestekken vaak zo opgemaakt dat net de producten met recycalaat worden uitgesloten. Dit gebruiksverbod is enkel van toepassing indien gekozen wordt voor kunststofmaterialen. Geluidswanden opgebouwd uit andere primaire materialen dan kunststoffen zijn nog steeds

mogelijk. De hoeveelheid geluidswanden die gemaakt zijn uit kunststof in België is eerder beperkt, maar indien gemaakt uit kunststoffen, is dit van bij aanvang gedaan uit gerecycleerde kunststoffen (zowel pre-als post-consumer). Er zijn geen conflicten met de gangbare normen of akoestische en mechanische eisen en aspecten. Voor spoorwagopdrachten zijn de uitzonderlijke hoge geluidsabsorptie, de elektrisch isolerende eigenschappen en ongevoeligheid voor corrosie van kunststoffen geluidswanden een grote meerwaarde. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 73 (onderafdeling 5.3.22)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycalaat. Nu worden bestekken vaak zo opgemaakt dat net de producten met recycalaat worden uitgesloten. In aanbestedingen wordt meestal een BENOR certificaat gevraagd. Hierdoor wordt normatief een beperking opgelegd aan het gebruik van recyclaten. Het toekennen van percentages in de EN 1401-1 (sectie 5.6) beperkt mogelijk de doorontwikkeling naar gebruik van meer recycalaat, voornamelijk post-consumer. In het gebruiksverbod wordt de verplichting van post-consumer recycalaat niet opgelegd. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 74 (onderafdeling 5.3.23)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycalaat. Kunststof afdekplaten worden op dit moment zowel in virgin materiaal als in gerecycleerd materiaal gemaakt. Omwille van bepaalde specifieke eisen in bestekteksten naar identificatie (kleur, opdruk, geometrie, ...) kan het gebeuren dat men geen gerecycleerd materiaal kan inzetten, of toch zeer beperkt. De ingangsdatum van het verbod is aangepast naar 1 januari 2026, zoals eerder afgesproken. De Raden zijn bezorgd om een voldoende lange overgangperiode bij verboden inzake kunststoffen. Daarom hebben we de bepaling aangepast zodat het gebruik uit bestaande voorraden aangekocht voor de ingangsdatum van het verbod onbeperkt is toegelaten.

Artikel 75 (onderafdeling 5.3.24)

Dit gebruiksverbod is ook enkel van toepassing op overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycalaat. Technisch is bewezen dat de 30% geen enkel probleem is om kwaliteitsvolle raamsystemen te produceren.

Artikel 76 (art. 5.4.1)

Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 77 (art. 5.4.2)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Deze toevoeging is noodzakelijk om te vermijden dat voor studio's, studentenkamers, hotelkamers, ... met een oppervlakte van kleiner dan 20 m² geen asbestattest moet opgesteld worden.

Artikel 78 (art. 5.4.3)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Een klachtenprocedure is een noodzakelijk element van een goed kwaliteitshandboek. Bij klachten moet ook geanalyseerd worden of het nodig is de bestaande procedures aan te passen en correctieve maatregelen te nemen. In het kader van interne controles of van controles op de werking van de certificatie-instelling, vermeld in artikel 5.4.7 van het VLAREMA, is het nodig om de goede uitvoering hiervan te kunnen nagaan op basis van een klachtenregister.

3° a Dit betreft een technische verduidelijking.

3° b Opdat een auditeur zijn job kwaliteitsvol kan uitoefenen moet hij/zij niet enkel een persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie zijn. De auditeur moet ook kennis hebben van auditsystemen en van de beoordelingsrichtlijnen voor de audits zoals beschreven in het certificatiereglement, hij/zij moet ook een relevante ervaring hebben met asbestinventarisaties. Het was nodig dit bijkomend te specificeren.

4° Opdat een lesgever zijn job kwaliteitsvol kan uitoefenen moet hij/zij ervaring hebben met lesgeven en een relevante ervaring hebben met asbestinventarisaties. De lesgever moet ook aantonen dat hij/zij beschikt over de kennis waarover een persoonsgecertificeerde deskundige moet beschikken door te slagen in het examen voor deze deskundigen. Tenslotte moet de lesgever de gratis opleidingen en bijscholingen volgen die de OVAM organiseert voor de lesgevers. Het was nodig dit bijkomend te specificeren.

Artikel 79 (art. 5.4.4)

Door het opstellen van een model van aanvraagformulier wordt de volledigheid van de aanvragen beter gegarandeerd.

Artikel 80 (art. 5.4.7)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° De informatie in het jaarverslag is nodig om vast te leggen welke elementen moeten behandeld worden in de jaarlijkse bijscholing. Het is daarom nodig deze jaarverslagen sneller te bezorgen aan de OVAM.

3° Om meer rechtszekerheid te bieden aan de certificatie-instellingen en duidelijkheid te geven over de modaliteiten van de controles op de certificatie-instellingen, is het nodig deze uit te werken in het certificatiereglement.

Artikel 81 (art. 5.4.8)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

3° De wijziging met betrekking tot de "aangesloten deskundigen" betreft een technische verduidelijking die geen verdere toelichting behoeft.

Om het kwaliteitsvolle gebruik van de certificaten te kunnen waarborgen is het nodig om in het certificatie-reglement een uniforme sanctie-regeling uit te werken die op eenzelfde manier wordt toegepast door de verschillende erkende certificatie-instellingen.

4° en 5° Opdat het certificatie-systeem financieel leefbaar is voor de certificatie-instellingen moeten ze voor hun verschillende taken een bijdrage kunnen vragen.

De jaarlijkse bijdrage moet de kosten dekken die nodig zijn voor de algemene werking van de certificatie-instelling waaronder het informeren van de bij hun aangesloten certificaathouders, het behandelen van vragen en klachten en het uitvoeren van de controles. Voor volgende limitatieve lijst van taken kunnen ze een afzonderlijke kostprijs aanrekenen: de verplichte opleiding met praktijkgedeelte, de behandeling van de aanvraag van een persoons- of procescertificaat, de audits, de sanctionering en de jaarlijks verplichte bijscholing.

Artikel 82 (art. 5.4.10)

1° De asbestdeskundige moet onafhankelijk en onpartijdig werken. Voor enkele vormen van onverenigbaarheden is het nodig deze expliciet op te nemen in het VLAREMA. Zowel een opdrachtgever van een asbestinventaris als een asbestverwijderaar kunnen er financieel voordeel uit halen als ze zelf een asbestinventaris mogen opstellen daarom geldt voor deze actoren een onverenigbaarheid. Onder asbestverwijderaar wordt verstaan elke erkende asbestverwijderaar, maar ook een eventuele niet-erkende verwijderaar die op de betrokken locatie asbesthoudende materialen verwijdert.

2° Een verdere detaillering rond de gevallen van onverenigbaarheid moet worden uitgewerkt in het certificatiereglement.

3° Dit betreft een technische verduidelijking.

4° Opdat de opdrachtgevers voor de inventarisaties voor de asbestinventarisatetesten kunnen nagaan of de persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie effectief (nog steeds) gecertificeerd is moet er een lijst beschikbaar zijn die steeds geactualiseerd wordt.

Artikel 83 (art. 5.4.11)

Dit betreft een technische verduidelijking om de bepaling in overeenstemming te brengen met de bepaling in art 33/10 §3, 4° lid van het materialendecreet.

Artikel 84 (art 5.4.12)

1° De asbestdeskundige moet onafhankelijk en onpartijdig werken. Voor enkele vormen van onverenigbaarheden is het nodig deze expliciet op te nemen in het VLAREMA. Zowel een opdrachtgever van een asbestinventaris als een asbestverwijderaar kunnen er financieel voordeel uit halen als ze zelf een asbestinventaris mogen opstellen daarom geldt voor deze actoren een onverenigbaarheid. Onder asbestverwijderaar wordt verstaan elke erkende asbestverwijderaar, maar ook een eventuele niet-erkende verwijderaar die op de betrokken locatie asbesthoudende materialen verwijdert.

2° Een verdere detaillering rond de gevallen van onverenigbaarheid moet worden uitgewerkt in het certificatiereglement.

3° Opdat de opdrachtgevers voor de inventarisaties voor de asbestinventarisatetesten kunnen nagaan of de persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie effectief (nog steeds) gecertificeerd is moet er een lijst beschikbaar zijn die steeds geactualiseerd wordt.

Artikel 85 (art. 5.4.14)

1° Dit artikel regelt de mogelijkheid om in het kader van een overdracht ook vastgoedcommissarissen en in het kader van een sloopopvolgingsplan ook een erkende sloopbeheerorganisatie leesrecht te verlenen tot de databank asbestinventarisatie.

2° Bij een beslissing tot sanctionering kan het nodig zijn het lees- en/of schrijfrecht tijdelijk of volledig weg te nemen.

Artikel 86 (art. 5.4.15)

1° Dit betreft een logische toevoeging dat de geldigheid van het asbestinventarisatetest van onbepaalde duur is, indien geen asbesthoudende materialen werden aangetroffen.

2° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 87 (art. 5.4.16)

Dit artikel beschrijft de initiatie van een sectorraad asbest, die fungeert als overkoepeld adviesforum en aanspreekpunt. De samenstelling is representatief voor de actoren die de marktketen voor de opmaak van asbestinventarisatetesten vertegenwoordigen.

De klemtoon ligt op adviesverlening, niet bindend maar leidend.

Artikel 88 (art. 5.5.1.1)

1° Verduidelijking op vraag van Afdeling Handhaving

2° De zinsnede "ook als dat als bedrijfsrestafval kan worden beschouwd" bij de uitzondering voor medisch afval wordt geschrapt. Deze zinsnede is verwarrend. De uitzondering op afdeling 5.5 is enkel relevant voor medisch afval dat als dusdanig (apart) wordt ingezameld. In sommige omstandigheden kan niet-risicohoudend medisch afval mee met het gewone restafval. In die omstandigheid is afdeling 5.5 uiteraard wel van toepassing.

3° Ook het restafval van schepen wordt uitgezonderd. Daar zijn verschillende redenen voor. Wat betreft de zeevaart zijn er specifieke regels inzake de sorteerverplichtingen, vastgelegd in internationale verdragen en ook via aparte regels in het VLAREMA (art. 4.3.4). De regels in afdeling 5.5 zijn evenwel gericht op het stimuleren van de bronsortering cf. artikel 4.3.2 (algemene sorteerregels voor bedrijven). Bij zowel de scheepvaart als de binnenvaart zijn er bovendien ook schippers waarbij het eerder om huishoudelijk afval gaat (bv. plezierjachten). Ook op die situatie zijn de regels van afdeling 5.5 niet afgestemd. Verder zullen schippers vaak hun afval ergens in een haven kwijt kunnen, waar een inzamelaar vervolgens het afval zal ophalen. Dit stelt problemen met het opmaken van non-conformiteiten. Hoewel de schippers het afval deponeren, zal toch de haven een non-conformiteit krijgen.

De uitzondering voor restafval van schepen moet strikt geïnterpreteerd worden. Enkel indien het uitsluitend restafval van schepen betreft, is de uitzondering van toepassing.

Indien een recipiënt ook ander restafval bevat (bv. van andere havenactiviteiten), dan moeten de regels van afdeling 5.5 wel gevolgd worden.

4° Er wordt een bijkomende uitzondering voorzien op de regeling omtrent inzameling van bedrijfsrestafval. Deze regeling is enkel bedoeld voor restafval dat ook als zodanig al bij de primaire afvalstoffenproducenten werd ingezameld. Indien afvalstoffen bijvoorbeeld afkomstig zijn van selectieve inzameling bij de eerste afvalstoffenproducent, maar vervolgens een verdere nasortering ondergaan, dan is het mogelijk dat het residu van die sortering ook een 'mix' van meerdere materialen is, waardoor in principe mogelijk voldaan wordt aan de definitie van bedrijfsrestafval. De regeling is daarvoor evenwel niet bedoeld. Daarom worden dergelijke situaties uitgesloten.

Artikel 89 (onderafdeling 5.5.2)

Het zijn vooral de eerste afvalstoffenproducenten die toelichting moeten krijgen van de professionele inzamelaars over de sorteerplicht. Dit wordt verduidelijkt door toevoeging van het woord 'eerste' bij afvalstoffenproducent. De informatieplicht kan ook breder zijn dan enkel over de sorteerplicht in nauwe zin, daarom wordt 'over de sorteerplicht' weggelaten.

Artikel 90 (art. 5.5.2.4)

Afvalstoffenproducenten betalen vaak één vaste prijs per ophaling van het bedrijfsrestafval. Dergelijke formules zetten de afvalstoffenproducent niet aan om correct te sorteren. Het kost de afvalstoffenproducent namelijk evenveel om een half gevulde restafvalcontainer aan te bieden dan wel om een volle container aan te bieden. Dat terwijl de selectieve inzameling wel bijkomende kosten met zich meebrengt. Om dit tegen te gaan, wordt het wegen van het bedrijfsrestafval verplicht. De klant moet ook geïnformeerd worden over het werkelijk aangeboden gewicht en de kosten die gepaard gaan met de verwerking van dit aangeboden gewicht aan bedrijfsrestafval moeten ook correct worden doorgerekend in de factuur op basis van dat gewicht.

De heffingen ten gevolge van verbranding (en eventueel storten) van bedrijfsrestafval moeten in het bijzonder volledig worden doorgerekend op basis van het gewicht. Deze mogen niet worden uitgemiddeld over de verschillende klanten, waardoor er geen verschil zou zijn tussen goed en minder goed sorterende klanten. De gemeentelijke opcentiemen worden hiervan uitgezonderd, omdat dit zou betekenen dat de berekening verschillend wordt voor elke gemeente waar een inzamelaar klanten heeft.

De praktische bezwaren zijn vrij beperkt. Ophaalwagens kunnen vrij makkelijk met een weegsysteem worden uitgerust om rolcontainers te wegen. Afzetcontainers kunnen dan weer makkelijk via de weegbrug op de site worden gewogen. Veel vrachtwagens zijn vandaag reeds uitgerust met weegsystemen. Een weegsysteem is vrij standaard om discussies over overlading te objectiveren. In geval van overlading, waardoor containers moeilijker geledigd kunnen worden, krijgen klanten nu reeds vaak een boete. Daar waar er nog geen weegsysteem voorzien is, kan dat makkelijk in de vrachtwagen worden geïntegreerd. Daarnaast zijn er enkele aanpassingen nodig in de facturatiesystemen. Vandaar dat er een overgangstermijn wordt voorzien en deze regeling pas in 2025 in werking treedt.

Bij inzameling uitsluitend met zakken is weging minder evident. Daarom is de inzameling met zakken tot en met 120 liter uitgesloten van de verplichting tot wegen. Het is niet wenselijk ook zakken met een grotere inhoud uit te zonderen, omdat dit uitnodigt tot het

ontwijken van de verplichting tot wegen door de inzameling met heel grote zakken te doen. De uitzondering is uiteraard ook niet van toepassing op zakken die in een container aanwezig zijn, aangezien dan gewoon de container gewogen kan worden.

De verwachte effecten van deze maatregel zijn groot. Gewichtsdiëtarisering heeft een groot effect op het huishoudelijk restafval, waar talloze lokale besturen dit reeds toepassen. Aangezien de prijselasticiteit bij bedrijven gewoonlijk nog sterker speelt dan bij burgers, wordt hier een minstens even grote impact verwacht. Deze actie is ook opgenomen in het ontwerp van uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval 2023-2030. Uit de bijhorende ontwerp plan-MER blijkt dat met deze maatregel tot een kwart van de doelstelling richting 30% minder bedrijfsrestafval tegen 2030 kan worden afgelegd (en de helft van de reductie die dankzij alle maatregelen van het nieuwe plan samen kan gerealiseerd worden).

Artikel 91 (art. 5.5.3.1)

1° Dit artikel is enkel relevant voor de eerste afvalstoffenproducenten.

2° Vandaag gebeuren visuele controles op het restafvalrecipiënt nog handmatig. De belader doet zelf het deksel van een rolcontainer open en checkt aan de oppervlakte of er geen sorteerfouten zijn gebeurd. Er komen signalen uit de sector dat er gewerkt wordt aan automatisering op basis van camera's en artificiële intelligentie. Dergelijk camerasysteem kan in de toekomst wellicht beter en efficiënter werken dan handmatig controles. Het zorgt ook voor een meer gelijke aanpak in de visuele controles en objectivering van discussies met de klanten. De huidige wetgeving is hier evenwel niet op voorzien, omdat de wetgeving stelt dat de visuele controle moet gebeuren vooraleer het afval in het voertuig wordt geladen. Dat kan niet met een camerasysteem, omdat de camera's op de vrachtwagen worden gezet en het afval filmen bij het uitkippen van de containers. Handmatig is de controle op dat moment niet meer mogelijk, omdat dit te snel gaat. Maar camera's zijn daar wel toe in staat. Bovendien biedt dit het voordeel dat niet enkel de oppervlakte van het recipiënt, maar ook de quasi volledige inhoud onder de oppervlakte kan gecontroleerd worden. Deze aanpassing aan artikel 5.5.3.1 maakt daarom camerasystemen voor de opmaak van non-conformiteiten mogelijk.

De performantie van het systeem is natuurlijk belangrijk. Die moet minstens even goed zijn als bij handmatige controles. Essentieel daarvoor zijn onder meer het aantal beelden (frames) dat genomen wordt tijdens het ledigen van de containers en de mate waarin het systeem correct de sorteerfouten herkent. Voor dat laatste element is de inzet van artificiële intelligentie op vandaag de beste garantie.

Belangrijk tot slot is ook dat deze camera's uiteraard op het afval worden gericht en dus normaal geen personen in beeld brengen.

Artikel 92 (art. 5.5.3.2)

Zie punt 2° bij artikel 97

Artikel 93 (art. 5.5.3.5/1)

Het eerste lid betreft een simpele verduidelijking.

In het tweede lid wordt ook het onterecht gebruik van niet-transparante zakken gelijk gesteld aan een non-conformiteit net zoals bij sorteerfouten. Niet-transparante zakken

maken namelijk dat de visuele controle op de sorteerplicht niet kan gebeuren. Hierdoor wordt een achterpoortje in de wetgeving gesloten, zodat ongesorteerd afval niet massaal in niet-transparante zakken wordt gestoken.

Artikel 94 (art. 5.5.4.1)

Het betreft een eenvoudige verduidelijking.

Artikel 95 (art. 5.5.4.3/1)

Het onterecht gebruik van niet-transparante zakken wordt gelijkgesteld aan een non-conformiteit net zoals bij sorteerfouten. Niet-transparante zakken maken namelijk dat de visuele controle op de sorteerplicht niet kan gebeuren. Hierdoor wordt een achterpoortje in de wetgeving gesloten, zodat ongesorteerd afval niet massaal in niet-transparante zakken wordt gestoken.

Artikel 96 (art. 5.5.4.4)

1° Het schrappen van het cijfer 3 betreft een redactionele rechtzetting.

2° De resultaatsvoorschriften voor hout gelden ook voor hout waar nog stukken metaal aan vasthangen. In concreto gaat het bijvoorbeeld over de deur van een houten kast waar nog scharnieren of nagels aan hangen. Het is logisch dat dit materiaal ook nagesorteerd en gerecycleerd moet worden. Het betreft dus een verduidelijking.

3° Deze aanvulling is nog om voor bedrijfstafval dezelfde resultaatsvoorschriften te hebben als voor bouw- en sloopafval (zie hiervoor nieuw onderafdeling 5.2.16).

Artikel 97 (art. 6.1.1)

In artikel 6.1.1. wordt verwezen naar artikel 6.1.1.4. eerste lid, 2°. Door deze verwijzing was er een rechtsgrond voor een ministerieel besluit voor het invoeren van een kwaliteitsborgingssysteem voor inzamelaars, handelaars en makelaars van dierlijke bijproducten. Het artikel 6.1.1.4 werd echter hernummerd en de bepaling die de vroegere rechtsgrond bood is nu artikel 6.1.1.4 vijfde lid. Daarom moet artikel 6.1.1 in die zin worden aangepast.

Artikel 98 (art. 6.1.1.1)

Essentieel voor het traceren van afvalstoffen is dat men weet waar het afvalstoffentransport effectief vertrokken en aangekomen is. Gezien op het moment van de start en de aankomst van het transport enkel de vervoerder fysiek aanwezig is, zal hij de registratie van start en aankomst moeten uitvoeren. Het systeem dat digitale identificatieformulieren aflevert zal hiervoor de nodige functionaliteit bieden.

Artikel 99 (art. 6.1.1.2 §2)

In dit artikel brengen we de unieke sleutels waarmee ondernemingen en vestigings-eenheden van bedrijven geïdentificeerd worden in lijn met de authentieke bronnen (Kruispuntbank ondernemingen) en met de informatie in de afvalstoffenregisters. Deze unieke identificatie op basis van een authentieke bron is nodig voor een goede tracement van afvalstoffen van bij de inzameling tot bij de eindverwerking. Voor zeeschepen wordt het adres van de ligplaats opgevraagd in de plaats van het adres van de afvalstoffenproducent. Dit is in lijn met de MARPOL wetgeving.

Artikel 100 (art. 6.1.1.4)

Dit artikel moet in samenhang gelezen worden met de wijziging van artikel 4.3.2 van VLAREMA.

Het is wenselijk dat bedrijven onder bepaalde voorwaarden een aantal afvalfracties samen kunnen laten inzamelen. Dit kan enkel voor droge niet-gevaarlijke afvalfracties die elkaar niet vervuilen, waardoor hoogwaardige recyclage niet in het gedrang komt. In dit wijzigingsvoorstel wordt duidelijker omschreven welke afvalstoffen precies hiervoor in aanmerking komen. Ook de specifieke voorwaarden waaronder dergelijke gezamenlijke inzameling mogelijk is, worden verduidelijkt. Dit verhoogt de rechtszekerheid voor zowel afvalstoffenproducent als inzamelaar, handelaar, makelaar. Het zorgt er ook voor dat het verschil met bedrijfsrestafval, waarvoor een specifieke regeling geldt, duidelijk blijft. Door explicieter te benoemen welke afvalstoffen precies samen ingezameld mogen worden, wordt het ook duidelijker wat er bedoeld wordt met de voorwaarde van "volledige uitsortering". Bij het uitsorteren achteraf moet de sorteerder georganiseerd zijn op het uitsorteren van alle fracties die samen werden ingezameld. Aangezien niet in de lijst vermelde afvalstoffen niet mee in hetzelfde recipiënt mogen zitten, kan er geen residu zijn waar nog andere afvalstoffen blijken in zitten dan degene die vermeld staan in dit artikel. In dat geval gaat het namelijk om een niet-selectieve inzameling (bedrijfsrestafval) en moeten de regels van afdeling 5.5 gevolgd worden. Wel is het mogelijk dat sommige afvalstoffen die onder de limitatieve lijst vallen (bv bepaalde types harde kunststoffen) niet recycleerbaar zijn en dus alsnog naar verbranding moeten worden afgevoerd. De voorwaarde dat het om droge afvalstoffen moet gaan blijft ook behouden. Aangezien pmd-afval nog (resten van) dranken of voeding kan bevatten, is dit geen droge afvalstof. Ook de vermelde afvalstoffen uit de lijst mogen niet nat zijn. Bijvoorbeeld een bidon uit harde kunststof met daarin een vloeistof komt niet in aanmerking voor dit type inzameling, aangezien de vloeistof bijvoorbeeld het papier en karton kan vervuilen.

Verder zijn er in dit artikel nog enkele kleine verduidelijkingen en worden enkele bepalingen geschrapt die niet meer relevant zijn gezien de meer uitgebreide regeling rond inzameling van bedrijfsrestafval die goedgekeurd werd in VLAREMA 8.

3° In artikel 6.1.1.3 van het VLAREMA worden de voorwaarden bepaald waaraan de inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars moeten voldoen. Als deze voorwaarden niet nageleefd worden kan de OVAM overgaan tot een voornemen tot schorsing van de registratie. Omdat in hoofdstuk 7 de verplichting werd ingevoerd om elk kwartaal gegevens te melden in het materialeninformatiesysteem, moeten wij deze verplichting ook in dit artikel opnemen om het niet voldoen aan deze verplichting als schorsingsgrond van de registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar te kunnen gebruiken.

Artikel 101

Dit artikel bepaalt dat verschillende geregistreerde en/of van rechtswege geregistreerde inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars kunnen samenwerken om een afvalstof in te zamelen en naar een vergunde verwerker af te voeren. In dat geval dienen zij contractueel vast te leggen welke inzamelaar afvalstoffenhandelaar of -makelaar zal instaan voor de wettelijke verplichtingen van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar. Dit artikel specificeert ook welke verantwoordelijkheden tenminste moeten vastgelegd worden en dat alle betrokken inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars elk afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor al deze verplichtingen indien niet alle opgesomde verantwoordelijkheden/verplichtingen zijn toegewezen.

Voor het contractueel vastleggen van de verplichtingen vermeld in dit artikel moet geen aparte bijkomende overeenkomst afgesloten worden. De betrokken inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars mogen dit integreren in bestaande onderlinge overeenkomsten.

Artikel 102 (art. 6.1.1.5)

Het betreft een actualisatie van de verwoording naar het digitale formaat van de identificatieformulieren

Artikel 103 (art. 6.1.2.1)

Het betreft louter een technische rechtzetting van een tegenstrijdigheid in VLAREMA. Deze actoren zijn reeds uitgesloten van de registratieplicht als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar op basis van art. 6.1.3.1. Een geregistreerde vervoerder kan enkel in opdracht van een geregistreerde IHM optreden, terwijl net voor die actoren reeds een uitzondering geldt respectievelijk sinds 2012 (5° en 6°) en 2019 (7°).

Artikel 104 (art. 6.1.5.2)

1° In dit artikel specificeren we hoe de toezichthouders hun advies bij de voorgestelde systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren moeten uitbrengen.

2° Om administratieve lasten te verlagen, moeten de beheerders van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren, kleine niet-relevante wijzigingen in hun systeem niet melden aan de OVAM.

3° Hier specificeren we op welk moment de gebruikers moeten ingelicht worden, wanneer het systeem dat ze gebruiken mogelijks zijn goedkeuring zal verliezen. Inlichting van de gebruikers van het systeem moet tijdig gebeuren, reeds voor dat de opheffing effectief plaats vindt.

Artikel 105 (art. 6.1.5.3, 1°)

In dit artikel wordt gespecificeerd welk soort digitale handtekening er van wie verwacht wordt. Diegene die de regelingen voor het afvaltransport regelt, moet een geavanceerde of gekwalificeerde handtekening zetten. Voor de bestemming van de afvalstoffen is het afgezwakt naar een gewone elektronische handtekening, aangezien er andere gegevens voorhanden zijn om de betrouwbaarheid te verhogen, zoals de geo-locatie. Een gewone elektronische handtekening kan de vorm hebben van een handtekening op glas, maar kan ook een andere vorm aannemen. In afwezigheid van de bestemming kan de vervoerder de gewone handtekening plaatsen waarbij eventueel een QR-code gescand wordt die op de plaats van bestemming aanwezig is.

Artikel 106 (artikel 6.1.5.4, vijfde lid)

In dit artikel wordt toegevoegd dat de OVAM, naast de toezichthouders en bevoegde inspectiediensten, toegang krijgt tot alle identificatieformulieren met het oog op het traceren van de afvaltransporten. De VTC oordeelde bij een vorige wijziging van het VLAREMA dat dit niet mogelijk was aangezien decretaal nog niet verankerd was dat de OVAM de aanwezige persoonsgegevens kan verwerken. Ondertussen is dit decretaal geregeld.

Verder voegen we ook toe dat gegevens van de afgeronde transporten op vraag van de OVAM moeten uitgewisseld worden met het materialeninformatiesysteem van de OVAM om tracersing en het doelgericht ontsluiten van gegevens voor de verbetering van de handhaving in het kader van afvalbeheer, mogelijk te maken.

Artikel 107 (art. 6.1.5.6)

In dit artikel wordt toegevoegd onder welke voorwaarde de overheid de overeenkomst kan inkijken.

Artikel 108 (art. 6.1.5.7)

In dit artikel regelen we dat de minister ook de technische specificaties voor de digitale uitwisseling van gegevens van identificatieformulieren kan vastleggen.

Artikel 109 (art. 6.1.5.8)

Het betreft een kleine wijziging die verduidelijkt wat kan worden vastgelegd bij ministerieel besluit.

Artikel 110 (art. 6.2.4)

Om te vermijden dat bedrijven die geen dossier meer indienen de bijkomende dossierkost niet hoeven te betalen, kiezen we er met de aanpassing voor om de bijkomende dossierkost te vragen voor het dossier zelf waar de meldingen niet digitaal gebeuren, en niet pas samen met de dossierkost in een volgend dossier dat het bedrijf later indient.

Artikel 111 (art. 6.2.17)

De inhoud van dit artikel was ook al vermeld in de laatste alinea van artikel 6.2.16.

Artikel 112 (art. 7.1.1)

In dit artikel specificeren we welke identificatienummers moeten gebruikt worden voor de identificatie van ondernemingen en vestigingseenheden van bedrijven die een rol vervullen in de afvalbeheerketen van productie van het afval tot de eindverwerking. We gebruiken hier gegevens van authentieke bronnen, voor zo ver deze beschikbaar zijn. Indien geen authentieke bronnen beschikbaar zijn gebruiken we identificatiesleutels die een breed draagvlak hebben en ook internationaal gebruikt worden. Een eenduidige identificatie van betrokken ondernemingen en vestigingseenheden is nodig voor een efficiënte tracersing van afvalstoffen doorheen de materialenketen. Voor de inzameling van scheepsafval van zeeschepen wordt verwezen naar het nummer waarmee de schepen worden geïdentificeerd volgens de internationale maritieme organisatie. Voor de identificatie van particulieren moet enkel gespecificeerd worden dat het om een 'particulier' gaat en is geen verdere identificatie nodig.

Artikel 113 (art. 7.1.2)

Dit artikel bepaalt de toegang tot de gegevens van de databank met afvalstoffengegevens. In dit artikel vervangen we de "databank voor afvalstoffen" door "het materialeninformatiesysteem" zoals gedefinieerd in het materialendecreet.

Artikel 114 (art. 7.2.1.1)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van uitgaande afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracersing van de

afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen; de hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen. De benamingen van de verwerkingswijze werd aangepast aan deze die gebruikt zal worden in het materialeninformatiesysteem en werd afgestemd tussen de verschillende afvalstoffenregisters.

In het eerste lid maken we onderscheid tussen de uitgaande afvalstoffenregisters van vergunde afvalverwerkers en deze van andere bedrijven. Op die manier lossen we een onduidelijkheid op, nl. dat alle verwerkers een uitgaand register moeten bijhouden, ook al voldoen zij niet aan de definitie van een afvalstoffenproducent. Dit onderscheid laat ook toe om in het tweede lid onderscheid te maken ronde updatefrequentie en de aard van het register. De updatefrequentie is dagelijks voor afvalverwerkers (professionele afvalbeheerders), terwijl deze maandelijks blijft voor de afvalproducenten die geen afvalverwerker zijn. De afvalstoffenregisters van afvalverwerkers moeten bovendien digitaal zijn, terwijl dit niet opgelegd wordt aan de registers van afvalproducenten die geen afvalverwerker zijn.

Artikel 115 (art. 7.2.1.2)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van ingezamelde afvalstoffen, verhandelde afvalstoffen of de afvalstoffen waarin gemakeld wordt, in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracering van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit (de zuiverheid van de afvalstof en het voorkomen van verontreinigende stoffen of componenten) kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen. De benamingen van de verwerkingswijze werd aangepast aan deze die gebruikt zal worden in het materialeninformatiesysteem en werd afgestemd tussen de verschillende afvalstoffenregisters. Verder werd de datum van het inzamelen, handelen en makelen weggelaten, omdat deze datum geen meerwaarde heeft. De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen. Bij een route-inzameling of melkronde waarbij het afval van verschillende producenten in één ophaalronde wordt ingezameld kan men het gewicht per producent op verschillende manieren bepalen. Indien men beschikt over een diftar-systeem moet de inzamelaar het gewogen gewicht registreren. In ander gevallen kan men het gewicht berekenen door het totale gewicht van de inzameling te verdelen over de verschillende afvalproducenten. Hierbij wordt tenminste rekening gehouden met het aantal inzamellocaties, de inhoud van het inzamelrecipiënt dat de producent ter beschikking heeft, het aantal recipiënten dat wordt aangeboden en eventueel de inzamelfrequentie.

Artikel 116 (art. 7.2.1.3)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van de door de gemeente of de in opdracht van de gemeenten ingezamelde afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracerings van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de toevoeging van de datum van de inzameling; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen. De benamingen van de verwerkingswijze werd aangepast aan deze die gebruikt zal worden in het materialeninformatiesysteem en werd afgestemd tussen de verschillende afvalstoffenregisters. De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

We laten niet langer toe dat de afvalstoffenregisters een verzameling zijn van papieren identificatieformulieren, omdat we van entiteiten die professioneel actief zijn in de inzameling en/of verwerking van afvalstoffen, verwachten dat zij hun gegevens digitaal registeren en beheren.

Artikel 117 (art. 7.2.1.4)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van de verwerkte afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracerings van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De benamingen van de verwerkingswijze werd aangepast aan deze die gebruikt zal worden in het materialeninformatiesysteem en werd afgestemd tussen de verschillende afvalstoffenregisters. De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

Artikel 118 (art. 7.2.2.2)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het register van de geproduceerde grondstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor tracerings en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van de datum van de afvoer van de grondstoffen; toevoeging van een omschrijving van de materialen waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De hoeveelheid grondstof zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van grondstoffengegevens te voorkomen.

De vermelding van de juiste bestemming van de grondstoffen wordt toegevoegd om de sluiting van materiaalketens beter te kunnen opvolgen en met het oog op een meer effectieve en efficiënte handhaving bij het gebruik van secundaire grondstoffen.

Artikel 119 (art. 7.2.2.3)

Met dit artikel worden de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in het register van de geproduceerde grondstoffen gewijzigd naar éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

Omdat er voor ondernemingen reeds een verplichting bestaat op federaal niveau om in regel te zijn met de KBO-registratie van ondernemingen en hun vestigingseenheden, genereren we met deze bepaling geen extra administratieve lasten. Alle Vlaamse bedrijven moeten beschikken over een ondernemingsnummer en een vestigingsnummer voor hun vestigingseenheden.

Artikel 120 (art. 7.2.3.2)

We verplichten met dit artikel dat de uitgaande registers van afvalverwerkers en de registers van gemeenten en afvalintercommunales met de gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen verplicht digitaal zal moeten bijgehouden worden. De rationale is dat entiteiten die op een professionele manier een rol uitoefenen in het afvalstoffenbeheer digitaal zouden moeten werken.

Artikel 121 (afdeling 7.3)

De titel verduidelijkt dat hetgeen volgt over de melding van gegevens van productie en inzameling van afval en materialen aan de OVAM gaat. Voorheen ging het enkel over de productie.

Artikel 122 (onderafdeling 7.3.1)

Met deze titel wordt onderscheid gemaakt tussen een aantal meldingen die jaarlijks moeten gebeuren en een aantal meldingen die maandelijks moeten gebeuren.

Artikel 123 (art. 7.3.1.2 §1)

De melding van afvalstoffengegevens in het materialeninformatiesysteem (MATIS) is een nieuwe manier om afvalstoffen en materialengegevens in te zamelen. Door de introductie van deze nieuwe manier om afvalstoffengegevens te melden aan de OVAM zullen een aantal bestaande rapporteringen die via IMJV gebeuren in aantal worden verminderd. De afvalverwerkers die hun in- en uitgaande afvalstoffen melden in MATIS, zullen niet langer de jaarlijkse rapportering via het IMJV-webloket moeten doen. De bedrijven over wiens afvalstoffenafvoer we in MATIS gegevens hebben ontvangen van de inzamelaars en/of verwerkers zullen niet langer hun afvalstoffen moeten rapporteren in het IMJV. Het IMJV wordt evenwel niet volledig uitgefaseerd omdat er nog steeds een kleine groep van bedrijven zal zijn wiens gegevens niet via MATIS verzameld kunnen worden. In zoverre deze gegevens nodig zijn om te kunnen voldoen aan de verplichte Europese en internationale rapporteringen, zal de melding van deze gegevens nog steeds via het IMJV blijven gebeuren.

Artikel 124 (art. 7.3.1.3)

In dit artikel maken we mogelijk dat de melding over de productie van afvalstoffen ook via andere kanalen kan verlopen. We denken hierbij concreet aan de meldingen in MATIS. We creëren hierdoor de mogelijkheid dat de afvalstoffenverwerkers die ook moeten voldoen aan de PRTR-verplichtingen niet tot een dubbele rapportering verplicht worden.

Aan dit artikel wordt een tweede lid toegevoegd dat verduidelijkt op welke wijze de melding van de productie van grondstoffen dient te gebeuren. Deze procedure is al verschillende jaren in gebruik in de praktijk, maar moest nog verduidelijkt worden.

Het melden van grondstoffen via het IMJV blijft nuttig voor een kleine doelgroep. MATIS verzamelt gegevens over afvalstoffen en materialen bij de inzamelaars en verwerkers van afvalstoffen. Voor wat materialen betreft zijn ook gegevens nodig van sommige groepen van grondstoffenproducenten, bijvoorbeeld voor het berekenen van de hoeveelheden food waste en voedselverliezen. De nevenstromen uit de voedingsindustrie zijn hiervoor nodig. Deze materialen moeten opgenomen worden in het materialenregister en zullen gericht bevraagd worden via het IMJV.

Artikel 125 (onderafdeling 7.3.2)

De titel wordt gewijzigd. De inhoud van deze onderafdeling wordt grondig gewijzigd om dat de melding van de gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen vanaf nu via MATIS zal verlopen.

Artikel 126 (art. 7.3.2.1)

Gemeenten of afvalintercommunales zullen met het oog op een betere tracering van de afvalstoffen driemaandelijks, in plaats van jaarlijks, gegevens moeten melden over de ingezamelde hoeveelheden afval en hun bestemming. Zij kunnen deze taak geheel of gedeeltelijk delegeren naar een derde partij, maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering. Zij moeten de OVAM tijdig op de hoogte brengen van de wijzigingen in deze delegaties, zodat de OVAM de juiste rechten om te melden aan de juiste entiteiten kan toekennen.

De driemaandelijkse melding van de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op het kwartaal van de inzameling.

Artikel 127 (art. 7.3.2.2)

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de driemaandelijkse meldingen van gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van ingezamelde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 128 (onderafdeling 7.3.3)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de inzamelaars van afvalstoffen gegevens melden over de ingezamelde afvalstoffen, andere dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffenvergelijkbare bedrijfsafvalstoffen. Deze gegevens zijn nodig om MATIS ook te kunnen gebruiken voor

de gangbare Europese rapportages in het kader van de Europese afvalstatistiekverordening. In deze verordening moeten de lidstaten rapporteren over de oorsprong van de afvalstoffen aan de hand van de NACE-codes van de initiële producenten van bedrijfsafvalstoffen. Daarnaast zijn deze gegevens ook nodig om de afvalstoffen te kunnen traceren van bij hun productie. Deze gegevens gaat de OVAM ook in staat stellen om op termijn aan de bedrijven die geen afvalstoffenverwerker of -inzamelaar zijn, een ingevuld afvalstoffenregister te kunnen beschikbaar maken met tips op maat om hun circulariteit te verbeteren.

Artikel 7.3.3.1

Inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars (IHM) zullen driemaandelijkse gegevens moeten melden over de oorsprong en bestemming van de ingezamelde afvalstoffen, andere dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijk afval vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen. Zij kunnen deze taak delegeren naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering.

De driemaandelijkse melding van de gegevens over de ingezamelde afvalstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op het kwartaal van de inzameling.

Artikel 7.3.3.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de driemaandelijkse meldingen van gegevens over de inzameling van afvalstoffen, andere dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijk afval vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen, via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van de ingezamelde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM. De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 129 (onderafdeling 7.3.4)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de afvalstoffenverwerkers via MATIS gegevens kunnen melden over hun geproduceerde grondstoffen. Deze gegevens zijn nodig om te kunnen voldoen aan de Europese rapportageverplichtingen aangezien de hoeveelheden afval die omgezet zijn in grondstoffen moeten meegeteld worden bij de gerecycleerde afvalstoffen. Tevens biedt dit de mogelijkheid op een meer efficiënte en effectieve handhaving op de gebruiksvoorwaarden die opgelegd worden aan grondstoffen. Deze onderafdeling laat ook toe dat afvalverwerkers al hun meldingen aan de OVAM via één centraal systeem kunnen uitvoeren en geen gebruik moeten maken van verschillende systemen voor verschillende soorten meldingen van materialengegevens.

Artikel 7.3.4.1

Afvalverwerkers zullen driemaandelijkse gegevens moeten melden over de grondstoffen die zij geproduceerd hebbende en de bestemming ervan. Zij kunnen deze taak delegeren naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering.

De driemaandelijke melding van de gegevens over de geproduceerde grondstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op het kwartaal van de afvoer van de grondstoffen.

Artikel 7.3.4.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de driemaandelijke meldingen van gegevens over de productie van grondstoffen via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van de geproduceerde grondstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de grondstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM. De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 130 (Afdeling 7.4)

De titel en inhoud van deze afdeling wordt aangepast. Afdeling 7.4 behandelt enkel de gegevens over het gebruik van grondstoffen. De gegevens over de verwerking van afvalstoffen wordt behandeld in afdeling 7.3.

Artikel 131 (art. 7.4.1)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 132 (artikel 7.4.2)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 133 (artikel 7.4.3)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 134 (afdeling 7.5)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de verwerkers van afvalstoffen gegevens melden over de aangevoerde en afgevoerde afvalstoffen en de verwerking van de afvalstoffen. Deze gegevens zijn nodig om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen betreffende de recyclage van afvalstoffen. De afvalstoffen moeten hierbij doorheen de afvalketen gevolgd worden tot bij hun definitieve bestemming.

artikel 7.5.1

In artikel 7.5.1 worden de verwerkers gedefinieerd als de exploitanten van een vergunde inrichting voor het verwerken van afvalstoffen. We verduidelijken hierbij dat de exploitanten die enkel een activiteit uitvoeren van de derde klasse waarvoor enkel een meldingsplicht geldt, hier niet onder vallen. Verwerkers van afvalstoffen zullen met het oog op een betere tracering van de afvalstoffen driemaandelijks gegevens moeten melden over de te verwerken afvalstoffen, de verwerkte afvalstoffen en de verwerking van de afvalstoffen en hun oorsprong en bestemming. Zij kunnen deze taak delegeren

naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering. De afvalverwerkers moeten in bepaalde gevallen ook gegevens melden over de afvalstoffen die intern het bedrijf verwerkt worden

De driemaandelijke melding van de afvalverwerkingsgegevens dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op het kwartaal van de aan- of afvoer van de afvalstoffen.

Artikel 7.5.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de driemaandelijke meldingen van gegevens over de afvalstoffenverwerking via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van te verwerken en afgevoerde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 135 (hoofdstuk 8)

In HOOFDSTUK 8 van het VLAREMA "Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen die overeenkomstig hoofdstuk 2 in aanmerking komen voor gebruik als grondstoffen" is enkel de titel behouden. De vroegere bepalingen over de erkenningsprocedure en het compendium voor monsterneming en analyse zijn allemaal geschrapt bij de wijziging van VLAREL in 2013.

De belangrijke bepaling uit art. 8.2.1 "De analyses en monsternemingen op afvalstoffen en bodem gebeuren overeenkomstig de methoden die opgenomen zijn in het Compendium voor Monsterneming en Analyse, afgekort CMA." is in 2013 geschrapt. Voor bodem bestaan in de VLAREBO nog vervangende bepalingen maar voor de matrices afvalstoffen en andere materialen zijn er geen vervangende bepalingen meer. Dit is een lacune in de regelgeving. Met dit artikel wordt dit rechtgezet.

In VLAREM titel III wordt CMA of AAC niet vermeld. Er zijn slechts 2 vermeldingen met betrekking tot het analyseren van afvalstoffen, namelijk voor cement- en magnesiumoxide-ovens. De kenmerken van afvalstoffen die als brandstoffen of grondstoffen in een cementoven of magnesiumoxideoven zullen worden gebruikt, worden gewaarborgd. Kwaliteitsborgingssystemen bepalen dat analyses op alle afval worden uitgevoerd met het oog op de constante kwaliteit en de fysische en chemische criteria. Voormelde verwijzing naar het CMA is echter niet systematisch. Bij afwezigheid van CMA methode zou dus een andere methode dan de CMA kunnen gebruikt worden. De bekomen meetresultaten vallen niet onder de kwaliteitsborging van de VLAREL-erkende laboratoria. Zoals in VLAREBO art 5 en 6 is voor de monsterneming en analyse een algemene verwijzing naar het CMA te verkiezen boven de huidige reeks van specifieke verwijzingen. Door deze generieke bepaling wordt de wetgeving ingekort en éénduidiger.

Voor materialen afkomstig van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen die rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, kunnen gebruikt worden in een ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, geldt een speciale regeling. Aan deze materialen zijn samenstellingseisen vastgelegd om ze als grondstof te gebruiken (MB dd 4 september 2012). In voormelde situatie heeft de verplichting om de

monsternamen en de analyse volgens het CMA uit te voeren geen meerwaarde. Er wordt dan ook een vrijstelling op de algemene verplichting voorzien.

Artikel 136

De verplichtingen om bij overdracht van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar (TCR) of volgens de generieke plicht tegen de mijlpaal 2032 te beschikken over een asbestinventarisatietest, rusten op de eigenaar van de TCR. Hij is degene die ervoor moet zorgen dat er tijdig een gecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie wordt aangesteld voor het opmaken van een asbestinventaris tot het bekomen van een asbestinventarisatietest om zo te voldoen aan zijn decretale verplichting. In die hoedanigheid is hij de retributie verschuldigd aan de OVAM.

De feitelijke aanvrager van het asbestatietest is dus de eigenaar maar praktisch gezien factureert de OVAM de verschuldigde retributies aan de opdrachthoudende procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie of de geregistreerde werkgever van de interne preventieadviseur of interne milieucoördinator. Een procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie betaalt een retributie dus in naam en voor rekening van de eigenaar en vordert die ook gewoon terug via zijn factuur voor het opmaken van een asbestinventaris tot het bekomen van een asbestinventarisatietest.

Artikel 137 (Hoofdstuk 9/1)

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk toe over de verwerking van persoonsgegevens. In dit hoofdstuk worden de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens die zijn opgenomen in artikel 4/2 van het materialendecreet verder gedetailleerd. Specifieke aandacht gaat hierbij naar de verdere detaillering van de aard van de persoonsgegevens, de doelen van de verwerking en de personen aan wie de OVAM de gegevens verder kan doorgeven. De verdere detaillering van de doelen werd opgelegd door de Raad van State in zijn advies bij het materialendecreet.

Artikel 9/1.1 behandelt de verwerking van persoonsgegevens die in het kader van de digitale identificatieformulieren en de goedkeuring van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren verwerkt worden.

Artikel 9/1.2 behandelt de verwerking van persoonsgegevens die voortvloeien uit hoofdstuk 7 registreren en rapporteren van afvalstoffen- en materiaalgegevens.

Artikel 9/1.3 behandelt de verwerking van persoonsgegevens die voortvloeien uit onderafdeling 5.2.16.

Op te merken valt dat ook (persoons)gegevens worden opgevraagd in het kader van Openbaarheid van Bestuur en in het kader van de parlementaire werking. De OVAM zal deze vragen voorbereiden en verwerken met respect voor de confidentialiteit van commerciële gegevens.

Artikel 138 (bijlage 2.1)

1° en 2° De huidige tekst in bijlage 2.1 verwijst naar de rekenregels of naar bestaande testmethoden. Die bestaande testmethoden zijn erg divers, en zijn niet toegespitst op de ecotoxiciteit van afval. De nieuw toegevoegde tekst verduidelijkt dat, áls er gebruik gemaakt wordt van biotesten om te bepalen of het afval ecotoxisch is of niet, dat enkel de set van 3 biotesten gebruikt mag worden die gedefinieerd wordt in artikel 4.1.3. Het is

belangrijk te benadrukken dat verschillende grenswaarden, verschillende organismen, verschillende verdunningen, ... een ander resultaat kunnen opleveren. Voor de overige gevaarlijke eigenschappen kunnen testmethoden van Verordening (EG) nr 440/2008 gebruikt worden. Indien men andere internationaal erkende testmethoden en richtsnoeren dan die vermeld in Verordening (EG) nr 440/2008 wil gebruiken, dient de schriftelijke goedkeuring van de OVAM gevraagd te worden.

3° en 4° Er worden drie nieuwe Vlaamse afvalcodes toegevoegd aan de lijst van afvalstoffen (bijlage 2.1). Het gaat om nieuwe afvalcodes voor volgende afvalstromen: residu dat overblijft na de sortering van bedrijfsrestafval, residu dat overblijft na de sortering van bouw- en sloopafval en droog niet-gevaarlijk recycleerbaar bedrijfsafval dat onder bepaalde VLAREMA voorwaarden gemengd mag worden ingezameld. Deze drie afvalstromen moeten voldoen aan verschillende voorwaarden die zijn vastgelegd in het VLAREMA. Om ervoor te zorgen dat we deze afvalstromen beter kunnen traceren (in o.a. MATIS) worden hier aparte Vlaamse afvalcodes voor voorzien. Het gaat om afvalcodes die enkel in Vlaanderen worden gehanteerd.

Artikel 139 (bijlage 2.2. afdeling 1 Grondstoffen voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel)

De wijziging van deze afdeling omvat aanpassingen van de omschrijving van boerderijcompost en het toevoegen van houtsnippers als grondstoffen voor gebruik als bodemverbeterend middel.

Het begrip boerderijcompostering werd aangepast in MAP6. Hierdoor kunnen bedrijven met een landbouwnummer samenwerken in een samenwerkingsverband om hun plantaardige organische restproducten en stalmest te composteren. De boerderijcompost kan gebruikt worden door één of meer deelnemers van het samenwerkingsverband. Het samenwerkingsverband is beperkt tot maximaal 3 deelnemers.

Voor boerderijcompost die door een dergelijk samenwerkingsverband wordt geproduceerd, wordt een aangepast kwaliteitsoopvolgingssysteem opgelegd, op basis van artikel 2.3.3.3. §2 van het VLAREMA. De kwaliteitsoopvolging wordt uitgewerkt via het Algemeen Reglement van de Certificering, vermeld in artikel 2.3.3.3. §6 van het VLAREMA.

Voor meer informatie inzake de aanpassingen voor houtsnippers wordt verwezen naar de toelichting bij het artikel 27bis dat een nieuw artikel 2.3.3.5 invoegt in VLAREMA.

Artikel 140 (bijlage 2.2 afdeling 4 Gebruik in kunstmatige afdichtingslaag met waterglas)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, zijn de onderdelen rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en worden die daarom geschrapt.

Artikel 141 (bijlage 2.3.2.A)

In BIJLAGE 2.3.2.A VOORWAARDEN VOOR GEBRUIK ALS BOUWSTOF worden alle parameters geschrapt behalve de 10 polycyclische aromatische koolwaterstoffen (pak). In artikel 2.3.2.1 §2 wordt verwezen naar de normen voor pak gebruikt voor asfaltgranulaat, gerecycleerde bitumineuze granulaten en zeefzand van asfalt. Bij twijfel over de resultaten van de terreinproeven met pak-spraytest of IR-spectroscopie op voormelde materialen moet de chemische analyse uitgevoerd worden en moet de

toetsing aan de normen van bijlage 2.3.2.A gebeuren. Voor de continuïteit van de afzet van deze materialen worden de bestaande pak-normen behouden.

Artikel 142 (bijlage 2.3.2.B)

De VITO studie betreffende het gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem resulteerde in een grondige wijziging van de uitloogwaarden van bijlage 2.3.2.B. Voor de metalen chroom en koper is de uitloogbaarheid respectievelijk verhoogd naar 2.6 en 0.8 mg/kg droge stof. Zoals reeds toegelicht onder artikel 2.3.2.1 §1 3° zijn in voormelde VITO studie ook voor bijkomende metalen (antimoon, barium, molybdeen, vanadium, kobalt, selenium en tin) en anionen (bromide, fluoride, chloride en sulfaat) waarden voor de uitloogbaarheid afgeleid. In voormelde toelichting wordt aangegeven hoe met de waarden voor de bijkomende parameters moet omgegaan worden.

Artikel 143 (bijlage 2.3.2.C)

Zoals reeds toegelicht onder artikel 2.3.2.1 §1 3° is er in de VITO studie betreffende het gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem geen formule meer voor berekening van de bodemimmissie van de metalen in functie van toepassingshoogte en soortelijke gewicht van de bouwstof en van de infiltratiehoeveelheid. Voormelde variabelen en berekeningswijze in bijlage 2.3.2.C kan niet meer toegepast worden en de bijlage wordt geschrapt.

Artikel 144 (bijlage 2.3.3)

Dit is de invoering van een nieuwe bijlage 2.3.3. "Samenstellingsvoorwaarden maximumgehalten aan verontreinigende stoffen voor opgewerkte afvalolie, opgewerkte brandstofresten.

Artikel 145 (bijlage 2.3.4)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, zijn de onderdelen rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en worden deze bijlage daarom geschrapt.

Artikel 146 (bijlage 5.2.15)

De bijlage 5.2.15. A en B horen bij de vereisten voor de uitgaande stromen uit luierreyclage vermeldt in artikel 5.2.15.4. De bijlage 5.2.15.A geeft de grenswaarden aan voor de aanwezigheid van medicijnen of hormonen in de uitgaande stromen van luierreyclage. Deze shortlist van medicijnen en hormonen zijn volgens een studie van VITO, de meest gebruikte medicijnen in België. De grenswaarde is bepaald op basis van enerzijds conservatieve risico-inschattingen en anderzijds de analytisch-technische haalbaarheid om de uitgaande stromen op deze medicijnen en hormonen te analyseren. De bijlage 5.2.15.B geeft de twee mogelijke analysemethodes weer om te bepalen of de pathogenen afgedood worden en de bijhorende grenswaarde. Er worden twee methodes gegeven omdat, afhankelijk van het proces, de ene methode technisch gemakkelijker uitvoerbaar is dan de andere.

Artikel 147 (bijlage 10.4)

De deelformulieren "Afvastoffenmelding voor producenten" en "Ingevoerde afvalstoffen door verwerkers" mogen verwijderd worden uit het VLAREMA gezien deze als bijlage zijn opgenomen in het IMJV-besluit en in het VLAREMA wordt verwezen naar het IMJV-besluit

Artikel 148 (overgangsbepaling voor VLAREL, artikel 6, 4°, I)

Met het voorliggend ontwerpbesluit wordt aan de erkende technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen die werkt in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen opgelegd dat hij vijfjaarlijks een bijscholing moet volgen en moet slagen voor het bijscholingsexamen, tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7,§3, van het VLAREMA. In dat geval is enkel een examen verplicht, en zijn de technici vrijgesteld van bijscholing. Indien verplicht, moet deze bijscholing gevolgd worden in een erkend opleidingscentrum.

De initiële opleiding, de bijscholing en de bijscholingsexamens zullen inhoudelijk weinig van elkaar verschillen. Met deze bepaling worden de opleidingscentra die momenteel al erkend zijn voor het organiseren van de opleiding die leidt tot het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen automatisch erkend voor het organiseren van de bijscholing en het uitreiken van het certificaat van bijscholing. De opleidingscentra moeten voor het organiseren van de bijscholing bijgevolg geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen en de aanvraagprocedure doorlopen.

Artikel 149 (overgangsbepaling voor VLAREL, artikel 40/3, §2)

Er wordt in een overgangsregeling voorzien zodat er voor de erkende technici voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen die werken in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen voldoende tijd is om de bijscholing te volgen en te slagen voor het bijhorende examen enerzijds en voor de erkende opleidingscentra om zich op de organisatie van de bijscholing voor te bereiden anderzijds.

Artikel 150 (overgangsbepaling voor artikel 2.3.1.4)

Om de ondernemingen toe te laten de nodige informatie te verzamelen en zich in regel te stellen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 151 en artikel 165 (overgangsbepaling voor art. 2.3.2.1. §1, 2° en 3°)

We voorzien een inwerkingtreding na drie maanden zodat de aanvragers van nieuwe grondstofverklaringen voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden op het onderzoek naar de reinigbaarheid voor het aanvragen van nieuwe grondstofverklaringen. De OVAM zal in deze drie maanden een communicatie voeren naar de doelgroep.

Artikel 152 Met dit wijzigingsbesluit worden nieuwe criteria ingevoegd en deze komen in werking 3 maanden na publicatie van het wijzigingsbesluit (artikel 152 van het wijzigingsbesluit). Het eerst lid van artikel 152 heeft betrekking op grondstofverklaringen die verleend zijn voor de inwerkingtreding van de nieuwe wijzigingen aan artikel 2.3.2.1 van het VlAREMA over de samenstellingscriteria van deze materialen.

Voor bestaande grondstofverklaringen die geïmpacteerd worden door artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° van dit wijzigingsbesluit voorzien we een overgangperiode van 1 jaar vanaf de inwerkingtreding van artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6°. Afgeleverde grondstofverklaringen voor

grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstoffen en verleend voor de inwerkingtreding van deze nieuwe criteria, vervallen dus automatisch na een periode van 1 jaar. In combinatie met artikel 152 is dit dus een overbruggingsperiode van 1 jaar en 3 maanden voordat deze grondstofverklaringen vervallen. In deze periode moeten de houders van een grondstofverklaring of de grondstoffenproducenten de nodige actie ondernemen om hun grondstofverklaring in regel te stellen met artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° van dit besluit. Hiervoor zullen zij een reinigingstoets moeten laten uitvoeren.

Als het materiaal reinigbaar is kan de bestaande grondstofverklaring aangepast worden. Als het materiaal niet reinigbaar is, zal de OVAM de grondstofverklaring opheffen en kan de aanvrager eventueel een nieuwe grondstofverklaring aanvragen voor een toepassing die wel conform is met de nieuwe regelgeving.

Het tweede, derde en vierde lid van artikel 152 is van toepassing op geldige grondstofverklaringen voor gebruik als bouwstof. In het tweede lid wordt verduidelijkt welke normen gerespecteerd moeten worden nadat de bijlage met immissiegrenswaarden voor bodem worden opgeheven (bijlage 2.3.2.C). In het derde lid wordt gespecificeerd dat de metalen die geanalyseerd moeten worden in bepaalde grondstoffen uit bijlage 2.3.2.B moeten komen als bijlage 2.3.2.C is opgeheven. In het vierde lid wordt gespecificeerd dat de diffusieproef wordt vervangen door de kolomproef voor het meten van de uitloging of het bepalen van de uitloogbaarheid.

Artikel 153 (overgangsbepaling bij artikel 2.4.2.2. 7°, f)

Om de ondernemingen toe te laten de nodige informatie te verzamelen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 154 (overgangsbepaling bij artikel 2.4.2.6 nieuw lid)

Om de ondernemingen toe te laten hun reeds bestaande contracten aan te passen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 155 (overgangsbepaling bij artikel 3.2.1.6 §2 1e lid)

Om de betrokken actoren toe te laten zich in regel te stellen en de nodige informatie te verzamelen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 156 (overgangsbepaling bij artikel 3.4.1.1/1)

Om de sector toe te laten hun machines hierop aan te passen, wordt deze bepaling van kracht op 1 januari 2025

Artikel 157 - 160 en artikel 164 (overgangsbepalingen bij kader bouw- en sloopafval)

Op vraag van de sector treedt het kader voor inzameling van bouw- en sloopafval snel in werking, uitgezonderd de inzameling en resultaatsverbintenissen voor een beperkt aantal stromen bouw- en sloopafval (1 januari 2027). De datum van 1 april 2024 wordt vooropgesteld om voorafgaand het non-conformiteitenregister nog te kunnen aanpassen en voldoende communicatie naar de sector mogelijk te maken.

Artikel 161. Om de sector voldoende tijd te geven zich aan te passen aan de nieuwe voorschriften nl. verplichte weging van bedrijfsrestafval en inzicht geven in de kosten van de verwerking en de heffingen, treedt artikel 90 in werking op 1 januari 2025.

Artikel 162 Naar analogie met de resultaatsvoorschriften voor bouw- en sloopafval treden de aangepaste resultaatsvoorschriften voor bedrijfsrestafval op hetzelfde moment in werking.

Artikel 163 Dit besluit bevat een aantal bepalingen in verband met afvalstoffenregistratie en -rapportering en stemt de inhoud van de afvalstoffenregisters, de identificatieformulieren en de gegevens die aan de OVAM moeten gemeld worden, beter af op mekaar. Het is daarom ook van belang dat deze artikelen samen in werking treden. Dit gebeurt bij het begin van een nieuw jaar omdat de berekening van statistieken dan efficiënter kan verlopen.

Artikel 165 artikel 138, punt 3° en 4° van het wijzigingsbesluit voert enkele nieuwe afvalcodes in voor de sector. Dit vereist enige administratieve aanpassingen. Om er zeker van te zijn dat de sector minstens drie maanden heeft om deze aanpassingen door te voeren nadat Vlarema 9 in het Belgische staatblad is verschenen, wordt deze bepaling voorzien.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen

Concordantietabel A voor omzetting van Richtlijn (EU) 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen

Artikel in richtlijn (EU) 2008/98/EG	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in VLAREMA in gewijzigde vorm	Toelichting
Art. 6	Art. 31	Onderafdeling 2.3.7	Criteria voor grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof

Concordantietabel B voor omzetting van richtlijn (EU) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen

Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in VLAREMA in gewijzigde vorm (* Indien niet in VLAREMA, dan wordt dit apart vermeld)	Artikel in Europese richtlijn 2008/98/EG	Toelichting
Art. 31	Onderafdeling 2.3.7	Art. 6	Criteria voor grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof

Raad van State, afdeling Wetgeving

Advies 74.551/1 van 25 oktober 2023 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’

Op 25 september 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 oktober 2023. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 oktober 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.(1)

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp komt neer op een verzamelbesluit waarin diverse wijzigingen worden aangebracht in een vijftal besluiten van de Vlaamse Regering op het vlak van milieubeleid, afvalverwerking en bodemsanering. Daarbij wordt voorzien in de omzetting in het interne recht van bepaalde Europese richtlijnen, zoals richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 ‘betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu’.

RECHTSGROND

3.1. De ontworpen regeling vindt in beginsel rechtsgrond in de decretale bepalingen die worden opgesomd in de rubriek “Rechtsgronden”, in de aanhef van het ontwerp.(2) Wel dient die opsomming te worden vervolledigd met de vermelding van de artikelen 6, § 2, 9, § 3, 12 en 33/11, van het decreet van 23 december 2011 ‘betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’ (Materialendecreet).

Artikel 6, lid 1, eerste alinea, e), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ strekt het ontwerp, of bepaalde onderdelen ervan, niet tot rechtsgrond. Van deze laatste bepaling wordt derhalve het best geen melding gemaakt in de rubriek “Rechtsgronden”. Indien dergelijke vermelding nuttig worden geacht wordt deze beter opgenomen in de rubriek “Juridisch kader” in de aanhef van het ontwerp.

Voor sommige van de hierna genoemde bepalingen van het ontwerp is de aangehaalde rechtsgrond evenwel problematisch.

3.2.1. De wijzigingen die de artikelen 115 tot 120 van het ontwerp beogen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 ‘tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’ (VLAREMA), hebben betrekking op respectievelijk de registers van afvalstoffen en de registers van materialen die geen afvalstoffen zijn. De betrokken bepalingen van het ontwerp impliceren een verwerking van persoonsgegevens.(3)

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de bevoegde wetgever vastgesteld zijn.(4)

Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken:

- 1°) de categorie van verwerkte gegevens;
- 2°) de categorie van betrokken personen;
- 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling;
- 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en
- 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.(5)

Het staat niet aan de Vlaamse Regering om, zonder voldoende decretale basis, door middel van een besluit essentiële regels inzake het verwerken van persoonsgegevens te regelen, zoals te dezen de categorie van verwerkte gegevens. Het door de gemachtigde aangehaalde artikel 6 van het reeds genoemde Materialendecreet van 23 december 2011, dat betrekking heeft op de opmaak en het beheer van het afvalstoffen- en materialenregister, en op het materialeninformatiesysteem, regelt onvoldoende de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens opdat het voor de Vlaamse Regering mogelijk zou zijn om zelf dergelijke regeling op te nemen in de artikelen 115

tot 120 van het ontwerp. Er zou derhalve op dat punt vooraf een voldoende uitgewerkt decretaal kader moeten worden tot stand gebracht waarop de Vlaamse Regering zich vervolgens kan steunen bij het vaststellen van de voorschriften inzake verwerking van persoonsgegevens die zijn vervat in de voornoemde bepalingen van het ontwerp.

3.2.2. Ook artikel 138 van het ontwerp, dat in VLAREMA een hoofdstuk 9/1 beoogt in te voegen, heeft betrekking op een verwerking van persoonsgegevens en, meer bepaald, op verwerkingen die worden verricht door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). De essentiële elementen van de betrokken gegevensverwerking zijn opgenomen in artikel 4/2 van het Materialendecreet van 23 december 2011.

Het in artikel 4/2 van het Materialendecreet tot stand gebrachte decretale kader inzake gegevensverwerking volstaat evenwel niet opdat sommige andere bepalingen van het ontwerp er een voldoende rechtsgrond in zouden kunnen vinden voor de erin opgenomen regeling inzake gegevensverwerking.

Artikel 100 van het ontwerp beoogt een wijziging aan te brengen in de persoonsgegevens die moeten worden vermeld op het identificatieformulier dat aanwezig moet zijn tijdens het vervoer. Deze gegevens worden niet verwerkt door OVAM. Voor dergelijke verwerking zou een meer duidelijke decretale rechtsgrond moeten worden tot stand gebracht.

De vervanging van artikel 6.1.5.4, vijfde lid, van VLAREMA, door artikel 107, 2°, van het ontwerp, in verband met digitale identificatieformulieren, betreft eveneens een regeling van de uitwisseling van persoonsgegevens. Daarbij kan niet worden afgeweken van de regeling die is opgenomen in artikel 4/2 van het Materialendecreet in die zin dat er in deze laatste bepaling niet wordt gerefereerd aan de toegankelijkheid van de betrokken gegevens in hoofde van “andere bevoegde inspectiediensten”, noch aan het na te streven doeleinde inzake handhaving. Tenzij een andere afdoende rechtsgrond voor de gegevensverwerking zou bestaan, zouden de voornoemde twee elementen vooraf decretaal moeten worden vastgelegd, wat in voorkomend geval kan door middel van een aanvulling van artikel 4/2 van het Materialendecreet.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Wat de omzetting in het interne recht betreft van de onder de “Strekking van het ontwerp” vermelde richtlijn (EU) 2019/904 is bij het verslag aan de Vlaamse Regering een concordantietabel gevoegd. Met het ontwerp lijken evenwel ook bepalingen van andere EU—richtlijnen te worden geïmplementeerd, ook al wordt daarvan geen melding gemaakt in artikel 1 van het ontwerp, waarin enkel wordt gerefereerd aan richtlijn (EU) 2019/904. Zo moet bijvoorbeeld artikel 31 van het ontwerp worden gesitueerd tegen de achtergrond van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 ‘betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen’.(6)

Het verdient aanbeveling om, waar nodig, de bij het verslag aan de Vlaamse Regering gevoegde concordantietabel nader uit te werken en uit te breiden tot andere (EU) richtlijnen en om bij die gelegenheid tevens de verhouding te verduidelijken van de betrokken bepalingen van het ontwerp tot de desbetreffende richtlijnen.

5. Diverse bepalingen van het ontwerp bevatten wijzigingen van bestaande erkenningsregelingen of certificatie-regelingen. Dergelijke regelingen dienen in overeenstemming te zijn met de vrijheid van vestiging en met het vrije verkeer van diensten, zoals vervat in respectievelijk de artikelen 49 en 56 van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ en met richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn). Zo zal bijvoorbeeld moeten worden verantwoord waarom de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit in minstens de artikelen 82, 4°, en 83, 2°, van het ontwerp, afhankelijk worden gemaakt van, onder andere, “vaste minimum- en/of maximumtarieven waaraan de dienstverrichter zich moet houden” (artikel 15, lid 2, g), van de dienstenrichtlijn) en zal er moeten worden op toegezien dat wordt voldaan aan de kennisgevingsverplichting naar de Europese Commissie toe op grond van artikel 15, lid 7, van dezelfde dienstenrichtlijn.

Het verdient aanbeveling om in het verslag aan de Vlaamse Regering te verduidelijken op welke wijze de ontworpen regeling zich verhoudt tot de voornoemde Europeesrechtelijke regelgeving en hoe daaraan wordt tegemoetgekomen.(7)

6.1. Het ontwerp bevat tal van delegaties van verordenende bevoegdheid aan de minister. Zoals de Raad van State in het verleden al meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft. De hiernavolgende bepalingen roepen wat dat betreft vragen op.

6.2. In het ontworpen artikel 2.3.2.1, § 1/1, vierde en vijfde lid, van VLAREMA (artikel 24, 6°, van het ontwerp), wordt de minister opgedragen om de lijst van beoogde grondstoffen waarvoor geen onderzoek naar reinigbaarheid nodig is te bepalen, en wordt hem de bevoegdheid verleend om “nadere regels” vast te stellen betreffende het bepalen van de reinigbaarheid van een beoogde grondstof.

Het bepalen van een lijst van grondstoffen die worden vrijgesteld van de algemene regeling inzake het onderzoek naar reinigbaarheid, kan niet worden beschouwd als een aangelegenheid van bijkomstige aard of van beperkt belang. Dergelijke regeling komt aan de Vlaamse Regering zelf toe. De machtiging aan de minister om “nadere regels” vast te stellen betreffende de reinigbaarheid is te onbepaald: ofwel is het de bedoeling dat de minister uitsluitend nadere invulling geeft aan de door de Vlaamse Regering op dat vlak bepaalde regels, ofwel kan de minister bijkomende regels vaststellen inzake reinigbaarheid. De draagwijdte van de betrokken delegatiebepaling zou duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in de tekst van het ontwerp, waarbij het uitgangspunt evenwel dient te blijven dat aan de minister enkel verordenende bevoegdheden kunnen worden gedelegeerd met betrekking tot aangelegenheden van bijkomstige aard of van beperkt belang.

6.3. In het ontworpen artikel 5.2.7.2, vijfde lid, van VLAREMA (artikel 58 van het ontwerp), wordt aan de minister de bevoegdheid verleend om “nadere regels” te bepalen voor de opslag en verwerking van afgedankte batterijen en accu’s.(8) De door de gemachtigde verstrekte voorbeelden van de beoogde “nadere regels” zijn vooral gericht op het voorkomen en de bestrijding van de gevolgen van verhitte en brand (zoals het opvangen van bluswater). De ontworpen bevoegdheidsdelegatie ten behoeve van de minister zou nader moeten worden afgebakend mits naleving van hetgeen onder de randnummers 6.1 en 6.2 werd opgemerkt.

6.4. In het ontworpen artikel 5.2.16.6, § 1, derde lid, van VLAREMA (artikel 60 van het ontwerp), wordt aan de minister de bevoegdheid verleend om de bepalingen waaraan de verwerker voor tussenopslag moet voldoen inzake de acceptatie en de terugkoppeling van non-conformiteiten overeenkomstig artikel 5.2.16.5, het opslagbeheer en de opvolging van de correcte afvoer van de verschillende fracties en van de massabalans en een onafhankelijke opvolging van deze bepalingen “verder [uit te] werken”. Dergelijke bevoegdheidsdelegatie is tegelijk ruim, gediversifieerd en ten dele onbepaald (9). Het verdient aanbeveling om de draagwijdte van de delegatiebepaling in het verslag aan de Vlaamse Regering toe te lichten en om deze zo nodig nader af te bakenen in de tekst van het ontwerp, rekening houdend met de onder randnummer 6.1 vermelde principes.

6.5. In het ontworpen artikel 5.4.8, tweede lid, van VLAREMA (artikel 82, 4°, van het ontwerp), wordt de minister bevoegd gemaakt om de taken die worden vermeld in het eerste lid van die bepaling en de daarvoor gevraagde tarieven verder uit te werken in een certificatiereglement. Ook met betrekking tot deze bevoegdheidsdelegatie ten behoeve van de minister kan worden betwijfeld of ze beperkt blijft tot het vaststellen van regels van bijkomstige aard of van beperkt belang. Het betreft hier veeleer aangelegenheden waarvan de regeling aan de Vlaamse Regering zelf toekomt.

7. In de ontworpen bepaling onder artikel 20, 2°, van het ontwerp, wordt bepaald dat OVAM de nodige leidraden kan opstellen en publiceren op haar website ingeval een materiaal niet voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria en het materiaal toch toegelaten kan worden als er vanuit milieuoogpunt valabele argumenten zijn en daarvoor een grondstofverklaring kan worden verkregen (zie het bestaande artikel 2.3.1.3, vijfde lid, van VLAREMA).

Om toelichting verzocht met betrekking tot de aldus door OVAM op te stellen en te publiceren leidraden deelde de gemachtigde het volgende mee:

“De leidraden zijn momenteel in een ontwerpfasen en geven een inzicht in hoe de toetsing aan artikelen 36 en 37 van het materialendecreet moet gebeuren voor specifieke stromen in deze specifieke omstandigheden: ‘Als een materiaal niet voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria, vermeld in afdeling 2.3, kan ze alleen toegelaten worden als er vanuit milieuoogpunt valabele argumenten zijn en daarvoor een grondstofverklaring wordt verkregen’.

Die leidraden zijn op zich niet juridisch bindend. Ze zijn bedoeld om aan de aanvrager een inzicht te geven in welke aspecten de OVAM kan meenemen in haar beoordeling, welke informatie en analyses best aanwezig kunnen zijn in het dossier over de afvalstof en mogelijke toepassing, Gezien echter het uitzonderlijk karakter van deze dossiers, is het onmogelijk om dit generiek in de wetgeving te verankeren.”

De gemachtigde wijst op het gegeven dat de door OVAM op te stellen leidraden juridisch niet-bindend zijn. Vraag is nochtans of uit te sluiten valt dat in dergelijke leidraden mogelijk toch elementen kunnen opgenomen worden die zich richten tot de aanvragers en die voor deze laatste niet vrijblijvend zijn. Bovendien bepaalt de Vlaamse Regering in afdeling 2.3 van VLAREMA specifieke criteria om een grondstofverklaring te kunnen afgeven, met als voorwaarde dat “de toepassing over het geheel genomen geen ongunstige effecten op het milieu en de menselijke gezondheid heeft” (zie het reeds bestaande artikel 2.3.1.3, vierde lid). Hiermee spoort niet dat OVAM in een leidraad zelf bijkomende criteria zou kunnen bepalen op grond waarvan zij zelf een grondstofverklaring zou kunnen afgeven, noch dat zij regels zou vaststellen om op een algemene wijze in een afwijking te voorzien waardoor op het domein zou worden getreden van de Vlaamse Regering om op grond van artikel 2.3.1.3, vierde lid, van VLAREMA, “specifieke criteria” vast te stellen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

8. Rekening houdend met wat in dit advies wordt opgemerkt in verband met de rechtsgrond voor de ontworpen bepalingen dient in de rubriek “Rechtsgronden”, na het derde streepje, ook nog te worden melding gemaakt van de artikelen 6, § 2, 9, § 3, 12 en 33/11, van het Materialendecreet.

Artikel 1

9. In zover met de ontworpen regeling nog andere EU-richtlijnen worden omgezet dan richtlijn (EU) 2019/904 (zie de algemene opmerking onder randnummer 4), zal ook van deze andere richtlijnen melding moeten worden gemaakt in artikel 1 van het ontwerp.

Artikel 18

10. Aan de gemachtigde werd gevraagd waar de afkorting “SVHC”, die voorkomt in het ontworpen artikel 2.3.1.1, § 2, van VLAREMA, wordt gedefinieerd. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“SVHC of Substances of Very High Concern wordt niet afzonderlijk gedefinieerd in het Materialendecreet of Vlarema. Het begrip wordt wel meermaals gebruikt binnen de REACH verordening (nr. 1907/2006) en is als dusdanig voldoende gekend. Het is echter niet nodig dit begrip expliciet te vermelden in Vlarema. Met behoud van betekenis kunnen we de paragraaf ook als volgt formuleren:

‘§ 2. De producent brengt de OVAM op de hoogte als hij beschikt over aanwijzingen of informatie dat het gebruik wel ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid heeft. Hij beperkt zich hierbij tot de aanwezigheid van stoffen vermeld in de kandidaatslijst, autorisatielijst of restrictielijst van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen, of stoffen vermeld in bijlage I van de Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen.’

Het is voldoende om te verwijzen naar de stoffen die vermeld staan in de kandidaatslijst, autorisatielijst of restrictielijst van REACH. De informatie dat sommige van deze stoffen SVHC (substances of very high concern) stoffen zijn en kandidaat zijn om op de autorisatielijst te komen is overbodige informatie in dit artikel.”

Met dit voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 22

11. Aan het einde van het ontworpen artikel 2.3.1.3/2, § 3, eerste lid, van VLAREMA (artikel 22, 4°, van het ontwerp), wordt het volgende bepaald:

“Voor de materialen die beschouwd worden als grondstoffen, waarbij meer dan één erkend laboratorium analyses uitvoert in het kader van dezelfde analyse, bepaalt het erkende laboratorium welke laboratoria de resultaten rapporteren aan de OVAM.”

Aan de gemachtigde werd gevraagd welk erkend laboratorium bepaalt welke laboratoria de resultaten rapporteren aan OVAM, ermee rekening houdend dat er verschillende erkende laboratoria betrokken kunnen zijn bij de analyse.

De gemachtigde antwoordde:

“Dit is een terechte opmerking. Bedoeling is dat de houder van de grondstofverklaring kan kiezen met welk laboratoria hij/zij wenst samen te werken. Dit laboratorium is dan de opdrachtnemer voor de zelfanalyse en eindverantwoordelijke dat alle gevraagde analyses worden uitgevoerd en opgeladen in digilab.

Het MB Zelfanalyse bepaalt hierover het volgende: ‘... 4) Elk erkend laboratorium voor analyse kan parameters uitbesteden aan andere erkende laboratoria met vermelding van de unieke OVAM-opdrachtreferentie. 5) Elk analyselaboratorium is inhoudelijk verantwoordelijk voor zijn analyses en kan de resultaten zelf in XML opladen bij de OVAM. Dat kan manueel of via API – beide systemen worden aangeboden – gekoppeld aan de unieke OVAMopdrachtreferentie. Als de analyses uitbesteed worden aan een ander erkend labo, kunnen de analysesresultaten

eventueel ook doorgegeven worden aan het erkende labo dat de analyse uitbesteed heeft. Dat laatste labo kan de analyseresultaten die in onderaanneming zijn uitgevoerd, in zijn eigen XML-bestand invoegen, of kan ervoor opteren om het door de onderaannemer opgemaakte XML-bestand integraal bij de OVAM op te laden. Bemerkt wel dat bij de analyseresultaten eenduidig het labo vermeld moet worden dat de analyse effectief heeft uitgevoerd. ... We stellen voor om de VLAREMA bepaling in lijn te brengen met deze bepaling."

Met dat voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 23

12. In het ontworpen artikel 2.3.1.4, tweede lid, van VLAREMA, wordt bepaald dat het betrokken artikel niet van toepassing is op hoeveelheden grondstoffen die eenmalig ontstaan. Aan de gemachtigde werd gevraagd of steeds op een voldoende rechtszekere wijze zal kunnen worden vastgesteld dat "hoeveelheden grondstoffen eenmalig ontstaan". De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

"Eenmalig hoeveelheden ontstaan bijv. [bij] saneringswerken. Dit is een éénmalig proces, beperkt in de tijd, waarbij men tijdelijk een grondstof produceert om te gebruiken in een specifieke handeling, bijv. ter plaatse inzetten van uitgegraven funderingsmaterialen bestaande uit metaalslakken."

Het ontworpen artikel 2.3.1.4, tweede lid, van VLAREMA, heeft tot gevolg dat de producent van "hoeveelheden grondstoffen die eenmalig ontstaan" althans wat die grondstoffen betreft, wordt vrijgesteld van de bewijslast die wordt omschreven in het ontworpen artikel 2.3.1.4, eerste lid, van VLAREMA. Ter wille van de rechtszekerheid zou derhalve duidelijker moeten blijken wat precies wordt verstaan onder "hoeveelheden grondstoffen die eenmalig ontstaan". Het ontworpen artikel 2.3.1.4, tweede lid, van VLAREMA, zou daartoe op dat punt moeten worden verduidelijkt en aangevuld. In voorkomend geval zal, in het licht van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel, ook het verschil in behandeling op het vlak van de bewijslast tussen verschillende categorieën producenten, al naargelang de ene categorie grondstoffen heeft die "eenmalig" ontstaan en de andere niet, moeten kunnen worden verantwoord.

Artikel 31

13. In de ontworpen artikelen 2.3.7.1 tot 2.3.7.4 van VLAREMA worden de criteria vastgesteld voor grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof. In de mate dat in die bepalingen meer dan louter het opwerkingsproces wordt geregeld en erin eisen worden gesteld aan de desbetreffende eindproducten om in de handel te worden gebracht, lijken die bepalingen neer te komen op het vaststellen van productnormen in de zin van artikel 6, § 1, II, tweede lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' waarvoor de federale overheid bevoegd is.(10) Hieromtrent om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

"Het is geen productnormering maar het zijn milieueisen die noodzakelijk zijn in het kader van de opwerking van afval tot een grondstof. Indien dit niet zou gebeuren, wordt het risico gelopen dat er stoffen worden gebruikt die een negatievere impact hebben dan de primaire grondstof. Het blijft binnen de bevoegdheden van het afvalbeleid conform artikel 36 materialendecreet.

Die criteria zijn erop gericht om de milieu-impact te verlagen. In de scheepvaart is het blenden van brandstoffen en diverse inputstromen een algemeen gebruik. De brandstofproducenten zorgen pas na het blendproces dat hun finale brandstof voldoet aan de internationale brandstofnormen. Er zijn geen normen voor de inputstromen of blendmiddelen. De sector hanteert daarvoor eigen mengregels. Dit VLAREMA 9 voorstel geeft net duidelijke milieunormen waaraan de opgewerkte afvalolie en brandstofresten moeten voldoen als deze worden ingezet als blendmiddel in scheepsbrandstof. Op die manier kan een producent van scheepsbrandstoffen geen stromen afvalolie weg mengen met te hoge verontreiniging. Dit voorstel verlaagt de milieu-impact van scheepsbrandstoffen door de lat voor blendcomponenten op basis van afvalolie, hoog te leggen. Er bestaan geen EU EOW-criteria voor afvalolie. De Vlaamse EOW-normen komen steeds bovenop andere brandstofnormen die al van kracht zijn. Deze normen (uit de VITO studie) zijn gebaseerd op de algemene EU regels voor het bepalen van EOW criteria.

Ja, er is nog steeds een grondstofverklaring nodig. Dit artikel geeft verdere invulling voor de beoordeling hiervan. In de vorige VLAREMA-wijziging (art. 2.6.5.) werd reeds opgelegd dat voor het gebruik van een afvalstof/materiaal als brandstof, steeds een grondstofverklaring verplicht is."

De aangehaalde verduidelijking door de gemachtigde ten spijt doet de redactie van sommige van de ontworpen bepalingen er niettemin ernstig aan twifelen of de stellers van het ontwerp, naar aanleiding van de uitoefening van de gewestbevoegdheid inzake afvalstoffen, niet tevens bepaalde aspecten regelen waarmee zij het federale bevoegdheidsdomein inzake het vaststellen van productnormen betreden.(11) De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan om ofwel de redactie van sommige van de ontworpen bepalingen aan te passen teneinde de mogelijke weerslag of beïnvloeding van het voornoemde federale bevoegdheidsdomein weg te werken, ofwel in het verslag aan de Vlaamse Regering te verduidelijken hoe de ontworpen bepalingen zich verhouden tot de federale bevoegdheid inzake het vaststellen van productnormen.

Artikel 36

14. In het ontworpen artikel 2.4.2.6, vierde lid, van VLAREMA, wordt bepaald dat in de grondstofverklaring kan afgeweken worden van de verplichting bedoeld in het ontworpen artikel 2.4.2.6, derde lid, van hetzelfde besluit. Het is evenwel niet duidelijk door wie over de betrokken afwijking zal worden beslist, noch om welke redenen of in welke gevallen dergelijke afwijking mogelijk is. Hieromtrent om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

"De OVAM aangezien zij de grondstofverklaring opstelt en aflevert.

Voor bepaalde grondstofverklaringen zijn er weinig risico's voor het milieu bv. kalkkorrels uit drinkwaterwinning en ferroslakken die voldoen aan alle milieucriteria. Deze kunnen onvermengd toegepast worden. In dergelijke gevallen is het overbodig om de gebruiksvoorwaarden in de overeenkomst nog eens op te nemen."

In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt artikel 36 van het ontwerp als volgt becommentarieerd:

"Deze aanvulling heeft als doel dat elke gebruiker ten allen tijde op de hoogte is van de voorwaarden voor het gebruik van de grondstof, waarbij dit ook schriftelijk kan worden aangetoond. Op deze manier wordt foutief gebruik van de grondstof en betwisting hierover maximaal vermeden."

Vastgesteld moet worden dat de bedoeling die blijkt uit het verslag aan de Vlaamse Regering blijkbaar ten grondslag ligt aan de ontworpen aanvulling van artikel 2.4.2.6 van VLAREMA, ruimer is verwoord in de tekst van het ontwerp. Deze discordantie tussen de tekst van het ontwerp en de commentaar in het verslag aan de Vlaamse Regering zal moeten worden weggewerkt. Tevens zal in de tekst van het ontwerp moeten worden geëxpliciteerd door wie en onder welke voorwaarden kan worden afgeweken van de verplichting bedoeld in het ontworpen artikel 2.4.2.6, derde lid, van VLAREMA. Op die wijze zal dan de discretionaire bevoegdheid van OVAM op het vlak van het nemen van

de beslissing tot afwijking beter kunnen worden afgebakend.

Artikelen 40 en 41

15. Het ontworpen artikel 3.1.1, § 1, eerste lid, van VLAREMA (artikel 40 van het ontwerp), en het ontworpen artikel 3.2.1.6, van VLAREMA (artikel 41 van het ontwerp), voorzien in een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid die niet eenzijdig zonder enige vorm van overleg met de andere gewesten kan worden aangenomen.⁽¹²⁾ Hierover om nadere duiding verzocht, deelde de gemachtigde met betrekking tot artikel 40 van het ontwerp het volgende mee:

“Het verslag aan de Vlaamse Regering is inderdaad verwarrend. Gebruikte vezelcementen bouwmaterialen worden opgenomen in de lijst omdat het de bedoeling is hiervoor een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid in te stellen. Het tweede lid van artikel 3.1.1 bepaalt dat ‘De wijze waarop invulling wordt gegeven aan de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, wordt bepaald in afdeling 3.4.’ Momenteel is er in deze afdeling nog geen afvalstofspectifieke uitwerking van de UPV opgenomen voor gebruikte vezelcementen bouwmaterialen, maar het is wel de bedoeling om dit in de toekomst uit te werken.

Voorstel aanpassing Verslag Vlaamse Regering: “Gebruikte vezelcementen bouwmaterialen wordt toegevoegd aan de lijst van afvalstoffen waarvoor een vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid geldt. De UPV voor voormelde materialen zal verder uitgewerkt worden in afdeling 3.4 op een later tijdstip, ter uitvoering van de opname van dit materiaal in de lijst van afvalstoffen waarvoor een vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid geldt.”

Met betrekking tot artikel 41 van het ontwerp deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Over de invoering van dit artikel in VlAREMA werd geen rechtstreeks overleg gepleegd met de andere gewesten. Het is evenwel zo dat een soortgelijke bepaling is ingeschreven in het Interregionaal Samenwerkingsakkoord betreffende het kader voor de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor bepaalde afvalstromen en voor zwerfvuul (artikel 11). Dit Interregionaal Samenwerkingsakkoord is op 5 oktober 2023 voor advies overgemaakt aan de Raad Van State. Dit wijst duidelijk op het gegeven dat de Gewesten naar een gemeenschappelijk beleid streven.”

Het procedé waarbij wordt vooruitgelopen op een nog met de andere gewesten te plegen overleg door alvast al in de regelgeving te voorzien in het principe van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid die weliswaar nog nader moet worden uitgewerkt (artikel 40 van het ontwerp), of waarbij al soortgelijke bepalingen worden aangenomen als die welke zijn opgenomen in een nog tot stand te brengen interregionaal samenwerkingsakkoord (artikel 41 van het ontwerp), verdient geen aanbeveling. Er wordt immers rechtsonzekerheid mee geschapen omtrent de onmiddellijke toepasbaarheid van de betrokken bepalingen die nog het voorwerp dienen uit te maken van een overleg of samenwerking met de andere gewesten. Dergelijk procedé kan bovendien vragen doen rijzen in verband met de overeenstemming ervan met beginselen zoals die inzake de federale loyaliteit en de exclusieve verdeling van de bevoegdheden. Het laten voorafgaan van de regelgeving door een effectief overleg met de andere gewesten of een tot stand gekomen samenwerking door middel van een samenwerkingsakkoord zou dergelijke vragen kunnen vermijden.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om, gelet op het voorgaande, na te gaan of de artikelen 40 en 41 omgewijzigd in het ontwerp moeten worden gehandhaafd.

Artikel 44

16. Het begrip “uitbater van een inrichting”, in het ontworpen artikel 4.3.1/1 van VLAREMA, kan de indruk wekken dat het in casu dient te gaan om ingedeelde of vergunde inrichtingen. Daarenboven kan de vraag rijzen of bijvoorbeeld ook foodtrucks op festivals onder de toepassing van de betrokken bepaling vallen. Het personeel toepassingsgebied van deze laatste is immers niet duidelijk afgebakend. Ter wille van de rechtszekerheid wordt deze bepaling het best aan een bijkomend onderzoek onderworpen en zo nodig aangepast.

Artikel 48

17. Aan het einde van het ontworpen artikel 4.3.3/1, § 2, eerste lid, van VLAREMA, worden ook “renovatiwerken” vermeld. Hetzelfde lid vangt evenwel aan met een vermelding van uitsluitend sloopwerken en nieuwbouwwerken. De gemachtigde werd om uitleg gevraagd met betrekking tot dit verschil. Hij antwoordde:

“Dat moet inderdaad hetzelfde zijn. Art. 4.3.3 vermeldt ‘sloop-, renovatie- of ontmantelings-werken’. Het is juridisch dus inderdaad beter om altijd deze volledige benaming te gebruiken ipv ‘sloopwerken’ of ‘sloop- en renovatiwerken’. Die opmerking is dus terecht.”

Met deze tekstaanpassing kan worden ingestemd.

Artikel 51

18. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom in het ontworpen artikel 4.4.6 van VLAREMA niet wordt vermeld dat de houder op bevredigende wijze moet aantonen dat zuivering van het afval niet haalbaar is en dat vernietiging of onomkeerbare omzetting van de POP's (persistent organic pollutants) in overeenstemming met de beste milieutechnische praktijken of de beste beschikbare technieken niet de uit milieuoogpunt wenselijke optie is. De gemachtigde antwoordde:

“De houder zal dit wel degelijk moeten aantonen. Dit maakt deel uit van § 2 4° ‘motivering voor afwijkingsaanvraag’. Een case by case beoordeling is hier noodzakelijk. Eventueel stellen we voor om een verwijzing op te nemen naar artikel 7.4.b) i) van de POP-verordening.”

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 53

19. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, moet in artikel 53 van het ontwerp, de zinsnede “wordt aan paragraaf 2” worden vervangen door de zinsnede “wordt aan het tweede lid”.

Artikel 59

20. Aan de gemachtigde werd gevraagd wat in het ontworpen artikel 5.2.15.2, tweede lid, van VLAREMA, moet worden verstaan onder het begrip “voorlopige opslag” en of het ter zake gaat om een verplichting die ook wordt opgelegd aan de kinderdagverblijven, groepopvangen, woonzorgcentra en huishoudens, vermeld in het ontworpen artikel 5.2.15.1 van VLAREMA. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“Met ‘voorlopige opslag’ wordt de inzameling en bijhorende verschillende stappen van opslag bedoeld, bv een luieremmer in kinderdagverblijf of container in vrachtwagen.

Voorstel van aanpassing: We kunnen de term ‘voorlopige opslag’ vervangen door de term ‘inzameling’. Deze is gedefinieerd in het MD (Artikel 3, § 1, 18°) als ‘het verzamelen van afvalstoffen, inclusief de voorlopige sortering en de voorlopige opslag van afvalstoffen, om deze daarna te vervoeren naar een afvalverwerkingsinstallatie.’”

Hiermee kan worden ingestemd.

21. In onder meer het ontworpen artikel 5.2.15.4, § 3, van VLAREMA, wordt melding gemaakt van “de verantwoordelijke van het recyclageproces”. Naar het zeggen van de gemachtigde wordt daarmee bedoeld op het terugwinningbedrijf dat het recyclageproces uitvoert en wordt het begrip “verantwoordelijke van het recyclageproces” beter vervangen door het begrip “het bedrijf dat de recyclage uitvoert”. Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 60

22. De gemachtigde verstrekte in verband met het begrip “bevoegde autoriteiten”, in het ontworpen artikel 5.2.16.1, derde lid, van VLAREMA,⁽¹³⁾ de volgende toelichting:

“Deze uitzondering is voorzien omwille van heel specifieke omstandigheden waarin het beheer van de afvalstoffen zoals voorzien in de volgende artikels een gevaar kan opleveren voor de veiligheid, volksgezondheid, hygiëne, ... Het kan bijvoorbeeld gaan om gemengd bouw- en sloopafval dat vrijkomt bij natuurrampen, terroristische aanslagen, explosies, ... In dergelijke situaties is het soms belangrijk dat het afval zo snel mogelijk wordt opgeruimd en is maximale materiaalrecyclage ondergeschikt. In dergelijke situaties is het zinvol dat de politie, maar ook andere “bevoegde autoriteiten” daarover een beslissing kunnen nemen.

Naast de politie kan het bijvoorbeeld ook gaan om de brandweer, defensie (bv. DOVO), FOD volksgezondheid, ... Net omdat het om moeilijk te voorziene situaties gaat, is het niet evident een limitatieve lijst van instanties te bepalen. In het verslag aan de Vlaamse Regering kan wel meer duiding gegeven worden bij deze uitzondering en gewezen worden op het zeer beperkte aantal situaties waarover het gaat.”

Zoals de gemachtigde voorstelt, wordt het verslag aan de Vlaamse Regering op dit punt het best aangevuld.

Artikel 61

23. In het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 2, van VLAREMA, wordt bepaald dat het gebruik van een niet-vormgegeven bouwstof moet gebeuren volgens de lijst van toepassingen van bodemmaterialen voor bouwkundig bodemgebruik, vermeld in artikel 171 van het VLAREBO—besluit van 14 december 2007, “tenzij het anders bepaald is in de grondstofverklaring”⁽¹⁴⁾. Overeenkomstig het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 3, tweede lid, van VLAREMA, moeten bouwstoffen die gebruikt worden in tijdelijke werfconstructies voor het toegankelijk maken of het inrichten van de werf worden verwijderd voor de oplevering van de werken als ze hun functie hebben vervuld, tenzij ze binnen de werf als bouwstoffen kunnen gebruikt worden.

Uit de laatst aangehaalde bepaling zou kunnen worden afgeleid dat bodemmaterialen in aanmerking zouden komen om door een grondstofverklaring het einde van de afvalfase te bereiken.

Artikel 138, § 1, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 draagt de Vlaamse Regering op nadere regelen vast te stellen betreffende de voorwaarden voor het gebruik van bodemmaterialen, de procedure voor het traceren van bodemmaterialen en de taken die een bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats, grondreinigingscentrum en inrichting voor de opslag en behandeling van bagger- en ruimingsspecie als vermeld in artikel 139 van dat decreet hierbij vervult. De Vlaamse Regering heeft de uitvoeringsbepalingen hiervoor opgenomen in VLAREBO als Titel III, “Bodemsanering”, Hoofdstuk XIII, “Het gebruik en de traceerbaarheid van bodemmaterialen”. De regeling is van toepassing op het gebruik van bodemmaterialen als bodem, voor bouwkundig bodemgebruik en in een vormvast product (artikel 159 van VLAREBO).

Nu artikel 38 van het Materialendecreet in een specifieke regeling voorziet voor het bereiken van het einde van de afvalfase, die verwijst naar het Bodemdecreet waarin artikel 138, § 1, de Vlaamse Regering opdraagt om de voorwaarden vast te stellen waaronder bodemmaterialen het einde van de afvalfase kunnen bereiken, kan dit niet gebeuren door een grondstofverklaring, laat staan dat OVAM in een grondstofverklaring andere voorwaarden voor het gebruik van bodemmaterialen zou kunnen bepalen dan de voorwaarden die zijn vastgesteld in VLAREBO.

24. Afgezien van de problematische verhouding van het ontworpen artikel 5.3.3.5 van VLAREMA tot het Bodemdecreet, moet specifiek wat het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 3, eerste lid, van VLAREMA, betreft, nog het volgende worden opgemerkt. Volgens de laatstgenoemde bepaling komen bouwstoffen niet in aanmerking voor het ophogen van terreinen en het aanvullen van bouwputten, tenzij het anders bepaald is in de grondstofverklaring. In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt deze bepaling van de volgende commentaar voorzien:

“Het ophogen van terreinen en aanvullen van bouwputten moet met bodemmaterialen gebeuren. Deze toepassingen vallen onder het gebruik als bodem. Een bouwstof komt volgens paragraaf 3 voor deze toepassingen niet in aanmerking. Het aanvullen van bouwputten van rioleringen, gebouwen en kunstwerken zijn toepassingen die toegelaten zijn in het SB 250. Bij deze toepassingen is het gebruik van gestabiliseerd zand dat zeefzand bevat mogelijk.”

Deze toelichting ten spijt blijft onduidelijk op welke wijze de regeling in het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 3, zich verhoudt tot het bepaalde in artikel 2.3.1.3, derde lid, van VLAREMA, waarin als principe wordt vooropgesteld dat het gebruik van een grondstof als bodem niet is toegelaten. Het verslag aan de Vlaamse Regering zou op dat punt met de nodige duiding kunnen worden aangevuld. Tevens valt op te merken dat het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 3, eerste lid, van VLAREMA, blijkbaar betrekking heeft op alle bouwputten, terwijl het in de commentaar in het verslag aan de Vlaamse Regering uitsluitend lijkt te gaan om bouwputten van rioleringen, gebouwen en kunstwerken. Het aanvullen van bouwputten komt bovendien niet voor in de lijst vermeld in artikel 171 van het VLAREBO.⁽¹⁵⁾

Uit wat voorafgaat blijkt dat artikel 61 van het ontwerp niet enkel op gespannen voet staat met het Bodemdecreet, maar dat er tevens een aantal onduidelijkheden uit voortvloeien. Om die reden zal artikel 61 van het ontwerp nog aan een bijkomend onderzoek moeten worden onderworpen en zullen in voorkomend geval bepaalde onderdelen ervan moeten worden aangepast of weggelaten.

Artikel 67

25. Het ontworpen artikel 5.3.14.1, van VLAREMA luidt:

“Het is verboden om stickers rechtstreeks aan te brengen op groenten en fruit, tenzij de stickers industrieel composteerbaar of thuiscomposteerbaar zijn”.

In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt in dat verband het volgende vermeld:

“Om de conformiteit van de gebruikte stickers met de vereiste inzake composteerbaarheid te bewijzen, worden enkel stickers aanvaard die voldoen aan de vereisten van de volgende normeringen:

- EN 13432 voor industrieel composteerbare stickers.
- AS 5810, NF T 51-800 of OK Compost Home voor thuiscomposteerbare stickers.”

De vraag rijst waarom ervoor wordt geopteerd om de betrokken normen enkel in het verslag aan de Vlaamse Regering en niet in de ontworpen bepaling zelf op te nemen. De gemachtigde deelde wat dat betreft het volgende mee:

“Wij begrijpen de aangehaalde bezorgdheid om deze normen mee op te nemen in het artikel zelf. Om een onafgebroken continuïteit te voorzien lijkt ons dit evenwel niet de meest aangewezen piste. Wij onderzoeken nog welke andere pistes mogelijk zijn.”

Er zou kunnen worden overwogen om aan de minister de bevoegdheid te delegeren om de desbetreffende normen vast te leggen en om deze zo nodig telkens ook te actualiseren.

26. In de mate dat het ontworpen artikel 5.3.14.1, van VLAREMA, een marktuitsluitend effect zou hebben ten aanzien van producten die niet beantwoorden aan de opgelegde eisen inzake het gebruik van stickers en bijvoorbeeld tot gevolg zou kunnen hebben dat erdoor geïmporteerde groenten en fruit die al in het buitenland werden gelabeld met de verboden stickers op de interne markt worden verboden, zou hierdoor de uitoefening van de federale bevoegdheid inzake productnormering ernstig kunnen worden bemoeilijkt, hetgeen niet bestaanbaar zou zijn met het door artikel 143, § 1, van de Grondwet, gewaarborgde beginsel van de federale loyaliteit. Het uit het ontworpen artikel 5.3.14.1, van VLAREMA, voortvloeiende verbod mag evenmin afbreuk doen aan het Europeesrechtelijke beginsel inzake het vrij verkeer van goederen. Zo nodig kan in het verslag aan de Vlaamse Regering enige commentaar worden gewijid aan de overeenstemming van het ontworpen artikel 5.3.14.1, van VLAREMA, met de voornoemde beginselen.

Artikel 68

27. In het ontworpen artikel 5.3.15.1, van VLAREMA, worden de voorwaarden vastgesteld voor het gebruik van houtsnippers als bodembedekker. Aan de gemachtigde werd gevraagd of die bepaling geen marktuitsluitend effect kan hebben voor houtsnippers die niet beantwoorden aan de opgelegde voorwaarden. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“Deze regeling stelt niet dat houtsnippers niet op de markt gebracht mogen worden en legt geen directe productnormeringen op, maar regelt wel het gebruik ervan. Er is dus geen direct marktuitsluitend effect en de regeling valt binnen de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest. Er bestaan reeds vergelijkbare gebruiksverboden in het VLAREMA, zoals voor het gebruik van gratis plastic draagtassen, het gebruik van eenmalig cateringmateriaal, het gebruik van stickers op groenten en fruit en het gebruik van kunststoffen afvalzakken zonder gerecycleerd materiaal. Het ontwerp van VLAREMA is ook Europees aangemeld en er zijn hierover geen opmerkingen gekomen van andere Europese lidstaten.

Het voorliggende voorstel is gebaseerd op onderzoeksresultaten inzake het gebruik van houtsnippers op landbouwgronden en is daarom qua toepassingsgebied beperkt tot landbouwgronden. Het rechtstreeks gebruik van houtsnippers als bodemverbeteraar op gronden die andere gebruiken kennen, is niet onderzocht en vindt in de praktijk ook niet plaats. Ook in die zin heeft het artikel geen marktuitsluitend effect voor deze toepassing.

Het toedienen van houtsnippers met een hoge C/N verhouding legt stikstof tijdelijk vast en zal zo bijdragen aan het beperken van de uitspoeling van nutriënten naar grond- en oppervlaktewater, een problematiek die zich quasi uitsluitend manifesteert op landbouwgronden. Dit is ook de reden waarom artikel 28 duidelijke samenstellingsvereisten inzake C/N verhouding, C/P verhouding en organische stof bevat.

Artikel 68 laat wel toe dat houtsnippers op andere gronden mogen worden gebruikt als bodembedekker. Tijdens hun functie als bodembedekker zullen deze houtsnippers door biologische en fysische processen gradueel in de bodem worden omgevormd tot effectieve organische stof, en dus op termijn hetzelfde bodemverbeterende effect genereren als het rechtstreeks onderwerken van de houtsnippers.”

Er moet worden vastgesteld dat in het ontworpen artikel 5.3.15.1, § 1, van VLAREMA, niet enkel melding wordt gemaakt van het “gebruik” van de houtsnippers, maar dat erin ook melding wordt gemaakt van het “aanbieden” van houtsnippers. In de mate dat effectief het “aanbieden” op de markt zou worden beoogd, kan niet zonder meer worden aangenomen dat de ontworpen bepaling geen marktuitsluitend effect zou kunnen hebben en dat erdoor de uitoefening van de federale bevoegdheid inzake productnormering ernstig zou kunnen worden bemoeilijkt, hetgeen niet bestaanbaar zou zijn met het door artikel 143, § 1, van de Grondwet, gewaarborgde beginsel van de federale loyaliteit.

28. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe het ontworpen artikel 5.3.15.1 (artikel 68 van het ontwerp), zich verhoudt tot het ontworpen artikel 2.3.3.5 van VLAREMA (artikel 28 van het ontwerp), temeer daar de eerstgenoemde bepaling betrekking heeft op het “[het] aanbieden en het gebruiken van houtsnippers buiten landbouwgebieden” en het in het ontworpen artikel 2.3.3.5 van VLAREMA gaat om de gebruik van houtsnippers als bodembedekker op “landbouwgrond”. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“Artikel 28, § 1 voorziet dat houtsnippers, die voldoen aan de voorwaarden van artikel 28, als bodembedekker kunnen worden gebruikt in landbouwgebieden. De koppeling tussen het gebruik als bodembedekker en de voorwaarden van artikel 28 is noodzakelijk omdat in de praktijk bodembedekkers op landbouwgronden bij het eerstvolgende teeltseizoen zullen worden ondergeploegd in de bodem en bijgevolg dan een functie als bodemverbeteraar zullen hebben. Deze koppeling maakt het ook mogelijk om alle voordelen van beide toepassingen van houtsnippers (i.c. bodembedekker en bodemverbeteraar) maximaal te exploiteren (...).

Artikel 68 geldt inderdaad buiten landbouwgronden. De term landbouwgrond moet worden gelezen als een grondperceel dat in gebruik is voor de teelt van gewassen. In gebieden die overeenkomstig de ruimtelijke uitvoeringsplannen als agrarisch gebied zijn aangeduid, mogen houtsnippers overeenkomstig de voorwaarden van artikel 68 als bodembedekker worden toegepast op percelen die niet in gebruik zijn voor de teelt van gewassen.”

Ter wille van de transparantie van de regelgeving zou in het verslag aan de Vlaamse Regering de onderlinge verhouding tussen de artikelen 28 en 68 van het ontwerp nader moeten worden toegelicht.

Artikelen 69 tot 72

29. De artikelen 69 tot 72 van het ontwerp beogen een aantal nieuwe onderafdelingen toe te voegen aan VLAREMA met daarin voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen compostvaten en compostbakken (artikel 69), kunststoffen rolcontainers voor afval (artikel 70), kunststoffen kweekpotten, kweektrays en plantentrays (artikel 71) en meubilair met kunststoffen onderdelen in de openbare buitenruimte (artikel 72).

Het gebruik van deze goederen die niet beantwoorden aan de opgelegde voorwaarden is verboden vanaf 1 januari 2024. Er wordt in een overgangsregeling voorzien voor elk van de ontworpen maatregelen.

Het ontworpen gebruiksverbod in de artikelen 69 tot 71 van het ontwerp lijkt neer te komen op een algemeen gebruiksverbod in het Vlaamse Gewest voor goederen die niet aan de gestelde voorwaarden beantwoorden. Het Grondwettelijk Hof heeft evenwel geoordeeld dat een algemeen gebruiksverbod voor, in casu, bepaalde pesticiden op het ganse grondgebied van een gewest, voor de betrokken pesticiden een marktuitsluitend effect zou sorteren, hetgeen

de uitoefening van de bevoegdheid inzake productnormen door de federale wetgever in de praktijk onmogelijk zou maken.⁽¹⁶⁾ Op grond van die redenering heeft het Grondwettelijk Hof in arrest nr. 165/2020 een bepaling vernietigd die onder meer in een verbod voorzag om wensballonnen op te laten. Het Hof oordeelde betreffende dat verbod het volgende:

“Zonder dat het te dezen nodig is te onderzoeken of een algemeen verbod op het gebruik van wensballonnen op het ganze grondgebied van het Vlaamse Gewest ingepast kan worden in een of meer aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de gewesten, volstaat het vast te stellen dat een dergelijk verbod een marktuitsluitend effect sorteert, hetgeen de uitoefening van de bevoegdheid inzake productnormen door de federale wetgever, in de praktijk, onmogelijk maakt.

In zoverre het betrekking heeft op het oplaten van wensballonnen schendt het bestreden decreet het door artikel 143, § 1, van de Grondwet gewaarborgde beginsel van de federale loyaliteit.”⁽¹⁷⁾

Op basis van het voorgaande kan worden besloten dat de regeling onder de artikelen 69 tot 71 van het ontwerp niet bestaanbaar is met het door artikel 143, § 1, van de Grondwet gewaarborgde beginsel van de federale loyaliteit en in het licht daarvan aan een grondige herziening toe is.

Het ontworpen gebruiksverbod in artikel 72 van het ontwerp geldt daarentegen enkel voor de “openbare buitenruimte” wat inhoudt dat geen algemeen gebruiksverbod geldt voor meubilair met kunststoffen onderdelen dat niet voldoet aan de gestelde voorwaarden. De regeling in artikel 72 van het ontwerp kan derhalve wel verenigbaar worden geacht met het door artikel 143, § 1, van de Grondwet gewaarborgde beginsel van de federale loyaliteit.

Wat het in artikel 72 van het ontwerp, vermelde begrip “openbare buitenruimte” betreft, verstrekte de gemachtigde bovendien de volgende toelichting:

“[H]et toepassingsgebied [blijft] beperkt tot meubilair in openbare parken, in natuurgebieden, op straten, pleinen, openbare speelpleinen, openbare parkeerplaatsen en openbare sportterreinen overeenkomstig de nieuwe definitie in het wijzingsartikel 17, 21°.

Verder zijn de voorziene artikels enkel van toepassing op vast meubilair en hebben deze geen betrekking op meubilair van een tijdelijke of seizoensgebonden aard.”

Het verdient aanbeveling om deze toelichting in het verslag aan de Vlaamse Regering te integreren.

Artikelen 73 tot 76

30. In deze artikelen worden de gebruiksvoorwaarden geregeld bij aanbestedingen door de “overheid”. Naar het zeggen van de gemachtigde omvat dat begrip “de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheden” en kan dit in voorkomend geval worden verduidelijkt in de tekst van het ontwerp. Met dergelijke verduidelijking kan worden ingestemd.

Artikel 82

31. In het ontworpen artikel 5.4.8, eerste lid, 5°, van VLAREMA (artikel 82, 3°, van het ontwerp), wordt in geen sanctieregeling voorzien ten aanzien van de procesgecertificeerde asbestdeskundigen die worden vermeld in de ontworpen bepaling onder artikel 85, 1°, van het ontwerp. Hieromtrent om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“De verwijzing naar artikel 5.4.12 is hier verkeerdelijk niet opgenomen. De tekst zelf spreekt immers over ‘De sanctieregeling voor de bij haar aangesloten persoons- en procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10,...’. Het meenemen van de procesgecertificeerde asbestdeskundigen in de sanctieregeling is dus steeds de bedoeling geweest. Voorstel om de tekst aan te passen naar: ‘De sanctieregeling voor de bij haar aangesloten persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10 en de procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12,...’.”

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

32. In het ontworpen artikel 5.4.8, tweede lid, van VLAREMA (artikel 82, 4°, van het ontwerp) en in de ontworpen aanvulling van artikel 5.4.10, derde lid, van VLAREMA (artikel 83, 2°, van het ontwerp), wordt melding gemaakt of wordt verwezen naar een tarief van “minimaal vijftien euro”. De gemachtigde lichtte dit toe als volgt:

“Voormeld minimumtarief bestaat reeds sinds de invoering van de bepaling. Dit zorgt ervoor dat CI’s onderling niet ‘oneerlijk’ kunnen concurreren door het vragen van een te laag jaarlijks tarief. Dit tarief dekt de vaste kosten van de CI omtrent:

- het schorsen en opheffen van een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10;
- het schorsen en opheffen van een procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie vermeld in artikel 5.4.12;
- het aanbieden van een eerstelijns telefonisch en digitale helpdesk voor de bij haar aangesloten procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, en het beheren en opvolgen van klachten over hun werking;
- het waarborgen van het kwaliteitsvolle gebruik van de certificaten van de bij haar aangesloten procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, in het bijzonder informatieverstrekking aan de certificaathouders.

Voor alle andere taken die de CI uitoefent, kan ze een bijkomende kost vragen zoals opgenomen in het artikel.

Voorstel tot aanpassing tekst ter verduidelijking:

‘De certificatie-instelling asbest vraagt jaarlijks minstens vijftien euro vaste kosten aan de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie per door hem opgemaakte asbestinventaris waarvoor een asbestinventarisattest is afgeleverd in het jaar van aansluiting.

De certificatie-instelling asbest kan bijkomende kosten vragen voor de behandeling van de aanvraag van een persoons- of procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie en het organiseren van controle en audits en de jaarlijks verplichte bijscholing.

De minister kan de taken, vermeld in het eerste lid, en de daarvoor gevraagde tarieven verder uitwerken in een certificatiereglement.’ ”

In aansluiting op het aangehaalde antwoord werd aan de gemachtigde ook nog gevraagd hoe de bijkomende kosten die kunnen worden gevraagd, juridisch vallen te kwalificeren. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“De bijkomende kosten die kunnen gevraagd worden horen bij de tarieven die de CI aanreken voor het uitvoeren van de taken andere dan de vaste kosten. De CI beslist zelf of men een bijkomende kost wenst aan te rekenen en de hoogte van deze kost (zolang dit niet begrensd is door bepalingen in het certificatiereglement). Het gaat hier dus om werkingskosten.”

De door de gemachtigde gedane suggestie tot verduidelijking van de tekst van de betrokken bepalingen kan worden bijgetreden.

33. Met toepassing van het ontworpen artikel 5.4.8, tweede lid, van VLAREMA (artikel 82, 4°, van het ontwerp), kunnen blijkbaar ook kosten worden aangerekend voor de sanctionering. De gemachtigde deelde in dat verband evenwel het volgende mee:

“Het is een vergissing geweest om dit bij de mogelijke bijkomende kosten te plaatsen. Het organiseren van de sanctionering valt onder de minstens vijftien euro vaste kosten. Daarenboven is in het certificatiereglement bepaald in het kader van sanctionering dat de deskundige zelf de kosten draagt voor de uit te voeren aanpassingen aan het door hem opgesteld asbestinventaris in kader van de sanctionering.”

De tekst van de betrokken bepaling zal moeten worden aangepast in het licht van de door de gemachtigde verstrekte toelichting.

Artikel 87

34. Artikel 87 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 5.4.15 van VLAREMA. Deze laatste bepaling is evenwel niet ingedeeld in paragrafen. De inleidende zin van artikel 87, 1°, van het ontwerp, moet derhalve worden gecorrigeerd als volgt: “Tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd”.(18) In artikel 87, 2°, van het ontwerp, moet dan worden geschreven “in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden ...”.

Artikel 136

35. De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het Materialendecreet, VLAREMA, en de titels II en III van het VLAREM worden uitgevoerd volgens de methodes die in het Compendium voor Monsterneming en Analyse (CMA) zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard (ontworpen artikel 8.2, § 1, van VLAREMA). Indien OVAM zich niet binnen een termijn van negentig dagen na de ontvangst van het verzoek uitsprekt over de gelijkwaardigheid, wordt de methode geacht niet gelijkwaardig te zijn (ontworpen artikel 8.2, § 3, van VLAREMA).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft reeds herhaaldelijk opgemerkt dat aan stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden, inzonderheid wanneer, zoals hier het geval is, de stilzwijgende beslissing in het nadeel van de betrokkene is. Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing hierdoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstrekkende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

De opgesomde nadelen van het procedé van een stilzwijgende weigering kunnen ook worden betrokken op het bepaalde in het ontworpen artikel 8.2, § 3, van VLAREMA. Om die reden zou die bepaling op dat punt moeten worden herzien.

Artikel 138

36. De milieuheffingen komen in VLAREMA aan bod in hoofdstuk 9 ervan. Voor zover zulks strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, zou in het ontworpen artikel 9/1.2, § 1, van VLAREMA, ook melding moeten worden gemaakt van het voornoemde hoofdstuk 9 en niet uitsluitend van hoofdstuk 7 ervan, zoals nu het geval is.

Artikel 149

37. Artikel 149 van het ontwerp strekt tot het vervangen van bijlage 10.7 bij VLAREMA, door “bijlage 5, die bij dit besluit is gevoegd”. De ontworpen bijlage 5 heeft evenwel geen betrekking op de vervanging van bijlage 10.7 bij VLAREMA, doch wel op de vervanging van bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’. De vervanging van de voornoemde bijlage VIII maakt evenwel al het voorwerp uit van artikel 8 van het ontwerp. Artikel 149 van het ontwerp is derhalve overbodig en moet worden geschrapt.

Artikelen 150 tot 166

38. De artikelen 150 tot 166 van het ontwerp regelen in hoofdzaak de inwerkingtreding van talrijke specifieke bepalingen van het ontwerp. Er zal bij deze gedifferentieerde regeling van inwerkingtreding uiteraard moeten worden op toegezien dat de inwerkingtreding van bepalingen die inhoudelijk met elkaar samenhangen op een coherente en overeenstemmende wijze wordt geregeld.(19)

Bovendien hoeft bij het vaststellen van de datum van inwerkingtreding van artikelen van het ontwerp niet telkens tussen haakjes ook melding te worden gemaakt van de met die artikelen in het VLAREMA ingevoegde, vervangen of gewijzigde bepalingen. Dergelijke vermelding is niet enkel ongebruikelijk, maar houdt ook het risico in dat er verkeerde verwijzingen gebeuren.(20) Bovendien zullen dergelijke vermeldingen worden bemoeilijkt ingeval slechts een gedeelte van de bepaling in kwestie wordt gewijzigd. De desbetreffende vermeldingen tussen haakjes worden derhalve telkens beter weggelaten.

Artikel 154

39. Artikel 154 van het ontwerp bevat een overgangsbepaling voor grondstofverklaringen voor bepaalde grondstoffen die geldig blijven “voor één jaar na de inwerkingtreding van artikel 154” en somt de voorwaarden op waaronder de maximale geldingsduur van één jaar niet van toepassing is.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of de verwijzing naar “artikel 154” wel correct is en welke de uiteindelijke duur is van de geldigheid van grondstofverklaringen waarop de maximale geldigheidsduur niet van toepassing is. Ook werd aan de gemachtigde gevraagd op welke wijze de vrijstelling van de maximale geldigheidsduur van één jaar zinnig kan worden toegepast op grondstofverklaringen die “werden opgeheven” (artikel 154, tweede lid, 2°, van het ontwerp). De gemachtigde beantwoordde deze vragen als volgt:

“In het wijzigingsartikel staat een tyfout.

Hierin is momenteel opgenomen dat:

‘Grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof en verleend voor de inwerkingtreding van artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° van dit besluit blijven geldig voor één jaar na de inwerkingtreding van artikel 154.’

De verwijzing naar artikel 154 is incorrect en moet [een] verwijzing [zijn] naar artikel 153.

Artikel 154 heeft betrekking op grondstofverklaringen die verleend zijn voor de inwerkingtreding van de nieuwe wijzigingen aan artikel 2.3.2.1 van het Vlarema over de samenstellingscriteria van deze materialen. Met dit wijzigingsbesluit worden nieuwe criteria ingevoegd en deze komen in werking 3 maanden na publicatie van het wijzigingsbesluit (artikel 153 van het wijzigingsbesluit).

Afgeleverde grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstoffen en verleend voor de inwerkingtreding van deze nieuwe criteria, vervallen automatisch na een periode van 1 jaar. In totaal is dit dus een overbruggingsperiode van 1 jaar en 3 maanden voordat deze grondstofverklaringen vervallen.”

Gelet op de door de gemachtigde verstrekte uitleg zal de redactie van artikel 154 van het ontwerp moeten worden aangepast. Tevens zou het nuttig zijn om de draagwijdte van artikel 154 op een meer substantiële wijze te duiden in het verslag aan de Vlaamse Regering. De door de gemachtigde verstrekte uitleg kan daartoe al een aanzet uitmaken.

Bijlagen

40. In de tabel die voorkomt in bijlage 1 bij het ontwerp, wordt, wat de vermelding “asbest” betreft, verwezen naar een voetnoot 3 die evenwel ontbreekt. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“Dit is een vergetelheid. Onderaan de tabel zou moeten staan ‘(3) berekende totaalgehalte asbest’. Dit verwijst dan naar het CMA waarin staat hoe de berekening moet gebeuren: ‘Het asbestgehalte wordt afgetoetst aan een gewogen norm, waarbij de asbestconcentratie wordt berekend als de som van hechtgebonden asbestconcentratie (Ct,h) vermeerderd met tien maal de niet-hechtgebonden asbestconcentratie.’”

Er kan worden ingestemd met de door de gemachtigde gesuggereerde toevoeging van voetnoot 3 onder de tabel van bijlage 1 bij het ontwerp.

41. Bijlage 5 bij het ontwerp moet aan een grondig nazicht worden onderworpen. Zo kan worden betwijfeld of de wettelijke verplichting van het ontworpen artikel 3.2.1.6, § 1, van VLAREMA, behouden kan blijven (zie de opmerking bij artikel 41 van het ontwerp). Daarenboven kan de vraag worden opgeworpen waarom de inbreuk op artikel 3.2.1.6, § 1, van VLAREMA, in de ontworpen lijst van milieu-inbreuken wordt opgenomen: het ontworpen artikel 3.2.1.6, § 1, heeft immers geen betrekking op een informatieplicht aan OVAM. Voorts is ook de regeling van inwerkingtreding problematisch op dat punt. Artikel 8 van het ontwerp, dat betrekking heeft op bijlage 5, treedt in werking volgens de gebruikelijke regels inzake de inwerkingtreding van besluiten, terwijl de regeling in artikel 41 van het ontwerp, in werking treedt één jaar na de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* (zie artikel 157 van het ontwerp).

De griffier

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter

Marnix VAN DAMME

Nota’s

(1) Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit bevat een groot aantal inhoudelijk-gedifferentieerde bepalingen van hoofdzakelijk technische aard. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies geen of weinig opmerkingen worden gemaakt, mag niet worden afgeleid dat er niets over die bepaling valt te zeggen of dat er niet meer valt over op te merken.

(2) Het onderzoek van de rechtsgrond is mede gebeurd op basis van de rechtsgrondentabel die door de gemachtigde aan de Raad van State is bezorgd.

(3) De gemachtigde drukte het als volgt uit: “Deze artikelen gaan over de afvalstoffen en materiaalregisters die moeten bijgehouden worden door de betrokken beheerders van afvalstoffen. In deze informatie [kunnen] persoonsgegevens aanwezig zijn maar zij worden niet op een structurele basis uitgewisseld met de OVAM.” Deze verduidelijking houdt evenwel niet in dat er een voldoende rechtsgrond zou zijn op het vlak van de verwerking van persoonsgegevens.

(4) Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

(5) Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (Parl.St. Kamer 2020—21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

(6) Artikel 31 van het ontwerp heeft betrekking op de einde-afvalcriteria voor de inzet van opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten als blendcomponent voor de productie van scheepsbrandstof.

(7) De gemachtigde heeft daartoe reeds een aanzet gegeven voor sommige bepalingen. Zo deelde hij in verband met artikel 47 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de sloopdeskundigen “gebouwen” en de sloopdeskundigen “infrastructuur”, het volgende mee: “De verplichting om als sloopdeskundige te beschikken over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie bestaat sinds het Besluit Vlaamse Regering van 2 juli 2021. Dit besluit is getoetst met de dienstenrichtlijn en heeft deze doorstaan. Nieuw is de bepaling dat de sloopdeskundige infrastructuur moet beschikken over een erkenning als bodemsaneringsdeskundige type 1, zoals bepaald in artikel 25/1 van het VLAREL besluit van 19 november 2010 OF een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10. De verplichting om te beschikken over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie blijft onveranderd, men heeft nu enkel de mogelijkheid om in plaats hiervan te werken met een erkenning als bodemsaneringsdeskundige type 1.” In verband met artikel 79 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de erkenning als certificatie-instelling asbest, verstrekte de gemachtigde nog de volgende verduidelijking: “De eis om te beschikken over voldoende gekwalificeerde auditeurs en lesgevers is reeds ingevoerd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021. Deze bepaling is toen aangemeld bij de dienstenrichtlijn en hiervoor is de toets doorstaan. De huidige wijziging houdt enkel het expliciete neerschrijven in van wat OVAM beschouwt als ‘gekwalificeerd’ om de erkenning als certificatie-instelling (CI) toe te staan. Deze kwalificatie-eisen zijn steeds gebruikt vanaf de inwerkingtreding van de oorspronkelijke bepaling om een erkenning al dan niet toe te kennen. Het is op vraag van de CI zelf dat deze kwalificatie eisen expliciet mee opgenomen worden in de wetgeving.” Zie eveneens de artikelen 82 en 83 van het ontwerp en de onder randnummer 32 aangehaalde toelichting door de gemachtigde.

(8) De gemachtigde verstrekte de volgende verduidelijking in verband met het ontworpen artikel 5.2.7.2, vijfde lid, van VLAREMA: “De ‘nadere regels’ die de minister kan bepalen zijn regels voor de opslag en verwerking van afgedankte batterijen. Voorbeelden van mogelijke regels zijn:

- opslag van afgedankte batterijen in speciale recipiënten, aangepast voor weerstand tegen brand;
- voorzien van een systeem voor de vroegtijdige detectie van verhitting en brand;

- voorzien van een aangepast blussysteem dat in staat is een lithium brand in een beginstadium te blussen;
- beschikken over een opvangsysteem voor bluswater zodat het bluswater niet in de riolering of het milieu kan terechtkomen;
- ...”.

(9) Hoe zal bijvoorbeeld “een onafhankelijke opvolging” van de betrokken bepalingen worden uitgewerkt?

(10) Volgens het Grondwettelijk Hof zijn productnormen “regels die op dwingende wijze bepalen aan welke eisen een product moet voldoen bij het op de markt brengen, onder meer ter bescherming van het milieu. Zij bepalen met name welk niveau van verontreiniging of hinder niet mag worden overschreden in de samenstelling of bij de emissies van een product, en kunnen specificaties bevatten over de eigenschappen, de beproevingsmethoden, het verpakken, het merken en het etiketteren van producten”. Het voorbehouden van de bevoegdheid inzake productnormen aan de federale overheid is volgens het Grondwettelijk Hof verantwoord door de noodzaak om de Belgische economische en monetaire unie te vrijwaren (Parl.St. Senaat 1992-93, nr. 558/1, p. 20; Parl.St. Kamer 1992-93, nr. 1063/7, p. 37) en om obstakels voor het vrije verkeer van goederen tussen de gewesten uit de weg te ruimen (Parl.St. Senaat 1992-93, nr. 558/5, p. 67). Zie o.m. GwH 15 januari 2009, nr. 2/2009, B.5.4; GwH 28 februari 2019, nr. 32/2019, B.17.1; GwH 28 februari 2019, nr. 38/2019, B.13.2; GwH 17 december 2020, nr. 165/2020, B.17.1; GwH 10 november 2022, nr. 147/2022, B.8.1.

(11) Zo wordt in het ontworpen artikel 2.3.7.2 van VLAREMA verwezen naar het “totale PCB-gehalte” dat “lager is dan 50 ppm” en wordt in het ontworpen artikel 2.3.7.4, van VLAREMA, bepaald dat de betrokken samenstellingsvoorwaarden altijd boven op productnormen komen die al bestaan en grenswaarden die al van kracht zijn.

(12) Zie GwH 22 maart 2018, nr. 37/2018, B.10.3.

(13) De indeling in paragrafen van het ontworpen artikel 5.2.16.1, van VLAREMA, moet vervallen aangezien die bepaling uit slechts één paragraaf bestaat.

(14) In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt met betrekking tot de afwijkingmogelijkheid in het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 2, van VLAREMA, enkel vermeld dat “het mogelijk [moet] zijn om bouwstoffen ook in andere toepassingen dan voormelde limiterende lijst te gebruiken”. Dergelijke algemene vermelding maakt niet duidelijk waarom en in welk soort gevallen van de limiterende lijst kan worden afgeweken. Het verslag aan de Vlaamse Regering zou op dat punt met een meer substantiële verduidelijking of verantwoording moeten worden aangevuld.

(15) Zie het ministerieel besluit van 27 maart 2019 ‘tot vaststelling van de lijst van toepassingen van bodemmateriële voor bouwkundig bodemgebruik en van de lijst van toepassingen van bodemmateriële in een vormvast product in het kader van de regeling van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en het VLAREBO-besluit van 14 december 2007’.

(16) GwH 28 februari 2019, nr. 32/2019, B.20.3; GwH 28 februari 2019, nr. 38/2019, B.16.2.

(17) GwH 17 december 2020, nr. 165/2020, B.18.3.

(18) Een “zinsnede” kan weliswaar worden toegevoegd aan een lid, maar kan niet worden ingevoegd tussen twee leden. In dit laatste geval moet de betrokken zinsnede als een apart lid worden geconcipieerd.

(19) Zie het onder randnummer 41 gegeven voorbeeld van de artikelen 8 en 41 van het ontwerp.

(20) Zie artikel 156 van het ontwerp waarin verkeerdelijk melding wordt gemaakt van “artikel 2.4.2.6 nieuw lid van VLAREMA”.

22 DECEMBER 2023. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 5.4.1, 5.6.2 en 5.6.3, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, artikel 10.3.4, § 6, ingevoegd bij het decreet van 12 december 2008, artikel 16.1.2, 1°, f), en artikel 16.4.27, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 30 april 2009 en 8 juni 2018;

- het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, artikel 138, § 1, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014 en 8 december 2017;

- het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, artikel 3, § 1, 13°, artikel 4/1, ingevoegd bij het decreet van 30 juni 2017, artikel 4/2, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, artikel 5, 6, § 1, tweede lid, gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, artikel 6, § 2, gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, artikel 6, § 5, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, artikel 7, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, artikel 9, § 1, artikel 13, artikel 13/1, ingevoegd bij het decreet van 28 februari 2014, artikel 9, § 3, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 12, gewijzigd bij de decreten van 29 maart 2019 en 20 mei 2022, artikel 14, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, artikel 21, gewijzigd bij de decreten van 26 februari 2021 en 20 mei 2022, artikel 22, 32, 33/6, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij het decreet van 20 mei 2022, artikel 33/9, § 1, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij de decreten van 26 februari 2021 en 20 mei 2022, artikel 33/10, § 3 en § 4, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij de decreten van 26 februari 2021 en 20 mei 2022, artikel 33/11, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/14, § 5, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/16, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 33/17, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, en artikel 35, 39 en 40, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 66, § 1, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 24 juni 2022.
- De Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2022/106 gegeven op 8 november 2022.
- De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 14 december 2022.
- De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 19 december 2022.

- Dit ontwerp is op 12 juli 2023 meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

- De Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) voor de verwerking van persoonsgegevens heeft haar advies gegeven op 14 september 2023.

- De Raad van State heeft advies 74 551/1 gegeven op 25 oktober 2023, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Juridisch kader

Dit besluit sluit aan bij de volgende regelgeving:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;

- het VLAREBO-besluit van 14 december 2007;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen;

- de Verordening 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming, artikel 6, punt 1, e).

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit besluit voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen.

HOOFDSTUK 2. — Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Art. 2. In artikel 5.2.2.6.4, § 2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt het woord “koelmiddelen” vervangen door het woord “koudemiddelen”;

2° een punt 6°/2 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°/2 aftappen van diesemissievloeistof;”.

Art. 3. In artikel 5.2.4.1.7, § 4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“ 2° Grenswaarden voor het totaalgehalte van organische parameters

Behalve aan de grenswaarden voor uitloging, vermeld in punt 1°, moeten inerte afvalstoffen aan de volgende aanvullende grenswaarden voldoen:

Parameter	Waarde mg/kg droge stof
TOC (totaal organische koolstof)	30000 (*)
BTEX	
Benzeen	0,5
Ethylbenzeen	5
Styreen	1,5
Tolueen	6
Xyleen	6
BTEX som	Som < 6
PCB's (polychloorbifenylen, 7 congenere)	1
Minerale olie (C ₁₀ t/m C ₄₀)	500

Parameter	Waarde mg/kg droge stof
PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen):	
Benzo(a)antraceen	30
Benzo(a)pyreen	7.2
Benzo(ghi)peryleen	10
Benzo(b)fluoranteen	4.4
Benzo(k)fluoranteen	10
Chryseen	20
Fenantreen	30
Fluoranteen	30
Indeno(1,2,3cd)pyreen	15
Naftaleen	6
Acenaftaleen	6.2
Acenaftyleen	1.2
Antraceen	10
Dibenzo(a,h)antraceen	3.2
Fluoreen	20
Pyreen	46

(*) In geval van grond kan in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit een hogere grenswaarde worden toegestaan als voor DOC een waarde van 500 mg/kg niet overschreden wordt bij L/S 10 l/kg en de pH-waarde van de grond zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8 heeft.”.

Art. 4. In artikel 5.2.4.1.8, § 7, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 december 2011, 27 november 2015 en 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° wordt de zinsnede “met als aanbevolen analysemethode CMA/3/C” opgeheven;
- 2° in punt 2° wordt de zinsnede “met als aanbevolen analysemethode CMA/3/Q” opgeheven;
- 3° in punt 3° wordt de zinsnede “met als aanbevolen analysemethode CMA/3/N” opgeheven;
- 4° in punt 4° wordt de zinsnede “met als analysemethode: gewichtsverlies na extractie volgens CMA/2/II/A.12” opgeheven;
- 5° in punt 5° worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - a) de zinsnede “: CMA/2/II/A.2” wordt opgeheven;
 - b) de zinsnede “: CMA/2/II/A.7” wordt opgeheven;
 - c) de zinsnede “DOC wordt bepaald volgens de analysemethode CMA/2/I/D.7.” wordt opgeheven;
- 6° in punt 6° wordt de zinsnede “, met als methode CMA/2/II/A.4” opgeheven;
- 7° in punt 7° worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - a) de zinsnede “analysemethode, beschreven in de norm CMA/2/II/A.12” wordt vervangen door de woorden “enkelvoudige schudtest”;
 - b) de kolom met kolomhoofd analysemethode wordt opgeheven.

Art. 5. In artikel 5.2.4.1.12, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt de zin “Voor tests en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden overeen te stemmen met een code van goede praktijk.” opgeheven.

Art. 6. In artikel 5.2.5.3.2, § 3, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 september 2008, 27 november 2015 en 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° wordt de zinsnede “met als analysemethode CMA/3/C” opgeheven;
- 2° in punt 2° wordt de zinsnede “met als analysemethode CMA/3/Q” opgeheven;
- 3° in punt 3° wordt de zinsnede “met als analysemethode CMA/3/N” opgeheven;
- 4° in punt 4° wordt de zinsnede “met als analysemethode: gewichtsverlies na extractie volgens CMA/2/II/A.12” opgeheven;
- 5° in punt 5° worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - a) de zinsnede “: CMA/2/II/A.2” wordt opgeheven;
 - b) de zinsnede “: CMA/2/II/A.7” wordt opgeheven;
- 6° in punt 6° wordt de zinsnede “, met als methode CMA/2/II/A.4” opgeheven;
- 7° in punt 7° worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - a) de zinsnede “analysemethode, beschreven in de norm CMA/2/II/A.12” wordt vervangen door de woorden “enkelvoudige schudtest”;
 - b) de kolom met kolomhoofd analysemethode wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 3. — Wijziging van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007

Art. 7. Bijlage VI bij het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd.

HOOFDSTUK 4. — Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 8. Bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt vervangen door bijlage 5, die bij dit besluit is gevoegd.

Art. 9. In bijlage XXIII bij hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2018 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het punt “Bijzondere gebruikseisen voor technici” worden de rijen

“

40/3, 1°	De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, g) tot en met i): 1° toont op verzoek het materiaal dat hij gebruikt bij de uitvoering van de werkzaamheden met betrekking tot de erkenning;
40/3, 4°	De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, g) tot en met i): 4° beschikt over een vertaling van zijn certificaat naar het Nederlands, Frans, Duits of Engels als het certificaat in een andere taal dan in een van die talen werd afgegeven;

“

vervangen door de volgende rijen:

“

40/3, § 1, 1°	De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, g) tot en met i): 1° toont op verzoek het materiaal dat hij gebruikt bij de uitvoering van de werkzaamheden met betrekking tot de erkenning;
40/3, § 1, 4°	De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, g) tot en met i): 4° beschikt over een vertaling van zijn certificaat naar het Nederlands, Frans, Duits of Engels als het certificaat in een andere taal dan in een van die talen werd afgegeven;
40/3, § 2, eerste zin	De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, i), die werkt in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen als vermeld in artikel 5.2.4.4, 3°, van het VLAREMA, volgt vijfjaarlijks de bijscholing, vermeld in artikel 43/10, § 1, in een erkend opleidingscentrum als vermeld in artikel 6, 4°, l), of een gelijkwaardige bijscholing die aanvaard is door de bevoegde afdeling, tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7, § 3, van het VLAREMA, en slaagt voor het bijscholingsexamen of voor een gelijkwaardig examen dat aanvaard is door de bevoegde afdeling.
40/3, § 2, tweede zin	Als het certificaat van bekwaamheid als vermeld in artikel 17/5, 2°, of artikel 32, § 2, eerste lid, 11°, b), ouder is dan vijf jaar na de afgiftedatum, vermeld op het certificaat, of als het meest recente certificaat van bijscholing ouder is dan vijf jaar na de afgiftedatum, moet de technicus de bijscholing gevolgd hebben, tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7, § 3, van het VLAREMA, en voor het bijscholingsexamen geslaagd zijn vóór hij de erkenning kan gebruiken.

“;

2° in het punt “Bijzondere gebruikseisen voor opleidingscentra” worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de rij

“

43/10, § 1, eerste lid	Het erkende opleidingscentrum voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen, vermeld in artikel 6, 4°, l), organiseert de opleiding met het bijhorende examen voor personen die het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen willen behalen. Het erkende opleidingscentrum bepaalt de inhoud van de opleiding en het examen aan de hand van de onderwerpen, vermeld in de bijlage bij verordening nr. 307/2008.
------------------------	---

“

wordt vervangen door de volgende rij:

“

43/10, § 1, eerste lid	Het erkende opleidingscentrum voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid en bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen, vermeld in artikel 6, 4°, l), organiseert de opleiding met het bijhorende examen voor personen die het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen willen behalen en organiseert, in voorkomend geval, de bijscholing met het bijscholingsexamen en, in voorkomend geval, het bijscholingsexamen voor personen die het certificaat van bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen willen behalen. Het erkende opleidingscentrum bepaalt de inhoud van de opleiding en het bijhorende examen, en de bijscholing en het bijscholingsexamen aan de hand van de onderwerpen, vermeld in de bijlage bij verordening nr. 307/2008.
------------------------	--

“;

b) de rij
"

43/10, § 2, eerste lid	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, reikt binnen een maand na een examen een certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen uit nadat een persoon de opleiding gevolgd heeft en geslaagd is voor het bijhorende examen, vermeld in paragraaf 1.
------------------------	---

"
wordt vervangen door de volgende rij:
"

43/10, § 2, eerste lid	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, reikt binnen een maand na een examen een certificaat van bekwaamheid of, in voorkomend geval, van bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen uit nadat een persoon de opleiding of, in voorkomend geval, de bijscholing gevolgd heeft en geslaagd is voor het bijhorende examen of bijscholingsexamen, of, in voorkomend geval, geslaagd is in het bijscholingsexamen, vermeld in paragraaf 1.
------------------------	--

";
c) de rij
"

43/10, § 5	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, beschikt over de nodige infrastructuur, apparatuur, instrumenten en materialen om de opleiding en het examen, vermeld in paragraaf 1, te organiseren.
------------	--

"
wordt vervangen door de volgende rij:
"

43/10, § 5	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, beschikt over de nodige infrastructuur, apparatuur, instrumenten en materialen om de opleiding, de bijscholing en de examens, vermeld in paragraaf 1, te organiseren.
------------	--

";
d) de rijen
"

43/10, § 7, eerste zin	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, brengt de bevoegde afdeling minstens een maand voor een opleiding van start gaat of het examen plaatsvindt, op de hoogte van de plaats en het tijdstip van de opleiding of het examen.
43/10, § 7, tweede zin	Het erkende opleidingscentrum moet, als daarom wordt verzocht door de bevoegde afdeling personeelsleden de mogelijkheid bieden om de opleidingen en examens bij te wonen.

"
worden vervangen door de volgende rijen:
"

43/10, § 7, eerste zin	Het erkende opleidingscentrum, vermeld in paragraaf 1, brengt de bevoegde afdeling minstens een maand voor een opleiding of bijscholing van start gaat op de hoogte van de plaats en het tijdstip van de geplande opleiding en bijhorende examen, de bijscholing en het bijscholingsexamen of het bijscholingsexamen.
43/10, § 7, tweede zin	Het erkende opleidingscentrum moet, als daarom wordt verzocht door de bevoegde afdeling personeelsleden de mogelijkheid bieden om de opleidingen, bijscholingen en examens bij te wonen.

".

HOOFDSTUK 5. — *Wijzigingen van het VLAREL van 19 november 2010*

Art. 10. Aan artikel 4, § 1, van het VLAREL van 19 november 2010, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2021, wordt een punt 69° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"69° VLAREMA: het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen."

Art. 11. In artikel 6 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 januari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2°, i), wordt de zinsnede "besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen" vervangen door de zinsnede "VLAREMA";

2° in punt 4°, l), worden tussen de woorden "van bekwaamheid" en de woorden "voor klimaatregelingsapparatuur" de woorden "en bijscholing" ingevoegd en wordt de zinsnede "besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen" vervangen door de zinsnede "VLAREMA".

Art. 12. In artikel 24/7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden tussen de woorden “van bekwaamheid” en de woorden “voor klimaatregeling-apparatuur” de woorden “en bijscholing” ingevoegd;

2° in punt 1° worden de woorden “de opleiding en het bijhorende examen” vervangen door de woorden “de opleiding en het bijhorende examen, de bijscholing en het bijscholingsexamen of het bijscholingsexamen”.

Art. 13. Aan artikel 40/3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§ 2. De erkende technicus, vermeld in artikel 6, 2°, i), die werkt in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen als vermeld in artikel 5.2.4.4, 3°, van het VLAREMA, volgt vijfjaarlijks de bijscholing, vermeld in artikel 43/10, § 1, in een erkend opleidingscentrum als vermeld in artikel 6, 4°, l), of een gelijkwaardige bijscholing die aanvaard is door de bevoegde afdeling, tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7, § 3, van het VLAREMA, en slaagt voor het bijscholingsexamen of voor een gelijkwaardig examen dat aanvaard is door de bevoegde afdeling. Als het certificaat van bekwaamheid, vermeld in artikel 17/5, 2°, of artikel 32, § 2, eerste lid, 11°, b), ouder is dan vijf jaar na de afgiftedatum, vermeld op het certificaat, of als het meest recente certificaat van bijscholing ouder is dan vijf jaar na de afgiftedatum, moet de technicus de bijscholing gevolgd hebben, tenzij aan het erkende centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren een opvolgingskeuring is opgelegd zoals vermeld in artikel 5.2.4.7, § 3, van het VLAREMA, en voor het bijscholingsexamen geslaagd zijn vóór hij de erkenning kan gebruiken. De bijscholingen en examens die als gelijkwaardig worden beschouwd, worden gepubliceerd op de website van de bevoegde afdeling.”

Art. 14. In artikel 43/10 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017, 3 mei 2019 en 29 januari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het erkende opleidingscentrum voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid en bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen, vermeld in artikel 6, 4°, l), organiseert de opleiding met het bijhorende examen voor personen die het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen willen behalen, en organiseert, in voorkomend geval, de bijscholing en het bijscholingsexamen of, in voorkomend geval, het bijscholingsexamen voor personen die het certificaat van bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen willen behalen. Het erkende opleidingscentrum bepaalt de inhoud van de opleiding en de bijscholing en het examen aan de hand van de onderwerpen, vermeld in de bijlage bij verordening nr. 307/2008.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt tussen de woorden “van bekwaamheid” en de woorden “voor klimaatregelingsapparatuur” de zinsnede “of, in voorkomend geval, van bijscholing” ingevoegd, wordt tussen de woorden “de opleiding” en de woorden “gevolgd heeft” de zinsnede “of, in voorkomend geval, de bijscholing” ingevoegd en wordt tussen de woorden “voor het bijhorende examen,” en “vermeld in paragraaf 1” de zinsnede “of, in voorkomend geval, het bijscholingsexamen” ingevoegd;

3° in paragraaf 5 worden de woorden “de opleiding en het examen” vervangen door de zinsnede “de opleiding, de bijscholing en de examens”;

4° in paragraaf 7 wordt de zinsnede “voor een opleiding van start gaat of het examen plaatsvindt, op de hoogte van de plaats en het tijdstip van de opleiding of het examen” vervangen door de zinsnede “voor een opleiding of bijscholing van start gaat, op de hoogte van de plaats en het tijdstip van de geplande opleiding en het bijhorend examen, bijscholing en het bijscholingsexamen of, in voorkomend geval, het bijscholingsexamen” en wordt tussen de woorden “mogelijkheid bieden om de opleidingen” en de woorden “en examens bij te wonen” de zinsnede “, bijscholingen” ingevoegd.

Art. 15. In bijlage 3, punt 5°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een pakket A.2.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“A.2.4 PFAS in meststof/bodemverbeterend middel

Dit pakket is een uitbreiding van het volledige pakket A.2.2.perfluor-n-butaanzuur (PFBA) -n-butaanzuur (PFBA)

perfluor-n-pentaanzuur (PFPeA)

perfluor-n-hexaanzuur (PFHxA)

perfluor-n-heptaanzuur (PFHpA)

perfluor-n-octaanzuur (PFOA)

perfluor-n-nonaanzuur (PFNA)

perfluor-n-decaanzuur (PFDA)

perfluor-n-undecaanzuur (PFUnDA)

perfluor-n-dodecaanzuur (PFDoDA)

perfluor-n-tridecaanzuur (PFTrDA)

perfluor-n-tetradecaanzuur (PFTeDA)

perfluor-n-hexadecaanzuur (PFHxDA)

perfluor-n-butaansulfonzuur (PFBS)

perfluor-n-pentaansulfonzuur (PFPeS)

perfluor-n-hexaansulfonzuur (PFHxS)

perfluor-n-heptaansulfonzuur (PFHpS)

perfluor-n-octaansulfonzuur (PFOS)

perfluor-n-nonaansulfonzuur (PFNS)

perfluor-n-octaansulfonamide (PFOSA)
 N-methylperfluor-n-octaansulfonamide (MePFOSA)
 4:2 fluortelomeersulfonzuur (4:2 FTS)
 6:2 fluortelomeersulfonzuur (6:2 FTS)
 8:2 fluortelomeersulfonzuur (8:2 FTS)
 4,8-dioxa-3H-perfluornonaanzuur (DONA)
 perfluor-4-ethylcyclohexaansulfonzuur (PFECHS)
 perfluor-n-hexaansulfonamide (PFHxSA)
 perfluor-n-octadecaanzuur (PFODA)
 perfluor-n-decaansulfonzuur (PFDS)
 perfluor-n-dodecaansulfonzuur (PFDoDS)
 10:2 fluortelomeersulfonzuur (10:2 FTS)
 perfluor-2-propoxypropaanzuur (HFPO-DA)
 6:2 fluortelomeerfosfaat diester (6:2 diPAP)
 8:2 fluortelomeerfosfaat diester (8:2 diPAP)
 6:2/8:2 fluortelomeerfosfaat diester (6:2/8:2 diPAP)
 perfluor-n-butaansulfonamide (PFBSA)
 N-methylperfluor-n-butaansulfonamide (MePFBSA)
 N-methylperfluor-n-butaansulfonylamide azijnzuur (MePFBSAA)
 N-ethylperfluor-n-octaansulfonamide (EtPFOSA)
 N-methylperfluor-noctaansulfonamidoazijnzuur (MePFOSAA)
 N-ethylperfluor-n-octaansulfonamidoazijnzuur (EtPFOSAA)
 perfluor-n-undecaansulfonzuur (PFUnDS)
 perfluor-n-trisdecaansulfonzuur (PFTrDS)";
 2° het pakket A.3.1 en A.3.2 worden opgeheven;
 3° er wordt een pakket A.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"A.3.4 gebruik als bouwstof
 droogrest

metalen (totaalconcentratie en uitlogbare fractie via de kolomtest): arseen, cadmium, chroom, koper, kwik, lood, nikkel, zink, antimoon, barium, molybdeen, vanadium, kobalt, selenium, tin

anionen (uitlogbare fractie via de kolomtest): bromide, chloride, fluoride en sulfaat

BTEXS: benzeen, toluen, ethylbenzeen, som xylenen en styreen

alkanen: hexaan, heptaan en octaan

polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK): naftaleen, benzo(a)pyreen, fenantreen, fluoranteen, benzo(a)antracene, chryseen, benzo(b)fluoranteen, benzo(k)fluoranteen, benzo(ghi)peryleen, indeno(1,2,3-cd)pyreen, acenaftaleen, antracene, dibenzo(a,h)antracene, fluoreen en pyreen

minerale olie

polychloorbifenylen (PCB): PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 118, PCB 138, PCB 153, PCB 180

cyanides: vrij cyanide, niet-chlooroxideerbare cyanides";

4° er wordt een pakket A.3.5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"A.3.5 PFAS in bouwstof

Dit pakket is een uitbreiding van het volledige pakket A.3.1 of A.3.4.

perfluoro-n-butaanzuur (PFBA)
 perfluor-n-pentaanzuur (PFPeA)
 perfluor-n-hexaanzuur (PFHxA)
 perfluor-n-heptaanzuur (PFHpA)
 perfluor-n-octaanzuur (PFOA)
 perfluor-n-nonaanzuur (PFNA)
 perfluor-n-decaanzuur (PFDA)
 perfluor-n-undecaanzuur (PFUnDA)
 perfluor-n-dodecaanzuur (PFDoDA)
 perfluor-n-tridecaanzuur (PFTrDA)
 perfluor-n-tetradecaanzuur (PFTeDA)
 perfluor-n-hexadecaanzuur (PFHxDA)
 perfluor-n-butaansulfonzuur (PFBS)
 Perfluor-n-pentaansulfonzuur (PFPeS)
 perfluor-n-hexaansulfonzuur (PFHxS)
 perfluor-n-heptaansulfonzuur (PFHpS)

perfluor-n-octaansulfonzuur (PFOS)
 perfluor-n-nonaansulfonzuur (PFNS)
 perfluor-1-decaansulfonzuur (PFDS)
 perfluor-1-octaansulfonamide (PFOSA)
 N-methylperfluor-octaansulfonamide (MePFOSA)
 N-ethylperfluor-octaansulfonamide (EtPFOSA)
 N-methylperfluor-octaansulfonamidoazijnzuur (MePFOSAA)
 N-ethylperfluor-octaansulfonamidoazijnzuur (EtPFOSAA)
 4:2 fluortelomeersulfonzuur (4:2 FTS)
 6:2 fluortelomeersulfonzuur (6:2 FTS)
 8:2 fluortelomeersulfonzuur (8:2 FTS)
 8:2 fluortelomeerfosfaat diester (8:2 diPAP)
 perfluor-2-propoxypropaanzuur (HFPO-DA)
 4,8-dioxa-3H-perfluoromonaanzuur (DONA)
 perfluor-4-ethylcyclohexaansulfonzuur (PFECHS)
 perfluor-n-butaansulfonamide (PFBSA)
 N-methylperfluor-n-butaansulfonamide (MePFBSA)
 perfluor-n-hexaansulfonamide (PFHxSA)
 perfluor-n-octadecaanzuur (PFODA)
 perfluor-n-dodecaansulfonzuur (PFDoDS)
 6:2 fluortelomeerfosfaat diester (6:2 diPAP)
 6:2/8:2 fluortelomeerfosfaat diester (6:2/8:2 diPAP)
 10:2 fluortelomeersulfonzuur (10:2 FTS)
 N-methylperfluor-n-butaansulfonylamide azijnzuur (MePFBSAA)
 ".

HOOFDSTUK 6. — *Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.*

Art. 16. Aan artikel 1.1.1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een punt 15° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“15° Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu.”.

Art. 17. In artikel 1.2.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 13° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“13° brandstofresten: afval van reguliere brandstoffen die zijn bestemd voor het aandrijven van motoren, al dan niet vermengd met afvalolie;”;

2° in paragraaf 2 wordt een punt 15°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“15°/2 CMA: compendium voor de monsterneming en analyse in het kader van het Materialendecreet en het Bodemdecreet als vermeld in het VLAREL;”;

3° in paragraaf 2 wordt een punt 25°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“25°/2 gehalte gerecycleerde kunststoffen, uitgedrukt in procent: het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in een materiaal of product wordt bepaald als de verhouding van de massa gerecycleerde kunststoffen tot de totale massa kunststoffen in het materiaal of product, vermenigvuldigd met 100;”;

4° in paragraaf 2 wordt een punt 25°/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“25°/3 gemengd bouw- en sloopafval: de fractie van het bouw- en sloopafval die niet gescheiden wordt aangeboden of ingezameld;”;

5° in paragraaf 2 wordt in punt 27° de zinsnede “alle instellingen voor verzorging, vermeld in 42°,” vervangen door de zinsnede “alle instellingen voor verzorging, vermeld in 43°;”;

6° aan paragraaf 2, punt 29°, worden de volgende woorden toegevoegd “en die gecertificeerd zijn volgens het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten”;

7° aan paragraaf 2 punt 40°/2 wordt de zinsnede “; het betrokken bouwvolume is de som van de bouwvolumes van alle gebouwen opgenomen in dezelfde omgevingsvergunning;” toegevoegd;

8° aan paragraaf 2, punt 71°, worden de volgende woorden toegevoegd “met uitzondering van flyers ter promotie van activiteiten van lokale verenigingen”;

9° in paragraaf 2 wordt punt 78° vervangen door wat volgt:

“78° sorteerzeefgranulaat: gerecycleerd granulaat met $d \geq 4\text{mm}$ en $D_{\text{max}} \leq 80\text{mm}$ dat verkregen is na het uitsorteren, afzeven en kalibreren van puin met fysische verontreiniging of met asbestverdachte materialen. Het sorteerzeefgranulaat is afkomstig van een sorteerinrichting die beschikt over een kwaliteitsborgingssysteem als vermeld in het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten;”;

10° in paragraaf 2 wordt punt 78°/1 vervangen door wat volgt:

“78°/1 sorteerzefpuin: afgezeefde grove inerte puinfractie met een korrelmaat groter dan 20 mm die verkregen is na het uitsorteren van puin met fysische verontreinigingen of asbestverdachte materialen, en die afkomstig is van een sorteerinrichting die beschikt over een kwaliteitsborgingssysteem als vermeld in het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten.

11° in paragraaf 2 wordt een punt 78°/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“78/1/1° stalmeest: mest als vermeld in artikel 3, § 5, 19°, van het Mestdecreet;”;

12° in paragraaf 2 wordt punt 79° vervangen door wat volgt:

“79° sorteerzefzand: gerecycleerd granulaat met $D_{max} = 20$ mm dat verkregen is bij het uitsorteren van puin met fysische verontreinigingen en asbestverdachte materialen, en dat afkomstig is van een sorteerinrichting die beschikt over een kwaliteitsborgingssysteem als vermeld in het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten;”;

13° in paragraaf 2 wordt punt 88° vervangen door wat volgt:

“88° vormgegeven bouwstof: een bouwstof die:

- a) een proefstuk kan omvatten waarvan de afmeting van twee van de drie dimensies groter dan 40 millimeter is;
- b) een druksterkte heeft van minstens 9,0 N/mm², bepaald volgens de proefmethode uit de NBN-reeksen, aangepast aan het eindproduct;”;

14° in paragraaf 2 wordt punt 89° vervangen door wat volgt:

“89° wegwerpluier: luier die bestemd is voor eenmalig gebruik, of delen ervan;”;

15° in paragraaf 3 wordt 7° vervangen door wat volgt:

“7° voertuig : voertuigen die onder categorie M1 of N1 vallen, vermeld in Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van Richtlijn 2007/46/EG, alsmede driewielige motorvoertuigen als vermeld in Verordening (EU) 168/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op twee- of driewielige voertuigen en vierwielers, met uitzondering van driewielers, ongeacht hoe het voertuig tijdens het gebruik werd onderhouden of gerepareerd en ongeacht of het werd uitgerust met door de producent geleverde onderdelen dan wel met andere onderdelen die als vervangings- of inbouwonderdeel in overeenstemming met de relevante gemeenschapsbepalingen of interne bepalingen werden aangebracht;”;

16° in paragraaf 6 wordt punt 3° opgeheven;

17° in paragraaf 6 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° plastic draagtassen: draagtassen, met plastic als structureel hoofdbestanddeel, met of zonder handgreep, die aan consumenten worden verstrekt op de plaats van verkoop van goederen of producten;”;

18° in paragraaf 7 wordt punt 2° opgeheven;

19° in paragraaf 7 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° kunststoffen afvalzak: elke afvalzak met kunststof als structureel hoofdbestanddeel;”;

20° er worden een paragraaf 8 tot en met 13 toegevoegd, die luiden als volgt:

§ 8. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.18 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° kunststoffen rolcontainer voor afval: elke rolcontainer voor afval waarbij kunststof als structureel bestanddeel fungeert van de container voor afval.

§ 9. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.19 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° kweekpot: pot die bestemd is voor het opkweken van planten en bloemen.

2° kweektray of plantentray: een plaat met verschillende rechthoekige of ronde cellen die enerzijds bestemd is voor het stekken en opkweken van planten, en anderzijds voor het plaatsen van verschillende kweekpotten.

§ 10. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.1.20 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° meubilair in de openbare buitenruimte: meubilair in openbare parken, in natuurgebieden, op straten, pleinen, openbare speelpleinen, openbare parkeerplaatsen en openbare sportterreinen.

§ 11. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.21 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° kunststof geluidsscherm: een geluidswerende wandvormige constructie bestaande uit een geluidsisolerend en desgevallend geluidsabsorberend materiaal en voorzien van de nodige structuren om de bouwkundige stabiliteit te verzekeren, waarbij het paneel of het geluidsisolerend of het geluidsabsorberend materiaal of al deze elementen uit kunststof bestaan.

§ 12. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.23 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen: alle platen uit kunststof die ervoor zorgen dat de kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen mechanisch zijn afgeschermd in de bodem. Deze platen hebben kunststof als structureel hoofdbestanddeel en kunnen zowel een permanente als een tijdelijke functie hebben.

§ 13. Voor de toepassing van onderafdeling 5.3.24 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° kunststoffen raamsysteem: elk raamsysteem waarbij kunststof als structureel bestanddeel fungeert van het raamsysteem.”.

Art. 18. Aan artikel 2.3.1.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§ 2. De producent brengt de OVAM op de hoogte als hij beschikt over aanwijzingen of informatie dat het gebruik wel ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid heeft. Hij beperkt zich hierbij tot de aanwezigheid van stoffen vermeld in de kandidaatslijst, autorisatielijst of restrictielijst van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen, of stoffen vermeld in bijlage I van de Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen.”.

Art. 19. Artikel 2.3.1.2, tweede lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt opgeheven.

Art. 20. In artikel 2.3.1.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt in het tweede lid de zinsnede “voor gebruik als bouwstof, of voor gebruik in kunstmatige afdichtingslagen met waterglas” vervangen door de woorden “of voor gebruik als bouwstof”.

Art. 21. In artikel 2.3.1.3/1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de woorden “of voor risicobeheersmaatregelen” en de woorden “of het risicobeheersplan” opgeheven.

Art. 22. In artikel 2.3.1.3/2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt in het tweede lid de zinsnede “binnen zeven kalenderdagen” vervangen door de zinsnede “de eerstvolgende werkdag”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zin “De grondstoffenproducent of in afwijking daarvan, de persoon die in zijn naam optreedt, geeft bij het plaatsen van de opdracht voor de monsternamen en analyse van de voormelde materialen het nummer van de grondstofverklaring door aan het voormelde erkende laboratorium, met de vraag om dit nummer in het monsternemingsverslag en het analyseverslag op te nemen.” opgeheven;

3° in paragraaf 2 worden een derde, vierde en vijfde lid ingevoegd, die luiden als volgt:

“Voor de materialen, vermeld in artikel 2.3.1.3, die worden beschouwd als grondstoffen, geeft de grondstoffenproducent of, in afwijking daarvan, de persoon die in zijn naam optreedt, bij het plaatsen van de opdracht voor de monsternamen en analyse van de grondstof het nummer van de grondstofverklaring door aan het erkende laboratorium dat de bemonstering of analyse, of beide, van die materialen uitvoert, met de vraag om dat nummer in het monsternemingsverslag op te nemen.

Het erkende laboratorium meldt binnen 3 werkdagen na de monsternamen de start van de analyse van de grondstofverklaring in het Labo Loket - Analyseresultaten van de OVAM. Bij die melding worden de volgende gegevens over de controle verplicht gemeld in het Labo Loket - Analyseresultaten:

1° de identificatie van het erkende laboratorium dat de analyse van de materialen uitvoert, via het Labo-ID;

2° het nummer van de grondstofverklaring;

3° de datum van de monsternamen;

4° de reden van de monsternamen via de referentielijst die beschikbaar is op de website van de OVAM;

5° de identificatie van het erkende laboratorium dat de monsternamen heeft uitgevoerd, via het Labo-ID;

6° het nummer van het monster;

7° het monsternamensverslag in pdf-formaat.

Het Labo Loket - Analyseresultaten verstrekt vervolgens aan het erkende laboratorium een OVAM-opdrachtreferentie voor de aangemelde analyse van de materialen die worden beschouwd als grondstoffen.”;

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§ 3. De gegevens van de monsternamen en de analyse van het materiaal dat beschouwd wordt als een grondstof, worden bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige gegevensuitwisseling tussen de erkende laboratoria en de OVAM. De minister bepaalt in een standaardprocedure de technische specificaties waaraan de gegevens van de monsternamen en de analyse moeten voldoen, en de technische specificaties van de uitwisseling van gegevens, zoals bepaald in dit artikel. Voor de materialen die beschouwd worden als grondstoffen, waarbij meer dan één erkend laboratorium analyses uitvoert in het kader van dezelfde analyse, is het erkende laboratorium dat door de opdrachthouder is aangeduid verantwoordelijk dat de resultaten worden gerapporteerd aan de OVAM.

De erkende laboratoria die de resultaten van de analyses, vermeld in paragraaf 2, aan de OVAM rapporteren, bezorgen die analysegegevens met vermelding van de OVAM-opdrachtreferentie. Dat gebeurt op elektronische wijze onmiddellijk na de uitvoering van de analyse of onmiddellijk na de ontvangst van de analyseresultaten van de andere betrokken erkende laboratoria. De uitwisseling van de gegevens gebeurt volgens de specificaties die opgenomen zijn in de standaardprocedure.

De grondstoffenproducent van metallurgische productieprocessen voor ferrometalen bezorgt aan de OVAM ook jaarlijks in pdf-formaat de analyseresultaten die de conformiteit met het ministerieel besluit, vermeld in artikel 2.3.6.1, § 2, aantonen.

De analysegegevens die niet vallen onder de rapporteringsverplichtingen van deze paragraaf, worden door de grondstoffenproducent of de persoon die in zijn naam optreedt, gedurende vijf jaar ter beschikking gehouden van de toezichthouder en de OVAM.”.

Art. 23. Aan onderafdeling 2.3.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 2.3.1.4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.1.4. Met behoud van de toepassing van de bepalingen over het kwaliteitsborgingssysteem uit onderafdeling 2.5.1 levert de producent een bewijs dat de interne bedrijfsvoering de kwaliteit van de beoogde grondstof en de representativiteit van de analyse garandeert. Dit bewijs bevat relevante elementen in de bedrijfsvoering en bestaat onder meer uit een beschrijving van:

1. de kwaliteitsopvolging bij acceptatie en/of acceptatiecriteria op de inkomende stromen,
2. de kwaliteitscontrole op het verwerkingsproces of productieproces,
3. de kwaliteitsopvolging van de beoogde grondstof op basis van een eigen monsternamenprotocol, analyseprotocol en controleschema,
4. of elk ander aantoonbaar bewijs van kwaliteitsbewaking.

Dit artikel is niet van toepassing op partijen beoogde grondstoffen die ontstaan uit een eenmalige activiteit waarbij de volledige partij van de beoogde grondstof gekarakteriseerd wordt op basis van representatieve monsternamen en analyses.”.

Art. 24. In artikel 2.3.2.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “werken of” vervangen door de woorden “het gebruik van”;

2° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “materialen, vermeld in bijlage 2.2, afdeling 2,” vervangen door de woorden “beoogde grondstoffen”;

3° in paragraaf 1 worden punt 2° en 3° vervangen door wat volgt:

“2° de maximale totaalconcentraties aan metalen, vermeld in bijlage VI van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, zijn dwingende waarden voor het onvermengd gebruik als niet-vormgegeven bouwstof en voor het vermengd gebruik in niet-vormgegeven bouwstof met druksterkte van minder dan 6,0 N/mm²;

3° de maximale uitloogbaarheidswaarden van de metalen arseen, cadmium, chroom, koper, kwik, lood, nikkel en zink, vermeld in bijlage 2.3.2.B, worden niet overschreden bij het beoogde gebruik in of als bouwstof. De uitloogbaarheidswaarden van barium, bromide, chloride, fluoride en sulfaat, vermeld in bijlage 2.3.2.B, zijn richtwaarden.

In de as van afvalverbranding en de slakken van metallurgie worden bij het beoogde gebruik in of als bouwstof de maximale uitloogbaarheidswaarden van de metalen antimoon, molybdeen, vanadium, kobalt, seleen en tin, vermeld in bijlage 2.3.2.B, niet overschreden;”;

4° in paragraaf 1 wordt punt 4° opgeheven;

5° aan paragraaf 1 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten zijn vrijgesteld van de dwingende waarde voor de totaalconcentratie aan metalen. Als voor elk zwaar metaal de totaalconcentratie lager is dan de waarde voor vrij gebruik van uitgegraven bodem, vermeld in bijlage V van het VLAREBO, zijn gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde granulaten vrijgesteld van de bepaling van de uitloging van zware metalen.”;

6° er wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§ 1/1. De producent van de beoogde grondstof die de dwingende waarde voor totaalconcentratie aan zware metalen of de dwingende waarde voor uitloogbaarheid aan zware metalen overschrijdt, laat onderzoek uitvoeren naar de reinigbaarheid inclusief een tweede mening door een onafhankelijke kennisinstelling. Reinigbaar betekent dat voldaan wordt aan de dwingende waarden voor totaalconcentratie en voor uitloogbaarheid van zware metalen, vermeld in paragraaf 1, en de massa van het gereinigde materiaal minstens 60% bedraagt van de massa van het inputmateriaal. De tweede mening van de onafhankelijke kennisinstelling omvat de beoordeling van het onderzoek en het eigen advies. Het onderzoek naar reinigbaarheid en de tweede mening van de onafhankelijke kennisinstelling worden toegevoegd in de aanvraag voor grondstofverklaring.

Als de beoogde grondstof reinigbaar is, moet ze eerst gereinigd worden om het statuut grondstof te verkrijgen. De niet-gereinigde beoogde grondstof komt niet in aanmerking voor de verwerking tot een vormgegeven bouwstof. Het contract tussen de producent en de reinigingsfirma wordt toegevoegd in de aanvraag voor de grondstofverklaring.

Als de beoogde grondstof niet reinigbaar is, kan ze verwerkt worden volgens een specifieke receptuur tot een niet-vormgegeven bouwstof met druksterkte van minstens 6,0 N/mm² of tot een vormgegeven bouwstof. De receptuur wordt bij de aanvraag van de grondstofverklaring gevoegd. Bij het beoogde gebruik wordt voldaan aan de uitloogbaarheidswaarden, vermeld in paragraaf 1, 3°.

Het uitvoeren van een onderzoek naar reinigbaarheid is niet nodig voor slakken van de metallurgie, gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten.

De minister kan de minimale onderdelen van het onderzoek naar reinigbaarheid bepalen.”;

7° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 25. Artikel 2.3.2.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt opgeheven.

Art. 26. In artikel 2.3.3.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§ 1. Gft-compost, groencompost, boerderijcompost geproduceerd in een samenwerkingsverband zoals omschreven in artikel 3, § 5,3° van het Mestdecreet en eindmateriaal van de biologische behandeling van organisch-biologische afvalstoffen, worden geproduceerd in een vergunde inrichting voor de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen die beschikt over een keuringsattest.”.

Art. 27. Aan hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 2.3.3.4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.3.4. Producenten van de volgende afvalstoffen maken een informatiefiche op:

1° organisch-biologische afvalstoffen die door biologische verwerking worden omgevormd tot bodemverbeterende middelen of meststoffen, met uitzondering van:

a) gft-afval;

b) groenafval;

c) andere afvalstoffen die zijn ingedeeld in risicoklasse 1 van het Algemeen Reglement van de Certificering, vermeld in artikel 2.3.3.3, § 6;

d) bedrijfseigen organisch-biologische afvalstoffen die op het bedrijf zelf door middel van biologische verwerking worden omgevormd tot bodemverbeterende middelen of meststoffen;

2° materialen die rechtstreeks worden aangewend als bodemverbeterende middelen of meststoffen, waarvoor een grondstofverklaring vereist is overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3.1.3 of bijlage 2.2.

De informatiefiche voor de afvalstoffen wordt herzien:

1° overeenkomstig de frequentie, vermeld in het Algemeen Reglement van de Certificering, vermeld in artikel 2.3.3.3, § 6;

2° minstens zesmaandelijks.

De minister bepaalt de minimale onderdelen van de informatiefiche.

Afvalstoffen waarvoor de opmaak van een informatiefiche verplicht is overeenkomstig 1°, mogen enkel worden aanvaard bij biologische verwerking met het oog op de omvorming tot bodemverbeterende middelen of meststoffen, wanneer de verwerker voorafgaand aan de levering beschikt over een informatiefiche die op het moment van de levering van de afvalstof niet ouder dan 6 maanden is.

Afvalstoffen waarvoor de opmaak van een informatiefiche verplicht is overeenkomstig 2°, mogen enkel worden toegepast wanneer de gebruiker voorafgaand bij de toepassing beschikt over een informatiefiche die op het moment van de levering van de afvalstof niet ouder dan 6 maanden is.”.

Art. 28. Aan hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 2.3.3.5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.3.5. § 1. Houtsnippers mogen alleen ondergewerkt worden in landbouwgrond als die in actief gebruik is voor landbouwactiviteiten. In afwachting van het onderwerken mogen de houtsnippers op die landbouwgrond worden toegepast als bodembedekker.

§ 2. Met behoud van de toepassing van de samenstellingsvoorwaarden, vermeld in bijlage 2.3.1.A, moeten de houtsnippers voldoen aan de bepalingen van artikel 5.3.15.1, § 1, 1°, en aan de volgende samenstellingsvoorwaarden:

- 1° minimaal organische stofgehalte van 80% op droge stof;
- 2° minimale koolstof-stikstofverhouding van 50;
- 3° minimale koolstof-fosforverhouding van 500.

De conformiteit van de houtsnippers met de samenstellingsvoorwaarden van het tweede lid, 1° tot en met 3°, wordt aangetoond door een representatieve bemonstering en analyse:

per volume van 40 kubieke meter houtsnippers bij aanbrengen op een perceel landbouwgrond met een maximale oppervlakte van 1 hectare

per volume van 100 kubieke meter houtsnippers bij aanbrengen op een perceel landbouwgrond met een oppervlakte van meer dan 1 hectare.

In afwijking van artikel 2.3.1.3./2. § 2 dienen de houtsnippers niet jaarlijks te worden geanalyseerd met het oog op de aftoetsing aan de samenstellingsvoorwaarden van bijlage 2.3.1.A.

§ 3. Het gebruik van houtsnippers is verboden als die zijn geproduceerd uit materialen of afvalstromen die afkomstig zijn van:

- 1° de aanleg en het onderhoud van tuinen, meer bepaald afval dat gras, bladeren, naalden en haagscheersel bevat;
- 2° recyclageparken en afvalverwerkende bedrijven, uitgezonderd de zeefoverloop groter dan 40 millimeter, van groencompostering die beschikt over een geldig keuringsattest voor groencompost overeenkomstig artikel 2.3.3.3. § 1;
- 3° bouw- en sloopactiviteiten, verpakkingen en houtverwerkende industrie.;
- 4° gebieden met verontreinigde bodems, die al dan niet gesaneerd worden door middel van fytoremediatie;
- 5° gebieden of producenten gelegen buiten het Vlaams gewest;
- 6° het beheer van vegetaties en kleine landschapselementen die niet voldoen aan de maatregelen in uitvoering van artikel 13, § 4 tot en met § 6 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

§ 4. Deze bepalingen zijn niet van toepassing op particulieren die groenafval uit het onderhoud van de eigen tuin, in hun eigen tuin terug toepassen als bodembedekker.

Art. 29. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt onderafdeling 2.3.4, die bestaat uit artikel 2.3.4.1, opgeheven.

Art. 30. Aan artikel 2.3.5.1, § 1, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

“met toepassing van de BBT-conclusies voor de non-ferrometaalindustrie, vermeld in hoofdstuk 3.10 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014. De materialen worden niet als grondstoffen beschouwd als de materialen verwerkt worden in productieprocessen die niet gebruikmaken van deze beste beschikbare technieken.”.

Art. 31. Aan afdeling 2.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 2.3.7, die bestaat uit artikel 2.3.7.1 tot en met 2.3.7.4, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 2.3.7. Criteria voor grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof

Art. 2.3.7.1. Opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten die als blendcomponent in scheepsbrandstof ingezet worden, moeten voldoen aan de bepalingen van deze onderafdeling.

Art. 2.3.7.2. Afvalolie en brandstofresten kunnen opgewerkt worden tot blendcomponent voor scheepsbrandstof op voorwaarde dat het totale PCB-gehalte lager is dan 50 ppm.

Art. 2.3.7.3. § 1. Het opwerkingsproces bevat minstens de volgende drie processtappen:

- 1° filtratie;
- 2° ontwatering;

3° destillatie om de bitumineuze fractie af te scheiden van de brandstoffractie, waarbij de beoogde grondstof het destillaat is van het destillatieproces of een gelijkwaardige techniek waarvan wordt aangetoond dat ze toelaat de samenstellingsvoorwaarden uit artikel 2.3.7.4 te behalen.

§ 2. Van punt 1° en 2°, vermeld in paragraaf 1, kan afgeweken worden als uit analyses blijkt dat ze geen meerwaarde hebben om aan de samenstellingsvoorwaarden te voldoen.

Art. 2.3.7.4. De opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten moeten minstens voldoen aan de samenstellingsvoorwaarden, vermeld in bijlage 2.3.3.”.

Art. 32. Aan artikel 2.4.2.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Een beoogde grondstof waarvoor op het moment van de aanvraag nog niet kan worden aangetoond dat wordt voldaan aan de dwingende samenstellingsvoorwaarden van de toepassing omdat de concrete toepassing ervan nog niet operationeel is, kan, als het een aanvraag van de initiële grondstofproducent betreft, toch als grondstof worden toegelaten. Op basis van laboratoriumonderzoek moet worden aangetoond dat voldaan kan worden aan de samenstellingsvoorwaarden van de toepassing.”.

Art. 33. In artikel 2.4.2.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, punt 6°, worden de woorden “of het werk” opgeheven.

2° aan het eerste lid, punt 7°, wordt een letter *e*) en *f*) toegevoegd, die luiden als volgt:

“e) de producent motiveert niet te beschikken over aanwijzingen of informatie van de aanwezigheid van andere niet-genormeerde parameters die ongunstige effecten hebben op het milieu en de menselijke gezondheid. Hij beperkt zich hierbij tot de aanwezigheid van stoffen vermeld in de kandidaatslijst, autorisatielijst of restrictielijst van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen, of stoffen vermeld in bijlage I van de Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen.

f) een bewijs dat de interne bedrijfsvoering de kwaliteit van de beoogde grondstof en de representativiteit van de analyse garandeert. zoals vermeld in artikel 2.3.1.4.”;

3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor gebruik als bouwstof bevat de aanvraag bijkomend de volgende documenten en gegevens, als ze nog niet aan de OVAM zijn bezorgd:

1° een document dat aantoont dat de beoogde grondstof voldoet aan de definitie bouwstof en dat de beoogde grondstof geschikt is om in de beoogde toepassing te worden ingezet;

2° een document dat aantoont dat de kwaliteit van de bouwstof gegarandeerd wordt door een kwaliteitsborgings-systeem als vermeld in afdeling 2.5, of een motivatie waarom een dergelijk kwaliteitsborgings-systeem niet van toepassing is;

3° een specifieke omschrijving van de toepassing waarin de bouwstof gebruikt zal worden, en de kwalitatieve bijdrage van de bouwstof tot de functionaliteit van die toepassing;

4° een motivatie dat, nadat het materiaal of de toepassing zijn functie heeft vervuld, de bouwstof of de toepassing waarin de bouwstof zal worden ingezet, na een eventuele verwerking opnieuw ingezet kan worden in de materialenkringloop.”.

Art. 34. In artikel 2.4.2.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden tussen het tweede en derde lid twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De OVAM kan advies inwinnen bij een derde partij. Ze doet dat uiterlijk binnen veertien kalenderdagen nadat ze de aanvraag heeft ontvangen, en ze brengt de aanvrager daarvan op de hoogte.

Als de OVAM bij de behandeling van de aanvraag een derde partij om advies verzoekt, wordt de termijn van de behandeling, vermeld in paragraaf 2, geschorst vanaf de verzending van dat verzoek en begint die opnieuw te lopen op de eerstvolgende werkdag vanaf de ontvangst van het advies of, na dertig kalenderdagen vanaf de verzending van het verzoek.”;

2° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§ 5. De grondstofverklaring vervalt van rechtswege in de volgende gevallen:

1° de productie van de materialen die het onderwerp uitmaken van de grondstofverklaring, start niet binnen vijf jaar nadat de grondstofverklaring verleend is;

2° de productie van de materialen die het onderwerp uitmaken van de grondstofverklaring, wordt meer dan vijf opeenvolgende jaren onderbroken.

De OVAM stuurt een elektronische melding van het verval van rechtswege van de grondstofverklaring naar de houder.”;

3° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§ 6. Nadat de houder van de grondstofverklaring gehoord is, kan de OVAM de grondstofverklaring gemotiveerd aanpassen op basis van:

1° nieuwe wetenschappelijke kennis over de ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid van de materialen die het voorwerp uitmaken van de grondstofverklaring;

2° vaststellingen op het terrein die wijzen op verhoogde ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid door het gebruik van de materialen die het voorwerp uitmaken van de grondstofverklaring.

Tegen de gemotiveerde beslissing van de OVAM kan beroep worden ingesteld op de wijze, vermeld in artikel 2.4.2.4.”.

Art. 35. In artikel 2.4.2.5, 4°, van hetzelfde besluit worden de woorden “of het werk” opgeheven.

Art. 36. In artikel 2.4.2.6 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, worden tussen het tweede en derde lid twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De houder van de grondstofverklaring neemt de voorwaarden voor het gebruik van de grondstof, vermeld in de grondstofverklaring, op in een schriftelijke overeenkomst die wordt ondertekend door de houder van de grondstofverklaring en door elke gebruiker van de grondstof. Een wijziging van de voorwaarden moet meegedeeld worden aan elke gebruiker, en resulteert in een aanpassing van de schriftelijke overeenkomst die ondertekend wordt door de houder van de grondstofverklaring en door elke gebruiker van de grondstof die verder gebruik wil maken van de grondstof.”.

Art. 37. In artikel 2.4.3.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 22 december 2017 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 4°, wordt de zinsnede “vermeld in artikel 2.2.8” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 2.3.1.3/2”;

2° in paragraaf 1, eerste lid wordt een punt 6° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6° nieuwe wetenschappelijke kennis over de ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid van de materialen die het voorwerp uitmaken van de grondstofverklaring, of vaststellingen op het terrein wijzen op verhoogde ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid door het gebruik van de materialen die het voorwerp uitmaken van de grondstofverklaring.”;

3° in paragraaf 2, tweede lid worden de woorden “zestig kalenderdagen” vervangen door de woorden “dertig kalenderdagen”;

4° in paragraaf 2 wordt tussen het derde en vierde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Bijkomende informatie moet binnen een termijn van zestig kalenderdagen aan de OVAM worden bezorgd tenzij anders bepaald in de vraag om bijkomende informatie. Als de OVAM die bijkomende informatie niet tijdig ontvangt, wordt de grondstofverklaring opgeheven.”.

Art. 38. Aan artikel 2.6.4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verklaring, vermeld in het tweede lid, bevat minstens de volgende informatie:

1° de adresgegevens en de contactpersoon van het terugwinningsbedrijf of producent;

2° de adresgegevens en de contactpersoon van het bedrijf dat de zelfbeoordeling heeft uitgevoerd;

3° een beschrijving van de einde-afvalstof of bijproduct;

4° een bevestiging dat de einde-afvalstof of bijproduct voldoet aan de voorwaarden voor einde-afval of bijproduct en op welke inrichting de zelfbeoordeling ter inzage wordt gehouden;

5° het specifiek gebruik waarvoor de einde-afvalstof of bijproduct geschikt is;

6° bij grensoverschrijdend transport: een bevestiging dat het materiaal in land van herkomst en in land van bestemming een einde-afval of bijproductstatus heeft.”;

Art. 39. Aan artikel 2.6.5, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid worden de woorden “en bij het gebruik van teruggewonnen grondstoffen van de recyclage van wegwerpluiers” toegevoegd;

2° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“Wanneer de OVAM of een toezichhoudende overheid een grondstofverklaring eist, wordt in afwachting van het verkrijgen van de grondstofverklaring het materiaal dat het voorwerp uitmaakt van de zelfbeoordeling als afval beschouwd.”.

Art. 40. In artikel 3.1.1, § 1, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, wordt een punt 14° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“14° gebruikte vezelcementen bouwmaterialen.”.

Art. 41. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 3.2.1.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3.2.1.6. § 1. De beheerder van een onlinemarktplaats is ertoe gehouden alle producenten die via zijn onlinemarktplaats een product via verkoop op afstand aan particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied verkoopt, schriftelijk in te lichten over de verplichtingen die in het kader van de aanvaardingsplicht op hen rusten.

§ 2. De beheerder van een onlinemarktplaats verhindert dat producenten die niet zijn aangesloten bij een beheersorganisme of die geen individueel aanvaardingsplichtplan hebben, via zijn onlinemarktplaats overeenkomsten op afstand sluiten met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied. Daartoe vereist de beheerder van een onlinemarktplaats dat de producent op het moment van registratie op de onlinemarktplaats het schriftelijke bewijs verstrekt van zijn individueel aanvaardingsplichtplan of zijn aansluiting bij het of de betrokken beheersorganismen.

In afwijking van het eerste lid kan de beheerder van een onlinemarktplaats een producent die niet geregistreerd is bij de OVAM, of bij het of de betrokken beheersorganismen, toch toelaten om via zijn onlinemarktplaats overeenkomsten op afstand te sluiten met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied. De beheerder zal dan zelf moeten instaan voor de verplichtingen in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid waartoe die producent normaal gezien gehouden is.

De beheerder van een onlinemarktplaats bezorgt aan de OVAM elk jaar uiterlijk op 1 maart een overzicht van alle producenten die het voorbije jaar op zijn onlinemarktplaats overeenkomsten op afstand hebben kunnen sluiten met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied, en hun registratienummer bij de betrokken beheersorganisaties.

Als en zolang de OVAM vaststelt dat een producent die op een onlinemarktplaats actief is, in gebreke blijft om de verplichtingen die in het kader van de aanvaardingsplicht op hem rusten, na te leven, verhindert de beheerder van de onlinemarktplaats op eenvoudig verzoek van de OVAM dat die producent op zijn onlinemarktplaats overeenkomsten op afstand sluit met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied. Als de beheerder van de onlinemarktplaats nalaat om dat te doen binnen de termijn die de OVAM oplegt, moet de beheerder zelf instaan voor de verplichtingen van die producent in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

§ 3. Als een beheerder van een onlinemarktplaats ook optreedt als producent, is hij eveneens onderworpen aan de verplichtingen met betrekking tot de aanvaardingsplicht voor de producten die hij zelf verkoopt.”.

Art. 42. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 3.4.1.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3.4.1.1/1 Het gebruik van een volledig omvattende plastic wikkel voor ongeadresseerd drukwerk dat gratis wordt aangeboden is verboden.”.

Art. 43. Aan artikel 4.1.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§ 2. Als er onvoldoende informatie beschikbaar is over de samenstelling en herkomst van het afval, moet de gevaarlijke eigenschap HP14 “ecotoxisch” volgens een van de volgende methoden geëvalueerd worden:

1° een evaluatie op basis van de rekenregels die beschreven zijn in de bijlage van verordening (EU) 2017/997 van de Raad van 8 juni 2017 tot wijziging van bijlage III bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft de gevaarlijke eigenschap HP 14 „Ecotoxisch”. Verordening (EU) 2017/997 bepaalt ook dat de biologische beschikbaarheid van stoffen in rekening gebracht mag worden bij de indeling van de afvalstof. Dat gebeurt als volgt: als een afvalstof volgens de rekenregels als gevaarlijk wordt ingedeeld, en als die indeling alleen te wijten is aan de aanwezigheid van anorganische stoffen in de afvalstof, mag afgeweken worden van de rekenregels. In dat geval wordt de afvalstof geacht niet ecotoxisch te zijn als de concentratie van elk van de parameters in het extract zich onder de volgende grenswaarden van die respectieve parameter bevindt:

Parameter	Uitloogbaarheid in mg/kg droge stof*
As	2
Cd	1
Cr	10
Cu	10
Hg	0,2
Ni	10
Pb	10
Co	5
Se	0,5
Zn	25
CN	10
DOC	800

* uitloogbaarheid, bepaald met de enkelvoudige schudtest

2° een evaluatie van de afvalstoffen, vermeld in artikel 4.1.3, § 1, eerste lid, waarbij ze worden geacht “ecotoxisch” te zijn als het extract 50% effect of meer opwekt bij minstens een van de volgende drie biotesten, uitgevoerd zoals vermeld in CMA/4/C voor methoden voor extractie en biotesten:

- a) Microtox ;
- b) Daphnia immobilisatie ;
- c) Algen groeiinhibitie .

De houder van het afval kiest de methode. Als een van beide methoden aangeeft dat het afval niet ecotoxisch is, is het gebruik van de tweede methode niet nodig. Als een gevaarlijke eigenschap van afval is beoordeeld zowel door middel van een test als vermeld in het eerste lid, 2°, als aan de hand van de rekenregels, vermeld in het eerste lid, 1°, hebben de testresultaten voorrang.

Andere biotesten, verdunningen of grenswaarden dan deze vermeld in het eerste lid, 2°, zijn niet toegelaten.”.

Art. 44. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 4.3.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.1/1. De uitbater van een handelszaak die, zowel tijdelijk als permanent, tabaksproducten, voedingsmiddelen of dranken verkoopt of aanbiedt die buiten de inrichting onmiddellijk kunnen worden verbruikt, moet instaan voor een correcte inzameling, verwijdering en verwerking van het afval dat daaruit ontstaat op het eigen of het bijbehorende terrein. De nodige maatregelen moeten worden genomen zodat de ingezamelde afvalstoffen maximaal kunnen worden hergebruikt of gerecycleerd.”.

Art. 45. In artikel 4.3.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 5 vervangen door wat volgt:

“5° bioafval;”;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 46. In artikel 4.3.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° inert puin, bestaande uit betonpuin, metselwerkpuin of mengpuin;”;

2° in het eerste lid wordt punt 12° vervangen door wat volgt:

“12° asbestcementshoudende afvalstoffen en asbestverdachte materialen;”;

3° aan het eerste lid worden de punten 25° tot 32° toegevoegd, die luiden als volgt:

“25° niet-teerhoudend asfaltpuin;

26° funderingsmaterialen die niet conform de bepalingen van het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten kunnen verwerkt worden;

27° verontreinigde fracties bouw- en sloopafval die achteraf niet kunnen uitgesorteerd worden bij een verwerker, waarna zij voldoen aan de acceptatiecriteria van de vergunde verwerker;

28° cellenbeton;

29° gipskartonplaten en gipsblokken;

30° glaswol;

31° rotswol;

32° bitumineus dakbedekkingsmateriaal of afdichtingsmateriaal.”;

4° het bestaande vijfde lid, dat vanaf 31 december 2023 bij besluit van VR van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalcringen en afvalstoffen, het vierde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid mag de afvalstoffenproducent papier- en kartonafval, houtafval, metaalafval, harde kunststoffen en folies samenvoegen in dezelfde recipiënt onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het zijn droge, niet-gevaarlijke afvalfracties, waarbij de samenvoeging van de fracties het achteraf uitsorteren en de recyclage van de afzonderlijke afvalfracties niet verhindert of laagwaardiger maakt dan dat het geval zou zijn als de inzameling volledig gescheiden gebeurt;

2° de recipiënt bevat geen andere afvalstoffen, geen bouw- en sloopafval en geen bedrijfsrestafval;

3° als er een beroep gedaan wordt op een inzamelaar, handelaar of makelaar van afvalstoffen, sluit de afvalstoffenproducent daarmee een contract, waarin de samengevoegde fracties worden gespecificeerd, en waarin wordt vermeld dat de recipiënt geen andere afvalstoffen en geen bedrijfsrestafval mag bevatten;

4° de recipiënt wordt overgebracht naar een vergunde sorteerinrichting waar de fracties volledig worden uitgesorteerd.”;

5° er wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bouw- en sloopafval moet door de producent gescheiden van andere afvalstoffen worden aangeboden en gescheiden worden gehouden bij de ophaling of inzameling. Bouw- en sloopafval ontstaan door calamiteiten of dat op basis van andere wetgeving of op bevel van de politie of bevoegde autoriteiten onmiddellijk vernietigd of afgevoerd moet worden zonder verdere bewerkingen, vormt hierop een uitzondering.”;

6° er wordt een achtste lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van de verplichting, vermeld in het eerste lid, mag de afvalstoffenproducent in dezelfde recipiënt verschillende fracties bouw- en sloopafval samenvoegen, onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het gaat om afval van bouw-, sloop- of renovatiewerken dat voldoet aan de definitie van bouw- en sloopafval volgens artikel 1.2.1, § 2, 11°/1 en waarbij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de aaneengesloten beschikbare ruimte voor het plaatsen en beladen van de inzamelrecipiënten bedraagt maximaal 40 m²;

b) of waarbij de totale hoeveelheid bouw- en sloopafval dat gedurende de uitvoering van de werf vrijkomt kleiner is dan 50 m³;

c) of wanneer er een gemotiveerde verklaring is van de veiligheidscoördinator dat de respectievelijke fracties niet gescheiden vrijkomen omwille van veiligheid, stabiliteit of technische uitvoeringsbeperkingen of gevaar voor werknemers;

2° het bouw- en sloopafval is rechtstreeks afkomstig van een actieve werf;

3° het zijn droge, niet-gevaarlijke afvalfracties. Asbesthoudende of asbestverdachte materialen, verontreinigde fracties bouw- en sloopafval en funderingsmaterialen die niet onder het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten kunnen verwerkt worden uitgesloten van deze gemengde inzameling;

4° het bouw- en sloopafval wordt beheerd zoals bepaald in onderafdeling 5.2.16.”.

Art. 47. In artikel 4.3.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, 22 maart 2019 en 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, vierde lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de bepalingen waaraan de sloopedkundige gebouwen en de sloopedkundige infrastructuur moeten voldoen. De sloopedkundige gebouwen kan de taken uitvoeren, vermeld in de uitgebreide procedure gebouwen, de verkorte procedure gebouwen, vermeld in de standaardprocedure, en de procedure infrastructuurwerken en beschikt minstens over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10. De sloopedkundige infrastructuur kan de taken uitvoeren, vermeld in de procedure infrastructuurwerken, en beschikt minstens over een erkenning als bodemsaneringsdeskundige type 1, zoals bepaald in artikel 25/1 van het VLAREL besluit van 19 november 2010, of een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10;”;

2° aan paragraaf 2 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De opdrachtgever voor de opmaak van het sloopopvolgingsplan bezorgt aan de sloopedkundige de nodige informatie over het gebouw of infrastructuurwerk, geeft de sloopedkundige toegang tot het gebouw of infrastructuurwerk en verleent de sloopedkundige zijn medewerking zodat die het sloopopvolgingsplan kan opmaken conform de standaardprocedure.”;

3° in paragraaf 3 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het conform verklaarde sloopopvolgingsplan maakt deel uit van de aanbestedingsdocumenten, de prijsvraag en de contractuele documenten. In de aanbestedingsdocumenten, de prijsvraag en de contractuele documenten wordt opgenomen dat er om een verwerkingstoelating en het sloopattest te verkrijgen, gewerkt moet worden volgens de voorwaarden, vermeld in de conformiteitsverklaring door de sloopbeheerorganisatie van het sloopopvolgingsplan.”;

4° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§ 4. De uitvoerder van sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken bezorgt voor de oplevering van de sloop- of ontmantelingswerken aan de sloopbeheersorganisatie kopieën van de afgiftebewijzen van:

1° de afgevoerde gevaarlijke afvalstoffen en asbestverdachte materialen;

2° de potentieel verontreinigde sloopmaterialen, waarvan de verontreinigingskarakteristieken in het sloopopvolgingsplan niet zijn bepaald en welke achteraf niet kunnen uitgesorteerd worden bij een verwerker, waarna zij voldoen aan de acceptatiecriteria van de vergunde verwerker;

3° de puinfractie die door de puinbreker niet als puin met laagmilieurisicoprofiel is aanvaard.

De afgiftebewijzen en transportdocumenten van de overige afgevoerde afvalstoffen moeten op verzoek van de sloopbeheersorganisatie aan haar ter beschikking te worden gesteld.

Voor de oplevering van de sloop- of ontmantelingswerken bezorgt de uitvoerder van bouw-, infrastructuur-, sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken een sloopattest als vermeld in artikel 4.3.5, § 3, aan de houder van de omgevingsvergunning.”.

Art. 48. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een nieuw el 4.3.3/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.3.3/1. § 1. De opdrachtnemer van de bouw-, sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de fracties bouw- en sloopafval, vermeld in artikel 4.3.2, bij het bouwen, slopen, ontmantelen of renoveren op de werf als een afzonderlijke fractie vrijkomen en is verantwoordelijk voor de correcte gescheiden inzameling en afvoer van de afvalstoffen op de bouw- en sloopwerf volgens de bepalingen van onderafdeling 5.2.16.

§ 2. Voor sloop-, ontmantelings- of renovatiewerken onder het toepassingsgebied van artikel 4.3.3, § 1 en bij nieuwbouwwerken bij gebouwen waarvoor een omgevingsvergunning vereist is en waarvan het totale bouwvolume groter is dan 1000 m³ voor alle niet-residentiële gebouwen waarop de vergunning betrekking heeft, of groter dan 5000 m³ voor alle in hoofdzaak residentiële gebouwen, met uitzondering van eengezinswoningen, waarop de vergunning betrekking heeft stelt de opdrachtnemer van de bouw-, sloop-, ontmantelings- of renovatiewerken een afvalbeheer- en sloopplan op. Dit afvalbeheerplan moet beschikbaar zijn voor de start van de bouw-, sloop-, ontmantelings- of renovatiewerken.

Dit afvalbeheer- en sloopplan bevat minstens bepalingen omtrent:

1° de voorafgaande afvoer van de afvalfracties die geen bouw- en sloopafval zijn;

2° de fracties die gescheiden moeten worden ingezameld, conform artikel 4.3.2, en bestemd zijn voor hergebruik en materiaalrecyclage;

3° voor sloopwerken onder het toepassingsgebied van artikel 4.3.3, § 1 houdt het afvalbeheer- en sloopplan rekening met het conform verklaard sloopopvolgingsplan en geeft het bijkomend minstens:

a) een beschrijving van de randvoorwaarden bij slopen en ontmantelen waaronder technische uitvoeringsbeperkingen en hinder- en veiligheidsaspecten. Dit gebeurt door een gemotiveerde verklaring van de veiligheidscoördinator dat de respectievelijke fracties niet gescheiden kunnen vrijkomen en kunnen ingezameld worden omwille van veiligheid, stabiliteit of gevaar voor werknemers;

b) een beschrijving van de gebruikte sloopmethode en -technieken en daaruit volgend de bepaling van de mogelijke implicaties op de kwaliteit van de ingezamelde fracties;

4° de organisatie van de gescheiden inzameling op de werf van de verschillende afvalfracties;

5° een overzicht van de verschillende inzamelrecipiënten voor afvalstoffen met aanduiding van welke stoffen dit wel en niet zal bevatten in functie van de afvoer naar daartoe vergunde inrichtingen;

6° de organisatie van de afvoer van de afvalstoffen in functie van het vrijkomen van de verschillende fracties tijdens de bouw-, sloop-, ontmantelings- of renovatiewerken.

Het afvalbeheerplan moet op eerste verzoek ter beschikking gesteld worden van de toezichthouder, de sloopbeheersorganisatie, de deskundige die het controlebezoek uitvoert in kader van de sloopopvolging en de OVAM.

De minister kan de bepalingen omtrent het afvalbeheer- en sloopplan, vermeld in het eerste lid, verder uitwerken. De OVAM kan een template van een afvalbeheer- en sloopplan ter beschikking stellen op zijn website.”;

Art. 49. In artikel 4.3.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 22 december 2017 en 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§ 2. Voor alle sloop-, renovatie- of ontmantelingswerken, vermeld in artikel 4.3.3, paragraaf 1, moet een sloopattest afgegeven worden door een erkende sloopbeheersorganisatie, tenzij het anders bepaald is in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan.”;

2° in paragraaf 3, derde lid, punt 2°, wordt het woord “dagen” vervangen door het woord “werkdagen”;

3° in paragraaf 3, derde lid, wordt een punt 2°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“2°/1 de voorwaarden waaronder de sloopbeheersorganisatie het sloopopvolgingsplan onvolledig kan verklaren en aanvullingen kan vragen. In dat geval wordt de termijn van dertig werkdagen geschorst vanaf de verzending van het verzoek om aanvullingen en begint de termijn van dertig werkdagen opnieuw te lopen vanaf de ontvangst van de verduidelijkingen.”;

4° in paragraaf 3, derde lid, punt 4°, wordt het woord “dagen” vervangen door het woord “werkdagen”;

5° in paragraaf 3, derde lid, punt 7°, wordt het woord “dagen” vervangen door het woord “werkdagen”;

6° aan paragraaf 3, derde lid, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° de voorwaarden waaronder de sloopbeheersorganisatie de aanvraag van het sloopattest onvolledig kan verklaren en aanvullingen kan vragen. In dat geval wordt de termijn van dertig werkdagen geschorst vanaf de verzending van het verzoek om aanvullingen en begint de termijn opnieuw te lopen vanaf de ontvangst van de verduidelijkingen.”.

Art. 50. In artikel 4.3.6, paragraaf 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt de zinsnede “de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen” vervangen door de zinsnede “de bepalingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “9° en 10°” vervangen door de zinsnede “10° en 11°”.

Art. 51. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 4.4.6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.6. § 1. De OVAM kan bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan van de verplichting tot vernietiging of onomkeerbare omzetting van bepaalde POP-houdende afvalstoffen als vermeld in artikel 7.2 van Verordening (EU) 2019/1021 van 20 juni 2019 van het Europees Parlement en de Raad betreffende persistente organische verontreinigende stoffen. De houder van de afvalstof vraagt de afwijking schriftelijk aan bij de OVAM.

§ 2. De OVAM bepaalt de vorm van de afwijkingsaanvraag. De afwijkingsaanvraag bevat de volgende elementen:

1° de identificatie van de aanvrager;

2° de identificatie en hoeveelheid van de afvalstof;

3° het gehalte van POP's in het afval;

4° de motivering voor de afwijkingsaanvraag in overeenstemming met artikel 7.4.b) i) van Verordening (EU) 2019/1021 van 20 juni 2019 van het Europees Parlement en de Raad betreffende persistente organische verontreinigende stoffen;

5° de periode waarvoor de afwijking wordt aangevraagd.

De OVAM beslist binnen vijftien kalenderdagen na de ontvangst van de volledig verklaarde aanvraag en brengt de aanvrager schriftelijk op de hoogte van haar beslissing. De afwijkingen kunnen voor maximaal vijf jaar worden toegestaan. De verleende afwijkingen worden bekendgemaakt op de website van de OVAM.”.

Art. 52. In artikel 4.5.2. § 1, van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt tussen de zinsnede “artikel 4.3.1” en het woord “werd” de zinsnede “of artikel 5.1.4” ingevoegd;

2° in punt 3° wordt het teken “;” vervangen door de zinsnede “, met uitzondering van huishoudelijk afval dat nog bioafval bevat en waarvoor door de OVAM uitstel is verleend uiterlijk tot 1 januari 2026;”;

3° er wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° bouw- en sloopafval dat niet conform onderafdeling 5.2.16 is beheerd.”.

Art. 53. In artikel 5.2.3.17 van hetzelfde besluit wordt aan het tweede lid de zinsnede “, tenzij anders bepaald in de omgevingsvergunning.” toegevoegd.

Art. 54. In artikel 5.2.4.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, 23 september 2016 en 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor paragraaf 1, die paragraaf 1/1 wordt, wordt een nieuwe paragraaf 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§ 1. De houder ontdoet zich van een voertuig of heeft het voornemen zich ervan te ontdoen, onder meer:

1° als het gedemonteerd wordt voor hergebruik van onderdelen of daarvoor bestemd is;

2° als het niet meer als voertuig gebruikt wordt of bestemd is voor een ander gebruik dan het gebruik als voertuig.”;

2° in het eerste lid van paragraaf 1, die paragraaf 1/1 geworden is, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° als het een technisch totaalverlies betreft of het voertuig de volgende schade heeft:

a) de veiligheidskooi van het voertuig is vervormd;

b) het voertuig is in verschillende stukken uiteengevallen;

c) de voor-, midden- of achterkant van het voertuig is vernield door brand;

d) het voertuig heeft waterschade waarbij het waterniveau in het voertuig het zitvlak van de zetels heeft bereikt.”;

3° in het tweede lid, punt 1°, van paragraaf 1, die paragraaf 1/1 geworden is, wordt de zinsnede “25 jaar” vervangen door de zinsnede “30 jaar”;

4° in het tweede lid, punt 5°, van paragraaf 1, die paragraaf 1/1 geworden is, wordt het woord “rallycross” vervangen door het woord “cross”.

Art. 55. In artikel 5.2.4.3, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 3 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Alle uit te voeren verwerkingsstappen worden schematisch op een duidelijk zichtbare plaats weergegeven op de plaats van verwerking. Het aftappen van koudemiddelen uit klimaatregelingsapparatuur wordt daarbij voor de verschillende nodige stappen in detail weergegeven.”;

2° in paragraaf 5 wordt de zin “Het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen bezorgt de laatste houder of eigenaar van het afgedankte voertuig, voor het afgedankte voertuig het terrein verlaat, gratis een certificaat van vernietiging dat minstens de gegevens bevat, vermeld in bijlage 5.2.4.” vervangen door de zinnen “Het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen bezorgt de laatste houder of eigenaar van het afgedankte voertuig gratis een certificaat van vernietiging dat minstens de gegevens bevat, vermeld in bijlage 5.2.4. Het erkende centrum bezorgt het certificaat van vernietiging aan de laatste houder of eigenaar van het afgedankte voertuig ten laatste één maand na ontvangst van het afgedankte voertuig en voor het afgedankte voertuig het terrein verlaat.”.

Art. 56. In artikel 5.2.4.4, 3°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt de zinsnede “alle personen die gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit klimaatregeling-apparatuur in afgedankte voertuigen die onder het toepassingsgebied, vermeld in artikel 1 van verordening (EG) nr. 307/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen voor opleidingsprogramma’s en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van opleidingsgetuigschriften voor personeel op het gebied van bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevattende klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen, vallen,” vervangen door de zinsnede “de deskundige persoon, vermeld in artikel 5.2.4.5, § 1, 2°, en alle personen die koudemiddelen terugwinnen”.

Art. 57. In artikel 5.2.5.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, wordt de zinsnede “artikel 5.2.2.5.2, § 8 en § 9” vervangen door de zinsnede “artikel 5.2.2.5, bis1 tot bis4”.

Art. 58. Aan artikel 5.2.7.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden een derde, vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Afgedankte batterijen en accu’s worden zodanig opgeslagen en verwerkt dat de aanwezigheid van geleidende of brandbare stoffen tot een minimum wordt beperkt en dat de afgedankte batterijen en accu’s beschermd zijn tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade. De bescherming tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade geldt niet voor installaties die specifiek vergund zijn voor de verwerking van afgedankte batterijen en accu’s als water, overmatige hitte, breken of andere fysieke schade nodig of onvermijdelijk is in het proces.

Voor de opslag en verwerking van afgedankte lithiumbatterijen en accu’s worden speciale voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen getroffen. De speciale maatregelen zijn afgestemd op de activiteit en in overleg met de brandweer of een onafhankelijke expert opgesteld. Als de inrichting of activiteit vergunningsplichtig is, maken de speciale maatregelen deel uit van de vergunningsaanvraag en het goedgekeurde werkplan.

De minister kan nadere regels bepalen voor het voorkomen en bestrijden van verhitte en brand, bij de opslag en verwerking van afgedankte batterijen en accu’s.”.

Art. 59. Aan afdeling 5.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.2.15, die bestaat uit artikel 5.2.15.1 tot en met artikel 5.2.15.4, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.2.15. Gebruikte wegwerpluiers

Art. 5.2.15.1. De gebruikte wegwerpluiers, inclusief urine, uitwerpselen en eventueel gebruikte vochtige doekjes, mogen gerecycleerd worden als het gaat om:

- 1° wegwerpluiers van kinderdagverblijven en groepsopvang;
- 2° wegwerpluiers van woonzorgcentra;
- 3° wegwerpluiers van huishoudens;
- 4° wegwerpluiers die onbruikbaar of onverkoopbaar zijn.

De volgende stromen mogen niet gerecycleerd worden:

- 1° gebruikte wegwerpluiers van ziekenhuizen;
- 2° gebruikte inlegkruisjes of gebruikt maandverband;
- 3° gebruikte wegwerpluiers van mensen die behandeld worden met cytostatica;
- 4° gebruikte wegwerpluiers die gecontamineerd zijn met radioactieve stoffen, gevaarlijk afval of bloed.

Art. 2.15.2. De te recyclen materialen moeten selectief ingezameld worden. Er moet voldoende visuele controle mogelijk zijn.

De te recyclen materialen moeten bij inzameling in een geschikt recipiënt opgeslagen worden, die geur- en lekdicht is en handelingen op een hygiënische wijze toelaat.

Art. 2.15.3. Het recyclageproces dat gebruikt wordt om wegwerpluiers te verwerken, moet minstens voldoen aan de eisen van het sterilisatieproces, vermeld in CMA/4/B.

Art. 2.15.4. § 1. De uitgaande stromen kunnen plastic, SAP, cellulose, slurry of andere uitgaande stromen zijn.

§ 2. De uitgaande stromen moeten voldoen aan de grenswaarden voor geneesmiddelen en hormonen, vermeld in bijlage 5.2.15.A, en aan de voorwaarden voor afwezigheid van pathogenen, vermeld in bijlage 5.2.15.B.

De uitgaande stromen moeten geregeld geanalyseerd worden op de aanwezige concentratie van geneesmiddelen, hormonen en pathogenen. Dat gebeurt minimaal bij ingebruikname van het recyclageproces, na zes maanden en na twaalf maanden. De procedure, vermeld in CMA/4/B en CMA/3/M, wordt daarbij gevolgd. Als de analyse van een teruggewonnen grondstof drie keer na elkaar voldoet aan de grenswaarde, wordt overgegaan tot een jaarlijkse analysefrequentie.

§ 3. De inzamelaar en afvalstoffenproducent moeten elke wijziging die invloed heeft op de samenstelling van de afvalstof steeds aan het bedrijf dat de recyclage uitvoert melden.

§ 4. Als een of meer uitgaande stromen een grenswaarde overschrijden, moeten het bedrijf dat de recyclage uitvoert en de inzamelaar van de gebruikte wegwerpluiers de volgende acties ondernemen:

1° de oorzaak van overschrijding onderzoeken en de nodige aanpassingen aan het inputmateriaal of recyclageproces uitvoeren om toekomstige overschrijdingen te vermijden. De inzamelaar en afvalstoffenproducent moeten hiertoe bijdragen door op verzoek van het bedrijf dat de recyclage uitvoert te onderzoeken of er bij hen een oorzaak voor de overschrijding is en de nodige aanpassingen uitvoeren om toekomstige overschrijdingen te vermijden. Het resultaat van dit onderzoek en de bijhorende aanpassingen worden overgemaakt aan het bedrijf dat de recyclage uitvoert;

2° de toezichthouder binnen zeven kalenderdagen op de hoogte brengen van de overschrijding en de bijhorende maatregelen die uitgevoerd worden;

3° de stalen uit alle batchen van dezelfde materiaalstroom afzonderlijk testen vanaf de vorige controle waarbij de grenswaarde niet overschreden werd. De batchen die overschrijdingen vertonen of waarvoor geen stalen getest kunnen worden, moeten verwerkt worden volgens de afvalhandelingen, vermeld in paragraaf 6;

4° de uitgaande stromen waarvoor een overschrijding van de grenswaarde is vastgesteld, moet weer minstens om de zes maanden worden geanalyseerd. Na drie opeenvolgende gunstige zesmaandelijks metingen van die materiaalstroom wordt opnieuw overgegaan tot een jaarlijkse analysefrequentie.

§ 5. Om een uitgaande stroom uit het recyclageproces als grondstof op de markt te brengen, moet altijd een grondstofverklaring verkregen worden conform de procedure, vermeld in afdeling 2.4.

§ 6. De voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, 2, 3 en 4, zijn niet van toepassing op een uitgaande stroom die afgevoerd wordt voor:

- 1° een vergassings- of pyrolyse-installatie, waarbij de componenten chemisch worden omgezet;
- 2° vergisting waarvan het digestaat niet wordt toegepast als meststof of bodemverbeterend middel;
- 3° verbranding.”.

Art. 60. Aan afdeling 5.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.2.16, die bestaat uit de artikelen 5.2.16.1 tot en met artikel 5.2.16.9, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.2.16. Bepalingen over het beheer van gemengd bouw- en sloopafval

Art. 5.2.16.1 Deze afdeling bevat de voorwaarden die vervuld moeten zijn bij het inzamelen, handelen en makelen, alsook het behandelen en verwerken van gemengd bouw- en sloopafval.

Deze afdeling is voor wat betreft het inzamelen, handelen en makelen niet van toepassing als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° het bouw- en sloopafval komt vrij bij werkzaamheden uitgevoerd door een particulier;
- 2° het bouw- en sloopafval is vergelijkbaar naar aard, samenstelling en hoeveelheid met huishoudelijke afvalstoffen;
- 3° het bouw- en sloopafval wordt ingezameld via de gemeentelijke kanalen voor het huishoudelijk afval;
- 4° voor de inzameling van het bouw- en sloopafval worden de kosten aangerekend overeenkomstig artikel 10 van het Materialendecreet;

Deze afdeling is niet van toepassing op het inzamelen, handelen en makelen en verwerken van bouw- en sloopafval dat op basis van andere wetgeving of op bevel van de politie of bevoegde autoriteiten op andere wijze beheerd moet worden.

Art. 5.2.16.2 § 1. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de vergunde inrichting die rechtstreeks van de afvalstoffenproducent gemengd bouw- en sloopafval aanvaardt informeert de afvalstoffenproducent individueel en aantoonbaar over de fracties die gesorteerd en selectief moeten worden aangeboden conform artikel 4.3.2 en dat die nooit in een recipiënt voor gemengd bouw- en sloopafval mogen worden aangeboden, tenzij aan de voorwaarden van artikel 4.3.2, achtste lid is voldaan.

Bewijsstukken over de effectieve informatieverstrekking per afvalstoffenproducent en de inhoud van de informatieverstrekking worden minstens 5 jaar bijgehouden.

§ 2. Het verspreiden van foutieve informatie aan de afvalstoffenproducenten over de sorteerplicht en het aanzetten tot het aanbieden van verplicht selectief aan te bieden fracties of afvalstoffen, inclusief bedrijfsrestafval, die niet onder de definitie vallen van bouw- en sloopafval in overeenstemming met artikel 1.2.1.§ 2.11°/1 in een recipiënt voor gemengd bouw- en sloopafval is verboden.

Art. 5.2.16.3 § 1. Er gebeurt een visuele controle op het conform artikel 4.3.2 gescheiden aanbieden van afvalstoffen door middel van een inspectie van de afvalstoffen die aan de oppervlakte van de recipiënt zichtbaar zijn wanneer dit in veilige omstandigheden kan gebeuren:

- 1° door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de door hem aangestelde vervoerder op het moment dat het gemengd bouw- en sloopafval wordt opgehaald bij de afvalstoffenproducent, vooraleer het afval op het voertuig wordt geladen;
- 2° door de vergunde verwerker, verwerker voor tussenopslag of inrichting vergund voor het sorteren, die rechtstreeks gemengd bouw- en sloopafval van een afvalstoffenproducent aanvaardt op het moment dat de container wordt aangeboden en voor het uitkippen op de site.

§ 2. Als bij de visuele controle afvalstoffen worden waargenomen in de container voor gemengd bouw- en sloopafval waarvoor een nultolerantie met weigeringsplicht geldt, wordt het afval geweigerd en mag de inhoud van de recipiënt niet worden meegenomen door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, of de door hem aangestelde vervoerder of niet worden aanvaard door de vergunde verwerker.

Voor volgende stromen geldt een nultolerantie met weigeringsplicht:

- 1° gevaarlijk afval;
- 2° AEEA;
- 3° KGA;
- 4° asbestcement, asbesthoudende en asbestverdachte materialen.

Er wordt een non-conformiteit opgemaakt zoals vermeld in artikel 5.2.16.5. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of vergunde verwerker brengt de afvalstoffenproducent op de hoogte van de non-conformiteit en van de weigering en vraagt aan de afvalstoffenproducent om de afvalstoffen waarvoor nultolerantie geldt uit de recipiënt te verwijderen en als afzonderlijke fracties aan te bieden.

§ 3. Als bij de visuele controle afvalstoffen worden waargenomen die volgens artikel 4.3.2 niet in aanmerking komen voor gemengde inzameling of die niet voldoen aan de definitie van bouw- en sloopafval, maar waarvoor geen nultolerantie met weigeringsplicht geldt zoals vermeld in paragraaf 2, dan maakt de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of vergunde verwerker een non-conformiteit op zoals vermeld in artikel 5.2.16.5 en moet hij vervolgens:

- 1° ofwel het afval weigeren, dat wil zeggen de inhoud van de recipiënt niet meenemen of niet aanvaarden;
- 2° ofwel het afval meenemen of aanvaarden. Vervolgens moet hij het afval nasorteren conform artikelen 5.2.16.6 en 5.2.16.7.

Deze verplichtingen zijn ook van toepassing als er verpakkingen en inboedelafval worden waargenomen bij deze visuele controle, aangezien deze afvalstoffen expliciet zijn uitgesloten van de definitie bouw- en sloopafval in artikel 1.2.1 11°/1.

Art. 5.2.16.4 § 1. Een recipiënt voor gemengd bouw- en sloopafval moet steeds afgevoerd worden naar een vergunde inrichting, waar het inzamelrecipiënt wordt geleidigd en ook de ondoorzichtige zakken en bigbags worden geleidigd. De exploitant doet vervolgens een visuele controle van de volledige inhoud van het inzamelrecipiënt op het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform artikel 4.3.2.

§ 2. Als bij de visuele controle in de inrichting vergund voor het sorteren of tussenopslag voor sortering, afvalstoffen worden waargenomen die niet aan het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform art. 4.3.2 voldoen en die nog niet werden vastgesteld conform artikel 5.2.16.3, wordt er eveneens een non-conformiteit opgesteld overeenkomstig artikel 5.2.16.5.

Art. 5.2.16.5 § 1. Als bij de verschillende visuele controles afvalstoffen worden waargenomen die in overeenstemming met artikel 4.3.2 niet in het recipiënt voor gemengd bouw- en sloopafval mochten worden aangeboden, wordt er een non-conformiteit opgesteld. Elke non-conformiteit wordt bijgehouden in een non-conformiteitenregister waarin volgende elementen worden beschreven:

1° de datum van de non-conformiteit;

2° de naam, adres en het ondernemingsnummer van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld;

3° een duidelijke omschrijving van de non-conformiteit, met minstens een beschrijving van de afvalstoffen die zijn waargenomen en die onder de sorteerplicht vallen.

4° de vermelding dat de recipiënt is geweigerd indien dat het geval is.

Het non-conformiteitenregister wordt bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling van registergegevens tussen de OVAM, de toezichthouders en de houder van het register.

De OVAM voorziet in een standaardformaat voor het non-conformiteitenregister en stelt dat op de website ter beschikking. Bij de uitwisseling is het gebruik van dat sjabloon verplicht.

Als alternatief kan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de vergunde verwerker zijn non-conformiteiten bijhouden in een centraal non-conformiteitenregister dat wordt beheerd door de OVAM, waarin overtreeders in kaart worden gebracht.

De gegevens in dat centraal non-conformiteitenregister zijn niet openbaar, wel raadpleegbaar door toezichthouders in het kader van handhaving. De gegevens in het centraal non-conformiteitenregister worden gewist na 18 maanden.

De afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit is vastgesteld, wordt uiterlijk de volgende werkdag op de hoogte gebracht van de opgemaakte non-conformiteit door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de inrichting vergund voor het sorteren of de tussenopslag voor sortering. Alle elementen, vermeld in paragraaf 1, worden daarbij aan de afvalstoffenproducent meegedeeld, alsook de melding dat hij vermoedelijk het gescheiden aanbieden van afvalstoffen conform artikel 4.3.2 niet heeft nageleefd.

Art. 5.2.16.6 § 1. De inrichting voor tussenopslag doet enkel op- en overslag en voert geen behandeling uit op de opgeslagen fracties bouw- en sloopafval.

De inrichting voor tussenopslag moet kunnen aantonen dat de opgeslagen partijen gemengd bouw- en sloopafval voldoen aan de acceptatiecriteria van de respectieve vergunde verwerker naar waar wordt afgevoerd.

De minister kan de bepalingen waaraan de inrichting voor tussenopslag moet voldoen verder bepalen in een kwaliteitsborgingssysteem in overeenstemming met art. 5.2.16.9.

§ 2. Bij vergunde verwerkers die zowel gemengd bouw- en sloopafval uitsorteren, alsook bedrijfsrestafval dat niet voldoet aan de definitie van bouw- en sloopafval in overeenstemming met artikel 1.2.1.§ 2.11°/1, worden deze stromen steeds via aparte te verwerken batchen uitgesorteerd. Het gelijktijdig behandelen op één sorteerlijn van gemengd bouw- en sloopafval en bedrijfsrestafval dat niet voldoet aan de definitie van bouw- en sloopafval is verboden.

De vergunde verwerker die gemengd bouw- en sloopafval sorteert of verwerkt moet de werking van zijn inrichting specifiek afstemmen op de te verwerken fracties.

§ 3. Het verkleinen van stukken afval, voorafgaand aan een proces van nasortering, is alleen toegestaan indien dit gevolgd wordt door het gebruik van een geautomatiseerde sorteerlijn die erop gericht is de fracties uitgebreid na te sorteren zodat voldaan wordt aan artikel 5.2.16.7 § 1.

Het verkleinen voorafgaand aan het gebruik van de sorteerlijn is enkel toegestaan als dat de effectiviteit van het sorteerproces aantoonbaar ten goede komt en ervoor zorgt dat er bij de nasortering meer recycleerbaar materiaal uitgehaald wordt.

De verkleining moet voorafgaand aan de sorteerlijn beperkt worden tot stukken afval die zonder verkleining niet door een sorteerlijn verwerkt kunnen worden. De allergrootste stukken afval en gevaarlijk afval moeten voorafgaand aan het verkleinen nog maximaal door een kraan of handmatig worden uitgesorteerd. Het is verboden om te verkleinen alleen om de bepalingen rond stukgrootte vermeld in artikel 5.2.16.7, § 1, punt 1° makkelijker te behalen. Als er nog verkleind wordt na het sorteerproces, moet een controle van de hoeveelheden, vermeld in artikel 5.2.16.7 § 1, nog mogelijk zijn voorafgaand aan dat verkleiningsproces en gelden de voorschriften omtrent de hoeveelheden ook voorafgaand aan dat verkleiningsproces.

Als er een nasortering gebeurt, gelden de voorschriften over de hoeveelheden, vermeld in artikel 5.2.16.7, § 1 op het gemengd bouw- en sloopafval dat de laatste stap van het sorteerproces heeft ondergaan alvorens het afval naar verbranding of storten wordt afgevoerd. Degene die een nasortering verricht, kan duidelijk aantonen hoe het sorteerproces in elkaar zit, wat de laatste stap is en welk afval op de site al alle stappen heeft ondergaan. Als dat niet kan, gelden de voorschriften over de hoeveelheden, vermeld in artikel 5.2.16.7, § 1 op al het afval dat aanwezig is op de site.

§ 4. De uitgesorteerde fracties worden gescheiden van elkaar opgeslagen.

§ 5. De uitgesorteerde fracties moeten worden afgevoerd in functie van hergebruik of materiaalrecyclage.

Wanneer deze uitgesorteerde fracties niet voldoen aan de acceptatiecriteria van diegene die afvalstoffen recycleert moeten deze afgevoerd worden naar een vergunde inrichting die deze fracties verder kan bewerken zodat ze wel in aanmerking komen voor hergebruik of materiaalrecyclage.

Art. 5.2.16.7 Elke willekeurige partij van 10 m³ gemengd bouw- en sloopafval ongeacht de dichtheid, die al dan niet na verdere uitsortering wordt aangeboden voor verbranden, storten of reinigen, mag maximaal samengesteld zijn uit:

a)	maximum drie stukken recycleerbaar papier en karton met een oppervlakte van meer dan 0,5 m ² ;
b)	maximum dertig liter samen verpakt papier en karton;
c)	maximum drie stukken houtafval met een oppervlakte van meer dan 0,5 m ² met inbegrip van stukken houtafval waar metalen aan vastgemaakt zijn;
d)	maximum dertig liter samen verpakt houtafval;
e)	maximum drie stukken groenafval met een lengte van meer dan 0,5 m;
f)	maximum zestig liter samen verpakt groenafval;
g)	maximum drie stukken metaal met een oppervlakte van meer dan 0,25 m ² of met een lengte van meer dan 1 m;
h)	maximum drie stukken recycleerbaar textielafval met een oppervlakte van meer dan 0,25 m ² ;
i)	maximum drie stukken inert puin met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² ;
j)	maximum zestig liter inert puinafval;
k)	maximum één pakket transparante of witte kunststofolie van meer dan 30 liter;
l)	maximum drie stukken EPS en recycleerbare harde kunststoffen met een oppervlakte van meer dan 0,5 m ² ;
m)	maximum vijftig stukken PMD;
n)	nul afvalbanden;
o)	nul stukken gevaarlijk afval, AEEA, kga, asbestcement en asbesthoudende en asbestverdachte materialen;
p)	Nul stukken niet-teerhoudend asfaltpuin, funderingsmaterialen die niet conform de bepalingen van het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten kunnen verwerkt worden met een korrelgrootte boven 60 mm;
q)	Nul stukken cellenbeton met een korrelgrootte boven 60 mm;
r)	Nul stukken gipskartonplaten, gipsblokken met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² ;
s)	Nul stukken glaswol en rotswol met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² ;
t)	Nul stukken bitumineus dakbedekkingsmateriaal of afdichtingsmateriaal met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² .

Art. 5.2.16.8 De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van gemengd bouw- en sloopafval of de vergunde verwerker die gemengd bouw- en sloopafval aanvaardt, kan te allen tijde de nodige bewijsstukken voorleggen die aantonen dat hij voldoet aan alle voorwaarden, vermeld in deze afdeling. Die bewijsstukken worden minstens vijf jaar lang bijgehouden.

Verschillende inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars van gemengd bouw- en sloopafval of vergunde verwerkers kunnen samenwerken om aan de voorwaarden, vermeld in deze afdeling te voldoen. In dat geval wordt contractueel vastgelegd:

1° voor welke vrachten gemengd bouw- en sloopafval de samenwerking geldt;

2° welke actor de verantwoordelijkheid neemt voor welke verplichting, vermeld in deze afdeling, waarbij alle verplichtingen in de contracten worden opgenomen.

Als niet aan al de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan, zijn alle actoren betrokken in de samenwerking elk afzonderlijk verantwoordelijk voor alle verplichtingen, vermeld in deze afdeling en overtreden ze elk afzonderlijk het verbrandingsverbod en stortverbod, vermeld in artikel 4.5.2 en 4.5.1, als ze gemengd bouw- en sloopafval aanleveren voor verbranding of storten of gemengd bouw- en sloopafval verbranden of storten dat niet overeenkomstig afdeling 5.2.16 is beheerd.

Art. 5.2.16.9 De minister werkt de voorwaarden uit voor een intern kwaliteitsborgingsysteem voor inrichtingen die gemengd bouw- en sloopafval verwerken en waar relevant ook voor inrichtingen voor tussenopslag.

Als de minister deze bepalingen vaststelt, moeten alle inrichtingen die gemengd bouw- en sloopafval verwerken binnen de door de minister vastgestelde termijn beschikken en werken volgens een geactualiseerd intern kwaliteitsborgingsysteem dat aan deze voorwaarden voldoet.

Deze kwaliteitsborging moet de tracering van de in- en uitgaande stromen garanderen en de kwaliteit van de bekomen fracties na verwerking monitoren zodat voldaan is aan onderafdeling 5.2.16 en er een continue optimalisatie is van de sorteerprocessen en het rendement van de sortering. Het kwaliteitsborgingsysteem is er op gericht dat maatregelen worden genomen om het sorteer(zeef)residu van gemengd bouw- en sloopafval dat bekomen wordt na het uitsorteren van het gemengd bouw- en sloopafval tot het minimum te beperken en de uitgesorteerde fracties die worden afgevoerd in functie van hergebruik of materiaalrecyclage te maximaliseren. Dit kan door een strikt acceptatiebeleid of door de gebruikte sorteertechnieken aan te passen.

De kwaliteitsborging bevat bepalingen over:

1° de vereisten inzake aard en samenstelling van de geaccepteerde stromen, de registratie van de geaccepteerde en geweigerde vrachten, het acceptatiebeleid en de opmaak en terugkoppeling van non-conformiteiten overeenkomstig artikel 5.2.16.5;

2° het voldoen aan de acceptatiecriteria van de respectieve vergunde verwerker naar waar wordt afgevoerd;

3° de indeling in te verwerken batchen en de minimale vereisten waaraan het behandelen moet voldoen. Het omvat een beschrijving van het productieproces en hoe de geaccepteerde stromen kunnen verwerkt worden zodat voldaan is aan de bepalingen van deze onderafdeling;

4° de opvolging van de correcte afvoer van de verschillende uitgesorteerde fracties in functie van hergebruik en materiaalrecyclage en van de correcte afvoer van de fijne en grove fractie van het afgezeefde sorteeresidu van gemengd bouw- en sloopafval;

5° het monitoren van de massabalans en van de effectiviteit van de sortering op basis van het gehalte recycleerbare fracties in de fijne fractie van het afgezeefde sorteeresidu van gemengd bouw- en sloopafval, zoals bepaald in paragraaf 2 van dit artikel;

6° niet-conformiteiten in kader van de kwaliteitsborging en, indien van toepassing, de opvolging van de remediërende acties om de kwaliteit van de uitgesorteerde fracties te verbeteren en de effectiviteit van de sortering te verbeteren zoals de aanpassing of optimalisatie van de sorteertechnieken, het aanscherpen van het acceptatiebeleid en soortgelijke acties.

De minister kan de methode bepalen voor de bepaling van de effectiviteit van de sortering op basis van het gehalte van een aantal recycleerbare fracties in de fijne fractie van het afgezeefde sorteeresidu van gemengd bouw- en sloopafval. De minister kan tevens bepalen wanneer maatregelen genomen moeten worden om de effectiviteit van de sortering te verbeteren.”.

Art. 61. Artikel 5.3.3.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5.3.3.5. § 1. De bouwstof moet bij het gebruik een bouwtechnische functie vervullen. Bij het gebruik van de bouwstof op of in de bodem moet de bouwstof duidelijk visueel en planmatig te onderscheiden zijn van de bodem.

§ 2. Het gebruik van een niet-vormgegeven bouwstof moet gebeuren volgens de lijst van toepassingen van bodemmaterialen voor bouwkundig bodemgebruik, vermeld in artikel 171 van het VLAREBO, tenzij het anders bepaald is in de grondstofverklaring of in de afleveringsbon in het geval van gerecycleerde granulaten onder het eenheidsreglement.

§ 3. Bouwstoffen komen niet in aanmerking voor het ophogen van terreinen en het aanvullen van bouwputten, tenzij het anders bepaald is in de grondstofverklaring.

Bouwstoffen die gebruikt worden in tijdelijke werkconstructies voor het toegankelijk maken of het inrichten van de werf moeten worden verwijderd voor de oplevering van de werken als ze hun functie hebben vervuld, tenzij ze binnen de werf als bouwstoffen kunnen gebruikt worden.”.

Art. 62. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt onderafdeling 5.3.5, die bestaat uit artikel 5.3.5.1, opgeheven.

Art. 63. Artikel 5.3.10.1. van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 5.3.10.1. Artikel 2.3.1.3./2, § 2 is niet van toepassing op boerderijcompost verkregen uit een composteringsproces dat op het bedrijf plaatsvindt waarbij bedrijfseigen plantaardige organische restproducten, al dan niet vermengd met bedrijfseigen stalmest, gecomposteerd worden, en de boerderijcompost vervolgens op de bedrijfseigen landbouwgronden wordt gebruikt.”.

Art. 64. In artikel 5.3.12.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt de zinsnede “artikel 5.3.12.1 en 5.3.12.2” vervangen door de zinsnede “artikel 5.3.12.1, 5.3.12.2 en 5.3.12.2/1”.

Art. 65. Aan artikel 5.3.13.1, § 1, tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 maart 2029 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het verbod is niet van toepassing op de treklijnen van de afvalzak die dienen om de afvalzak te sluiten.”.

Art. 66. Artikel 5.3.14.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5.3.14.1. Het is verboden om stickers te gebruiken op groenten en fruit, tenzij de stickers industrieel composteerbaar of thuiscomposteerbaar zijn.”.

Art. 67. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.15, die bestaat uit een artikel 5.3.15.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.15. Voorwaarden voor het gebruik van houtsnippers als bodembedekker

Art. 5.3.15.1. § 1. Het gebruiken van houtsnippers als bodembedekker buiten landbouwgebieden is alleen toegelaten als de houtsnippers geproduceerd zijn uit:

1° hout en schors die vrij zijn van plagen, van invasieve soorten en van besmettelijke plantenziekten;

2° houtresten en schors, die afkomstig zijn van de eerste bewerking van boomstammen, die vrij zijn van plagen, van invasieve soorten en van besmettelijke plantenziekten.

§ 2. De bodembedekker mag niet worden geproduceerd uit:

1° gras, bladeren, naalden en haagscheersel;

2° houtafval dat afkomstig is van bouw- en sloopactiviteiten, verpakkingen en houtverwerkende industrie.”

§ 3. Paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op particulieren die groenafval uit het onderhoud van de eigen tuin, in hun eigen tuin terug toepassen als bodembedekker.

Art. 68. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.16, die bestaat uit een artikel 5.3.16.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.16. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen compostvaten en compostbakken

Art. 5.3.16.1. § 1. Het gebruik van kunststoffen compostvaten en compostbakken, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2024.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op:

1° 80% vanaf 1 januari 2024, en van dit percentage moet minstens 75% bestaan uit postconsumerkunststoffen;

2° 100% vanaf 1 januari 2026, waarvan minstens 75% bestaand uit postconsumerkunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in het compostvak of compostbak garandeert.

§ 2. Het verbod, vermeld in paragraaf 1, geldt niet voor de bewegende delen van de compostbak of het compostvat.

§ 3. Bestaande compostbakken en compostvaten die in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2024, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen compostbakken en compostvaten uit bestaande voorraden die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”.

Art. 69. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.17, die bestaat uit een artikel 5.3.17.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.17. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen rolcontainers voor afval

Art. 5.3.17.1. § 1. Het gebruik van kunststoffen rolcontainers voor afval, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2024.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op:

1° 50% vanaf 1 januari 2024, waarvan minstens de helft bestaat uit postconsumerkunststoffen;

2° 80% vanaf 1 januari 2026, waarvan minstens de helft bestaat uit postconsumerkunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de rolcontainer voor afval garandeert.

§ 2. Het verbod, vermeld in paragraaf 1, is alleen geldig voor de romp van de rolcontainer voor afval en niet voor het deksel, het onderstel en de wielen.

§ 3. Bestaande kunststoffen rolcontainers voor afval die in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2024, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen rolcontainers voor afval uit bestaande voorraden die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”.

Art. 70. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.18, die bestaat uit een artikel 5.3.18.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.18. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen kweekpotten, kweektrays en plantentrays.

Art. 5.3.18.1. § 1. Het gebruik van kunststoffen kweekpotten, kweektrays en plantentrays, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid, die gebruikt worden voor het opkweken van bloemen en planten, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2024.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op:

1° 80% vanaf 1 januari 2024, geheel bestaand uit postconsumerkunststoffen;

2° 100% vanaf 1 januari 2026, geheel bestaand uit postconsumerkunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de kweekpotten, kweektrays en plantentrays garandeert.

§ 2. Kweekpotten, plantentrays en kweektrays die als verpakking worden ingezet, vallen niet onder het verbod.

Bestaande kweekpotten, plantentrays en kweektrays die voor een eerste keer in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2024, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen kweekpotten, plantentrays en kweektrays uit bestaande voorraden die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”.

Art. 71. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.19, die bestaat uit een artikel 5.3.20.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.19. Voorwaarden voor het gebruik van meubilair met kunststoffen onderdelen in de openbare buitenruimte

Art. 5.3.19.1. § 1. Het gebruik van meubilair met kunststoffen onderdelen in de openbare buitenruimte, waarbij de kunststofonderdelen niet geproduceerd zijn op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2024.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op:

1° 80% vanaf 1 januari 2024, en van dit percentage moet minstens 75% bestaan uit postconsumerkunststoffen;

2° 100% vanaf 1 januari 2026, waarvan minstens 75% bestaand uit postconsumerkunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de kunststofonderdelen van het meubilair garandeert.

§ 2. Verbindingselementen in kunststof die bestemd zijn om de verschillende onderdelen van het meubilair met elkaar te verbinden tot één structureel geheel, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

§ 3. Bestaand meubilair met kunststoffen onderdelen voor de openbare buitenruimte dat al in gebruik genomen is voor 1 januari 2024, valt niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Meubilair met kunststoffen onderdelen uit bestaande voorraden dat aangekocht is voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mag nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”.

Art. 72. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.20, die bestaat uit een artikel 5.3.20.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.20. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen geluidsschermen

Art. 5.3.20.1. § 1. Het gebruik van niet-transparante kunststoffen geluidsschermen voor buitentoepassingen, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheid, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2026.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op 80% vanaf 1 januari 2026, waarvan minstens de helft bestaat uit postconsumerkunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling, die de foorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de kunststoffen geluidsschermen garandeert.

§ 2. Bestaande kunststoffen geluidsschermen die bestemd zijn voor openbare aanbestedingen en die al in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2026, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen geluidsschermen uit bestaande voorraden die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”

Art. 73. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.21, die bestaat uit een artikel 5.3.22.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.21. Voorwaarden voor het gebruik van ondergrondse drukloze kunststoffen buizen voor de afvoer van regen- en afvalwater

Art. 5.3.21.1. § 1. Het gebruik van ondergrondse drukloze kunststoffen buizen voor de afvoer van regen- en afvalwater, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheid, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2027.

Het minimale gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op 20% vanaf 1 januari 2027.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de kunststoffen buizen voor de afvoer van regenwater en afvalwater garandeert.

§ 2. Bestaande drukloze ondergrondse kunststoffen buizen voor de afvoer van regen- en afvalwater, aanbesteed door de overheid, die al in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2026, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Drukloze ondergrondse kunststoffen buizen voor de afvoer van regen- en afvalwater, uit bestaande voorraden, die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”

Art. 74. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.22, die bestaat uit een artikel 5.3.23.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.22. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen

Art. 5.3.22.1. § 1. Het gebruik van kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen in buitentoepassingen, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheid, die niet worden geproduceerd op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2026.

Het minimaal gehalte aan gerecycleerde kunststoffen is vastgelegd op:

1° 50% vanaf 1 januari 2026, waarvan minstens de helft bestaande uit post-consumer kunststoffen.

2° 100% vanaf 1 januari 2028, waarvan minstens de helft bestaande uit post-consumer kunststoffen.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen garandeert.

§ 2. Bestaande kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen in buitentoepassingen die bestemd zijn voor openbare aanbestedingen en die al in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2026, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen uit bestaande voorraden, die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”

Art. 75. Aan afdeling 5.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een onderafdeling 5.3.23, die bestaat uit een artikel 5.3.24.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.3.23. Voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen raamsystemen

Art. 5.3.23.1. § 1. Het gebruik van kunststoffen raamsystemen, aanbesteed door de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheid, die niet gedeeltelijk geproduceerd zijn op basis van gerecycleerde kunststoffen, is verboden vanaf 1 januari 2026.

De kunststoffen raamsystemen moeten gemiddeld over de totale hoeveelheid kunststoffen in het raamsysteem, voor minimaal 30% uit gerecycleerde kunststoffen bestaan vanaf 1 januari 2026.

Bij het inzetten van gerecycleerde kunststoffen moet het gedeclareerde gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen worden door een certificatie, zoals QA-CER of gelijkwaardig, dat uitgereikt wordt door een geaccrediteerde instelling die de oorsprong en het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen in de kunststoffen raamprofielen garandeert.

§ 3. Bestaande kunststoffen raamsystemen die bestemd zijn voor openbare aanbestedingen en die al in gebruik genomen zijn voor 1 januari 2026, vallen niet onder het verbod, vermeld in paragraaf 1.

Kunststoffen raamsystemen uit bestaande voorraden die aangekocht zijn voor de ingangsdatum van het verbod, vermeld in paragraaf 1, mogen nog onbeperkt in gebruik genomen worden na de ingang van het verbod.”

Art. 76. In artikel 5.4.1, tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “het inspectiegebied” vervangen door de woorden “het te inventariseren inspectiegebied”

2° in punt 2° wordt het woord “asbestinventarisatie” vervangen door het woord “inventarisatie”;

3° in punt 5° worden tussen het woord “over” en het woord “de” de woorden “de asbesthoudende materialen en” ingevoegd;

4° in punt 6° worden de woorden “de asbestveiligheid” vervangen door de woorden “het veilige beheer en het veilig verwijderen van de asbesthoudende materialen”.

Art. 77. In artikel 5.4.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zin "Als meerdere toegankelijke constructies met risicobouwjaar aanwezig zijn, is de som van de grondoppervlaktes kleiner dan 20 m²." wordt vervangen door de zin "Als meerdere toegankelijke constructies met risicobouwjaar aanwezig zijn, moet de som van de grondoppervlaktes kleiner dan 20 m² zijn.";

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het eerste lid moet een eigenaar van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar met een grondoppervlakte kleiner dan 20 m², die deel uitmaakt van een grotere toegankelijke constructie met een grondoppervlakte gelijk aan of groter dan 20 m², beschikken over een asbestinventarisatetest."

Art. 78. In artikel 5.4.3, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

"6° de organisatie beschikt over een eerstelijns telefonische en digitale helpdesk voor de bij haar aangesloten certificaathouders. Aangesloten certificaathouders zijn de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, derde lid, en de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12;"

2° aan punt 7° wordt de zinsnede "en de manier om deze correct en kwaliteitsvol uit te voeren, inclusief klachtenprocedure met klachtenregister omtrent de werking van de organisatie in het kader van het kwaliteitsbeheersysteem" toegevoegd;

3° in punt 9° worden de volgende wijzigingen aangebracht:

het woord "certificaathouders" wordt vervangen door de zinsnede "persoons- en procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10, derde lid, en in artikel 5.4.12";

de zin "Een auditeur is zelf persoonsgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie;" wordt vervangen door de volgende zinnen: "Onder gekwalificeerde auditeur wordt verstaan iemand die:

- a) zelf een geldig persoonscertificaat als asbestdeskundige inventarisatie heeft;
- b) ervaring heeft als auditeur of daarvoor een opleiding heeft gevolgd ;
- c) kennis heeft van de beoordelingsrichtlijnen voor de audits van de certificaathouders, zoals beschreven in het certificatiereglement voor certificatie-instellingen asbest;
- d) relevante werkervaring heeft met de opmaak van asbestinventarissen;
- e) ervaring heeft met het uitvoeren van veldwerk voor asbestinventarisaties, in het bijzonder voor het nemen van materiaalmonsters;"

4° aan punt 10° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Onder gekwalificeerde lesgever wordt verstaan iemand die:

- a) beschikt over ervaring met lesgeven;
- b) relevante werkervaring heeft met de opmaak van asbestinventarissen;
- c) ervaring heeft met het uitvoeren van veldwerk voor asbestinventarisaties, in het bijzonder voor het nemen van materiaalmonsters;
- d) geslaagd is voor het eindexamen, vermeld in artikel 5.4.10, dat de eindcompetenties toetst;
- e) de opleiding voor de lesgevers bij de OVAM gevolgd heeft;
- f) de jaarlijkse bijscholing voor lesgevers volgt bij de OVAM."

Art. 79. In artikel 5.4.4, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt tussen het woord "asbest" en het woord "bevat" de zinsnede "gebeurt met een aanvraagformulier, waarvan het model bepaald wordt door de minister en" ingevoegd.

Art. 80. In artikel 5.4.7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt: "De OVAM of een door de OVAM aangestelde onafhankelijke instantie kan altijd stukken en informatie opvragen die noodzakelijk zijn om de werking van de certificatie-instellingen asbest te beoordelen.";

2° in het derde lid wordt de zinsnede "31 maart" vervangen door de zinsnede "1 maart";

3° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De minister kan de modaliteiten van de controle, vermeld in het eerste en tweede lid verder uitwerken in een certificatiereglement voor certificatie-instellingen asbest."

Art. 81. In artikel 5.4.8 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid, punt 1° wordt de zinsnede ", met aflevering van een opleidingsattest" toegevoegd;

2° in het eerste lid wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° het aanbieden van een eerstelijns telefonische en digitale helpdesk voor de bij haar aangesloten persoons- en procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, derde lid, en in artikel 5.4.12, en het beheren en opvolgen van klachten over hun werking;"

3° in het eerste lid wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

"5° het waarborgen van het kwaliteitsvolle gebruik van de certificaten van de bij haar aangesloten persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, derde lid, en de procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12, in het bijzonder door audits en controles, klachtenregeling met klachtenregister, sanctionering, informatieverstrekking aan de certificaathouders en het organiseren van een jaarlijkse verplichte bijscholing, met aflevering van een opleidingsattest. De sanctieregeling voor de bij haar aangesloten

persoons- en procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, en de procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12, omvat een systeem voor schorsing, opheffing, voorwaardelijke opheffing en waarschuwing.”;

4° aan het eerste lid wordt de zin “De minister kan de taken, vermeld in dit lid, verder uitwerken in een certificatiereglement.” toegevoegd;

5° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“

“De certificatie-instelling asbest vraagt jaarlijks minstens vijftien euro vaste kosten aan de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie per door hem opgemaakte asbestinventaris waarvoor een asbestinventarisattest is afgeleverd in het jaar van aansluiting.

De certificatie-instelling asbest kan bijkomende kosten vragen voor de behandeling van de aanvraag van een persoons- of procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie en het organiseren van controle en audits en de jaarlijks verplichte bijscholing. De minister kan een minimum tarief opleggen voor deze bijkomende kosten in een certificatiereglement”.

Art. 82. In artikel 5.4.10 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid, punt 4°, wordt het teken “.” vervangen door de zin “en geen gebruik te maken van hun certificaat als de onafhankelijke en onpartijdige uitvoering van de dienstverlening niet kan worden gewaarborgd ten aanzien van de opdrachtgever of de uitvoerder van asbestverwijderings- of inkapselingswerken van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar waarvoor de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie de asbestinventaris opstelt.”;

2° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“Een persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie kan zich maar bij één certificatie-instelling asbest aansluiten. De aansluiting gebeurt bij de certificatie-instelling asbest waarbij het jaarlijkse tarief, vermeld in artikel 5.4.8, tweede lid, betaald wordt.”;

3° aan het zesde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het certificatiereglement bepaalt minstens de werkwijze voor de beoordeling of de onafhankelijke en onpartijdige uitvoering van een dienstverlening, vermeld in het eerste lid, punt 4°, kan worden gewaarborgd. De voormelde werkwijze bevat een niet-limitatieve opsomming van de gevallen waarin, tot het bewijs van het tegendeel, wordt vermoed dat de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie zich in een situatie van onverenigbaarheid bevindt.”;

4° er wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De OVAM stelt een register van de verleende, geschorste en opgeheven persoonscertificaten asbestdeskundige inventarisatie, ter beschikking via haar website.”.

Art. 83. In artikel 5.4.11, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt tussen het woord “opmaken” en de woorden “als voldaan” de zinsnede “voor het deel van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar waar de werkgever werknemers tewerkstelt,” ingevoegd.

Art. 84. In artikel 5.4.12 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid, punt 2° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie mogen geen gebruik maken van hun certificaat als de onafhankelijke en onpartijdige uitvoering van de dienstverlening niet kan worden gewaarborgd ten aanzien van de opdrachtgever of de uitvoerder van asbestverwijderings- of inkapselingswerken van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar waarvoor de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie de asbestinventaris opstelt.”;

2° aan het derde lid wordt de zinsnede “en de werkwijze voor de beoordeling of de onafhankelijke en onpartijdige uitvoering van een dienstverlening, vermeld in het eerste lid, punt 2°, kan worden gewaarborgd.” toegevoegd;

3° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“De voormelde werkwijze bevat een niet-limitatieve opsomming van de gevallen waarin, tot het bewijs van het tegendeel, wordt vermoed dat de persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie zich in een situatie van onverenigbaarheid bevindt.”;

4° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De OVAM stelt een register van de verleende, geschorste en opgeheven procescertificaten asbestdeskundigen inventarisatie ter beschikking via haar website.”.

Art. 85. In artikel 5.4.14 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 worden een punt 11° en een punt 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

“11° een vastgoedcommissaris van de dienst Vastgoedtransacties van de Vlaamse overheid voor het asbestinventarisattest voor een toegankelijke constructie met risicobouwjaar dat het voorwerp is van een overdracht;

12° een conform artikel 4.3.6 erkende sloopbeheerorganisatie voor een toegankelijke constructie met risicobouwjaar die het voorwerp is van een sloopopvolgingsplan.”;

2° in paragraaf 2, tweede lid, wordt tussen het woord “toegangsbeheer” en de woorden “van de databank asbestinventarisatie” de zinsnede “en de mogelijke aanpassing van de lees- en schrijfrechten minstens na sanctionering van de certificatie instelling asbest, vermeld in artikel 5.4.8, eerste lid, 5°” ingevoegd.

Art. 86. In artikel 5.4.15. van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd , dat luidt als volgt:

“Indien geen asbesthoudende materialen werden aangetroffen, is de geldigheid van het asbestinventarisattest van onbepaalde duur.”

2° in het tweede lid, dat het derde wordt, worden de woorden “en tweede lid” toegevoegd tussen de woorden “lid” en “gelden”.

Art. 87. § 1. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 5.4.16 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.4.16. § 1. In de sectorraad asbest worden minstens de volgende partijen vertegenwoordigd:

- 1° de OVAM;
- 2° de sectorvertegenwoordiging van asbestdeskundigen inventarisatie;
- 3° de sectorvertegenwoordiging van erkende asbestlabo's;
- 4° de sectorvertegenwoordiging van de erkende asbestverwijderaars;
- 5° Constructiv, als vertegenwoordiger van de bouw en de sociale partners;
- 6° een vertegenwoordiger van elke erkende certificatie-instelling asbest;
- 7° een vertegenwoordiger van een erkende slachtoffervereniging inzake asbest.

De minister kan de samenstelling van de sectorraad asbest, vermeld in het eerste lid, verder uitwerken in het certificatiereglement asbest.

§ 2. De sectorraad bestaat uit twee comités:

1° het technisch comité, samengesteld door de partijen, vermeld in paragraaf 1, punt 1° tot en met 6°. Dit technisch comité geeft niet-bindend advies als vermeld in artikel 33/17, tweede lid, punt 1° en 2°, van het Materialendecreet;

2° het algemeen comité, samengesteld door de partijen, vermeld in paragraaf 1, punt 1° tot en met 7°. Het algemeen comité geeft niet-bindend advies als vermeld in artikel 33/17, tweede lid, punt 3°, van het Materialendecreet.”.

Art. 88. Aan artikel 5.5.1.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

“1° in het tweede lid punt 2° worden de woorden “in één ronde samen met huishoudelijk afval” vervangen door de woorden “via de gemeentelijke inzamelkanalen voor het huishoudelijk afval”;

2° in het derde lid worden de woorden “ook als dat als bedrijfsrestafval kan worden beschouwd” opgeheven;

3° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze afdeling is niet van toepassing op bedrijfsrestafval afkomstig van schepen.”

4° er wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze afdeling is niet van toepassing op afvalstoffen die niet voldoen aan de definitie van bedrijfsrestafval op het moment dat de afvalstoffen worden ingezameld bij de eerste afvalstoffenproducent, en die door bewerkingen erop pas later in de keten aan de definitie van bedrijfsrestafval voldoen.”.

Art. 89. Het opschrift van onderafdeling 5.5.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 5.5.2. Regels voor inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en

-makelaars van bedrijfsrestafval inzake de algemene informatieverstrekking aan de eerste afvalstoffenproducent”.

Art. 90. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 5.5.2.5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.5.2.5. De inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval, alsook de verwerker die bedrijfsrestafval rechtstreeks van een afvalstoffenproducent aanvaardt, weegt elk recipiënt waarin het bedrijfsrestafval wordt aangeboden en vermeldt dat gewicht op de factuur voor de klant. De kosten die gepaard gaan met de verwerking van dit werkelijk aangeboden gewicht aan bedrijfsrestafval, worden door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of verwerker op basis van dat gewicht gefactureerd aan de afvalstoffenproducent. De kosten die gepaard gaan met de door het Vlaamse gewest bepaalde heffingen, vermeld in artikel 46 van het Materialendecreet, worden daarbij altijd apart op de factuur vermeld. Dat geldt ook als de inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de verwerker zelf niet heffingsplichtig is, maar het bedrijfsrestafval in een latere fase wordt afgevoerd naar een heffingsplichtige. Deze verplichting geldt niet voor de gemeentelijke opcentiemen.

Het eerste lid is niet van toepassing als het bedrijfsrestafval uitsluitend wordt ingezameld of aangeboden in zakken met een inhoud die kleiner dan 120 liter is. In dat geval kan de factuur worden opgesteld aan de hand van een gemiddeld gewicht van dergelijke zakken.

Art. 91. In artikel 5.5.3.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord “de” en het woord “afvalstoffenproducent” wordt het woord “eerste” ingevoegd;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kan een visuele controle ook gebeuren tijdens de lediging van de recipiënten in het voertuig, als de afvalstoffen worden herkend via een camerasysteem en een dergelijk systeem aantoonbaar performanter werkt dan een visuele controle die voorafgaat aan de lediging van de recipiënt. Een dergelijk camerasysteem moet door de OVAM goedgekeurd worden voor het in gebruik kan worden genomen. De OVAM baseert zich daarbij op de informatie die de inzamelaar, handelaar of makelaar aanlevert en die de performantie aantoon.”.

Art. 92. In artikel 5.5.3.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt tussen het woord “door” en het woord “een” het woord “minstens” ingevoegd.

Art. 93. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 5.5.3.5/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.5.3.5/1. Als bij één afvalstoffenproducent tijdens dezelfde ophaling het bedrijfsrestafval uit verschillende recipiënten wordt meegenomen, gebeurt de visuele controle bij elke recipiënt. Als in meerdere recipiënten afvalstoffen worden waargenomen die onder de sorteerplicht vallen, wordt er maar één non-conformiteit opgemaakt.

Als de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar bij de visuele controle een niet-transparante afvalzak waarneemt, zoals verboden door artikel 5.3.13.2, behandelt hij dat als een non-conformiteit op dezelfde manier als bij het waarnemen van afvalstoffen die onder de sorteerplicht vallen.”.

Art. 94. In artikel 5.5.4.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt tussen het woord “elke” en het woord “afvalstoffenproducent” het woord “eerste” ingevoegd.

Art. 95. In hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een artikel 5.5.4.3/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.5.4.3/1. Als de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar bij de visuele controle een niet-transparante afvalzak waarneemt, zoals verboden door artikel 5.3.13.2, behandelt hij dat als een non-conformiteit op dezelfde manier als bij het waarnemen van afvalstoffen die onder de sorteerplicht vallen.”.

Art. 96. In artikel 5.5.4.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°, e) wordt het getal “3” opgeheven;

2° in punt 2°, c) worden de woorden “met inbegrip van stukken houtafval waar metalen aan vastgemaakt zijn” toegevoegd.

3° in punt 2°, o) wordt tussen de woorden “asbesthoudende” en “afvalstoffen” de woorden “en asbestverdachte” ingevoegd.

4° in punt 2 worden de lijnen p tot en met t toegevoegd:

p)	Nul stukken niet-teerhoudend asfaltpuin, funderingsmaterialen die niet conform de bepalingen van het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten kunnen verwerkt worden met een korrelgrootte boven 60 mm;
q)	Nul stukken cellenbeton met een korrelgrootte boven 60 mm;
r)	Nul stukken gipskartonplaten, gipsblokken met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² ;
s)	Nul stukken glaswol en rotswol met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² ;
t)	Nul stukken bitumineus dakbedekkingsmateriaal of afdichtingsmateriaal met een oppervlakte van meer dan 0,5m ² .

Art. 97. In artikel 6.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van Vlaamse Regering van 21 juni 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “artikel 6.1.1.4, eerste lid, 2°” wordt opgeheven;

2° de zinsnede “artikel 6.1.1.4, tweede lid” wordt vervangen door de zinsnede “artikel 6.1.1.4, tweede en vijfde lid”.

Art. 98. Aan artikel 6.1.1.1, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° de vervoerder moet de start van het vervoer en de afgifte van de afvalstoffen registreren in het digitale identificatieformulier.”.

Art. 99. In artikel 6.1.1.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 22 maart 2019 en 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vestigingseenheid van de afvalstoffenproducent en in geval van zeeschepen de naam van het schip en het adres van de ligplaats, of van de afvalstoffenverwerker die de afvalstoffen afvoert, en het adres van verzending van de afvalstoffen;”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, als dat van toepassing is;”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vervoerders;”;

4° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vestigingseenheid van de verwerker, met vermelding van de aard van de verwerking (R- of D-code, vermeld in afdeling 4.2);”;

5° in paragraaf 2, tweede lid, wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vestigingseenheid van de afvalstoffenproducent en in geval van zeeschepen de naam van het schip en het adres van de ligplaats, of van de afvalstoffenverwerker die de afvalstoffen afvoert, en het adres van verzending van de afvalstoffen;”;

6° in paragraaf 2, tweede lid, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, als dat van toepassing is;”;

7° in paragraaf 2, tweede lid, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vervoerders;”;

8° in paragraaf 2, tweede lid, wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

6° het identificatienummer, vermeld in artikel 7.1.1, de naam en het adres van de vestigingseenheid van de verwerker, met vermelding van de aard van de verwerking (R- of D-code, vermeld in afdeling 4.2) en de gebruikte techniek van de verwerking;”;

9° in paragraaf 6 worden de woorden “ter plaatse” vervangen door de zinsnede “binnen 24 uur na de ondertekening”;

10° in paragraaf 6 worden tussen het woord “ingevulde” en het woord “identificatieformulier” de woorden “en ondertekende” ingevoegd;

11° in paragraaf 7 wordt het woord “originele” vervangen door het woord “digitale”.

Art. 100. In artikel 6.1.1.4 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°/1 worden de zinnen “De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval moet elk inzamelrecipiënt minstens visueel inspecteren op de sorteerplicht, vermeld in artikel 4.3.2. Bij vaststelling van non-conformiteiten moet de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar die bedrijfsrestafval inzamelt, handelen volgens een interne schriftelijke of digitale non-conformiteitsprocedure. Daarbij moet hij minstens de afvalstoffenproducent wijzen op zijn sorteerfouten en mag afval geweigerd worden.” vervangen door de zin “Verder moet de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval handelen conform de bepalingen, vermeld in afdeling 5.5.”;

2° punt 1°/2 wordt vervangen door wat volgt:

“1°/2 bij het inzamelen van papier- en kartonafval, houtafval, metaalafval, harde kunststoffen en folies in dezelfde recipiënt op de wijze, vermeld in artikel 4.3.2, met de afvalstoffenproducent een contract sluiten waarin de samengevoegde fracties worden gespecificeerd en waarin vermeld wordt dat de recipiënt geen andere afvalstoffen en geen bedrijfsrestafval mag bevatten, alsook de inhoud van de recipiënt overbrengen naar een vergunde sorteerinrichting waar de fracties volledig worden uitgesorteerd. Als de recipiënt andere fracties blijkt te bevatten dan vermeld in voorgaande zin, dan moet de inhoud van de recipiënt behandeld worden als bedrijfsrestafval;”.

3° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd dat luidt als volgt:

“4° voldoen aan de kwartaalmeldingen in het materialeninformatiesysteem zoals bepaald in onderafdelingen 7.3.2 en 7.3.3.”.

Art. 101. In onderafdeling 6.1.1 van hetzelfde besluit, wordt een artikel 6.1.1.4/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6.1.1.4/2. Verschillende inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars kunnen samenwerken om een afvalstof in te zamelen en naar een vergunde verwerker af te voeren. In dat geval wordt contractueel vastgelegd hoe de verplichtingen waaraan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar onderhevig is in het kader van hoofdstuk 6 en 7 van dit besluit verdeeld worden over de verschillende betrokken inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars. Hierbij worden tenminste de volgende verantwoordelijkheden contractueel verdeeld en vastgelegd:

1° wie staat in voor de opmaak van het identificatieformulier, zoals vermeld in artikel 6.1.1.2 § 2 derde lid;

2° wie staat in voor de melding in MATIS, zoals vermeld in onderafdeling 7.3.4

3° wie staat in voor het bijhouden van het afvalstoffenregister, zoals vermeld in artikel 7.2.1.2;

4° wie staat in voor het treffen van de regelingen met de verwerker van de afvalstoffen bij uitvoer buiten het Vlaamse gewest

Als niet aan al de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan, zijn alle actoren betrokken in de samenwerking elk afzonderlijk verantwoordelijk voor alle verplichtingen, vermeld in dit artikel.

De betrokken inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars bewaren de overeenkomst minstens tot vijf jaar na de einddatum van het contract.”.

Art. 102. In artikel 6.1.1.5, derde lid, punt 5°, van hetzelfde besluit, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “richtlijnen voor de verspreiding van het identificatieformulier” worden vervangen door de zinsnede “, de vermelding van het systeem dat de digitale identificatieformulieren aflevert en verspreidt”;

2° tussen het woord “de” en het woord “formulieren” wordt het woord “digitale” ingevoegd.

Art. 103. Aan artikel 6.1.2.1, § 2, van hetzelfde besluit wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De actoren, vermeld in artikel 6.1.1.2, § 1, eerste lid, 5°, 6° en 7°, zijn uitgesloten van de registratieplicht als vervoerder van afvalstoffen.”.

Art. 104. In artikel 6.1.5.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd “De toezichthoudende diensten delen hun mondelinge advies mee aan de OVAM aan het einde van de demonstratie van het systeem.”;

2° in het negende lid worden de woorden “wijzigingen in het systeem” vervangen door de zinsnede “wijziging in de essentiële onderdelen van het systeem als vermeld in artikel 6.1.5.2, eerste lid, 3°”;

3° in het elfde lid worden de woorden “over de opheffing van de goedkeuring” vervangen door de woorden “bij het versturen van het voornemen om de goedkeuring op te heffen”.

Art. 105. In artikel 6.1.5.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, punt 1°, wordt vervangen door wat volgt:

“1° het digitale identificatieformulier wordt door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de afvalstoffenproducent die zelf regelingen treft voor zijn afvalstoffen, ondertekend met een geavanceerde of gekwalificeerde elektronische handtekening, zoals bepaald in Verordening EU 910/2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG. Een methode van geavanceerde of gekwalificeerde handtekening houdt in dat de digitale ondertekening:

a) op unieke wijze is gekoppeld aan de ondertekenaar;

b) de mogelijkheid biedt de ondertekenaar te identificeren;

c) wordt gecreëerd met middelen die onder de exclusieve macht van de ondertekenaar vallen;

d) zodanig gekoppeld is aan de gegevens waarop ze betrekking heeft, dat een latere wijziging van de gegevens traceerbaar wordt;”;

2° er wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 het digitale identificatieformulier wordt door de bestemming van het afval ondertekend door middel van een gewone elektronische handtekening die aangevuld wordt met gegevens die de betrouwbaarheid verhogen, zoals de geolocatie op het moment van de ondertekening. De bestemming van de afvalstoffen kan naast de gewone elektronische handtekening ook gebruikmaken van een geavanceerde of gekwalificeerde elektronische handtekening.”;

3° in het eerste lid, punt 4°, worden tussen het woord “wijzigingsinformatie” en het woord “zijn” de woorden “vanaf de start van het vervoer” ingevoegd;

4° aan punt 6° worden de woorden “vanaf de start van het vervoer” toegevoegd;

5° punt 7° wordt opgeheven.

Art. 106. In artikel 6.1.5.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vierde lid wordt het woord “wijzigingsgegevens” vervangen door de woorden “de wijzigingen vanaf de start van het vervoer”;

2° het vijfde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De gegevens van alle digitale identificatieformulieren en de bijbehorende logbestanden van transporten die al gestart zijn moeten voor de OVAM, de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten, toegankelijk zijn met het oog op een effectief en efficiënt toezicht op de maatregelen van dit besluit en voor de tracering van afvalstoffen. De OVAM, de toezichthouders en de andere inspectiediensten moeten daarbij wel rekening houden met het vertrouwelijke karakter van de gegevens op de identificatieformulieren.”;

3° er wordt een zesde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“De gegevens over afgeronde transporten moeten op verzoek van de OVAM uitgewisseld worden met het materialeninformatiesysteem van de OVAM met het oog op tracering van afvaltransporten en de doelgerichte ontsluiting van informatie om de effectiviteit van de handhaving te verbeteren.”.

Art. 107. Aan artikel 6.1.5.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden de woorden “indien deze nodig zijn om de rechtsgeldigheid van de elektronische handtekening te bewijzen” toegevoegd.

Art. 108. In artikel 6.1.5.7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt de zinsnede “. De beheerder van het systeem is hiervoor verantwoordelijk.” vervangen door de zinsnede “waarbij een gemeenschappelijk formaat voor de uitwisseling van gegevens gebruikt wordt. Dat formaat wordt in een standaardprocedure vastgelegd die de minister heeft goedgekeurd. De minister kan nadere regels voor de interoperabiliteit tussen de systemen vaststellen.”.

Art. 109. In artikel 6.1.5.8 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt tussen het woord “inhoud” en de woorden “en de systemen” de zinsnede “, de uitwisseling ervan” ingevoegd.

Art. 110. In artikel 6.2.4, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt:

“Een vermindering van 200 euro op het bedrag van de administratieve kosten, vermeld in het eerste lid, is mogelijk als de kennisgever aangeeft dat de transportmeldingen digitaal zullen gebeuren volgende de specificaties die door de minister worden vastgelegd in een standaardprocedure. Als achteraf blijkt dat de transportmeldingen niet digitaal zijn verzonden volgens de specificaties die door de minister worden vastgelegd in een standaardprocedure, volgt een navordering. Pas als die betaald is, verstuurt de OVAM weer beslissingen over andere dossiers naar de kennisgever.”.

Art. 111. Artikel 6.2.17 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt opgeheven.

Art. 112. Artikel 7.1.1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7.1.1. Als in dit hoofdstuk verwezen wordt naar identificatienummers van afvalstoffenproducenten, vervoerders van afvalstoffen, inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars, of afvalstoffenverwerkers worden daarmee de volgende identificatienummers bedoeld:

1° voor Belgische ondernemingen: het ondernemingsnummer, zoals toegekend in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

2° voor ondernemingen, gevestigd in het buitenland: het btw-nummer en, als er geen btw-nummer beschikbaar is, het EORI-nummer dat in het kader van de douaneverplichtingen wordt toegekend aan een onderneming;

3° voor Belgische vestigingseenheden: het vestigingseenheidsnummer, zoals toegekend in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

4° voor buitenlandse vestigingseenheden: het identificatienummer van de onderneming, gecombineerd met het adres van de vestigingseenheid;

5° voor zeeschepen: het IMO-nummer of MMSI-nummer, gecombineerd met het adres van de ligplaats van het schip;

6° voor particulieren: de aanduiding “particulier”.

De afvalstoffenproducent is verplicht om het identificatienummer van de productieplaats van de afvalstoffen mee te delen aan de inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de afvalstoffenverwerker als die daarom vraagt, met het oog op een efficiënte tracering van de afvalstoffen.

Als de afvalstoffenproducent ondanks de verplichting, vermeld in het tweede lid, het vestigingseenheidsnummer van de productieplaats niet meedeelt aan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of de afvalverwerker, kunnen die het identificatienummer van de onderneming gebruiken als identificatienummer, gecombineerd met de naam en het adres van de vestigingseenheid.”.

Art. 113. In artikel 7.1.2 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “De databank voor afvalstoffen” vervangen door de woorden “Het materialeninformatiesysteem MATIS”;

2° het tweede lid vervangen door wat volgt:

“MATIS bevat basisgegevens die, met behoud van de toepassing van de bepalingen over openbaarheid van bestuur en openbaarheid van milieugegevens alleen toegankelijk zijn voor de ambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk en met het verlenen van technische ondersteuning voor de benodigde ICT-systemen. MATIS bevat ook gevalideerde informatie die geschikt is voor actieve en passieve openbaarmaking, onder meer in het kader van de milieudatabank, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1992 houdende de regeling van de samenwerking tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de milieuparastatalen inzake de oprichting en de organisatie van een milieudatabank.”;

3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De commercieel vertrouwelijke gegevens in het materialeninformatiesysteem MATIS zullen beheerd worden volgens de voorwaarden, vermeld in artikel 6, § 5, van het Materialendecreet.”.

Art. 114. In artikel 7.2.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De afvalstoffenproducent van bedrijfsafvalstoffen die geen afvalstoffenverwerker is, houdt een register bij van de geproduceerde afvalstoffen. De afvalstoffenverwerker houdt een register bij van de afvalstoffen die de verwerker heeft afgevoerd. Die afvalstoffenregisters bevatten de volgende gegevens:

1° de datum van productie of afvoer;

2° de vervoerswijze: waterweg, spoorweg, luchtvaart, pijpleiding, wegvervoer;

3° de hoeveelheid afvalstoffen in ton;

4° de aard en de samenstelling van de afvalstoffen, met vermelding van de EURAL-code, vermeld in bijlage 2.1;

5° een omschrijving van de afvalstof of een aanduiding van de kwaliteit;

6° de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen: storten, verbranden met energierecuperatie (R1), andere afvalverbranding (D10), hergebruik, composteren/vergisten, recyclage, sorteren, op- en overslag, drogenscheiden, andere voorbehandeling;

7° de aard van de afvalstoffenhandeling, vermeld in afdeling 4.2;

8° als dat van toepassing is, de naam, het adres en het identificatienummer van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar;

9° de naam, het adres en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de verwerker van de afvalstoffen.”;

2° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het register van de afgevoerde afvalstoffen van afvalstoffenverwerker, vermeld in het eerste lid, wordt ten minste elke werkdag aangevuld met de meest recente gegevens.”.

Art. 115. In artikel 7.2.1.2, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° de naam, het adres en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de afvalstoffenproducent of de inrichting vanwaar de afvalstoffen worden afgevoerd, of de naam en het identificatienummer van het schip waar de afvalstoffen werden ingezameld, alsook de vermelding van de ligplaats, of de naam, het adres en het identificatienummer van de inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar die de afvalstoffen afgeeft.”;

3° in punt 4° wordt de zinsnede “, kubieke meter, liter of kilogram” opgeheven;

4° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“5°/1 de omschrijving van de afvalstof of de aanduiding van de kwaliteit.”;

5° in punt 6° wordt de zinsnede “, van Belgische vervoerders, het ondernemingsnummer en van buitenlandse het btw-nummer;” opgeheven;

6° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen: storten, verbranden met energierecuperatie (R1), andere afvalverbranding (D10), hergebruik, composteren/vergisten, recyclage, sorteren, op- en overslag, drogenscheiden, andere voorbehandeling. De aard van de afvalstoffenhandeling, vermeld in afdeling 4.2, wordt ook aangeduid.”;

7° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

“8° de naam, het adres en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de verwerker van de afvalstoffen, of de naam, het adres en het identificatienummer van de inzamelaar of de afvalstoffenhandelaar of -makelaar aan wie de afvalstoffen worden afgegeven.”.

Art. 116. In artikel 7.2.1.3 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, punt 1°, worden de woorden “liter of kilogram” vervangen door het woord “ton”;

2° in het tweede lid wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 de datum van de inzameling.”;

3° in het tweede lid, punt 3°, wordt de zinsnede “, van Belgische inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars het ondernemingsnummer en van buitenlandse het btw-nummer” opgeheven;

4° in het tweede lid wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen: hergebruik, verbranden met energierecuperatie, andere afvalverbranding, drogenscheiden, recyclage, composteren/vergisten, storten, op- en overslag, andere voorbehandeling.”;

5° in het tweede lid wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° de naam, het adres en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de verwerker van de afvalstoffen of een aanduiding dat de materialen gebruikt zijn door burgers;”;

6° in het tweede lid wordt punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° de gegevens over de oorsprong van de afvalstof en de inzamelwijze van de afvalstoffen.”;

7° het vierde lid wordt opgeheven.

Art. 117. In artikel 7.2.1.4, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt de zinsnede “, kubieke meter, liter of kg” opgeheven;

2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°/1 de omschrijving van de afvalstof of de aanduiding van de kwaliteit van de afvalstof;”;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de naam, het adres, met inbegrip van het land, en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de afvalstoffenproducent of van de vergunde inrichting voor de verwerking van afvalstoffen, waarvan de afvalstoffen zijn afgevoerd;”;

4° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen, met vermelding van de betreffende R- of D-code, vermeld in afdeling 4.2.2, en ten minste met de volgende categorieën: storten, verbranden met energierecuperatie, andere afvalverbranding, hergebruik, composteren/vergisten, recyclage, sorteren, drogen-scheiden, andere voorbehandeling, op- en overslag;”.

Art. 118. In artikel 7.2.2.2, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de zinsnede “, kubieke meter, liter of kilogram” opgeheven;

2° er wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 de datum van de afvoer;”;

3° er wordt een punt 2°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“2°/1 een omschrijving van de materialen of een aanduiding van de kwaliteit van de materialen;”;

4° in punt 3° worden de woorden “dispers gebruik” vervangen door de woorden “toepassingsgebied van de grondstof”;

5° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° als de grondstoffen gebruikt worden in een ingedeelde inrichting: de naam, het adres en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de gebruiker. Als de grondstoffen gebruikt worden in een werk in het kader van een geldige omgevingsvergunning: de naam en het identificatienummer van de onderneming van de gebruiker en het adres van de plaats waar het werk wordt uitgevoerd. Als de grondstoffen worden toegepast in dispers gebruik van bodemverbeterende middelen: de naam en het identificatienummer van de onderneming van de gebruiker of de aanduiding dat de materialen door een particulier gebruikt zijn.”.

Art. 119. In artikel 7.2.2.3, eerste lid, van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “liter of kg” vervangen door het woord “ton”;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de naam, het adres, met inbegrip van het land, en het identificatienummer van de vestigingseenheid van de grondstoffenproducent;”.

Art. 120. In artikel 7.2.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord “artikel” en de zinsnede “7.2.1.2” wordt de zinsnede “7.2.1.1, als het registers betreft van afgevoerde afvalstoffen van een afvalstoffenverwerker, artikel” ingevoegd;

2° tussen de zinsnede “7.2.1.2,” en de zinsnede “7.2.1.4,” wordt de zinsnede “7.2.1.3,” ingevoegd.

Art. 121. In hoofdstuk 7 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt het opschrift van afdeling 7.3 vervangen door wat volgt:

“Afdeling 7.3. Melding van gegevens over de productie en inzameling van afvalstoffen en materialen”.

Art. 122. In hoofdstuk 7 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt het opschrift van onderafdeling 7.3.1 vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 7.3.1. Jaarlijkse melding van de productie van bedrijfsafvalstoffen en grondstoffen”.

Art. 123. Artikel 7.3.1.2, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“§ 1. De afvalstoffenproducenten die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.3.1.1, eerste lid, brengen verslag uit over de afvalstoffen die in het vorige kalenderjaar geproduceerd zijn.

De grondstoffenproducenten die geen vergunde inrichting uitbaten voor de verwerking van afvalstoffen, brengen verslag uit over de grondstoffen die in het vorige kalenderjaar geproduceerd zijn.”.

Art. 124. In artikel 7.3.1.3 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “verloopt” wordt vervangen door de woorden “kan verlopen”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verslaggeving over de productie van grondstoffen kan gebeuren via het webloket van het integrale milieujarverslag voor de datum die wordt bepaald in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujarverslag.”

Art. 125. In hoofdstuk 7 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt het opschrift van onderafdeling 7.3.2 vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 7.3.2. Kwartaalmelding van gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en van bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen, in het materialeninformatiesysteem”.

Art. 126. Artikel 7.3.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7.3.2.1. De gemeentelijke overheden of de verenigingen van gemeenten, belast met het afvalstoffenbeheer, melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen of in hun opdracht ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen en de inzameling van huishoudelijk restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente. De gemeentelijke overheden of de verenigingen van gemeenten, belast met het afvalstoffenbeheer, kunnen de uitvoering van die meldingen geheel of gedeeltelijk delegeren aan andere instanties. Ze brengen de OVAM voor het begin van elk kwartaal op de hoogte van de wijzigingen in die delegaties. Ze blijven wel verantwoordelijk voor de correcte en tijdige melding van de gegevens.

Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van inzamelingen die plaats vonden in een hierboven gespecificeerd kwartaal, moeten uiterlijk gedaan worden op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.”

Art. 127. Artikel 7.3.2.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7.3.2.2. De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.3.2.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit het afvalstoffenregister van de afvalstoffen die de gemeente ingezameld heeft of die in opdracht van de gemeente ingezameld zijn, vermeld in artikel 7.2.1.3, en kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, van het ingezamelde huishoudelijk restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente.

De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.2.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de inzamelwijze, de verwerkingswijze en de bestemming van de afvalstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de afvalstoffen zijn ingezameld, en, als dat van toepassing is, de identificatie van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of makelaar.

De vorm en de inhoud van de meldingen, met inbegrip van de technische specificaties voor het elektronisch bezorgen van de meldingen, worden gespecificeerd in een standaardprocedure die de minister op voorstel van de OVAM heeft vastgelegd. De OVAM publiceert die standaardprocedure op haar website.”

Art. 128. Aan afdeling 7.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt een onderafdeling 7.3.3, die bestaat uit een artikel 7.3.3.1 tot en met 7.3.3.2, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 7.3.3. Kwartaalmelding in het materialeninformatiesysteem

van gegevens over de inzameling, in het Vlaamse Gewest, van andere afvalstoffen dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen

Art. 7.3.3.1. De geregistreerde inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de andere afvalstoffen dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare afvalstoffen die ze in het Vlaamse Gewest ingezameld hebben. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen.

Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van inzamelingen van afvalstoffen die plaats vonden in een hierboven gespecificeerd kwartaal, moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal”.

Art. 7.3.3.2. De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.3.3.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit de afvalstoffenregisters, vermeld in artikel 7.2.1.2.

De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.3.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de geregistreerde vervoerder, de verwerkingswijze en de bestemming van de ingezamelde afvalstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding en de periode waarin de afvalstoffen zijn ingezameld.

De vorm en de inhoud van de meldingen, met inbegrip van de technische specificaties voor het elektronisch bezorgen van de meldingen, worden gespecificeerd in een standaardprocedure die de minister op voorstel van de OVAM heeft vastgelegd. De OVAM publiceert die standaardprocedure op haar website.”

Art. 129. Aan afdeling 7.3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt een onderafdeling 7.3.4, die bestaat uit een artikel 7.3.4.1 tot en met 7.3.4.2, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 7.3.4. Kwartaalmelding van gegevens over de productie van grondstoffen in het materialeninformatiesysteem

Art. 7.3.4.1. De exploitanten van een vergunde inrichting voor het verwerken van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen geproduceerde grondstoffen. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen.

Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van de geproduceerde grondstoffen die afgevoerd werden in een hierboven gespecificeerd kwartaal moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal”.

Art. 7.3.4.2. De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.3.5.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit het materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.2.

De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.5.1, hebben betrekking op de aard, de hoeveelheid, de toepassingswijze en de bestemming van de geproduceerde grondstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de grondstoffen afgevoerd werden, en, als dat van toepassing is, de identificatie van de gebruiker van de grondstoffen.

De vorm en de inhoud van de meldingen, met inbegrip van de technische specificaties voor het elektronisch bezorgen van de meldingen, worden gespecificeerd in een standaardprocedure die de minister op voorstel van de OVAM heeft vastgelegd. De OVAM publiceert die standaardprocedure op haar website.”.

Art. 130. In het opschrift van afdeling 7.4 van hetzelfde besluit worden de woorden “de verwerking van afval en” opgeheven.

Art. 131. In artikel 7.4.1, eerste lid, van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “afvalstoffenverwerkers en” worden opgeheven;

2° de woorden “afvalstoffen en” worden opgeheven;

3° de woorden “de verwerking van afvalstoffen en” worden opgeheven.

Art. 132. In artikel 7.4.2 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “afvalstoffenverwerkers en” opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden de woorden “verwerkte afvalstoffen en” opgeheven;

3° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 133. Artikel 7.4.3 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 134. Aan hoofdstuk 7 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt een afdeling 7.5, die bestaat uit een artikel 7.5.1 tot en met 7.5.2, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 7.5 Kwartaalmelding van gegevens over de verwerking van afvalstoffen in het materialeninformatie-systeem

Art. 7.5.1. De exploitanten van een vergunde inrichting voor het verwerken van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen verwerkte afvalstoffen. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen. Het betreft gegevens over de te verwerken aangevoerde afvalstoffen, de afvoer van verwerkte afvalstoffen en bedrijfsinterne stromen die in de inrichting geproduceerd en verwerkt worden door middel van storten, verbranden met energierecuperatie, andere afvalverbranding, composteren/vergisten of recyclage.

Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van afvalstoffen die aangevoerd of afgevoerd werden in een hierboven gespecificeerd kwartaal moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.

Art. 7.5.2. De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.5.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit de afvalstoffenregisters, vermeld in artikel 7.2.1.1 en 7.2.1.4.

De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.5.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de verwerkingswijze, de vervoerswijze en de bestemming van de aangevoerde en afgevoerde afvalstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de afvalstoffen werden ingezameld, en, indien van toepassing, de identificatie van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar.

De vorm en de inhoud van de meldingen, met inbegrip van de technische specificaties voor het elektronisch bezorgen van de meldingen, worden gespecificeerd in een standaardprocedure die de minister op voorstel van de OVAM heeft vastgelegd. De OVAM publiceert die standaardprocedure op haar website.”.

Art. 135. Hoofdstuk 8 van hetzelfde besluit, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Hoofdstuk 8. Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen

Art. 8.1. § 1. De monsternemingen op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het Materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld.

§ 2. Er is een vrijstelling van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, voor de materialen die afkomstig zijn van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen die rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, worden gebruikt in een ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen.

Art. 8.2. § 1. De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het Materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard.

§ 2. Er is een vrijstelling van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, voor de materialen die afkomstig zijn van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen en die rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, worden gebruikt in een ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen.

§ 3. De OVAM spreekt zich uit binnen een termijn van negentig dagen na de ontvangst van het verzoek om een methode gelijkwaardig te verklaren.

§ 4. Als de OVAM een methode gelijkwaardig verklaart, geldt die verklaring alleen voor het laboratorium dat het verzoek heeft ingediend.”.

Art. 136. Artikel 9.2.1, § 3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt vervangen door wat volgt:

“§ 3. De retributie voor de afgifte van een asbestinventarisatieattest is verschuldigd door de eigenaar van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar en wordt maandelijks gevorderd ten laste van de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12 of de geregistreerde werkgever van de interne preventieadviseur of intern milieucoördinator, vermeld in artikel 5.4.11, eerste lid, 3° in naam van voormelde eigenaar.

De verschuldigde retributie wordt gestort op het rekeningnummer van de OVAM met vermelding van de naam van de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12, of de geregistreerde werkgever van de interne preventieadviseur of intern milieucoördinator, vermeld in artikel 5.4.11, eerste lid, 3°.

De minister kan verdere regels omtrent de modaliteiten van vordering verder uitwerken.”.

Art. 137. Aan hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een hoofdstuk 9/1, dat bestaat uit een artikel 9/1.1 tot en met 9/1.3, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 9/1 Verwerking van persoonsgegevens.

Art. 9/1.1. § 1. De OVAM verwerkt, overeenkomstig artikel 4/2, § 1 van het Materialendecreet, bij de uitvoering van onderafdeling 6.1.1 en 6.1.5 van dit besluit gegevens die mogelijk persoonsgegevens bevatten.

§ 2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verwerkt met de volgende doelen:

1° het traceren van afvalstoffen en materialen van bij de productie tot bij de definitieve verwerking of bij de inzet als grondstoffen;

2° het monitoren, bewaken en opvolgen van de overdracht van verantwoordelijkheid voor het afvalbeheer;

3° het produceren van de nodige gegevens voor een efficiënt en effectief toezicht op de maatregelen van dit besluit.

§ 3. De aard van de gegevens betreft de ondernemingsnummers, de vestigingsnummers, de naam en de contactgegevens, namelijk het telefoonnummer, het faxnummer en het e-mailadres, van de natuurlijke personen en rechtspersonen die voorkomen in de identificatieformulieren en in de documenten die betrekking hebben op de goedkeuringsprocedure van systemen voor de aflevering van digitale identificatieformulieren.

Het betreft ook de locatiegegevens die verbonden zijn aan het begin- en eindpunt van een transport van afvalstoffen of materialen. Die locatiegegevens zullen alleen gebruikt worden voor de doelen, vermeld in paragraaf 2, punt 1° en 3°.

Die gegevens zijn nodig in het kader van een minimale gegevensverwerking voor de doelen van de gegevensverwerking, vermeld in paragraaf 2.

§ 4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de natuurlijke personen en rechtspersonen die afvalstoffen en materialen produceren, vervoeren of beheren.

§ 5. De OVAM kan de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, verstrekken aan:

1° de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op de bepalingen van dit besluit;

2° de natuurlijke of rechtspersonen die opdrachten voor de OVAM uitvoeren in het kader van de wet op overheidsopdrachten of die opdrachten uitvoeren waaraan de OVAM haar medewerking verleent, op voorwaarde dat een vertrouwelijkheidsovereenkomst wordt ondertekend.

Art. 9/1.2. § 1. De OVAM verwerkt, overeenkomstig artikel 4/2, § 1 van het Materialendecreet, bij de uitvoering van hoofdstuk 7 van dit besluit gegevens die mogelijk persoonsgegevens bevatten.

§ 2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verwerkt met de volgende doelen:

1° het traceren van afvalstoffen en materialen van bij de productie tot bij de definitieve verwerking of inzet als grondstoffen;

2° het voorbereiden, uitvoeren, bewaken en monitoren van het afval- en materialenbeleid en de doelstellingen ter zake;

3° het produceren van de nodige gegevens voor een efficiënt en effectief toezicht op de maatregelen van dit besluit;

4° het vervullen van diverse Europese, internationale, Belgische en Vlaamse rapportageverplichtingen die opgelegd zijn in toepasselijke wetgeving en verdragen;

5° het innen van de milieuheffingen en de controle ervan.

§ 3. De aard van de gegevens betreft de ondernemingsnummers, de vestigingsnummers, de naam en de contactgegevens, namelijk het telefoonnummer, het faxnummer en het e-mailadres, van de natuurlijke personen en rechtspersonen die voorkomen in de afvalstoffenregisters en in de gegevens die aan de OVAM gemeld worden in het kader van hoofdstuk 7 van dit besluit.

Die gegevens zijn nodig in het kader van een minimale gegevensverwerking voor de doelen van de gegevensverwerking, vermeld in paragraaf 2.

§ 4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de natuurlijke personen en rechtspersonen die afvalstoffen en materialen produceren, vervoeren of beheren.

§ 5. De OVAM kan de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, verstrekken aan:

1° de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op de bepalingen van dit besluit;

2° de natuurlijke of rechtspersonen die opdrachten voor de OVAM uitvoeren in het kader van de wet op overheidsopdrachten of die opdrachten uitvoeren waaraan de OVAM haar medewerking verleent, op voorwaarde dat een vertrouwelijkheidsovereenkomst wordt ondertekend;

3° de Europese en internationale instanties aan wie de OVAM moet rapporteren over afvalstoffen en materialen die door specifieke natuurlijke of rechtspersonen worden geproduceerd, vervoerd of beheerd.

Art. 9/1.3. § 1. De OVAM verwerkt, overeenkomstig artikel 4/2, § 1 van het Materialendecreet, bij de uitvoering van onderafdeling 5.2.16 van dit besluit gegevens die mogelijk persoonsgegevens bevatten.

§ 2. De gegevens, vermeld in paragraaf 1, worden verwerkt met de volgende doelen:

1° het traceren van afvalstoffen en materialen van bij de productie tot bij de definitieve verwerking;

2° het bewaken van het afval- en materialenbeleid en de doelstellingen ter zake;

3° het produceren van de nodige gegevens voor een efficiënt en effectief toezicht op de maatregelen van dit besluit.

§ 3. De aard van de gegevens betreft de naam, het adres en het ondernemingsnummer van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld in het kader van onderafdeling 5.2.16 van dit besluit.

Die gegevens zijn nodig in het kader van een minimale gegevensverwerking voor de doelen van de gegevensverwerking, vermeld in paragraaf 2.

§ 4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de natuurlijke personen en rechtspersonen die afvalstoffen en materialen produceren, vervoeren of beheren.

§ 5. De OVAM kan de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, verstrekken aan de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op de bepalingen van dit besluit.”.

Art. 138. Aan bijlage 2.1 bij hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2°, tweede lid, tweede gedachtenstreepje worden de woorden “of andere internationaal erkende testmethoden en richtsnoeren” opgeheven;

2° in punt 2°, tweede lid, worden na het tweede gedachtenstreepje twee gedachtenstreepjes ingevoegd die luiden als volgt:

“- Indien de houder van de afvalstof een andere test wenst te gebruiken dan die vermeld in Verordening (EG) nr. 440/2008, dient het schriftelijk akkoord van de OVAM gevraagd te worden

- Als ecotoxiciteit bepaald wordt aan de hand van een test, moet artikel 4.1.3, § 2, 2°, gevolgd worden.”.

3° bij de hoofdstukken van de lijst van afvalstoffen wordt tussen de punten 19 12 12 en 19 13 de punten 19 12 64 en 19 12 65 ingevoegd, die luiden als volgt:

“19 12 64: niet onder 19 12 12 vallend, sorteer(zeef)residu van bedrijfsrestafval oorspronkelijk ingezameld als 20 03 01;

19 12 65: niet onder 19 12 12 vallend, sorteer(zeef)residu van bouw- en sloopafval oorspronkelijk ingezameld als 17 09 04”;

4° bij de hoofdstukken van de lijst van afvalstoffen wordt tussen de punten 20 03 07 en 20 03 99 een punt 20 03 70 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“20 03 70: droog niet-gevaarlijk recycleerbaar bedrijfsafval dat gemengd werd ingezameld en voldoet aan de voorwaarden zoals vastgelegd in het VLAREMA”.

Art. 139. In bijlage 2.2 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, worden aan afdeling 1 de volgende rijen toegevoegd:

Boerderijcompost	Verkregen uit een composteringsproces dat op het bedrijf plaatsvindt waarbij bedrijfseigen plantaardige organische restproducten, al dan niet vermengd met bedrijfseigen stalmest, gecomposteerd worden. De boerderijcompost wordt op de bedrijfseigen landbouwgronden gebruikt	Artikel 2.3.3.1
Boerderijcompost, geproduceerd in een samenwerkingsverband als vermeld in artikel 3, § 5, 3°, van het Mestdecreet	Verkregen uit een composteringsproces waarbij plantaardige organische restproducten, al dan niet vermengd met stalmest, gecomposteerd worden	Artikel 2.3.3.1 en artikel 2.3.3.3
Houtsnippers	Afkomstig van specifiek houtig materiaal	artikel 2.3.3.5

Art. 140. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt afdeling 4 van bijlage 2.2 opgeheven.

Art. 141. In bijlage 2.3.2.A bij hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de tabel “metalen” wordt opgeheven;

2° de tabel “monocyclische aromatische koolwaterstoffen” wordt opgeheven;

3° de tabel “overige organische stoffen” wordt opgeheven.

Art. 142. Bijlage 2.3.2.B bij hetzelfde besluit wordt vervangen door bijlage 2, die bij dit besluit gevoegd is.

Art. 143. Bijlage 2.3.2.C bij hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 144. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een bijlage 2.3.3 ingevoegd, die als bijlage 3 bij dit besluit is gevoegd.

Art. 145. Bijlage 2.3.4 bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt opgeheven.

Art. 146. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021, wordt een bijlage 5.2.15 ingevoegd, die als bijlage 4 bij dit besluit is gevoegd.

Art. 147. Bijlage 10.4 bij hetzelfde besluit wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 7. — *Overgangs- en inwerkingtredeingsbepalingen*

Art. 148. Een opleidingscentrum als vermeld in artikel 6, 4°, l), van het VLAREL die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit erkend is voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen is met toepassing van dit besluit ook erkend voor het uitreiken van het certificaat van bijscholing voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen.

Art. 149. In afwijking van artikel 40/3, § 2, van het VLAREL voldoet een erkende technicus tegen uiterlijk 1 januari 2025 aan de gebruikseis om vijfjaarlijks de bijscholing te volgen, tenzij artikel 5.2.4.7, § 3 van het VLAREMA van toepassing is voor het betreffende erkend centrum voor minstens drie van de vijf afgelopen jaren, en te slagen voor het bijscholingsexamen.

Art. 150. Artikel 23 treedt in werking één jaar na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 151. Artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° treedt in werking 3 maanden na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 152. Grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof en verleend voor de inwerkingtreding van artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° van dit besluit blijven geldig voor één jaar na de inwerkingtreding van artikel 151.

De maximale geldigheidsduur van 1 jaar is niet van toepassing op grondstofverklaringen die:

1° voldoen of werden aangepast om in de regel te zijn met artikel 24, 3°, 4°, 5° en 6° van dit besluit;

2° werden opgeheven;

In grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof wordt de gebruiksvoorwaarde dat de maximale immissie moet voldoen aan bijlage 2.3.2.C vervangen door de gebruiksvoorwaarde dat de maximale uitloogbaarheidswaarden van de metalen vermeld in bijlage 2.3.2.B niet overschreden mag worden bij het beoogde gebruik in of als bouwstof.

In grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof wordt, in geval de te analyseren metalen bepaald worden door middel van een verwijzing naar bijlage 2.3.2.C, deze verwijzing vervangen door een verwijzing naar bijlage 2.3.2.B.

In grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstof wordt de verwijzing naar het meten van de uitloging of het bepalen van de uitloogbaarheid door middel van een diffusieproef vervangen door het meten van de uitloging of het bepalen van de uitloogbaarheid door middel van een kolomproef.

Art. 153. Artikel 33, 2°, met uitzondering van letter e), treedt in werking één jaar na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 154. Artikel 37 treedt in werking één jaar na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 155. Artikel 41 treedt in werking één jaar na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 156. Artikel 42 treedt in werking op 1 januari 2025.

Art. 157. Artikel 46, punten 1°, 2°, 3° en 5° treden in werking op 1 april 2024, met uitzondering van de punten 30°, 31° en 32°, die worden toegevoegd door artikel 46, 3°, deze treden in werking op 1 januari 2027.

Art. 158. Artikel 48 treedt in werking op 1 april 2024.

Art. 159. Artikel 52, punt 3° treedt in werking op 1 april 2024.

Art. 160. Artikel 60 treedt in werking op 1 april 2024, met uitzondering van de letters s) en t) van artikel 5.2.16.7. Deze treden in werking op 1 januari 2027.

Art. 161. Artikel 90 treedt in werking op 1 januari 2025.

Art. 162. Artikel 96, punt 4° treedt in werking op 1 april 2024, met uitzondering van de letters s) en t). Deze treden in werking op 1 januari 2027.

Art. 163. De artikelen 99, 100 punt 3°, 101, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 125, 126, 127, 128, 129 en 134 treden in werking op 1 januari 2024.

Art. 164. Artikel 137 treedt in werking op 1 april 2024 voor zover het artikel 9/1.3. invoegt in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Art. 165. Artikel 138, punt 3° en punt 4° treden in werking 3 maanden na de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 166. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 22 december 2023.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

Bijlage 1 bij het besluit van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage VI bij het VLAREBO-besluit van 14 december 2007

Bijlage VI. Waarden voor het gebruik van uitgegraven bodem als bouwkundig bodemgebruik of in vormvast product

De waarden voor het gebruik van uitgegraven bodem als bouwkundig bodemgebruik of in vormvast product, vermeld in artikel 168, §2, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, zijn aangegeven in de onderstaande tabel.

	vast deel van de aarde (mg/kg droge stof)
ZWARE METALEN EN METALLOÏDEN	
Arseen	267
Cadmium	30
Chroom	880
Koper	500
Kwik	11
Lood	1250
Nikkel	530
Zink	1250
MONOCYCLISCHE AROMATISCHE KOOLWATERSTOFFEN	
Benzeen	0,5
Tolueen	15
Ethylbenzeen	5
Xyleen	15
Styreen	10
POLYCYCLISCHE AROMATISCHE KOOLWATERSTOFFEN	
Naftaleen	6
benzo(a)pyreen	7,2
Fenantreen	30
Fluoranteen	30
benzo(a)antraceen	30
Chryseen	20

benzo(b)fluoranteen	4,4
benzo(k)fluoranteen	10
benzo(ghi)peryleen	10
indeno(1,2,3-cd)pyreen	15
Acenafteen	6,2
Acenaftyleen	1,2
Antraceen	10
Dibenzo(a,h)antraceen	3,2
Fluoreen	20
Pyreen	46
OVERIGE ORGANISCHE STOFFEN	
Hexaan	1,2
Heptaan	20
Octaan	60
minerale olie	1000
polychloorbifenylen (1)	0,5
CYANIDES (2)	
vrij cyanide	5
niet-chlooroxideerbare cyanides	12
ASBEST (3)	
Asbest	100

(1) De zeven indicator-PCB's (congeneren) zijn PCB28, PCB52, PCB101, PCB118, PCB138, PCB153 en PCB180.

(2) Onder vrije cyanides wordt begrepen: de anorganisch gebonden cyanides die bestaan uit de som van de gehalten vrije cyanide-ionen en de in enkelvoudige metaalcyanide gebonden cyanides. Onder niet-chlooroxideerbare cyanides wordt begrepen: de som van de alkalimetaal-cyanides ($K_4Fe(CN)_6$) en de metaal-ijzer-cyanides ($Fe_4(Fe(CN)_6)$).

(3) berekende totaalgehalte asbest

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 2 bij het besluit van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 2.3.2.B bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

BIJLAGE 2.3.2.B VOORWAARDEN VOOR GEBRUIK ALS BOUWSTOF

METALEN	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (1) in mg/kg droge stof
Arseen (As)	0,8 (2)
Cadmium (Cd)	0,03 (2)
Chroom (Cr)	2,6 (2)
Koper (Cu)	0,8 (2)
Kwik (Hg)	0,02 (2)
Lood (Pb)	1,3 (2)
Nikkel (Ni)	0,75 (2)
Zink (Zn)	2,8 (2)
Antimoon (Sb)	1 (2) (3)
Molybdeen (Mo)	55 (2) (3)
Vanadium (V)	2,5 (2) (3)
Kobalt (Co)	0,5 (2) (3)
Seleen (Se)	2 (2) (3)
Tin (Sn)	1 (2) (3)
Barium (Ba)	20 (4)
Bromide (Br)	20 (4)
Fluoride (F)	55 (4)
Chloride (Cl)	1000 (4)
Sulfaat (SO ₄)	2200 (4)

(1) Uitloogbaarheid wordt gemeten met de kolomproef

(2) Dwingende waarde

(3) alleen in as van afvalverbranding en in de slakken van metallurgie

(4) richtwaarden

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalcringlopen en afvalstoffen.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 3 bij het besluit van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 2.3.3 bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 2.3.3. Samenstellingsvoorwaarden maximumgehalten aan verontreinigende stoffen voor opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten

PARAMETERS	TOTAALCONCENTRATIE (mg/kg)
Cl	< 200
Som zware metalen Σ (As, Cd, Cr, Co, Cu, Mn, Pb, Ni, Sn)	< 25
Hg	< 1
Totaal PCB	< 5
Ca **	< 30
Zn **	< 15
P **	< 15
S *	1% (m/m)
Sediment	0,1% (m/m)
Watergehalte	0,5% (v/v)

* of lager als het S-gehalte in de geldende productnormering lager is dan 1% (m/m)

** Als de combinatie Ca en Zn of Ca en P de vermelde maximumgehalten overschrijdt, wordt de afvalolie niet als opgewerkt beschouwd.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 4 bij het besluit van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.15 bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.15 – Wegwerpluiers

5.2.15.A Grenswaarden voor geneesmiddelen en hormonen

Parameters	Grenswaarde uitgaande stromen (µg/kg droge stof)
Allopurinol	250
Carbamazepine	250
Clarithromycine	250
Diclofenac	250
Estriol	200
Estrone	200
5-Fluorouracil	250
Gabapentine	250
Hydrochloorthiazide	250
Ibuprofen	250
Metformine	250
Metoprolol	250
Naproxen	250
Sotalol	250
Sulfamethoxazol	250
Trimethoprim	250

5.2.15.B Voorwaarden voor afwezigheid van pathogenen

Zoals beschreven in CMA/4/B zijn er twee methoden om de afwezigheid van pathogenen na het sterilisatieproces aan te tonen:

methode A: de uitgaande stromen bevatten < 1 kve/g

methode B: de afwezigheid van groei van sporen *Geobacillus stearothermophilus* in alle verzamelde ampullen.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 5 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO- besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage VIII. Lijst van milieu-inbreuken ter uitvoering van artikel 16.1.2, 1°, f), en artikel 16.4.27, derde lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Enig artikel. Het niet-voldoen aan of het geen gevolg geven aan de onderstaande wettelijke verplichtingen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van ... tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt beschouwd als een milieu-inbreuk.

Artikel	Wettelijke verplichting
3.2.1.1, §6	Het gedeelte van de kostprijs van een product dat wordt doorgerekend om de kosten te dekken die verbonden zijn aan de uitvoering van de aanvaardingsplicht, moet zichtbaar worden vermeld op de factuur, tenzij het anders is bepaald in dit besluit, in de aanvaardingsplichtconvenant of in het individuele aanvaardingsplichtplan.
3.2.1.1, §7	De eindverkoper van producten waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, moet op een duidelijk zichtbare plaats in elk van zijn verkooppunten een bericht aanbrengen waarop is aangegeven op welke wijze hij voldoet aan de bepalingen van dit besluit en op welke wijze de koper het product kan laten herstellen of zich kan ontdoen van zijn afgedankte product. Ook bij verkoop buiten een verkoopsruimte moet de consument daarover geïnformeerd worden.
3.2.1.2, §1	De wijze waarop aan de aanvaardingsplicht wordt voldaan, wordt vastgelegd in een van de volgende documenten: 1° een individueel aanvaardingsplichtplan als vermeld in paragraaf 2 en onderafdeling 3.2.3; 2° een aanvaardingsplichtconvenant als vermeld in paragraaf 2 en artikel 3.2.2.1/1.
3.2.1.2, §1/1	De producent waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, kan aan de aanvaardingsplicht voldoen door: 1° te beschikken over een door de OVAM goedgekeurd individueel aanvaardingsplichtplan; 2° rechtstreeks of onrechtstreeks, via hun organisatie, door een toetredingsovereenkomst, aangesloten te zijn bij een beheersorganisme als vermeld in artikel 3.2.2.1, op voorwaarde dat het beheersorganisme voldoet aan de verplichtingen die het worden opgelegd in deze afdeling en de aanvaardingsplichtconvenant.

3.2.1.2, §2, derde lid	Voor huishoudelijke afvalstoffen bevat de aanvaardingsplichtconvenant of het individuele aanvaardingsplichtplan bovendien een financiële zekerheid die overeenstemt met de geschatte kosten voor het overnemen door het Vlaamse Gewest van de aanvaardingsplicht gedurende zes maanden. In een aanvaardingsplichtconvenant kunnen andere zekerheden overeengekomen worden om de voortgang van de verbintenissen uit de overeenkomst te garanderen.
3.2.1.3, §1	De producent waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, moet jaarlijks rapporteren aan de OVAM over de wijze waarop hij uitvoering geeft aan de aanvaardingsplicht. De producent kan een organisatie aanduiden om de rapportage uit te voeren. Voor de rapportering geldt dat: 1° de cijfergegevens die in het kader van de aanvaardingsplicht aan de OVAM worden verstrekt, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling; 2° de cijfergegevens van inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of – makelaars, hergebruikcentra en verwerkers die in het kader van de aanvaardingsplicht aan het beheersorganisme of de producent worden geleverd, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling; 3° de cijfergegevens die in het kader van de aanvaardingsplicht door de producenten aan het beheersorganisme worden verstrekt, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling. Het beheersorganisme of een door dat organisme aangestelde derde kan die taak overnemen, op voorwaarde dat alle leden minstens eenmaal om de drie jaar gecontroleerd worden en het beheersorganisme over die actie en de resultaten jaarlijks aan de OVAM rapporteert; 4° van verplichtingen, vermeld in punt 1°, 2° en 3°, kan worden afgeweken in een aanvaardingsplichtconvenant of in een individueel aanvaardingsplichtplan als de kwaliteit van de cijfergegevens op een andere manier gegarandeerd kan worden.
3.2.1.6. §2 derde lid	De beheerder van een onlinemarktplaats bezorgt aan de OVAM elk jaar uiterlijk op 1 maart een overzicht van alle producenten die het voorbije jaar op zijn onlinemarktplaats overeenkomsten op afstand hebben kunnen sluiten met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied, en hun registratienummer bij de betrokken beheersorganisaties.
3.2.2.1, §1	Een aanvaardingsplichtconvenant kan gesloten worden onder de voorwaarde dat door de organisaties van ondernemingen die de producenten vertegenwoordigen waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, een of meer beheersorganismen worden aangewezen die de aanvaardingsplicht van de bij hen aangesloten producenten waarvoor de aanvaardingsplicht geldt op zich nemen.
3.2.2.1, §2	Een beheersorganisme voldoet aan al de volgende voorwaarden: 1° het beheersorganisme is opgericht conform de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen; 2° het beheersorganisme heeft als statutair doel het ten laste nemen van de aanvaardingsplicht voor rekening van de aangesloten producenten; 3° de beheerders of de personen die de vereniging kunnen verbinden, bezitten hun burgerlijke en politieke rechten; 4° de beheerders of de personen die de vereniging kunnen verbinden, zijn tijdens de laatste vijf jaar niet veroordeeld voor een inbreuk op de milieuwetgeving van de Gewesten of van een lidstaat van de Europese Unie;

	<p>5° het beheersorganisme beschikt over de nodige financiële, menselijke en technische middelen om de aanvaardingsplicht te vervullen;</p> <p>6° het beheersorganisme bedient op homogene wijze het gehele grondgebied waar de producenten hun producten op de markt brengen zodat de inzameling, recyclage en nuttige toepassing van het afval, met het oog op het vervullen van de aanvaardingsplicht, gewaarborgd is.</p>
3.2.2.1, §3	<p>Het beheersorganisme legt uiterlijk zes maanden na de ondertekening van de aanvaardingsplichtconvenant een beheerplan voor de looptijd van de aanvaardingsplichtconvenant ter goedkeuring voor aan de OVAM, waarin het aangeeft hoe het de bepalingen van de aanvaardingsplichtconvenant zal uitvoeren.</p> <p>Het beheerplan bevat minimaal de uitvoeringsvoorwaarden van de bepalingen in de aanvaardingsplichtconvenant overeenkomstig artikel 3.2.1.2, §2.</p> <p>Het beheersorganisme legt jaarlijks voor 15 november een actualisatie van het beheerplan voor het volgende kalenderjaar ter goedkeuring voor aan de OVAM.</p>
3.2.2.1, §4	<p>Het beheersorganisme legt uiterlijk zes maanden na de ondertekening van de aanvaardingsplichtconvenant een financieel plan voor de looptijd van de aanvaardingsplichtconvenant voor advies voor aan de OVAM.</p> <p>Het financieel plan omvat:</p> <p>1° het budget;</p> <p>2° de berekening van eventuele bijdragen waarbij gestreefd wordt naar een differentiatie conform artikel 21/1, §2, 2° van het Materialendecreet;</p> <p>3° het beleid inzake provisies en reserves;</p> <p>4° de wijze van financiering van eventuele verliezen;</p> <p>5° de wijze van financiering van afgedankte producten waarvan de producent niet meer actief is of geïdentificeerd kan worden. De verantwoordelijkheid van het beheersorganisme is hierbij beperkt tot de producten die bij het op de markt brengen aangegeven werden bij het beheersorganisme. Als dit niet meer kan nagegaan worden, draagt het beheersorganisme een verantwoordelijkheid die overeenstemt met haar aandeel in de markt;</p> <p>6° het beleggingsbeleid.</p> <p>In het budget, vermeld in het tweede lid, 1°, wordt als apart onderdeel opgenomen in welke middelen het beheersorganisme voorziet voor preventie en voor het hoogwaardig sluiten van de kringloop bovenop de vastgelegde inzamel- en verwerkingsdoelstellingen. In de aanvaardingsplichtconvenant wordt bepaald welk aandeel van het budget daarvoor ter beschikking gesteld wordt.</p> <p>Het beheersorganisme legt jaarlijks voor 15 november een actualisatie van het financieel plan voor het volgende kalenderjaar ter advies voor aan de OVAM.</p>
3.2.2.1, §5	<p>Als het beheersorganisme de inzameling en verwerking organiseert in het kader van een collectief systeem, gebeurt de toewijzing op basis van een lastenboek waarover een openbare bevraging wordt georganiseerd, en wordt de gunningsbeslissing gebaseerd op de in het lastenboek vastgelegde criteria. De lastenboeken moeten voor goedkeuring aan de OVAM worden voorgelegd. Elke wijziging in de lastenboeken moet vooraf goedgekeurd worden. In de aanvaardingsplichtconvenant kan worden afgeweken van de plicht om de toewijzing op basis van een lastenboek te organiseren. Het</p>

	<p>beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over de selectiecriteria, gunningscriteria en de ponderatie ervan van de verschillende ontvangen offertes. Die informatie wordt vermeld in een uitgebreid verslag aan de OVAM en aan alle kandidaten die een correcte offerte hebben ingediend. Dit verslag bevat niet alleen een beschrijving van de criteria, maar ook een onderbouwde motivering voor elk van de aanbiedingen van de voor elk criterium toegekende punten.</p> <p>De bepaling in het eerste lid geldt niet in geval van inzameling en/of verwerking in opdracht van individuele producenten of andere actoren op contractuele basis.</p>
3.2.2.1, §6	De OVAM zal namens het gewest de rol van waarnemer vervullen in de raad van bestuur en de algemene vergadering van het beheersorganisme. De OVAM ontvangt de uitnodigingen daarvoor en verslagen daarvan op tijd.
3.2.2.1, §7	Het beheersorganisme mag de toetreding van geen enkele onderneming weigeren waarop de aanvaardingsplicht van toepassing zou kunnen zijn. Het beheersorganisme kan van die verplichting afwijken als er ernstige redenen zijn en na de goedkeuring van de OVAM.
3.2.2.1, §8	Op verzoek van de OVAM organiseert tenminste eenmaal per jaar het beheersorganisme overleg met de representatieve organisaties van alle actoren die bij de uitvoering van de aanvaardingsplicht betrokken zijn. Er wordt een samenvattend verslag van de vergadering opgesteld.
3.2.2.1, §9	Het beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over: <ul style="list-style-type: none"> 1° de leden en deelnemers van het beheersorganisme; 2° de financiële bijdragen van de door hun leden op de markt gebrachte producten per verkochte eenheid of per ton; 3° de selectieprocedure voor afvalbeheerders.
3.2.2.1/1, §1	<p>Een aanvaardingsplichtconvenant wordt gesloten tussen de OVAM en een of meer organisaties van ondernemingen die producenten vertegenwoordigen waarop de aanvaardingsplicht van toepassing is. Op verzoek van de partijen kunnen andere actoren toetreden tot de aanvaardingsplichtconvenant.</p> <p>De organisaties van ondernemingen, vermeld in het eerste lid, moeten rechtspersoonlijkheid bezitten en door hun leden of een groep ervan gemandateerd zijn om een aanvaardingsplichtconvenant te sluiten en de betrokken leden daardoor te verbinden.</p>
3.2.2.1/1, §3	Een aanvaardingsplichtconvenant is verbindend voor de partijen. Naargelang van wat bepaald is in de aanvaardingsplichtconvenant, is ze ook verbindend voor al de leden van de organisaties van ondernemingen die conform paragraaf 1, tweede lid, een mandaat hebben gegeven, tenzij een producent via een individueel aanvaardingsplichtplan of een andere aanvaardingsplichtconvenant aan zijn aanvaardingsplicht voldoet.
3.2.2.2, §1, eerste lid	Alle documenten die in het kader van de uitvoering van een aanvaardingsplichtconvenant moeten worden opgesteld en die van strategisch belang zijn, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de OVAM. Dat zijn ten minste het beheersplan, de lastenboeken en het communicatieplan.
3.2.2.2, §2, eerste lid	In afwijking van paragraaf 1 worden het financieel plan en de toetredingsovereenkomst voor advies voorgelegd.

3.2.3.4	De houder van de goedkeuring, vermeld in artikel 3.2.3.2, 3°, is verplicht om, wijzigingen van de volgende gegevens in zijn dossier onmiddellijk mee te delen aan de OVAM met een beveiligde zending: 1° naam, rechtsvorm, zetel en nummer van het handelsregister of een overeenstemmend registratie- en ondernemingsnummer; 2° zijn woonplaats, adres of fax- en telefoonnummer en, in voorkomend geval, adres, fax- en telefoonnummer van de maatschappelijke zetels, de administratieve zetels en de exploitatiezetels of van de standplaats binnen het Vlaamse Gewest; 3° het voorwerp van het goedgekeurde individuele aanvaardingsplichtplan; 4° de verbintenissen in het goedgekeurde individuele aanvaardingsplichtplan.
3.3.1, eerste lid, tweede zin	Elke individuele producent die gevat wordt door deze uitgebreide producentenverantwoordelijkheid moet toetreden tot een collectief plan.
3.3.2, eerste en tweede zin	Ter uitvoering van het collectieve plan stellen de producenten jaarlijks een actieplan op. Het actieplan wordt jaarlijks ingediend voor 1 oktober van het jaar voorafgaand aan het jaar waarop het actieplan betrekking heeft.
3.3.3, eerste lid	Het collectieve plan en het jaarlijkse actieplan moeten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de OVAM.
3.3.5	Jaarlijks wordt voor 1 april gerapporteerd over de uitvoering van het collectieve plan gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.1.2, eerste lid	De sector van de uitgevers van gratis regionale pers en ongeadresseerd reclamedrukwerk: 1° stelt gratis stickers ter beschikking aan de mensen die dat willen. De NEE- en JA-stickers worden steeds gezamenlijk ter beschikking gesteld; 2° rapporteert jaarlijks aan de OVAM over het aantal verdeelde stickers, het aantal ton papier van verdeeld ongeadresseerd drukwerk, het aantal brievenbussen met stickers, het aantal klachten over niet-correcte bedeling van ongeadresseerd drukwerk.
3.4.2.5, eerste lid	De voertuigproducenten verschaffen aan de erkende centra voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen binnen zes maanden nadat een nieuw voertuigtype in de handel is gebracht, alle demontage-informatie. In die informatie worden de verschillende voertuigonderdelen en -materialen en de plaats van alle gevaarlijke stoffen in de voertuigen aangegeven.
3.4.2.5, tweede lid	De producenten van voertuigonderdelen verschaffen op verzoek van de erkende centra voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen, rekening houdend met de vertrouwelijkheid van commerciële en industriële gegevens, ook demontage-informatie, informatie over de opslag en informatie over het testen van onderdelen die opnieuw kunnen worden gebruikt.
3.4.3.4, eerste lid	De eindverkoper van banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgt de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalbanden uitgedrukt in kilogram en soorten, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.3.4, tweede lid	De tussenhandelaar in banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgt de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalbanden, inclusief die welke in aanmerking komen voor hergebruik, uitgedrukt in kilogram en soorten die in het kader van de uitoefening van de

	aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.3.4, derde lid	De producent van banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM: 1° de totale hoeveelheid banden, uitgedrukt in kilogram, soorten en aantallen, die in het Vlaamse Gewest in omloop werd gebracht; 2° de totale hoeveelheid afvalbanden, inclusief die welke in aanmerking komen voor hergebruik, uitgedrukt in kilogram en soorten, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld; 3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afvalbanden werden verwerkt; 4° de totale hoeveelheid afvalbanden, uitgedrukt in kilogram, die: a) werd uitgesorteerd voor hergebruik; b) een nieuw loopvlak kreeg; c) is gerecycleerd; d) nuttig is toegepast; 5° de totale hoeveelheden rubber, staal en textiel afkomstig van de recyclage van afvalbanden die gebruikt werden, opgedeeld per toepassing.
3.4.4.7, derde lid	De doelstellingen, vermeld in het eerste en het tweede lid, gelden voor elk van de categorieën, vermeld in artikel 3.4.4.2, en worden jaarlijks gerapporteerd aan de OVAM voor 1 juli overeenkomstig artikel 3.4.4.12 en 5.2.5.4.
3.4.4.9	De producenten van EEA zorgen ervoor, in het bijzonder met voorlichtingscampagnes, dat de eindgebruikers volledig worden geïnformeerd over: 1° de verplichting om EEA selectief aan te bieden; 2° de voor hen beschikbare inzamelings- en recyclagesystemen; 3° hun rol bij de bevordering van hergebruik, recyclage en andere nuttige toepassing van afgedankte EEA; 4° de mogelijke gevolgen voor het milieu en de volksgezondheid van de aanwezigheid van gevaarlijke bestanddelen in EEA; 5° de betekenis van het symbool van de doorgestreepte vuilnisbak op wieltes.
3.4.4.10	De producenten van EEA, of de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen, registreren zich. Daarvoor stellen ze de volgende gegevens ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen: 1° de naam van de producent of gevolmachtigde, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon. In geval van een gevolmachtigde als vermeld in artikel 3.4.4.15, ook de contactgegevens van de producent die wordt vertegenwoordigd; 2° het ondernemingsnummer van de producent van EEA; 3° de categorie waartoe het EEA behoort, vermeld in artikel 3.4.4.2; 4° de soort EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur; 5° de merknaam van de EEA; 6° de informatie over de wijze waarop de producent zijn verantwoordelijkheden nakomt, individueel of via een collectieve regeling, met inbegrip van informatie over de financiële zekerheid; 7° de gebruikte verkooptechniek, bijvoorbeeld verkoop op afstand; 8° de verklaring dat de verstrekte informatie in overeenstemming is met de waarheid.

3.4.4.12, §1, eerste lid	<p>De distributeur van EEA of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die daarvoor is aangewezen:</p> <p>1° de naam van de distributeur van EEA, het ondernemingsnummer, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon;</p> <p>2° de rapportageperiode;</p> <p>3° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantallen EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Unie is overgebracht die:</p> <p>a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld;</p> <p>b) werden aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar;</p> <p>c) werden aangeboden aan een producent van EEA;</p> <p>d) werden aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik,;</p> <p>e) werden aangeboden aan een vergunde verwerker van afgedankte EEA;</p> <p>4° ...</p>
3.4.4.12, §1, derde lid	<p>Als voor één of meer van de voormelde activiteiten een beroep werd gedaan op een derde, worden de volgende contactgegevens van die derde telkens vermeld: de firmanaam, het ondernemingsnummer, het adres, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon.</p>
3.4.4.12, §2	<p>De producent van EEA of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of de organisatie die daarvoor is aangewezen:</p> <p>1° het ondernemingsnummer van de producent van EEA;</p> <p>2° de rapportageperiode;</p> <p>3° de categorie waartoe de EEA behoort, vermeld in artikel 3.4.4.2, met de aparte vermelding van de hoeveelheden, uitgedrukt in kilogram en per stuk, die op het grondgebied op de markt werden gebracht;</p> <p>4° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantallen EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Unie is overgebracht die:</p> <p>a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werden ingezameld;</p> <p>b) werden aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar;</p> <p>c) werden aangeboden aan een andere producent van EEA;</p> <p>d) werden aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik;</p> <p>e) werden aangeboden aan een vergunde verwerker van afgedankte EEA;</p> <p>5° de hoeveelheden afvalstoffen die voortkomen uit de verwerking van afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en opgesplitst per materiaal als vermeld in artikel 3.4.4.7, en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die:</p> <p>a) werden voorbereid voor hergebruik;</p> <p>b) werden gerecycleerd;</p>

	<p>c) op een andere wijze nuttig werden toegepast; d) werden verwijderd in installaties voor de verbranding van afvalstoffen; e) werden verwijderd door storten.</p> <p>Als voor een of meer van de voormelde activiteiten een beroep werd gedaan op een derde, worden de volgende contactgegevens van die derde telkens vermeld: de firmanaam, het ondernemingsnummer, het adres, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon.</p>
3.4.4.14	De producenten van EEA of de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen, organiseren minimaal tweemaal per jaar een overleg met de verwerkers en hergebruikcentra met het oog op hergebruik en een betere recycleerbaarheid van de EEA.
3.4.5.5	De producenten van batterijen en accu's zorgen ervoor, in het bijzonder door middel van voorlichtingscampagnes, dat de eindgebruikers volledig worden geïnformeerd over: <p>1° de potentiële effecten van in batterijen en accu's gebruikte stoffen op het milieu en de menselijke gezondheid;</p> <p>2° de wenselijkheid dat afgedankte batterijen en accu's niet als ongesorteerd huishoudelijk en vergelijkbaar afval worden weggegooid, en dat wordt deelgenomen aan de gescheiden inzameling ervan, om de verwerking en recycling te vergemakkelijken;</p> <p>3° de voor hen beschikbare inzamelings- en recyclingsystemen;</p> <p>4° hun rol bij de recycling van afgedankte batterijen en accu's;</p> <p>5° de betekenis van het symbool van de doorgestreepte vuilnisbak op wieltjes en van de chemische symbolen Hg, Cd en Pb.</p>
3.4.5.5/1, eerste lid	De producenten van batterijen en accu's worden eenmalig geregistreerd en krijgen bij registratie een registratienummer toegekend. Voor de registratie stellen de producenten de volgende gegevens ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen: <p>1° de naam van de producent en, in voorkomend geval, de commerciële benamingen waaronder hij zijn activiteiten ontplooit;</p> <p>2° de adres(sen) van de producent: postcode en plaats, straatnaam en huisnummer, land, URL en telefoonnummer, alsook, in voorkomend geval, de contactpersoon, het fax en het e-mailadres van de producent;</p> <p>3° de vermelding van het type batterijen of accu's dat door de producent op de markt wordt gebracht: draagbare batterijen en accu's, industriële batterijen en accu's of autobatterijen en -accu's;</p> <p>4° de informatie over de wijze waarop de producent zijn verantwoordelijkheden nakomt: met een individuele of een collectieve regeling;</p> <p>5° de datum van de registratieaanvraag;</p> <p>6° de nationale identificatiecode van de producent, inclusief Europees belastingnummer of nationaal belastingnummer van de producent (facultatief);</p> <p>7° de verklaring dat de verstrekte informatie waarheidsgetrouw is.</p>
3.4.5.5/1, tweede lid	Bij wijziging van de geregistreerde gegevens moeten de producenten van batterijen en accu's de OVAM of de organisatie die is aangewezen voor de uitvoering van de registratie, daarvan uiterlijk een maand na de wijziging op de hoogte brengen. Als producenten niet langer actief zijn, moeten ze zich uitschrijven uit het register met een kennisgeving aan de OVAM of aan de organisatie die is aangewezen om van de registratie uit te voeren.

3.4.5.6	<p>De producenten van batterijen en accu's of de organisatie die zij hiervoor hebben aangeduid, stellen voor 1 april van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM:</p> <p>1° de totale hoeveelheid batterijen en accu's, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt werd gebracht, opgesplitst in de categorieën draagbare, industriële en autobatterijen en -accu's en de volgende soorten:</p> <p>a) zink-bruinsteenbatterijen en -accu's; b) alkali-mangaanbatterijen en -accu's; c) zilveroxidebatterijen en -accu's; d) zink-luchtbatterijen en -accu's; e) primaire lithiumbatterijen en -accu's; f) nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's; g) loodhoudende batterijen en accu's; h) nikkelmetaalhydride batterijen en accu's; i) herlaadbare lithiumbatterijen en accu's; j) overige batterijen en accu's;</p> <p>2° de totale hoeveelheid afgedankte batterijen en accu's, uitgedrukt in kilogram, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld, opgesplitst in de volgende soorten:</p> <p>a) afgedankte knoopcellen; b) afgedankte alkali-mangaan- en zink-bruinsteenbatterijen en -accu's en andere vergelijkbare afgedankte batterijen en accu's; c) afgedankte primaire lithiumbatterijen en -accu's; d) afgedankte nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's; e) afgedankte loodbatterijen en accu's; f) afgedankte nikkel-metaalhydridebatterijen en -accu's; g) afgedankte herlaadbare lithiumbatterijen en -accu's; h) andere afgedankte batterijen en accu's; i) het inzamelpercentage voor draagbare batterijen en accu's, met vermelding van de berekeningswijze en de wijze waarop de benodigde gegevens voor de berekening van het inzamelpercentage zijn verkregen;</p> <p>3° de inrichtingen en de wijze waarop de ingezamelde batterijen en accu's werden verwerkt of werden voorbereid voor hergebruik of opnieuw werden gebruikt als batterij of accu in eenzelfde of een andere toepassing alsook de hoeveelheid ingezamelde batterijen en accu's waarop voorgenoemde behandeling is toegepast;</p> <p>4° het gehaalde recyclageniveau voor loodzuurbatterijen en accu's, nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's, en andere afgedankte batterijen en accu's alsook de hoeveelheid ingezamelde batterijen en accu's waarop voorgenoemde behandeling is toegepast;</p> <p>5° het recyclagepercentage voor loodzuurbatterijen en -accu's, nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's, en andere afgedankte batterijen en accu's, berekend overeenkomstig Verordening (EG) 493/2012 van 11 juni 2012 houdende nadere bepalingen voor de berekening van de recyclingrendementen van de recyclingprocessen van afgedankte batterijen en accu's overeenkomstig Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad;</p> <p>6° een overzicht van de acties voor preventie en de acties om gebruikte batterijen in eenzelfde of andere toepassing opnieuw op de markt te brengen.</p>
3.4.6.4, eerste lid	<p>De eindverkoper en de tussenhandelaar van olie of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgen de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalolie, uitgedrukt in liter, die</p>

	in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.6.4, tweede lid	De producent van olie of de organisatie die hij hiervoor heeft aangeduid, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM: 1° de totale hoeveelheid olie, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt is gebracht; 2° de totale hoeveelheid afvalolie, uitgedrukt in kilogram, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld. Hij geeft daarbij op een gemotiveerde wijze aan wat de verliezen zijn die ontstaan door de consumptie; 3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afvalolie werd verwerkt; 4° de totale hoeveelheden afvalolie, uitgedrukt in kilogram, die afgevoerd werden naar regeneratie, andere recyclinghandelingen en andere nuttige toepassingen ; 5° de totale hoeveelheid biodegradeerbare olie, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt is gebracht; 6° de totale hoeveelheden, uitgedrukt in kilogram, basisolie en andere nuttige componenten afkomstig van de verwerking van afvalolie en hun respectievelijke toepassingen; 7° de totale hoeveelheid afvalstoffen, uitgedrukt in kilogram, afkomstig van de verwerking van afvalolie, die verwijderd is.
3.4.7.3	De actoren, vermeld in artikel 3.4.7.1, leveren de nodige sensibiliseringsinspanningen voor het welslagen van de selectieve inzameling. De ontwerpen van de sensibiliseringsacties worden minstens één maand voor de aanvang van de actie ter goedkeuring voorgelegd aan de OVAM.
3.4.7.4, eerste zin	Er wordt een begeleidingscommissie opgericht door de actoren, vermeld in artikel 3.4.7.1.
3.4.7.4, vierde zin	De OVAM wordt uitgenodigd op de vergaderingen van de begeleidingscommissie.
3.4.7.5	De begeleidingscommissie rapporteert jaarlijks voor 1 april aan de OVAM over: 1° de modaliteiten van de inzameling, de ophaling en de verwerking van de oude en vervallen geneesmiddelen; 2° de hoeveelheid ingezamelde oude en vervallen geneesmiddelen en de wijze van verwerking; 3° de acties en initiatieven die werden genomen om de selectieve inzameling via de apothekers te stimuleren.
3.4.8.3	De eindverkoper en de tussenhandelaar van matrassen of de organisatie die daarvoor is aangewezen, bezorgen de OVAM vóór 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het kader van de aanvaardingsplicht in ontvangst zijn genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar. De producent van matrassen of de organisatie die hij daarvoor heeft aangewezen, stelt jaarlijks vóór 1 juli de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM: 1° de totale hoeveelheid matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt zijn gebracht; 2° de totale hoeveelheid afgedankte matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het Vlaamse Gewest zijn ingezameld in het kader van de aanvaardingsplicht; 3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afgedankte matrassen en de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen zijn verwerkt;

	<p>4° de totale hoeveelheid van de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen, uitgedrukt in kilogram, die:</p> <p>b) zijn gerecycleerd;</p> <p>c) nuttig zijn toegepast;</p> <p>d) zijn verwijderd.</p> <p>5° de totale hoeveelheid afgedankte matrassen, uitgedrukt in kilogram, die:</p> <p>a) zijn uitgesorteerd voor hergebruik;</p> <p>b) gerecycleerd is;</p> <p>c) nuttig is toegepast.</p>
4.1.4, §2, vierde lid	Elke wijziging van de administratieve gegevens van de houder van de afvalstof wordt aan de OVAM meegedeeld.
5.1.7, eerste lid	De gemeente stimuleert hergebruik door minstens een overeenkomst te sluiten met een door de OVAM erkend kringloopcentrum. Die overeenkomst omvat minstens bepalingen over de sensibilisering, de onderlinge doorwijsfunctie, de inzamelwijzen, het restafval en de vergoeding voor herbruikbare goederen.
5.2.4.3, §6	Het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen verleent minstens per kwartaal alle informatie die in het kader van de aanvaardingsplicht, vermeld in onderafdeling 3.4.2, moet worden bijgehouden of verstrekt, aan de voertuigproducenten of aan degenen die door hen zijn aangesteld. Als de eindverkopers, tussenhandelaars of voertuigproducenten voor de nakoming van hun aanvaardingsplicht, vermeld in onderafdeling 3.4.2, een beroep doen op een beheersorganisme, zullen de gegevens ter beschikking gesteld worden van een geüniformiseerd, geïnformatiseerd datacommunicatiesysteem met de centrale databank van het beheersorganisme, volgens een door dit organisme vast te leggen procedure en periodiciteit. Het chassisnummer van een afgedankt voertuig dat het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen verlaat, wordt voorafgaandelijk meegedeeld aan het beheersorganisme.
5.2.5.4, §2, eerste lid	<p>De inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar, de verwerker, het hergebruikcentrum en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die afgedankt EEA inzamelt, opslaat of verwerkt of met het oog op verwerking aanbiedt aan een derde, of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die daarvoor is aangewezen:</p> <p>1° de naam van de inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar, de verwerker, het hergebruikcentrum en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die afgedankt EEA inzamelt, opslaat of verwerkt of met het oog op verwerking aanbiedt aan een derde, het ondernemingsnummer, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon;</p> <p>2° ...;</p> <p>3° de rapportageperiode;</p> <p>4° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantal, huishoudelijke of professionele apparatuur, per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Europese Unie zijn overgebracht die:</p>

	<p>a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werden ingezameld voor rekening van een producent van EEA of een derde die handelt in naam van de producent van EEA, en het aandeel daarvan dat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) werd aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of –makelaar; 2) werd aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik; 3) werd aangeboden aan een vergunde verwerker; <p>b) buiten de aanvaardingsplicht om werd ingezameld, en het aandeel daarvan dat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) werd aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of –makelaar; 2) werd aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik; 3) werd aangeboden aan een vergunde verwerker; <p>5° de hoeveelheden afvalstoffen die voortkomen uit de verwerking van afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en opgesplitst per materiaal als vermeld in artikel 3.4.4.7, en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) voor het hergebruikcentrum: werden voorbereid voor hergebruik; b) voor de verwerker en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen: <ol style="list-style-type: none"> 1) werden voorbereid voor hergebruik; 2) werden gerecycleerd; 3) op een andere wijze nuttig werden toegepast; 4) werden verwijderd in installaties voor de verbranding van afvalstoffen; 5) werden verwijderd door storten.
5.2.8.3.	<p>Bedrijven die pcb's verwerken, delen de hoeveelheid, de oorsprong en de aard van de aan hen geleverde pcb's, mee aan de OVAM. Ze houden die gegevens ook ter inzage van de lokale overheid en de bevolking.</p>
5.2.8.4, §1, 1° tot en met 3°	<p>De houder van apparaten die pcb's bevatten, moet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° als dat nog niet eerder gebeurd is met toepassing van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, of van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor pcb-houdende apparaten en de daarin aanwezige pcb's, zo snel mogelijk ten minste de volgende gegevens bezorgen aan de OVAM: <ol style="list-style-type: none"> a) zijn naam en adres; b) plaats en omschrijving van de apparaten die pcb's bevatten en die hij in zijn bezit heeft, alsook de hoeveelheden pcb's in die apparaten; c) de hoeveelheden pcb's die hij in zijn bezit heeft; d) de hoeveelheden gebruikte pcb's die hij in zijn bezit heeft; e) data en soorten behandeling of vervanging die worden uitgevoerd of overwogen. <p>Als die kennisgeving eerder is gedaan met toepassing van het besluit van 9 juli 1986 of van 17 maart 2000, worden daarbij de eventuele wijzigingen vermeld ten aanzien van de vroegere kennisgeving;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2° de OVAM op de hoogte brengen van elke wijziging in de situatie, vermeld in 1°; 3° ervoor zorgen dat elk apparaat dat meer dan 1 liter pcb's bevat, wordt voorzien van een etiket. Een soortgelijk etiket moet ook worden aangebracht op de deuren van lokalen waar dat apparaat zich bevindt. Voor sterkstroomcondensatoren geldt de drempel van 1 liter voor het

	totaal van de afzonderlijke onderdelen van een gecombineerd toestel. Apparaten waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de vloeistoffen daarin tussen 0,05 en 0,005 gewichtsprocenten pcb's bevatten, mogen worden voorzien van een etiket met de vermelding "verontreinigd met pcb's < 0,05 %".
5.2.8.4. §2	Elke wijziging van de informatie, verstrekt overeenkomstig paragraaf 1, 1° en 2°, moet binnen drie maanden schriftelijk aan de OVAM worden meegedeeld.
5.2.10.3, §1, eerste zin	De beheerder van een haven stelt een passend plan op voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen.
5.2.10.3, §2	Het plan wordt uitgewerkt en toegepast in overleg met de betrokken partijen, in het bijzonder met de havengebruikers of hun vertegenwoordigers en, in voorkomend geval, bevoegde lokale instanties, exploitanten van havenontvangstvoorzieningen, organisaties die uitvoering geven aan de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. Dit overleg moet zowel tijdens de opstelling van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan als na de goedkeuring ervan plaatsvinden, met name als aanzienlijke wijzigingen van de eisen, vermeld in de artikelen 5.2.10.2, 5.2.10.6 en 5.2.10.7, hebben plaatsgevonden.
5.2.10.4, §3, eerste lid, eerste zin	Als er mogelijk aanzienlijke veranderingen zijn in de werking van de haven, meldt de beheerder van de haven dat onmiddellijk aan de OVAM.
5.2.10.5, eerste lid	De beheerder van de haven zorgt ervoor dat aan elke havengebruiker de volgende informatie uit het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan wordt verstrekt: 1° de locatie van de havenontvangstvoorzieningen voor iedere aanlegplaats, en, indien relevant, hun openingstijden; 2° een lijst van afval van schepen dat gewoonlijk door de haven wordt beheerd; 3° een lijst van contactpunten, de exploitanten van de havenontvangstvoorzieningen en de aangeboden diensten; 4° een beschrijving van de afgifteprocedures; 5° een beschrijving van het kostendekkingssysteem, waaronder, in voorkomend geval, de afvalbeheerregelingen en -fondsen.
5.2.10.8, §1, eerste zin	De kosten van de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen, met uitzondering van ladingresiduen, worden gedekt door inning van een bijdrage van schepen.
5.2.11.4, §1, eerste zin	De havenbeheerders die binnenschepen ontvangen en de waterwegbeheerders stellen een passend plan op voor de ontvangst en verwerking van scheepsafval, restlading, overslagresten, ladingsrestanten en waswater.
5.2.11.4, §2	Het plan wordt uitgewerkt in overleg met de betrokken partijen, in het bijzonder met de havengebruikers of hun vertegenwoordigers.
5.2.11.5, derde lid, eerste zin	Bij significante veranderingen in de werking van het netwerk van ontvangstinrichtingen moeten de havenbeheerders die binnenschepen ontvangen, en de waterwegbeheerders dat onmiddellijk meedelen aan de OVAM met een beveiligde zending.
5.2.11.6	De havenbeheerders die binnenschepen ontvangen, en de waterwegbeheerders zorgen ervoor dat voor de binnenschepen de volgende informatie beschikbaar is: 1° een korte verwijzing naar het fundamentele belang van een behoorlijke afgifte van scheepsafval; 2° de locatie van de vaste ontvangstvoorzieningen, met een tekening of kaart;

	<p>3° een lijst van de afvalstromen die worden aanvaard;</p> <p>4° een lijst van contactadressen, exploitanten en geboden diensten;</p> <p>5° een beschrijving van de afgifteprocedures en van het tariefsysteem;</p> <p>6° een beschrijving van de procedures voor het melden van vermeende tekortkomingen van havenontvangstvoorzieningen.</p>
5.2.12.3., §1, eerste lid	<p>De natuurlijke persoon of rechtspersoon, vermeld in artikel 5.2.12.1, stelt voor 1 april van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM:</p> <p>1° de hoeveelheid ingezamelde gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong;</p> <p>2° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong zijn verwerkt.</p>
5.3.8.2, derde lid, eerste zin	<p>De kabel- en leidingbeheerder informeert de beheerder van het openbaar domein over de initiatieven en maatregelen, die overeenkomstig het eerste lid worden genomen en over de termijn waarbinnen die worden uitgevoerd.</p>
5.4.2, eerste zin	<p>De eigenaar van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar hoeft niet te beschikken over een geldig asbestinventarisatetest als de grondoppervlakte van die constructie kleiner is dan 20 m².</p>
5.4.15, tweede lid, tweede zin	<p>Bij gewijzigde toestand vraagt de eigenaar een nieuw asbestinventarisatetest aan binnen een termijn van één jaar na vaststelling van de wijziging.</p>
6.1.1.6, §2, derde lid, laatste zin	<p>Het verslag van elke keuring wordt binnen de twee maanden na de keuring door de keuringsinstelling ter beschikking gesteld van de OVAM.</p>
6.1.1.6, §2, vierde lid, laatste zin	<p>Het verslag van elke keuring wordt binnen de twee maanden na de keuring door de keuringsinstelling ter beschikking gesteld van de OVAM.</p>
6.1.2.4, eerste lid, eerste zin	<p>Elke wijziging in de geregistreerde gegevens wordt elektronisch aan de OVAM meegedeeld.</p>
6.1.3.4, eerste lid, eerste zin	<p>Elke wijziging in de geregistreerde gegevens wordt elektronisch aan de OVAM meegedeeld.</p>
6.2.3	<p>De kennisgever kan de kennisgevingen die betrekking hebben op de uitvoer van afvalstoffen op de volgende manieren indienen bij de OVAM:</p> <p>1° de kennisgever kan de originele kennisgeving, met minstens één afschrift ervan, per post naar de OVAM sturen. Als er doorvoerlanden zijn, wordt er voor elk doorvoerland een exemplaar toegevoegd. De informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via post of e-mail;</p> <p>2° de kennisgever kan, als hij akkoord gaat met de digitale verzending van de bijlagen bij het kennisgevingsdossier en de digitale behandeling van zijn kennisgeving, de bijlagen indienen via het webloket dat de OVAM beschikbaar stelt via haar website. Hij stuurt dan enkel het originele kennisgevingsformulier, het originele vervoersdocument en het originele attest van de bankgarantie, de borgsom of de gelijkwaardige verzekering per post naar de OVAM en laadt de andere bijlagen bij het kennisgevingsformulier op in het webloket. De kennisgever voegt dan geen afschrift en geen extra exemplaar voor elk doorvoerland toe. Elke informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via het webloket;</p> <p>3° de kennisgever kan, als hij akkoord gaat met de digitale indiening en behandeling van zijn dossier, gebruikmaken van het webloket dat de OVAM via haar website aanbiedt. Het kennisgevingsdocument, het</p>

	transportdocument, een door de financiële instelling digitaal ondertekende bankgarantie, borgsom of gelijkwaardige verzekering en de nodige bijlagen kunnen dan via het webloket bij de OVAM worden ingediend. Elke informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via het webloket.
7.1.3, eerste lid	Tenzij het anders bepaald is in dit hoofdstuk, zijn de volgende actoren ertoe gehouden afvalstoffen- en materiaalgegevens te verschaffen op eenvoudig verzoek van de OVAM: 1° de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar; 2° de inrichtingen voor het verwerken van afvalstoffen; 3° de afvalstoffenproducenten van bedrijfsafvalstoffen; 4° de gemeenten en de verenigingen van gemeenten, belast met afvalstoffenbeheer; 5° de grondstoffenproducent; 6° de grondstoffengebruiker.
7.3.1.2, §1	De afvalstoffenproducenten die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.3.1.1, eerste lid, brengen verslag uit over de afvalstoffen die in het vorige kalenderjaar geproduceerd zijn. De grondstoffenproducenten die geen vergunde inrichting uitbaten voor de verwerking van afvalstoffen, brengen verslag uit over de grondstoffen die in het vorige kalenderjaar geproduceerd zijn.
7.3.1.2, §2	De verslaggeving heeft betrekking op alle bedrijfsafvalstoffen, met uitzondering van de met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen die door of in opdracht van de gemeente zijn ingezameld of opgehaald. De verslaggeving bevat jaartotalen uit het register van geproduceerde afvalstoffen, vermeld in artikel 7.2.1.1. Voor bedrijfsafvalstoffen die in aard, samenstelling, verwerkingswijze, inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar of afvalstoffenverwerker verschillen, moeten per exploitatiezetel afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.3.1.2, §3	De verslaggeving heeft betrekking op alle geproduceerde grondstoffen. De verslaggeving bevat de jaartotalen uit het uitgaande materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.2. Voor materialen die in aard, samenstelling, toepassingswijze of bestemming verschillen, moeten afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.3.1.3	De verslaggeving over de productie van bedrijfsafvalstoffen kan verlopen overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, voor de datum die daarin wordt bepaald, en door middel van het deelformulier « Identificatiegegevens » en het deelformulier « Afvalstoffenmelding voor producenten » van het integrale milieujaarverslag, waarvan het model als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag is gevoegd. De verslaggeving over de productie van grondstoffen kan gebeuren via het IMJV webloket en voor de datum die wordt bepaald in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag.
7.3.2.1	De gemeentelijke overheden of de verenigingen van gemeenten, belast met het afvalstoffenbeheer, melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen of in hun opdracht ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen en de inzameling van huishoudelijk restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente. De gemeentelijke overheden of de verenigingen van gemeenten,

	<p>belast met het afvalstoffenbeheer, kunnen de uitvoering van die meldingen geheel of gedeeltelijk delegeren aan andere instanties. Ze brengen de OVAM voor het begin van elk kwartaal op de hoogte van de wijzigingen in die delegaties. Ze blijven wel verantwoordelijk voor de correcte en tijdige melding van de gegevens.</p> <p>Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van inzamelingen die plaats vonden in een hierboven gespecificeerd kwartaal, moeten uiterlijk gedaan worden op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.</p>
7.3.2.2, eerste en tweede lid	<p>De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.3.2.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit het afvalstoffenregister van de afvalstoffen die de gemeente ingezameld heeft of die in opdracht van de gemeente ingezameld zijn, vermeld in artikel 7.2.1.3, en kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, van het ingezamelde huishoudelijk restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente.</p> <p>De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.2.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de inzamelwijze, de verwerkingswijze en de bestemming van de afvalstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de afvalstoffen zijn ingezameld, en, als dat van toepassing is, de identificatie van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of makelaar.</p>
7.5.1	<p>De exploitanten van een vergunde inrichting voor het verwerken van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen verwerkte afvalstoffen. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen. Het betreft gegevens over de te verwerken aangevoerde afvalstoffen, de afvoer van verwerkte afvalstoffen en bedrijfsinterne stromen die in de inrichting geproduceerd en verwerkt worden door middel van storten, verbranden met energierecuperatie, andere afvalverbranding, composteren/vergisten of recyclage.</p> <p>Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van afvalstoffen die aangevoerd of afgevoerd werden in een hierboven gespecificeerd kwartaal moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.</p>
7.5.2, eerste en tweede lid	<p>De driemaandelijke meldingen, vermeld in artikel 7.3.3.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit de afvalstoffenregisters, vermeld in artikel 7.2.1.1 en 7.2.1.4.</p> <p>De driemaandelijke meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.3.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de verwerkingswijze, de vervoerswijze en de bestemming van de aangevoerde en afgevoerde afvalstoffen. Verder</p>

	<p>hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de afvalstoffen werden ingezameld, en, indien van toepassing, de identificatie van de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar.</p>
7.3.3.1	<p>De geregistreerde inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de andere afvalstoffen dan huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare afvalstoffen die ze in het Vlaamse Gewest ingezameld hebben. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen.</p> <p>Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van inzamelingen van afvalstoffen die plaats vonden in een hierboven gespecificeerd kwartaal, moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.</p>
7.3.3.2, eerste en tweede lid	<p>De driemaandelijkse meldingen, vermeld in artikel 7.3.4.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit de afvalstoffenregisters, vermeld in artikel 7.2.1.2.</p> <p>De driemaandelijkse meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.3.1, hebben betrekking op de oorsprong, de aard, de hoeveelheid, de geregistreerde vervoerder, de verwerkingwijze en de bestemming van de ingezamelde afvalstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding en de periode waarin de afvalstoffen zijn ingezameld.</p>
7.3.4.1	<p>De exploitanten van een vergunde inrichting voor het verwerken van afvalstoffen melden driemaandelijks aan de OVAM gegevens over de door hen geproduceerde grondstoffen. Ze kunnen de uitvoering van de meldingen delegeren aan een derde partij, maar ze blijven zelf verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van alle meldingen.</p> <p>Een kwartaal is een periode van drie opeenvolgende kalendermaanden. Het eerste kwartaal van een jaar start op 1 januari van dat jaar, het tweede kwartaal start op 1 april, het derde kwartaal start op 1 juli en het vierde kwartaal start op 1 oktober. De meldingen van de geproduceerde grondstoffen die afgevoerd werden in een hierboven gespecificeerd kwartaal, moeten uiterlijk gebeuren op de laatste dag van de tweede maand volgend op dat kwartaal.</p>
7.3.4.2, eerste en tweede lid	<p>De driemaandelijkse meldingen, vermeld in artikel 7.3.5.1, worden elektronisch bezorgd aan de OVAM en bevatten kwartaaltotalen of meer gedetailleerde gegevens die samen de kwartaaltotalen vormen, uit het materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.2.</p> <p>De driemaandelijkse meldingen van gegevens, vermeld in artikel 7.3.5.1, hebben betrekking op de aard, de hoeveelheid, de toepassingswijze en de bestemming van de geproduceerde grondstoffen. Verder hebben ze betrekking op de identificatie van de melding, de periode waarin de grondstoffen afgevoerd werden, en, als dat van toepassing is, de identificatie van de gebruiker van de grondstoffen.</p>

7.4.2, §1	De grondstoffengebruikers die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid, brengen respectievelijk verslag uit over de grondstoffen die in het vorige kalenderjaar gebruikt zijn.
7.4.2, §3	De verslaggeving heeft betrekking op alle gebruikte grondstoffen die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid. De verslaggeving bevat de jaartotalen uit het inkomende materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.3. Voor grondstoffen die in aard, samenstelling, toepassingswijze of plaats van herkomst (binnen België het gewest, buiten België het land) verschillen, moeten afzonderlijke totalen worden ingevuld.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Brussel, 22 december 2023

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2024/002639]

22 DECEMBRE 2023. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Fondement juridique

Le présent arrêté est fondé sur :

- le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, articles 5.4.1, 5.6.2 et 5.6.3, insérés par le décret du 25 avril 2014, article 10.3.4, § 6, inséré par le décret du 12 décembre 2008, article 16.1.2, 1°, f), et article 16.4.27, insérés par le décret du 21 décembre 2007 et modifiés par les décrets des 12 décembre 2008, 30 avril 2009 et 8 juin 2018 ;
- le décret relatif au sol du 27 octobre 2006, article 138, § 1er, modifié par les décrets des 28 mars 2014 et 8 décembre 2017 ;
- le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, article 3, § 1er, 13°, article 4/1, inséré par le décret du 30 juin 2017, article 4/2, inséré par le décret du 20 mai 2022, article 5, article 6, § 1er, alinéa 2, modifié par le décret du 1er mars 2013, article 6, § 2, modifié par le décret du 1er mars 2013, article 6, § 5, alinéa 2, inséré par le décret du 20 mai 2022, article 7, modifié par le décret du 25 avril 2014, article 9, § 1er, article 13, article 13/1, inséré par le décret du 28 février 2014, article 9, § 3, modifié par le décret du 26 février 2021, article 12, modifié par les décrets des 29 mars 2019 et 20 mai 2022, article 14, modifié par le décret du 18 décembre 2015, article 21, modifié par les décrets des 26 février 2021 et 20 mai 2022, articles 22, 32, article 33/6, alinéa 3, inséré par le décret du 29 mars 2019 et modifié par le décret du 20 mai 2022, article 33/9, § 1er, inséré par le décret du 29 mars 2019 et modifié par les décrets des 26 février 2021 et 20 mai 2022, article 33/10, §§ 3 et 4, inséré par le décret du 29 mars 2019 et modifié par les décrets des 26 février 2021 et 20 mai 2022, article 33/11, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/14, § 5, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/16, inséré par le décret du 29 mars 2019 et modifié par le décret du 26 février 2021, article 33/17, inséré par le décret du 20 mai 2022, article 35, articles 39 et 40, modifiés par le décret du 26 février 2021, et article 66, § 1er, inséré par le décret du 29 mars 2019.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- l'Inspection des Finances a rendu un avis le 24 juin 2022 ;
- la Commission de contrôle flamande du traitement des données à caractère personnel a rendu l'avis no 2022/106 le 8 novembre 2022 ;
- le Conseil flamand de l'Environnement et de la Nature a rendu un avis le 14 décembre 2022 ;
- le Conseil socio-économique de la Flandre a rendu un avis le 19 décembre 2022 ;
- ce projet a été communiqué à la Commission européenne le 12 juillet 2023 en application de l'article 5 de la directive (UE) 2015/1535 du Parlement européen et du Conseil du 9 septembre 2015 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information ;
- l'Autorité de protection des données (APD) pour le traitement des données à caractère personnel a rendu son avis le 14 septembre 2023 ;
- le Conseil d'État a rendu l'avis 74551/1 le 25 octobre 2023, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

Cadre juridique

Le présent arrêté fait suite à la réglementation suivante :

- l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement ;
- l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007 ;
- l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement ;
- l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 novembre 2010 établissant le règlement flamand en matière d'agréments relatifs à l'environnement ;
- l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets ;
- le règlement 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données, article 6, point 1, e).

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

CHAPITRE 1er. — *Dispositions générales*

Article 1er. Le présent arrêté transpose partiellement la directive 2008/98/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 novembre 2008 relative aux déchets et abrogeant certaines directives.

CHAPITRE 2. — *Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement*

Art. 2. À l'article 5.2.2.6.4, § 2, alinéa 3, de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 décembre 2003, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, les mots « moyens de refroidissement » sont remplacés par les mots « fluides frigorigènes » ;

2° un point 6°/2 rédigé comme suit est inséré :

« 6°/2 la vidange du fluide d'échappement diesel (AdBlue) ; ».

Art. 3. Dans l'article 5.2.4.1.7, § 4, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 novembre 2015, le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° Valeurs limites pour le contenu total de paramètres organiques

Outre les valeurs limites de lixiviation visées au point 1°, les déchets inertes doivent satisfaire aux valeurs limites supplémentaires figurant ci-dessous :

Paramètre	Valeur en mg/kg de matière sèche
COT (carbone organique total)	30000 (*)
BTEX	
Benzène	0,5
Éthylbenzène	5
Styrène	1,5
Toluène	6
Xylène	6
Somme des BTEX	Somme < 6
PCB (polychlorobiphényles, 7 congénères)	1
Huile minérale (C ₁₀ t/m C ₄₀)	500
HAP (hydrocarbures aromatiques polycycliques) :	
Benzo(a)anthracène	30
Benzo(a)pyrène	7.2
Benzo(ghi)pérylène	10
Benzo(b)fluoranthène	4.4
Benzo(k)fluoranthène	10
Chrysène	20
Phénanthrène	30
Fluoranthène	30
Indéno(1,2,3-cd)pyrène	15
Naphtalène	6
Acénaphène	6.2
Acénaphylène	1.2
Anthracène	10
Dibenzo(a,h)anthracène	3.2
Fluorène	20
Pyrène	46

(*) Pour les sols, le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut autoriser une valeur limite plus élevée si la valeur de 500 mg/kg est respectée pour le COD pour un L/S = 10 l/kg, soit au pH du sol, soit pour un pH compris entre 7,5 et 8,0. ».

Art. 4. À l'article 5.2.4.1.8, § 7, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 décembre 2011, 27 novembre 2015 et 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, le membre de phrase « , la méthode d'analyse CMA/3/C étant recommandée » est abrogé ;

2° au point 2°, le membre de phrase « , la méthode d'analyse CMA/3/Q étant recommandée » est abrogé ;

3° au point 3°, le membre de phrase « , la méthode d'analyse CMA/3/N étant recommandée » est abrogé ;

4° au point 4°, le membre de phrase « , avec comme méthode d'analyse : perte de poids après extraction suivant CMA/2/II/A.12 » est abrogé ;

5° au point 5°, les modifications suivantes sont apportées :

a) le membre de phrase « : CMA/2/II/A.2 » est abrogé ;

b) le membre de phrase « : CMA/2/II/A.7 » est abrogé ;

c) le membre de phrase « Le COD est déterminé suivant la méthode d'analyse CMA/2/I/D.7. » est abrogée ;

6° au point 6°, le membre de phrase « , avec la méthode CMA/2/II/A.4 » est abrogé ;

7° au point 7°, les modifications suivantes sont apportées :

a) le membre de phrase « la méthode d'analyse décrite dans la norme CMA/2/II/A.12 » est remplacé par les mots « l'essai en bâchée unique » ;

b) la colonne dont l'en-tête est « méthode d'analyse » est abrogée.

Art. 5. Dans l'article 5.2.4.1.12, § 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006, la phrase « Les méthodes appliquées aux essais et aux analyses pour lesquels les méthodes CEN ne sont pas (encore) disponibles doivent correspondre à un code de bonnes pratiques. » est abrogée.

Art. 6. À l'article 5.2.5.3.2, § 3, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 19 septembre 2008, 27 novembre 2015 et 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, le membre de phrase « avec la méthode d'analyse CMA/3/C » est abrogé ;

2° au point 2°, le membre de phrase « avec la méthode d'analyse CMA/3/Q » est abrogé ;

3° au point 3°, le membre de phrase « avec la méthode d'analyse CMA/3/N » est abrogé ;

4° au point 4°, le membre de phrase « , avec comme méthode d'analyse : perte de poids après extraction suivant CMA/2/II/A.12 » est abrogé ;

5° au point 5°, les modifications suivantes sont apportées :

a) le membre de phrase « : CMA/2/II/A.2 » est abrogé ;

b) le membre de phrase « : CMA/2/II/A.7 » est abrogé ;

6° au point 6°, le membre de phrase « , avec la méthode CMA/2/II/A.4 » est abrogé ;

7° au point 7°, les modifications suivantes sont apportées :

a) le membre de phrase « la méthode d'analyse décrite dans la norme CMA/2/II/A.12 » est remplacé par les mots « l'essai en bâchée unique » ;

b) la colonne dont l'en-tête est « méthode d'analyse » est abrogée.

CHAPITRE 3. — Modification de l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007

Art. 7. L'annexe VI à l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 septembre 2018, est remplacée par l'annexe 1re jointe au présent arrêté.

CHAPITRE 4. — Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Art. 8. L'annexe VIII à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, est remplacée par l'annexe 5 jointe au présent arrêté.

Art. 9. Dans l'annexe XXIII au même arrêté, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 septembre 2018 et modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point « Conditions particulières d'usage pour techniciens », les lignes

«

40/3, 1°	Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, g) à i) : 1° montre, sur demande, le matériel qu'il utilise lors de l'exécution des travaux concernant l'agrément ;
40/3, 4°	Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, g) à i) : 4° dispose d'une traduction de son certificat en néerlandais, en français, en allemand ou en anglais lorsque le certificat a été délivré dans une autre langue que celles-ci ;

»

sont remplacées par les lignes suivantes :

«

40/3, § 1 ^{er} , 1°	Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, g) à i) : 1° montre, sur demande, le matériel qu'il utilise lors de l'exécution des travaux concernant l'agrément ;
40/3, § 1 ^{er} , 4°	Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, g) à i) : 4° dispose d'une traduction de son certificat en néerlandais, en français, en allemand ou en anglais lorsque le certificat a été délivré dans une autre langue que celles-ci ;
40/3, § 2, première phrase	Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, i), qui travaille dans un centre pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut tels que visés à l'article 5.2.4.4, 3°, du VLAREMA, suit tous les cinq ans le perfectionnement visé à l'article 43/10, § 1 ^{er} , dans un centre de formation agréé tel que visé à l'article 6, 4°, l), ou un perfectionnement équivalent accepté par la division compétente, à moins qu'un contrôle technique de suivi tel que visé à l'article 5.2.4.7, § 3, du VLAREMA n'ait été imposé au centre agréé pour au moins trois des cinq dernières années, et réussit l'examen de perfectionnement ou un examen équivalent accepté par la division compétente.
40/3, § 2, deuxième phrase	Si la date de délivrance mentionnée sur le certificat d'aptitude visé à l'article 17/5, 2°, ou à l'article 32, § 2, alinéa 1 ^{er} , 11°, b), remonte à plus de cinq ans, ou si la date de délivrance du certificat de perfectionnement le plus récent remonte à plus de cinq ans, le technicien doit avoir suivi le perfectionnement, à moins qu'un contrôle technique de suivi tel que visé à l'article 5.2.4.7, § 3, du VLAREMA n'ait été imposé au centre agréé pour au moins trois des cinq dernières années, et avoir réussi l'examen de perfectionnement avant de pouvoir utiliser l'agrément.

» ;

2° au point « Conditions particulières d'usage pour les centres de formation », les modifications suivantes sont apportées :

a) la ligne

«

43/10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er}	Le centre de formation agréé pour la délivrance du certificat d'aptitude pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur, visés à l'article 6, 4°, l), organise la formation et l'examen correspondant pour les personnes qui souhaitent obtenir le certificat d'aptitude pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur. Le centre de formation agréé détermine le contenu de la formation et de l'examen à l'aide des sujets visés à l'annexe du règlement no 307/2008.
---	--

»

est remplacée par la ligne suivante :

«

43/10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er}	Le centre de formation agréé pour la délivrance du certificat d'aptitude et de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur, visé à l'article 6, 4 ^o , l), organise la formation et l'examen y afférent pour les personnes désireuses d'obtenir le certificat d'aptitude pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur et organise, le cas échéant, le perfectionnement assorti de l'examen de perfectionnement et, le cas échéant, l'examen de perfectionnement pour les personnes désireuses d'obtenir le certificat de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur. Le centre de formation agréé détermine le contenu de la formation et de l'examen y afférent ainsi que du perfectionnement et de l'examen de perfectionnement à l'aide des thèmes visés dans l'annexe au règlement no 307/2008.
---	---

» ;

b) la ligne

«

43/10, § 2, alinéa 1 ^{er}	Le centre de formation agréé visé au paragraphe 1 ^{er} délivre, dans un délai d'un mois après un examen, un certificat d'aptitude pour systèmes de climatisation dans certains véhicules à moteur après qu'une personne a suivi la formation et a réussi l'examen y afférent visés au paragraphe 1 ^{er} .
------------------------------------	---

»

est remplacée par la ligne suivante :

«

43/10, § 2, alinéa 1 ^{er}	Le centre de formation agréé visé au paragraphe 1 ^{er} délivre, dans un délai d'un mois après un examen, un certificat d'aptitude ou, le cas échéant, de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur après qu'une personne a suivi la formation ou, le cas échéant, le perfectionnement et a réussi l'examen y afférent ou l'examen de perfectionnement, ou, le cas échéant, a réussi l'examen de perfectionnement visé au paragraphe 1 ^{er} .
------------------------------------	---

» ;

c) la ligne

«

43/10, § 5	Le centre de formation agréé, visé au paragraphe 1 ^{er} , dispose de l'infrastructure, de l'appareillage, des instruments et du matériel nécessaires pour organiser la formation et l'examen, visés au paragraphe 1 ^{er} .
------------	--

»

est remplacée par la ligne suivante :

«

43/10, § 5	Le centre de formation agréé visé au paragraphe 1 ^{er} dispose de l'infrastructure, des équipements, instruments et matériels nécessaires pour organiser la formation, le perfectionnement et les examens visés au paragraphe 1 ^{er} .
------------	--

» ;

d) les lignes

«

43/10, § 7, première phrase	Le centre de formation agréé visé au paragraphe 1 ^{er} informe la division compétente, au moins un mois avant le début d'une formation ou l'examen, du lieu et de la date de la formation ou de l'examen.
43/10, § 7, deuxième phrase	Le centre de formation agréé doit, lorsque la division compétente le demande, offrir aux membres du personnel la possibilité d'assister aux formations et aux examens.

»

sont remplacées par les lignes suivantes :

«

43/10, § 7, première phrase	Le centre de formation agréé visé au paragraphe 1 ^{er} informe la division compétente, au moins un mois avant le début d'une formation ou d'un perfectionnement, du lieu et de la date de la formation prévue et de l'examen y afférent, du perfectionnement et de l'examen de perfectionnement.
43/10, § 7, deuxième phrase	Le centre de formation agréé doit, lorsque la division compétente le demande, offrir aux membres du personnel la possibilité d'assister aux formations, aux perfectionnements et aux examens.

».

CHAPITRE 5. — Modifications du VLAREL du 19 novembre 2010

Art. 10. À l'article 4, § 1er, du VLAREL du 19 novembre 2010, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 mai 2021, un point 69° rédigé comme suit est ajouté :

« 69° VLAREMA : l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets. ».

Art. 11. À l'article 6 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 8 janvier 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, *i*), le membre de phrase « de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets » est remplacé par le membre de phrase « du VLAREMA » ;

2° au point 4°, *l*), les mots « et de perfectionnement » sont insérés entre les mots « d'aptitude » « et les mots « pour des systèmes de climatisation » et le membre de phrase « de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets » est remplacé par le membre de phrase « du VLAREMA ».

Art. 12. À l'article 24/7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 mars 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans la phrase introductive, les mots « et de perfectionnement » sont insérés entre les mots « d'aptitude » et les mots « en matière de systèmes de climatisation » ;

2° au point 1°, les mots « la formation et des examens » sont remplacés par le membre de phrase « la formation et de l'examen y afférent, du perfectionnement et de l'examen de perfectionnement ou de l'examen de perfectionnement ».

Art. 13. À l'article 40/3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 mars 2016, dont le texte existant constituera le paragraphe 1er, un paragraphe 2 rédigé comme suit est ajouté :

« § 2. Le technicien agréé, visé à l'article 6, 2°, *i*), qui travaille dans un centre pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut tels que visés à l'article 5.2.4.4, 3°, du VLAREMA, suit tous les cinq ans le perfectionnement visé à l'article 43/10, § 1er, dans un centre de formation agréé tel que visé à l'article 6, 4°, *l*), ou un perfectionnement équivalent accepté par la division compétente, à moins qu'un contrôle technique de suivi tel que visé à l'article 5.2.4.7, § 3, du VLAREMA n'ait été imposé au centre agréé pour au moins trois des cinq dernières années, et réussit l'examen de perfectionnement ou un examen équivalent accepté par la division compétente. Si la date de délivrance mentionnée sur le certificat d'aptitude visé à l'article 17/5, 2°, ou à l'article 32, § 2, alinéa 1er, 11°, *b*), remonte à plus de cinq ans, ou si la date de délivrance du certificat de perfectionnement le plus récent remonte à plus de cinq ans, le technicien doit avoir suivi le perfectionnement, à moins qu'un contrôle technique de suivi tel que visé à l'article 5.2.4.7, § 3, du VLAREMA n'ait été imposé au centre agréé pour au moins trois des cinq dernières années, et avoir réussi l'examen de perfectionnement avant de pouvoir utiliser l'agrément. Les perfectionnements et les examens considérés comme équivalents sont publiés sur le site web de la division compétente. ».

Art. 14. À l'article 43/10 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 mars 2016 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 24 février 2017, 3 mai 2019 et 29 janvier 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit :

« Le centre de formation agréé pour la délivrance du certificat d'aptitude et de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur, visé à l'article 6, 4°, *l*), organise la formation et l'examen y afférent pour les personnes désireuses d'obtenir le certificat d'aptitude pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur et organise, le cas échéant, le perfectionnement et l'examen de perfectionnement ou, le cas échéant, l'examen de perfectionnement pour les personnes désireuses d'obtenir le certificat de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur. Le centre de formation agréé détermine le contenu de la formation, du perfectionnement et de l'examen à l'aide des thèmes visés dans l'annexe au règlement no 307/2008. » ;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le membre de phrase « ou, le cas échéant, de perfectionnement » est inséré entre les mots « d'aptitude » et les mots « pour systèmes de climatisation », le membre de phrase « ou, le cas échéant, le recyclage » est inséré entre les mots « la formation » et le mot « et » et le membre de phrase « l'examen y afférent, visé » est remplacé par le membre de phrase « l'examen y afférent ou, le cas échéant, l'examen de perfectionnement visé » ;

3° dans le paragraphe 5, le membre de phrase « la formation et l'examen, visé » est remplacé par le membre de phrase « la formation, le perfectionnement et les examens visés » ;

4° dans le paragraphe 7, le membre de phrase « au moins un mois préalable à une formation ou à un examen, du lieu et de la date de la formation ou de l'examen » est remplacé par le membre de phrase « au moins un mois avant le début d'une formation ou d'un perfectionnement, du lieu et de la date de la formation prévue et de l'examen y afférent, du perfectionnement et de l'examen de perfectionnement ou, le cas échéant, de l'examen de perfectionnement » et le membre de phrase « , aux perfectionnements » est inséré entre les mots « aux formations » et les mots « et aux ».

Art. 15. Dans l'annexe 3, point 5°, du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er mars 2013, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 septembre 2018 et modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 24 juin 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° un paquet A.2.4 rédigé comme suit est inséré :

« A.2.4 PFAS dans les engrais/amendements du sol

Ce paquet est un élargissement du paquet complet A.2.2.acide perfluoro-n-butanoïque (PFBA) -n-butanoïque (PFBA)

acide perfluoro-n-pentanoïque (PFPeA)

acide perfluoro-n-hexanoïque (PFHxA)

acide perfluoro-n-heptanoïque (PFHpA)

acide perfluoro-n-octanoïque (PFOA)

acide perfluoro-n-nonanoïque (PFNA)

acide perfluoro-n-décanoïque (PFDA)

acide perfluoro-n-undécanoïque (PFUnDA)
 acide perfluoro-n-dodécanoïque (PFDoDA)
 acide perfluoro-n-tridécanoïque (PFTrDA)
 acide perfluoro-n-tétradécanoïque (PFTeDA)
 acide perfluoro-n-hexadécanoïque (PFHxDA)
 acide perfluoro-n-butanesulfonique (PFBS)
 acide perfluoro-n-pentanesulfonique (PFPeS)
 acide perfluoro-n-hexanesulfonique (PFHxS)
 acide perfluoro-n-heptanesulfonique (PFHpS)
 acide perfluoro-n-octanesulfonique (PFOS)
 acide perfluoro-n-nonanesulfonique (PFNS)
 perfluoro-n-octane sulfonamide (PFOSA)
 N-méthylperfluoro-n-octane sulfonamide (MePFOSA)
 acide fluorotélomère sulfonique 4:2 (4:2 FTS)
 acide fluorotélomère sulfonique 6:2 (6:2 FTS)
 acide fluorotélomère sulfonique 8:2 (8:2 FTS)
 acide 4,8-dioxa-3H-perfluoronanique (DONA)
 acide perfluoro-4-éthylcyclohexanesulfonique (PFECHS)
 perfluoro-n-hexane sulfonamide (PFHxSA)
 acide perfluoro-n-octadécanoïque (PFODA)
 acide perfluoro-n-décane sulfonique (PFDS)
 acide perfluoro-n-dodécane sulfonique (PFDoDS)
 acide fluorotélomère sulfonique 10:2 (10:2 FTS)
 acide perfluoro-2-propoxypropanoïque (HFPO-DA)
 diester de phosphate de télomère fluoré 6:2 (6:2 diPAP)
 diester de phosphate de télomère fluoré 8:2 (8:2 diPAP)
 diester de phosphate de télomère fluoré 6:2/8:2 (6:2/8:2 diPAP)
 perfluoro-n-butane sulfonamide (PFBSA)
 N-méthyl-perfluoro-n-butane sulfonamide (MePFBSA)
 acide N-méthyl-perfluoro-n-butane sulfonylamide acétique (MePFBSAA)
 N-éthylperfluoro-n-octane sulfonamide (EtPFOSA)
 acide N-méthylperfluoro-n-octane sulfonamidoacétique (MePFOSAA)
 acide N-éthylperfluoro-n-octane sulfonamidoacétique (EtPFOSAA)
 acide perfluoro-n-undécane sulfonique (PFUnDS)
 acide perfluoro-n-tridécane sulfonique (PFTrDS) » ;
 2° les paquets A.3.1 et A.3.2 sont abrogés ;
 3° un paquet A.3.4 rédigé comme suit est inséré :
 « A.3.4 utilisation comme matériau de construction
 résidu sec

métaux (concentration totale et fraction lixiviable au moyen de l'essai de percolation en colonne) : arsenic, cadmium, chrome, cuivre, mercure, plomb, nickel, zinc, antimoine, baryum, molybdène, vanadium, cobalt, sélénium, étain

anions (fraction lixiviable au moyen de l'essai de percolation en colonne) : bromure, chlorure, fluorure et sulfate
 BTEXS : benzène, toluène, éthylbenzène, somme des xylènes et styrène
 alcanes : hexane, heptane et octane

hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) : naphthalène, benzo(a)pyrène, phénanthrène, fluoranthène, benzo(a)anthracène, chrysène, benzo(b)fluoranthène, benzo(k)fluoranthène, benzo(ghi)pérylène, indéno(1,2,3-cd)pyrène, acénaphène, acénaphylène, anthracène, dibenzo(a,h)anthracène, fluorène et pyrène

huile minérale

polychlorobiphényles (PCB) : PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 118, PCB 138, PCB 153, PCB 180

cyanures : cyanure libre, cyanures non oxydables au chlore » ;

4° un paquet A.3.5 rédigé comme suit est inséré :

« A.3.5 PFAS dans les matériaux de construction

Ce paquet est un élargissement du paquet complet A.3.1 ou A.3.4.

acide perfluoro-n-butanoïque (PFBA)
 acide perfluoro-n-pentanoïque (PFPeA)
 acide perfluoro-n-hexanoïque (PFHxA)
 acide perfluoro-n-heptanoïque (PFHpA)
 acide perfluoro-n-octanoïque (PFOA)

acide perfluoro-n-nonanoïque (PFNA)
 acide perfluoro-n-décanoïque (PFDA)
 acide perfluoro-n-undécanoïque (PFUnDA)
 acide perfluoro-n-dodécanoïque (PFDoDA)
 acide perfluoro-n-tridécanoïque (PFTrDA)
 acide perfluoro-n-tétradécanoïque (PFTeDA)
 acide perfluoro-n-hexadécanoïque (PFHxDA)
 acide perfluoro-n-butanesulfonique (PFBS)
 acide perfluoro-n-pentanesulfonique (PFPeS)
 acide perfluoro-n-hexanesulfonique (PFHxS)
 acide perfluoro-n-heptanesulfonique (PFHpS)
 acide perfluoro-n-octanesulfonique (PFOS)
 acide perfluoro-n-nonanesulfonique (PFNS)
 acide perfluoro-1-décane sulfonique (PFDS)
 perfluoro-1-octane sulfonamide (PFOSA)
 N-méthylperfluorooctane sulfonamide (MePFOSA)
 N-éthylperfluorooctane sulfonamide (EtPFOSA)
 acide N-méthylperfluorooctane sulfonamidoacétique (MePFOSAA)
 acide N-éthylperfluorooctane sulfonamidoacétique (EtPFOSAA)
 acide fluorotélomère sulfonique 4:2 (4:2 FTS)
 acide fluorotélomère sulfonique 6:2 (6:2 FTS)
 acide fluorotélomère sulfonique 8:2 (8:2 FTS)
 diester de phosphate de télomère fluoré 8:2 (8:2 diPAP)
 acide perfluoro-2-propoxypropanoïque (HFPO-DA)
 acide 4,8-dioxa-3H-perfluoronanique (DONA)
 acide perfluoro-4-éthylcyclohexanesulfonique (PFECHS)
 perfluoro-n-butane sulfonamide (PFBSA)
 N-méthyl-perfluoro-n-butane sulfonamide (MePFBSA)
 perfluoro-n-hexane sulfonamide (PFHxSA)
 acide perfluoro-n-octadécanoïque (PFODA)
 acide perfluoro-n-dodécane sulfonique (PFDoDS)
 diester de phosphate de télomère fluoré 6:2 (6:2 diPAP)
 diester de phosphate de télomère fluoré 6:2/8:2 (6:2/8:2 diPAP)
 acide fluorotélomère sulfonique 10:2 (10:2 FTS)
 acide N-méthyl-perfluoro-n-butane sulfonylamide acétique (MePFBSAA)

».

CHAPITRE 6. — *Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.*

Art. 16. À l'article 1.1.1, alinéa 1er, de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, i, point 15° rédigé comme suit est ajouté :

« 15° la directive (UE) 2019/904 du Parlement européen et du Conseil du 5 juin 2019 relative à la réduction de l'incidence de certains produits en plastique sur l'environnement. ».

Art. 17. À l'article 1.2.1 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, le point 13° est rétabli dans la rédaction suivante :

« 13° résidus de combustible : déchets de combustibles ordinaires destinés à l'alimentation des moteurs, mélangés ou non à des huiles usagées ; » ;

2° dans le paragraphe 2, un point 15°/2 rédigé comme suit est inséré :

« 15°/2 CMA : compendium pour l'échantillonnage et l'analyse dans le cadre du décret sur les Matériaux et du décret relatif au sol, tel que mentionné dans le VLAREL ; » ;

3° dans le paragraphe 2, un point 25°/2 rédigé comme suit est inséré :

« 25°/2 teneur en plastiques recyclés, exprimée en pour cent : la teneur en plastiques recyclés d'un matériau ou d'un produit est définie comme le rapport entre la masse de plastiques recyclés et la masse totale de plastiques contenus dans le matériau ou le produit, multiplié par 100 ; » ;

4° dans le paragraphe 2, un point 25°/3 rédigé comme suit est inséré :

« 25°/3 déchets de construction et de démolition en mélange : la fraction des déchets de construction et de démolition qui ne sont pas présentés ou collectés séparément ; » ;

5° dans le paragraphe 2, au point 27°, le membre de phrase « toutes les institutions de soins visées au 42°, » est remplacé par le membre de phrase « toutes les institutions de soins visées au 43°, » ;

6° au paragraphe 2, point 29°, le mot « gravats » est remplacé par le mot « granulats » et les mots « et qui ont été certifiés selon le règlement unique sur les granulats recyclés » sont ajoutés ;

7° au paragraphe 2 point 40°/2, le membre de phrase « ; le volume de construction concerné est la somme des volumes de construction de tous les bâtiments figurant dans le même permis d'environnement ; » est ajouté ;

8° au paragraphe 2, point 71°, le membre de phrase « , à l'exception des prospectus pour la promotion d'activités d'associations locales » est ajouté ;

9° dans le paragraphe 2, le point 78° est remplacé par ce qui suit :

« 78° granulats de triage-criblage : granulats recyclés de $d \geq 4$ mm et $D_{max} \leq 80$ mm, obtenu après triage, criblage et calibrage de débris pollués physiquement ou comportant des matériaux susceptibles de contenir de l'amiante. Le granulats de triage-criblage est issu d'une installation de triage disposant d'un système d'assurance de la qualité tel que visé dans le règlement unique sur les granulats recyclés ; » ;

10° dans le paragraphe 2, le point 78° est remplacé par ce qui suit :

« 78°/1 gravats tamisés : fraction de débris inertes grossiers tamisés d'une granulométrie supérieure à 20 mm, qui est obtenue après triage de débris pollués physiquement ou comportant des matériaux susceptibles de contenir de l'amiante et qui est issue d'une installation de triage disposant d'un système d'assurance de la qualité tel que visé dans le règlement unique sur les granulats recyclés.

11° dans le paragraphe 2, un point 78°/1/1 rédigé comme suit est inséré :

« 78°/1/1° fumier : fumier tel que visé à l'article 3, § 5, 19°, du décret sur les Engrais ; » ;

12° dans le paragraphe 2, le point 79° est remplacé par ce qui suit :

« 79° sable de triage-criblage : granulats recyclés de $D_{max} = 20$ mm, qui est obtenu lors du triage de débris pollués physiquement ou comportant des matériaux susceptibles de contenir de l'amiante et qui est issu d'une installation de triage disposant d'un système d'assurance de la qualité tel que visé dans le règlement unique sur les granulats recyclés ; » ;

13° dans le paragraphe 2, le point 88° est remplacé par ce qui suit :

« 88° matériau de construction façonné : un matériau de construction qui :

a) peut contenir une éprouvette dont deux des trois dimensions sont supérieures à 40 millimètres ;

b) présente une résistance à la compression d'au moins 9,0 N/mm², déterminée suivant la méthode d'essai issue des séries NBN, adaptée au produit fini ; » ;

14° dans le paragraphe 2, le point 89° est remplacé par ce qui suit :

« 89° couche jetable : couche-culotte à usage unique ou parties de celle-ci ; » ;

15° dans le paragraphe 3, le point 7° est remplacé par ce qui suit :

« 7° véhicule : les véhicules relevant de la catégorie M1 ou N1 mentionnés dans le règlement (UE) 2018/858 du Parlement européen et du Conseil du 30 mai 2018 relatif à la réception et à la surveillance du marché des véhicules à moteur et de leurs remorques, ainsi que des systèmes, composants et entités techniques distinctes destinés à ces véhicules, modifiant les règlements (CE) no 715/2007 et (CE) no 595/2009 et abrogeant la directive 2007/46/CE, ainsi que les véhicules à moteur à trois roues tels que mentionnés dans le règlement (UE) 168/2013 du Parlement européen et du Conseil du 15 janvier 2013 relatif à la réception et à la surveillance du marché des véhicules à deux ou trois roues et des quadricycles, à l'exception des tricycles, indépendamment de la manière dont le véhicule a été entretenu ou réparé pendant son utilisation et indépendamment du fait qu'il a été équipé de composants fournis par le producteur ou bien d'autres composants dont le montage en tant que pièces de rechange ou équipements supplémentaires répond aux dispositions communautaires ou nationales applicables en la matière ; » ;

16° dans le paragraphe 6, le point 3° est abrogé ;

17° dans le paragraphe 6, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° sacs en plastique : les sacs, dont le plastique est le composant structurel principal, avec ou sans poignées, qui sont fournis aux consommateurs dans les points de vente de marchandises ou de produits ; » ;

18° dans le paragraphe 7, le point 2° est abrogé ;

19° dans le paragraphe 7, le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° sac à déchets : tout sac à déchets dont le plastique est le composant structurel principal ; » ;

20° des paragraphes 8 à 13 rédigés comme suit sont ajoutés :

§ 8. Pour l'application de la sous-section 5.3.18 du chapitre 5, on entend par :

1° conteneur à déchets sur roulettes en plastique : tout conteneur à déchets sur roulettes dans lequel le plastique joue le rôle de composant structurel.

§ 9. Pour l'application de la sous-section 5.3.19 du chapitre 5, on entend par :

1° pot de culture : pot destiné à la culture de plantes et de fleurs.

2° plateau de culture ou plateau à plantes : un plateau comportant plusieurs alvéoles rectangulaires ou circulaires, destiné au bouturage et à la culture de plantes, d'une part, et à la mise en place de plusieurs pots de culture, d'autre part.

§ 10. Pour l'application de la sous-section 5.3.1.20 du chapitre 5, on entend par :

1° mobilier des espaces publics extérieurs : mobilier installé dans les parcs publics, zones naturelles, sur les voiries, les places, dans les plaines de jeux publiques, les parkings publics et les terrains de sport publics.

§ 11. Pour l'application de la sous-section 5.3.21 du chapitre 5, on entend par :

1° écran anti-bruit en plastique : une paroi insonorisante constituée d'un isolant acoustique et, le cas échéant, d'un absorbant acoustique et pourvue des structures nécessaires pour en assurer la stabilité structurelle, dans laquelle le panneau ou l'isolant ou l'absorbant acoustique ou tous ces éléments sont constitués de matière plastique.

§ 12. Pour l'application de la sous-section 5.3.23 du chapitre 5, on entend par :

1° plaques de protection en plastique pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique pour applications extérieures : toutes les plaques en plastique qui garantissent le blindage des câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique enterrés. Le plastique est le composant structurel principal de ces plaques qui peuvent avoir une fonction permanente ou temporaire.

§ 13. Pour l'application de la sous-section 5.3.24 du chapitre 5, on entend par :

1° système de fenêtre en plastique : tout système de fenêtre dans lequel le plastique joue le rôle de composant structurel. ».

Art. 18. À l'article 2.3.1.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, dont le texte existant constituera le paragraphe 1er, un paragraphe 2 rédigé comme suit est ajouté :

« § 2. Le producteur informe l'OVAM s'il dispose d'indications ou d'informations selon lesquelles l'utilisation a des incidences nocives pour l'environnement ou la santé humaine. À cet égard, il se limite à la présence de substances mentionnées sur la liste des substances candidates, la liste d'autorisations ou la liste des restrictions du règlement (CE) no 1907/2006 du Parlement européen et du Conseil du 18 décembre 2006 concernant l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques, ainsi que les restrictions applicables à ces substances, ou aux substances mentionnées dans l'annexe I du règlement (UE) 2019/1021 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 concernant les polluants organiques persistants. ».

Art. 19. L'article 2.3.1.2, alinéa 2, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, est abrogé.

Art. 20. Dans l'article 2.3.1.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, à l'alinéa 2 le membre de phrase « , comme matériau de construction ou dans des couches d'étanchéité artificielles au verre soluble » est remplacé par les mots « ou matériau de construction ».

Art. 21. Dans l'article 2.3.1.3/1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les mots « ou des mesures de gestion des risques » et les mots « ou du plan de gestion des risques » sont abrogés.

Art. 22. À l'article 2.3.1.3/2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, à l'alinéa 2, les mots « dans un délai de sept jours calendrier » sont remplacés par les mots « le premier jour ouvrable suivant » ;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, la phrase « Le producteur de matières premières ou, par dérogation, la personne agissant en son nom transmet, lors de la passation du marché pour l'échantillonnage et l'analyse des matériaux précités, le numéro de la déclaration des matières premières au laboratoire agréé précité en lui demandant de reprendre ce numéro dans le rapport d'échantillonnage et le rapport d'analyse. » est abrogée ;

3° dans le paragraphe 2, des alinéas 3, 4 et 5 rédigés comme suit sont insérés :

« Pour les matériaux visés à l'article 2.3.1.3, qui sont considérés comme des matières premières, le producteur de matières premières ou, par dérogation, la personne agissant en son nom transmet, lors de la passation du marché pour l'échantillonnage et l'analyse de la matière première, le numéro de la déclaration de matière première au laboratoire agréé qui procède à l'échantillonnage ou à l'analyse, ou aux deux, de ces matériaux en lui demandant de reprendre ce numéro dans le rapport d'échantillonnage.

Le laboratoire agréé notifie dans les 3 jours ouvrables suivant l'échantillonnage le début de l'analyse de la déclaration de matière première au Guichet Labo - Résultats d'analyse de l'OVAM. Lors de cette notification, les données suivantes relatives au contrôle sont obligatoirement communiquées au Guichet Labo - Résultats d'analyse :

- 1° l'identification du laboratoire agréé qui effectue l'analyse des matériaux, via l'ID Labo ;
- 2° le numéro de la déclaration de matière première ;
- 3° la date de l'échantillonnage ;
- 4° le motif de l'échantillonnage via la liste de références disponible sur le site web de l'OVAM ;
- 5° l'identification du laboratoire agréé qui a effectué l'échantillonnage, via l'ID Labo ;
- 6° le numéro de l'échantillon ;
- 7° le rapport d'échantillonnage au format pdf.

Le Guichet Labo - Résultats d'analyse fournit ensuite au laboratoire agréé une référence de marché OVAM pour l'analyse notifiée des matériaux qui sont considérés comme des matières premières. » ;

4° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit :

« § 3. Les données de l'échantillonnage et de l'analyse du matériau qui est considéré comme une matière première sont tenues à jour sur un support électronique en vue de simplifier l'échange de données entre les laboratoires agréés et l'OVAM. Le ministre établit dans une procédure standard les spécifications techniques auxquelles les données de l'échantillonnage et de l'analyse doivent satisfaire et les spécifications techniques de l'échange de données mentionné dans le présent article. En ce qui concerne les matériaux qui sont considérés comme des matières premières, pour lesquels plus d'un laboratoire agréé effectue des analyses dans le cadre de la même analyse, il incombe au laboratoire agréé qui a été désigné par le chargé de mission de veiller à ce que les résultats soient rapportés à l'OVAM.

Les laboratoires agréés qui rapportent les résultats des analyses mentionnées dans le paragraphe 2 à l'OVAM transmettent ces données d'analyse en indiquant la référence de marché OVAM. Cela se fait par voie électronique immédiatement après l'exécution de l'analyse ou immédiatement après la réception des résultats d'analyse des autres laboratoires agréés concernés. L'échange des données s'effectue suivant les spécifications reprises dans la procédure standard.

Le producteur de matières premières provenant de procédés de production métallurgique pour les métaux ferreux transmet également chaque année à l'OVAM, au format pdf, les résultats d'analyse attestant de la conformité avec l'arrêté ministériel au sens de l'article 2.3.6.1, § 2.

Le producteur de matières premières ou la personne agissant en son nom tient les données d'analyse qui ne relèvent pas des obligations de rapport du présent paragraphe à la disposition de l'autorité de contrôle et de l'OVAM pendant cinq ans. ».

Art. 23. À la sous-section 2.3.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 2.3.1.4 rédigé comme suit est ajouté :

« Art. 2.3.1.4. Sans préjudice de l'application des dispositions relatives au système d'assurance de la qualité de la sous-section 2.5.1, le producteur apporte la preuve que les activités internes garantissent la qualité de la matière première visée et la représentativité de l'analyse. Cette preuve contient des éléments pertinents des activités et comprend notamment une description :

1. du suivi de la qualité lors de l'acceptation et/ou des critères d'acceptation des flux entrants,
2. du contrôle de qualité du processus de traitement ou du processus de production,
3. du suivi de la qualité de la matière première visée sur la base d'un protocole d'échantillonnage, d'un protocole d'analyse et d'un schéma de contrôle propres,
4. ou toute autre preuve vérifiable du contrôle qualité.

Le présent article ne s'applique pas aux lots de matières premières visées résultant d'une activité unique lorsque l'ensemble du lot de la matière première visée est caractérisé sur la base d'échantillonnages et d'analyses représentatifs. ».

Art. 24. À l'article 2.3.2.1 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots « les travaux ou les » sont remplacés par les mots « l'utilisation de » ;

2° dans le paragraphe 1er, le membre de phrase « les matériaux mentionnés en annexe 2.2, section 2 » est remplacé par les mots « matières premières visées » ;

3° dans le paragraphe 1er, les points 2° et 3° sont remplacés par ce qui suit :

« 2° les concentrations totales maximales en métaux, mentionnées dans l'annexe VI de l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, sont des valeurs contraignantes pour l'utilisation à l'état pur comme matériau de construction non façonné et pour l'utilisation en mélange dans un matériau de construction non façonné d'une résistance à la compression inférieure à 6,0 N/mm²;

3° les valeurs maximales de lixivibilité des métaux arsenic, cadmium, chrome, cuivre, mercure, plomb, nickel et zinc, mentionnées dans l'annexe 2.3.2.B, ne sont pas dépassées lors de l'utilisation visée en ou comme matériau de construction. Les valeurs de lixivibilité du baryum, du bromure, du chlorure, du fluorure et du sulfate, mentionnées dans l'annexe 2.3.2.B, sont des valeurs guides.

Dans les cendres d'incinération des déchets et les laitiers de métallurgie, les valeurs maximales de lixivibilité des métaux antimoine, molybdène, vanadium, cobalt, sélénium et étain, mentionnées dans l'annexe 2.3.2.B, ne sont pas dépassées lors de l'utilisation visée en ou comme matériau de construction ; » ;

4° dans le paragraphe 1er, le point 4° est abrogé ;

5° au paragraphe 1er, un point 7° rédigé comme suit est ajouté :

« 7° les granulats recyclés et les granulats recyclés soumis à un traitement physico-chimique sont exemptés de la valeur contraignante pour la concentration totale en métaux. Si, pour chaque métal lourd, la concentration totale est inférieure à la valeur pour la libre utilisation des terres excavées, mentionnée dans l'annexe V du VLAREBO, les granulats recyclés et les granulats soumis à un traitement physico-chimique sont exemptés de la détermination de la lixiviation des métaux lourds. » ;

6° un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit est inséré :

« § 1er/1. Le producteur de la matière première visée qui dépasse la valeur contraignante pour la concentration totale en métaux lourds ou la valeur contraignante pour la lixivibilité des métaux lourds fait réaliser une étude sur l'aptitude au nettoyage, y compris un deuxième avis, par un institut de connaissances indépendant. L'aptitude au nettoyage signifie qu'il est satisfait aux valeurs contraignantes pour la concentration totale et pour la lixivibilité des métaux lourds mentionnées dans le paragraphe 1er et que la masse de matière nettoyée s'élève à 60 % au moins de la masse de matière entrante. Le deuxième avis de l'institut de connaissances indépendant englobe l'évaluation de l'étude et son propre avis. L'étude sur l'aptitude au nettoyage et le deuxième avis de l'institut de connaissances indépendant sont joints à la demande de déclaration de matière première.

Si la matière première visée est apte au nettoyage, elle doit d'abord être nettoyée pour obtenir le statut de matière première. La matière première visée non nettoyée n'est pas éligible à la transformation en un matériau de construction façonné. Le contrat entre le producteur et l'entreprise de nettoyage est joint à la demande de déclaration de matière première.

Si la matière première visée n'est pas apte au nettoyage, elle peut être transformée suivant une recette spécifique en un matériau de construction non façonné d'une résistance à la compression d'au moins 6,0 N/mm² ou en un matériau de construction façonné. La recette est jointe à la demande de déclaration de matière première. Lors de l'utilisation visée, il est satisfait aux valeurs de lixivibilité visées dans le paragraphe 1er, 3°.

La réalisation d'une étude sur l'aptitude au nettoyage n'est pas nécessaire pour les laitiers de métallurgie, les granulats recyclés et les granulats recyclés soumis à un traitement physico-chimique.

Le ministre peut déterminer les éléments minimum de l'étude sur l'aptitude au nettoyage. » ;

7° le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 25. L'article 2.3.2.3 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, est abrogé.

Art. 26. Dans l'article 2.3.3.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit :

« § 1er. Le compost LFJ, le compost vert, le compost fermier produit dans une structure de coopération tel que défini à l'article 3, § 5, 3°, du décret sur les Engrais et le matériau final du traitement biologique de déchets organo-biologiques sont produits dans un établissement autorisé de traitement biologique de déchets organo-biologiques qui dispose d'une attestation de contrôle. ».

Art. 27. Au même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 2.3.3.4 rédigé comme suit est ajouté :

« Art. 2.3.3.4. Les producteurs des déchets suivants établissent une fiche d'information :

1° les déchets organo-biologiques qui sont transformés par traitement biologique en amendements du sol ou engrais, à l'exception :

- a) des déchets LFJ ;
- b) des déchets verts ;
- c) d'autres déchets classés dans la classe de risque 1 du Règlement général de la Certification visé à l'article 2.3.3.3, § 6 ;
- d) des déchets organo-biologiques propres à l'exploitation qui sont transformés au sein même de l'exploitation par traitement biologique en amendements du sol ou engrais ;

2° les matériaux utilisés directement comme amendements du sol ou engrais, pour lesquels une déclaration de matière première est requise conformément aux dispositions de l'article 2.3.1.3 ou de l'annexe 2.2.

La fiche d'information pour les déchets est revue :

- 1° selon la fréquence mentionnée dans le Règlement général de la Certification visé à l'article 2.3.3.3, § 6 ;
- 2° au moins tous les six mois.

Le ministre détermine les éléments minimum de la fiche d'information.

Les déchets pour lesquels l'établissement d'une fiche d'information est obligatoire conformément au point 1° ne peuvent être admis, en cas de traitement biologique en vue de la transformation en amendements du sol ou engrais, que lorsque le centre de traitement dispose, préalablement à la livraison, d'une fiche d'information datant de moins de 6 mois au moment de la livraison des déchets.

Les déchets pour lesquels l'établissement d'une fiche d'information est obligatoire conformément au point 2° ne peuvent être appliqués que lorsque l'utilisateur dispose, préalablement à l'application, d'une fiche d'information datant de moins de 6 mois au moment de la livraison des déchets. ».

Art. 28. Au même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 2.3.3.5 rédigé comme suit est ajouté :

« Art. 2.3.3.5. § 1er. Les copeaux de bois ne peuvent être enfouis dans des terres agricoles que si celles-ci sont utilisées activement pour des activités agricoles. En attendant l'enfouissement, les copeaux de bois peuvent être appliqués sur ces terres agricoles comme couvre-sol.

§ 2. Sans préjudice de l'application des conditions de composition énoncées dans l'annexe 2.3.1.A, les copeaux de bois doivent satisfaire aux dispositions de l'article 5.3.15.1, § 1er, 1°, et aux conditions de composition suivantes :

- 1° une teneur minimale en matière organique de 80 % de la matière sèche ;
- 2° un rapport carbone-azote minimal de 50 ;
- 3° un rapport carbone-phosphore minimal de 500.

La conformité des copeaux de bois aux conditions de composition de l'alinéa 2, 1° à 3°, est démontrée au moyen d'un échantillonnage et d'une analyse représentatifs :

par volume de 40 mètres cubes de copeaux de bois en cas d'application sur une parcelle de terre agricole d'une superficie maximale de 1 hectare ;

par volume de 100 mètres cubes de copeaux de bois en cas d'application sur une parcelle de terre agricole d'une superficie supérieure à 1 hectare.

Par dérogation à l'article 2.3.1.3./2, § 2, les copeaux de bois ne doivent pas être analysés chaque année en vue de contrôler les conditions de composition de l'annexe 2.3.1.A.

§ 3. L'utilisation de copeaux de bois est interdite s'ils ont été produits à partir de matériaux ou de flux de déchets provenant :

- 1° de l'aménagement et de l'entretien de jardins, en particulier les déchets qui comprennent des herbes, feuilles, aiguilles et tailles de haies ;
- 2° de recyparcs et d'entreprises de traitement des déchets, excepté le refus de criblage de plus de 40 millimètres de compostage vert qui dispose d'une attestation de contrôle valable pour le compost vert conformément à l'article 2.3.3.3, §§ 1er ;
- 3° d'activités de construction et de démolition, d'emballages et de la filière bois ;
- 4° de zones de sols pollués assainis ou non par phytoremédiation ;
- 5° de zones ou de producteurs situés en dehors de la Région flamande ;
- 6° de la gestion des végétations et petits éléments paysagers qui ne satisfont pas aux mesures en exécution de l'article 13, §§ 4 à 6, du décret du 21 octobre 1997 concernant la conservation de la nature et le milieu naturel.

§ 4. Ces dispositions ne s'appliquent pas aux particuliers qui réappliquent comme couvre-sol dans leur jardin des déchets verts issus de l'entretien de leur propre jardin.

Art. 29. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, la sous-section 2.3.4, comportant l'article 2.3.4.1, est abrogée.

Art. 30. À l'article 2.3.5.1, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté, le membre de phrase suivant est ajouté :

« en application des conclusions sur les MTD pour l'industrie des métaux non ferreux mentionnées dans le chapitre 3.10 du titre III du VLAREM du 16 mai 2014. Les matériaux ne sont pas considérés comme des matières premières s'ils sont traités dans des processus de production qui n'utilisent pas ces meilleures techniques disponibles. ».

Art. 31. À la section 2.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 2.3.7, comportant les articles 2.3.7.1 à 2.3.7.4, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 2.3.7. Critères pour les matières premières destinées à être utilisées comme composant du mélange dans le combustible marin

Art. 2.3.7.1. Les huiles usagées retraitées et les résidus de combustible retraités utilisés comme composant du mélange dans le combustible marin doivent satisfaire aux dispositions de la présente sous-section.

Art. 2.3.7.2. Les huiles usagées et les résidus de combustible peuvent être retraités en composant du mélange pour le combustible marin à condition que la teneur totale en PCB soit inférieure à 50 ppm.

Art. 2.3.7.3. § 1er. Le processus de retraitement comporte au moins les trois opérations suivantes :

1° la filtration ;

2° la déshydratation ;

3° la distillation afin de séparer la fraction bitumineuse de la fraction de combustible, la matière première visée étant le distillat issu de la distillation ou d'une technique équivalente dont il est démontré qu'elle permet de satisfaire aux conditions de composition de l'article 2.3.7.4.

§ 2. Il peut être dérogé aux opérations mentionnées aux points 1° et 2° du paragraphe 1er si des analyses révèlent qu'elles n'apportent pas de valeur ajoutée pour satisfaire aux conditions de composition.

Art. 2.3.7.4. Les huiles usagées retraitées et les résidus de combustible retraités doivent au moins satisfaire aux conditions de composition énoncées dans l'annexe 2.3.3. ».

Art. 32. À l'article 2.4.2.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, un alinéa 2 rédigé comme suit est ajouté :

« Une matière première visée pour laquelle, au moment de la demande, il n'est pas encore possible de démontrer qu'il est satisfait aux conditions de composition contraignantes de l'application parce que son application concrète n'est pas encore opérationnelle peut malgré tout être autorisée comme matière première si la demande émane du producteur initial de la matière première. Sur la base d'une étude de laboratoire, il y a lieu de démontrer qu'il peut être satisfait aux conditions de composition de l'application. ».

Art. 33. À l'article 2.4.2.2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, point 6°, les mots « ou l'usine » sont abrogés.

2° à l'alinéa 1er, point 7°, une lettre *e*) et une lettre *f*) rédigées comme suit sont ajoutées :

« *e*) le producteur justifie qu'il ne dispose pas d'indications ou d'informations de la présence d'autres paramètres non normés qui ont des incidences nocives pour l'environnement et la santé humaine. À cet égard, il se limite à la présence de substances mentionnées sur la liste des substances candidates, la liste d'autorisations ou la liste des restrictions du règlement (CE) no 1907/2006 du Parlement européen et du Conseil du 18 décembre 2006 concernant l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques, ainsi que les restrictions applicables à ces substances, ou aux substances mentionnées dans l'annexe I du règlement (UE) 2019/1021 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 concernant les polluants organiques persistants.

f) une preuve que les activités internes garantissent la qualité de la matière première visée et la représentativité de l'analyse, telle que visée à l'article 2.3.1.4. » ;

3° un alinéa 3 rédigé comme suit est ajouté :

« Pour une utilisation comme matériau de construction, la demande contient en outre les documents et éléments suivants s'ils n'ont pas encore été transmis à l'OVAM :

1° un document démontrant que la matière première visée satisfait à la définition de matériau de construction et que la matière première visée est adaptée à l'application visée ;

2° un document démontrant que la qualité du matériau de construction est garantie par un système d'assurance de la qualité tel que mentionné dans la section 2.5 ou les motifs pour lesquels un tel système d'assurance de la qualité ne s'applique pas ;

3° une description spécifique de l'application dans laquelle le matériau de construction sera utilisé et de l'apport qualitatif qu'il représente pour la fonctionnalité de cette application ;

4° une justification de ce qu'une fois que le matériau ou l'application aura rempli sa fonction, le matériau de construction ou l'application dans laquelle il sera utilisé pourra, après traitement éventuel, réintégrer le cycle de matériaux. ».

Art. 34. À l'article 2.4.2.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 3, deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3 :

« L'OVAM peut recueillir l'avis d'une tierce partie. Elle le fait au plus tard dans les quatorze jours calendrier de la réception de la demande et elle en informe le demandeur.

Si l'OVAM sollicite l'avis d'une tierce partie lors du traitement de la demande, le délai de traitement visé au paragraphe 2 est suspendu à partir de l'envoi de cette requête et recommence à courir le premier jour ouvrable qui suit la réception de l'avis ou au terme de trente jours calendrier à compter de l'envoi de la demande. » ;

2° un paragraphe 5 rédigé comme suit est ajouté :

« § 5. La déclaration de matière première devient caduque de plein droit dans les cas suivants :

1° la production des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première ne commence pas dans les cinq ans suivant la délivrance de la déclaration de matière première ;

2° la production des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première est interrompue pendant plus de cinq années consécutives.

L'OVAM envoie une notification électronique de la caducité de plein droit de la déclaration de matière première au titulaire. » ;

3° un paragraphe 6 rédigé comme suit est ajouté :

« § 6. Après que le titulaire de la déclaration de matière première a été entendu, l'OVAM adapter la déclaration de matière première de façon motivée sur la base de :

1° nouvelles connaissances scientifiques concernant les incidences nocives pour l'environnement ou la santé humaine des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première ;

2° constatations sur le terrain indiquant une augmentation des incidences nocives pour l'environnement ou la santé humaine liée à l'utilisation des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première.

La décision motivée de l'OVAM est passible de recours selon les modalités prévues à l'article 2.4.2.4. ».

Art. 35. Dans l'article 2.4.2.5, 4°, du même arrêté, les mots « ou de l'implantation » sont abrogés.

Art. 36. Dans l'article 2.4.2.6 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3 :

« Le titulaire de la déclaration de matière première reprend les conditions d'utilisation de la matière première mentionnée dans la déclaration de matière première dans un accord écrit qui est signé par le titulaire de la déclaration de matière première et par chaque utilisateur de la matière première. Une modification des conditions doit être communiquée à chaque utilisateur et entraîne une adaptation de l'accord écrit qui est signé par le titulaire de la déclaration de matière première et par chaque utilisateur de la matière première désireux de continuer à utiliser la matière première. ».

Art. 37. À l'article 2.4.3.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, le membre de phrase « visées à l'article 2.2.8 » est remplacé par le membre de phrase « visées à l'article 2.3.1.3/2 » ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, un point 6° rédigé comme suit est inséré :

« 6° de nouvelles connaissances scientifiques concernant les incidences nocives pour l'environnement ou la santé humaine des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première ou des constatations sur le terrain indiquent une augmentation des incidences nocives pour l'environnement ou la santé humaine liée à l'utilisation des matériaux qui font l'objet de la déclaration de matière première. » ;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots « soixante jours civils » sont remplacés par les mots « trente jours calendrier » ;

4° dans le paragraphe 2, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l'alinéa 3 et l'alinéa 4 :

« Les informations complémentaires doivent être transmises à l'OVAM dans un délai de soixante jours calendrier sauf stipulation contraire dans la demande d'informations complémentaires. Si l'OVAM ne reçoit pas ces informations complémentaires dans les délais, la déclaration de matière première est abrogée. ».

Art. 38. À l'article 2.6.4, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un alinéa 3 rédigé comme suit est ajouté :

« La déclaration visée à l'alinéa 2 contient au moins les informations suivantes :

1° les données d'adresse et la personne de contact de l'entreprise de récupération ou du producteur ;

2° les données d'adresse et la personne de contact de l'entreprise qui a procédé à l'auto-évaluation ;

3° une description du déchet ayant cessé de l'être ou du sous-produit ;

4° une confirmation de ce que le déchet ayant cessé de l'être ou le sous-produit satisfait aux conditions relatives à la sortie du statut de déchet ou au sous-produit et de l'établissement dans lequel l'auto-évaluation est tenue à disposition ;

5° l'utilisation spécifique pour laquelle le déchet ayant cessé de l'être ou le sous-produit convient ;

6° en cas de transport transfrontalier : une confirmation de ce que le matériau possède dans le pays d'origine et dans le pays de destination le statut de fin de la qualité de déchet ou de sous-produit. » ;

Art. 39. À l'article 2.6.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, les mots « et en cas d'utilisation de matières premières récupérées du recyclage de couches jetables » sont ajoutés ;

2° à l'alinéa deux, la phrase suivante est ajoutée :

« Lorsque l'OVAM ou une autorité de contrôle réclame une déclaration de matière première, le matériau qui fait l'objet de l'auto-évaluation est considéré comme un déchet en attendant l'obtention de la déclaration de matière première. ».

Art. 40. Dans l'article 3.1.1, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, un point 14° rédigé comme suit est ajouté :

« 14° matériaux de construction en fibro-ciment usagés. ».

Art. 41. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 3.2.1.6 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 3.2.1.6. § 1er. L'opérateur d'une place de marché en ligne est tenu d'informer par écrit tous les producteurs qui vendent un produit sur le territoire à des ménages ou à des utilisateurs autres que les ménages par le biais de la vente à distance en recourant à sa place de marché en ligne des obligations qui leur incombent dans le cadre de l'obligation d'acceptation.

§ 2. L'opérateur d'une place de marché en ligne empêche les producteurs qui ne sont pas affiliés à un organisme de gestion ou qui ne disposent pas d'un plan individuel d'obligation d'acceptation de conclure, par le biais de sa place de marché en ligne, des contrats à distance avec des ménages ou des utilisateurs autres que les ménages sur le territoire. À cet effet, l'opérateur d'une place de marché en ligne exige du producteur, au moment de l'enregistrement sur la place de marché en ligne, qu'il fournisse la preuve écrite de son plan individuel d'obligation d'acceptation ou de son affiliation à l'organisme ou aux organismes de gestion concernés.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'opérateur d'une place de marché en ligne peut malgré tout autoriser un producteur qui n'est pas enregistré auprès de l'OVAM ou de l'organisme ou des organismes de gestion concernés à conclure, par le biais de sa place de marché en ligne, des contrats à distance avec des ménages ou des utilisateurs autres que les ménages sur le territoire. Dans ce cas, l'opérateur devra lui-même répondre des obligations dans le cadre de la responsabilité élargie des producteurs dont ce producteur est normalement tenu.

Chaque année et au plus tard le 1er mars, l'opérateur d'une place de marché en ligne transmet à l'OVAM une liste de tous les producteurs qui, au cours de l'année écoulée, ont pu conclure des contrats à distance sur sa place de marché en ligne avec des ménages ou des utilisateurs autres que les ménages sur le territoire ainsi que leur numéro d'enregistrement auprès des organismes de gestion concernés.

Si et aussi longtemps que l'OVAM constate qu'un producteur actif sur une place de marché en ligne reste en défaut de respecter les obligations qui lui incombent dans le cadre de l'obligation d'acceptation, l'opérateur de la place de marché en ligne empêche ce producteur, sur simple demande de l'OVAM, de conclure, sur sa place de marché en ligne, des contrats à distance avec des ménages ou des utilisateurs autres que les ménages sur le territoire. Si l'opérateur de la place de marché en ligne n'obtempère pas dans le délai imparti par l'OVAM, il doit lui-même répondre des obligations de ce producteur dans le cadre de la responsabilité élargie des producteurs.

§ 3. Si un opérateur d'une place de marché en ligne agit également comme producteur, il est également soumis aux obligations concernant l'obligation d'acceptation pour les produits qu'il vend lui-même. ».

Art. 42. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 3.4.1.1/1 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 3.4.1.1/1 L'utilisation d'emballages en plastique entourant les imprimés non adressés distribués gratuitement est interdite. ».

Art. 43. À l'article 4.1.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, dont le texte existant constituera le paragraphe 1er, un paragraphe 2 rédigé comme suit est ajouté :

« § 2. Si les informations disponibles concernant la composition et la provenance du déchet sont insuffisantes, la propriété dangereuse HP14 « écotoxique » doit être évaluée selon l'une des méthodes suivantes :

1° une évaluation basée sur les règles de calcul décrites dans l'annexe du règlement (UE) 2017/997 du Conseil du 8 juin 2017 modifiant l'annexe III de la directive 2008/98/CE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne la propriété dangereuse HP 14 « Écotoxique ». Le règlement (UE) 2017/997 dispose également que la biodisponibilité de substances peut être prise en compte pour la classification du déchet. On procède comme suit : si un déchet est classé comme dangereux selon les règles de calcul et que cette classification est uniquement due à la présence de substances inorganiques dans le déchet, il peut être dérogé aux règles de calcul. Dans ce cas, le déchet est jugé non écotoxique si la concentration de chacun des paramètres de l'extrait se situe sous les valeurs limites suivantes de ce paramètre respectif :

Paramètre	Lixiviabilité en mg/kg de matière sèche*
Cendres	2
Cd	1
Cr	10
Cu	10
Hg	0,2
Ni	10
Pb	10
Co	5
Se	0,5
Zn	25
CN	10
COD	800

* lixivabilité, déterminée par l'essai en bâchée unique

2° une évaluation des déchets visés à l'article 4.1.3, § 1er, alinéa 1er, selon laquelle ils sont jugés « écotoxiques » si l'extrait génère un effet de 50 % ou plus dans au moins un des trois essais biologiques suivants, réalisés comme mentionné dans le CMA/4/C pour les méthodes d'extraction et les essais biologiques :

- a) Microtox ;
- b) immobilisation de la Daphnie ;
- c) inhibition de la croissance des algues.

Le détenteur du déchet choisit la méthode. Si l'une des deux méthodes indique que le déchet n'est pas écotoxique, l'utilisation de la deuxième méthode n'est pas nécessaire. Si une propriété dangereuse d'un déchet a été évaluée à la fois au moyen d'un essai tel que visé à l'alinéa 1er, 2°, et à l'aide des règles de calcul visées à l'alinéa 1er, 1°, les résultats de l'essai priment.

Les essais biologiques, dilutions ou valeurs limites autres que ceux visés à l'alinéa 1er, 2°, ne sont pas autorisés. ».

Art. 44. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 4.3.1/1 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 4.3.1/1. L'exploitant d'un fonds de commerce qui vend ou propose, aussi bien temporairement qu'en permanence, des produits du tabac, des denrées alimentaires ou des boissons qui peuvent être consommés immédiatement en dehors de l'établissement doit se charger de la collecte, de l'élimination et du traitement corrects des déchets qui en résultent sur son propre terrain ou le terrain adjacent. Les mesures nécessaires doivent être prises de manière à ce que les déchets collectés puissent être réutilisés ou recyclés au maximum. ».

Art. 45. À l'article 4.3.1 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, le point 5 est remplacé par ce qui suit :

« 5° biodéchets ; » ;

2° l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 46. À l'article 4.3.2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, le point 9° est remplacé par ce qui suit :

« 9° débris inertes, constitués de débris de béton, de maçonnerie ou mixtes ; » ;

2° à l'alinéa 1er, le point 12° est remplacé par ce qui suit :

« 12° déchets contenant de l'amiante-ciment et matériaux susceptibles de contenir de l'amiante ; » ;

3° à l'alinéa 1er, les points 25° à 32° rédigés comme suit sont ajoutés :

« 25° débris d'asphalte non goudronneux ;

26° matériaux de fondation qui ne peuvent pas être traités conformément aux dispositions du règlement unique sur les granulats recyclés ;

27° fractions polluées de déchets de construction et de démolition qui ne peuvent pas faire l'objet d'un tri ultérieur par un centre de traitement qui les rendrait conformes aux critères d'acceptation du centre de traitement autorisé ;

28° béton cellulaire ;

29° plaques de carton-plâtre et blocs de plâtre ;

30° laine de verre ;

31° laine de roche ;

32° matériau de couverture bitumineux ou matériau d'étanchéité. » ;

4° l'alinéa 5 existant qui, à partir du 31 décembre 2023, devient l'alinéa 4 par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets est remplacé par ce qui suit :

« Par dérogation à l'alinéa 1er, le producteur de déchets peut regrouper des déchets de papier et de carton, des déchets ligneux, des déchets métalliques, des plastiques rigides et des films dans le même récipient aux conditions cumulatives suivantes :

1° il s'agit de fractions de déchets secs non dangereux dont le regroupement n'empêche pas le tri ultérieur et le recyclage des fractions de déchets individuelles ou n'altère pas la qualité de leur tri et de leur recyclage par rapport à une collecte entièrement séparée ;

2° le récipient ne contient pas d'autres déchets, pas de déchets de construction et de démolition et pas de déchets industriels résiduels ;

3° s'il est fait appel à un collecteur, un négociant ou un courtier en déchets, le producteur de déchets conclut avec lui un contrat spécifiant les fractions regroupées et précisant que le récipient ne peut pas contenir d'autres déchets ni des déchets industriels résiduels ;

4° le récipient est transporté vers un établissement de tri autorisé où les fractions sont entièrement triées. » ;

5° un alinéa 7 rédigé comme suit est ajouté :

« Le producteur doit présenter les déchets de construction et de démolition séparément d'autres déchets et les garder séparément lors de l'enlèvement ou de la collecte. Les déchets de construction et de démolition résultant de calamités ou qui doivent être détruits ou évacués immédiatement, sans autre transformation, en vertu d'une autre législation ou sur ordre de la police ou d'autorités compétentes y font exception. » ;

6° un alinéa 8 rédigé comme suit est ajouté :

« Par dérogation à l'obligation visée à l'alinéa 1er, le producteur de déchets peut regrouper différentes fractions de déchets de construction et de démolition dans le même récipient aux conditions cumulatives suivantes :

1° il s'agit de déchets de travaux de construction, de démolition ou de rénovation qui répondent à la définition de déchets de construction et de démolition selon l'article 1.2.1, § 2, 11°/1, et l'une des conditions suivantes est remplie :

a) l'espace disponible d'un seul tenant destiné à l'installation et au chargement des récipients de collecte est de 40 m² maximum ;

b) ou lorsque la quantité totale de déchets de construction et de démolition générée pendant l'exécution du chantier est inférieure à 50 m³ ;

c) ou lorsqu'une déclaration motivée du coordinateur sécurité indique que les fractions respectives ne sont pas libérées séparément pour des raisons de sécurité, de stabilité ou en raison de contraintes techniques d'exécution ou du danger pour les travailleurs ;

2° les déchets de construction et de démolition proviennent directement d'un chantier actif ;

3° il s'agit de fractions de déchets secs non dangereux. Les matériaux contenant ou susceptibles de contenir de l'amiante, les fractions polluées de déchets de construction et de démolition et les matériaux de fondation qui ne peuvent pas être traités en vertu du règlement unique sur les granulats recyclés sont exclus de cette collecte mixte ;

4° les déchets de construction et de démolition sont gérés conformément aux dispositions de la sous-section 5.2.16. ».

Art. 47. À l'article 4.3.3 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 22 décembre 2017, 22 mars 2019 et 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, alinéa 4, le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° les dispositions auxquelles l'expert en démolition « bâtiments » et l'expert en démolition « infrastructure » doivent satisfaire. L'expert en démolition « bâtiments » peut accomplir les tâches mentionnées dans la procédure étendue « bâtiments », la procédure simplifiée « bâtiments », mentionnées dans la procédure standard, et la procédure « ouvrages d'infrastructure » et dispose au moins d'un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante tel que visé à l'article 5.4.10. L'expert en démolition « infrastructure » peut accomplir les tâches mentionnées dans la procédure « ouvrages d'infrastructure » et dispose au moins d'un agrément d'expert en assainissement du sol de type 1 tel que prévu par l'article 25/1 de l'arrêté VLAREL du 19 novembre 2010 ou d'un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante tel que visé à l'article 5.4.10 ; » ;

2° le paragraphe 2 est complété par un alinéa 5, rédigé comme suit :

« Le donneur d'ordre pour l'établissement du plan de suivi de démolition transmet à l'expert en démolition les informations nécessaires concernant le bâtiment ou l'ouvrage d'infrastructure, lui donne accès au bâtiment ou à l'ouvrage d'infrastructure et lui prête son concours de manière à ce qu'il puisse établir le plan de suivi de démolition conformément à la procédure standard. » ;

3° dans le paragraphe 3, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

« Le plan de suivi de démolition certifié conforme fait partie des documents de marché, du concours et des documents contractuels. Les documents de marché, le concours et les documents contractuels indiquent que l'obtention d'une autorisation de traitement et de l'attestation de démolition est subordonnée au respect des conditions visées dans la déclaration de conformité du plan de suivi de démolition établie par l'organisation de gestion de démolition. » ;

4° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit :

« § 4. L'exécutant de travaux de démolition, de démantèlement et de rénovation remet à l'organisation de gestion de démolition, avant la réception des travaux de démolition ou de démantèlement, les copies des reçus de dépôt :

1° des déchets dangereux et matériaux susceptibles de contenir de l'amiante évacués ;

2° des matériaux de démolition potentiellement pollués dont les caractéristiques polluantes n'ont pas été déterminées dans le plan de suivi de démolition et qui ne peuvent pas faire l'objet d'un tri ultérieur par un centre de traitement qui les rendrait conformes aux critères d'acceptation du centre de traitement autorisé ;

3° de la fraction de débris que le site de concassage de débris n'a pas acceptée comme débris à faible profil de risque environnemental.

Les reçus de dépôt et les documents de transport des autres déchets évacués doivent être mis à la disposition de l'organisation de gestion de démolition à sa demande.

Avant la réception des travaux de démolition ou de démantèlement, l'exécutant de travaux de construction, d'infrastructure, de démolition, de démantèlement et de rénovation remet au détenteur du permis d'environnement une attestation de démolition telle que visée l'article 4.3.5, § 3. ».

Art. 48. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un nouvel article 4.3.3/1 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 4.3.3/1. § 1er. L'adjudicataire des travaux de construction, de démolition, de démantèlement et de rénovation prend les mesures nécessaires pour que les fractions de déchets de construction et de démolition, visées à l'article 4.3.2, soient libérées sur le chantier comme une fraction individuelle lors de la construction, de la démolition ou de la rénovation et est responsable de la collecte et de l'évacuation séparées correctes des déchets sur le chantier de construction et de démolition conformément aux dispositions de la sous-section 5.2.16.

§ 2. Pour les travaux de démolition, de démantèlement ou de rénovation relevant du champ d'application de l'article 4.3.3, § 1er, et dans le cas de travaux de construction neuve de bâtiments pour lesquels un permis d'environnement est exigé et dont le volume de construction total est supérieur à 1000 m³ pour tous les bâtiments non résidentiels sur lesquels porte le permis ou supérieur à 5000 m³ pour tous les bâtiments principalement résidentiels, à l'exception de logements unifamiliaux, sur lesquels porte le permis, l'adjudicataire des travaux de construction, de démolition, de démantèlement ou de rénovation établit un plan de gestion des déchets et de démolition. Ce plan de gestion des déchets doit être disponible avant le début des travaux de construction, de démolition, de démantèlement ou de rénovation.

Ce plan de gestion des déchets et de démolition contient au moins des dispositions concernant :

l'évacuation préalable des fractions de déchets qui ne sont pas des déchets de construction et de démolition ;

les fractions qui doivent être collectées séparément conformément à l'article 4.3.2 et qui sont destinées au réemploi et au recyclage des matériaux ;

pour les travaux de démolition relevant du champ d'application de l'article 4.3.3, § 1er, le plan de gestion des déchets et de démolition tient compte du plan de suivi de démolition certifié conforme et fournit en outre au moins :

a) une description des conditions préalables à la démolition et au démantèlement, dont les contraintes techniques d'exécution et les aspects liés aux nuisances et à la sécurité. À cet effet, une déclaration motivée du coordinateur sécurité indique que les fractions respectives ne peuvent pas être libérées et collectées séparément pour des raisons de sécurité, de stabilité ou en raison du danger pour les travailleurs ;

b) une description de la méthode et des techniques de démolition utilisées et, par conséquent, les implications possibles en termes de qualité des fractions collectées ;

l'organisation de la collecte séparée sur le chantier des différentes fractions de déchets ;

une liste des différents récipients de collecte des déchets indiquant les matières qu'ils contiendront ou non selon l'évacuation vers des établissements autorisés à cet effet ;

l'organisation de l'évacuation des déchets suivant la libération des différentes fractions durant les travaux de construction, de démolition, de démantèlement ou de rénovation.

Le plan de gestion des déchets doit être mis à la disposition de l'autorité de contrôle, de l'organisation de gestion de démolition, de l'expert qui effectue la visite de contrôle dans le cadre du suivi de la démolition et de l'OVAM à leur première demande.

Le ministre peut préciser les dispositions relatives au plan de gestion des déchets et de démolition visé à l'alinéa 1er. L'OVAM peut mettre un modèle de plan de gestion des déchets et de démolition à disposition sur son site web. » ;

Art. 49. À l'article 4.3.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 22 décembre 2017 et 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit :

« § 2. Pour tous les travaux de démolition, de rénovation ou de démantèlement visés à l'article 4.3.3, paragraphe 1er, une organisation de gestion de démolition agréée doit délivrer une attestation de démolition, sauf stipulation contraire dans la déclaration de conformité du plan de suivi de démolition. » ;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 3, point 2°, le mot « jours » est remplacé par les mots « jours ouvrables » ;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 3, un point 2°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 2°/1 les conditions auxquelles l'organisation de gestion de démolition peut déclarer le plan de suivi de démolition incomplet et demander des compléments. Dans ce cas, le délai de trente jours ouvrables est suspendu à compter de l'envoi de la demande de compléments et recommence à courir à partir de la réception des clarifications ; » ;

4° dans le paragraphe 3, alinéa 3, point 4°, le mot « jours » est remplacé par les mots « jours ouvrables » ;

5° dans le paragraphe 3, alinéa 3, point 7°, le mot « jours » est remplacé par les mots « jours ouvrables » ;

6° au paragraphe 3, alinéa 3, un point 8° rédigé comme suit est ajouté :

« 8° les conditions auxquelles l'organisation de gestion de démolition peut déclarer la demande d'attestation de démolition incomplète et demander des compléments. Dans ce cas, le délai de trente jours ouvrables est suspendu à compter de l'envoi de la demande de compléments et recommence à courir à partir de la réception des clarifications. ».

Art. 50. Dans l'article 4.3.6, paragraphe 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, le membre de phrase « à la loi du 27 juin 1921 relative aux associations sans but lucratif, aux associations internationales sans but lucratif et aux fondations, » est remplacé par le membre de phrase « aux dispositions du Code des sociétés et des associations du 23 mars 2019 » ;

2° à l'alinéa 2, le membre de phrase « 9° et 10° » est remplacé par le membre de phrase « 10° et 11° ».

Art. 51. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 4.4.6 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 4.4.6. § 1er. L'OVAM peut, par décision motivée, accorder des dérogations individuelles à l'obligation de destruction ou de transformation irréversible de certains déchets contenant des POP comme mentionné dans l'article 7, paragraphe 2, du règlement (UE) 2019/1021 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 concernant les polluants organiques persistants. Le détenteur du déchet sollicite la dérogation par écrit auprès de l'OVAM.

§ 2. L'OVAM fixe la forme de la demande de dérogation. La demande de dérogation contient les éléments suivants :

1° l'identification du demandeur ;

2° l'identification et la quantité du déchet ;

3° la teneur en POP des déchets ;

4° la motivation de la demande de dérogation conformément à l'article 7, paragraphe 4, b), i), du règlement (UE) 2019/1021 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 concernant les polluants organiques persistants ;

5° la période pour laquelle la dérogation est demandée.

L'OVAM décide, dans les quarante-cinq jours calendrier de la réception de la demande déclarée complète et informe le demandeur de sa décision par écrit. Les dérogations peuvent être accordées pour au maximum cinq ans. Les dérogations accordées sont publiées sur le site web de l'OVAM. ».

Art. 52. À l'article 4.5.2, § 1er, du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 3°, le membre de phrase « ou à l'article 5.1.4 » est ajouté ;

2° au point 3°, le signe « , » est remplacé par le membre de phrase « , à l'exception des déchets ménagers qui contiennent encore des biodéchets et pour lequel l'OVAM a accordé un report jusqu'au 1er janvier 2026 au plus tard ; » ;

3° un point 6° rédigé comme suit est ajouté :

« 6° les déchets de construction et de démolition qui n'ont pas été gérés conformément à la sous-section 5.2.16. ».

Art. 53. Dans l'article 5.2.3.17 du même arrêté, le membre de phrase « , sauf stipulation contraire dans le permis d'environnement. » est ajouté à l'alinéa 2.

Art. 54. À l'article 5.2.4.2 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 16 novembre 2012, 23 septembre 2016 et 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° avant le paragraphe 1er, qui devient le paragraphe 1er/1, un nouveau paragraphe 1er rédigé comme suit est inséré :

« § 1er. Le détenteur se défait ou a l'intention de se faire d'un véhicule, notamment :

1° s'il a été démonté en vue du réemploi de pièces ou est destiné à cet effet ;

2° s'il n'est plus utilisé comme véhicule ou est destiné à un usage autre que celui de véhicule. » ;

2° à l'alinéa 1er du paragraphe 1er, qui est devenu le paragraphe 1er/1, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° en raison d'une perte technique totale ou du dommage suivant :

a) la cage de sécurité du véhicule s'est déformée ;

b) le véhicule s'est désintégré en plusieurs morceaux ;

c) l'avant, le milieu ou l'arrière du véhicule a été détruit par le feu ;

d) le véhicule a subi un dégât des eaux, le niveau de l'eau à l'intérieur du véhicule ayant atteint l'assise des sièges. » ;

3° à l'alinéa 2, point 1°, du paragraphe 1er, qui est devenu le paragraphe 1er/1, le membre de phrase « 25 ans » est remplacé par le membre de phrase « 30 ans » ;

4° à l'alinéa 2, point 5°, du paragraphe 1er, qui est devenu le paragraphe 1er/1, le mot « rallye-cross » est remplacé par le mot « cross ».

Art. 55. À l'article 5.2.4.3, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 3, la phrase suivante est ajoutée :

« Toutes les étapes du traitement à effectuer sont reproduites schématiquement à un endroit bien visible sur le lieu du traitement. Ainsi, la vidange de fluides frigorigènes des systèmes de climatisation est illustrée en détail pour les différentes étapes nécessaires. » ;

2° dans le paragraphe 5, la phrase « Le centre agréé pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut remet gratuitement au dernier détenteur ou propriétaire du véhicule mis au rebut avant que le véhicule mis au rebut ne quitte les lieux, un certificat de destruction qui contient au moins les données mentionnées en annexe 5.2.4. » est remplacée par les phrases « Le centre agréé pour la dépollution, le démantèlement et la démolition de véhicules hors d'usage remet gratuitement au dernier détenteur ou propriétaire du véhicule hors d'usage un certificat de démolition qui contient au moins les données mentionnées dans l'annexe 5.2.4. Le centre agréé remet le certificat de démolition au dernier détenteur ou propriétaire du véhicule hors d'usage au plus tard un mois après la réception du véhicule hors d'usage et avant que le véhicule hors d'usage ne quitte le site. ».

Art. 56. Dans l'article 5.2.4.4, 3°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 mars 2016, le membre de phrase « toutes les personnes récupérant des gaz à effet de serre fluorés provenant de systèmes de climatisation de certains véhicules mis au rebut relevant du champ d'application de l'article 1 du règlement (CE) no 307/2008 de la Commission du 2 avril 2008 établissant, conformément au règlement (CE) no 842/2006 du Parlement européen et du Conseil, des prescriptions minimales pour les programmes de formation ainsi que les conditions pour une reconnaissance mutuelle des attestations de formation à l'intention du personnel en ce qui concerne les systèmes de climatisation contenant certains gaz à effet de serre fluorés dans certains véhicules à moteur, » est remplacé par le membre de phrase « la personne compétente visée à l'article 5.2.4.5, § 1er, 2°, et toutes les personnes qui récupèrent des fluides frigorigènes ».

Art. 57. Dans l'article 5.2.5.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, le membre de phrase « à l'article 5.2.2.5.2, § 8 et § 9 » est remplacé par le membre de phrase « aux articles 5.2.2.5bis1 à 5.2.2.5bis4 ».

Art. 58. À l'article 5.2.7.2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un alinéa 3, un alinéa 4 et un alinéa 5 rédigés comme suit sont ajoutés :

« Les déchets de piles et d'accumulateurs sont stockés et traités de manière à limiter autant que possible la présence de matières perturbatrices conductrices ou combustibles et à ce que les déchets de piles et d'accumulateurs soient protégés d'une exposition à l'eau, à la chaleur excessive et au risque de choc ou autre dommage physique. La protection contre une exposition à l'eau, à la chaleur excessive et au risque de choc ou autre dommage physique ne s'applique pas aux installations qui ont été spécifiquement autorisées pour le traitement de déchets de piles et d'accumulateurs lorsque l'eau, la chaleur excessive, le choc ou autre dommage physique est nécessaire ou inévitable durant le processus.

Des précautions et des mesures de sécurité particulières sont mises en place en vue du stockage et du traitement des déchets de piles et accumulateurs au lithium. Les mesures particulières sont adaptées à l'activité et élaborées en concertation avec les services d'incendie ou un expert indépendant. Si l'établissement ou l'activité est soumis(e) à autorisation, les mesures particulières font partie de la demande d'autorisation et du plan de travail approuvé.

Le ministre peut préciser les modalités de prévention et de lutte contre l'échauffement et l'incendie lors du stockage et du traitement de déchets de piles et d'accumulateurs. ».

Art. 59. À la section 5.2 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.2.15, comportant les articles 5.2.15.1 à 5.2.15.4, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.2.15. Couches jetables usagées

Art. 5.2.15.1. Les couches jetables usagées, y compris l'urine, les fèces et, éventuellement, les lingettes humides usagées, peuvent être recyclées s'il s'agit de :

- 1° couches jetables provenant de crèches et de l'accueil en groupe ;
- 2° couches jetables provenant de centres de soins résidentiels ;
- 3° couches jetables provenant de ménages ;
- 4° couches jetables qui sont inutilisables ou invendables.

Les flux suivants ne peuvent pas être recyclés :

- 1° les couches jetables usagées provenant d'hôpitaux ;
- 2° les protège-slips ou serviettes hygiéniques usagés ;
- 3° les couches jetables usagées de personnes sous traitement cytostatique ;
- 4° les couches jetables usagées qui ont été contaminées par des substances radioactives, des déchets dangereux ou du sang.

Art. 5.2.15.2. Les matériaux à recycler doivent être collectés de manière sélective. Un contrôle visuel suffisant doit être possible.

Lors de la collecte, les matériaux à recycler doivent être stockés dans un récipient approprié, étanche aux odeurs et aux fuites, qui permet des manipulations de manière hygiénique.

Art. 5.2.15.3. Le processus de recyclage utilisé pour traiter des couches jetables doit satisfaire au moins aux exigences du processus de stérilisation mentionné dans le CMA/4/B.

Art. 5.2.15.4. § 1er. Les flux sortants peuvent être des plastiques, des SAP, de la cellulose, des boues ou d'autres flux sortants.

§ 2. Les flux sortants doivent satisfaire aux valeurs limites pour les médicaments et les hormones mentionnées dans l'annexe 5.2.15.A et aux conditions de présence de pathogènes mentionnées dans l'annexe 5.2.15.B.

Les flux sortants doivent être régulièrement soumis à une analyse de la concentration présente de médicaments, d'hormones et de pathogènes. Cette analyse intervient au minimum à la mise en service du processus de recyclage, après six mois et après douze mois. À cet égard, la procédure mentionnée dans le CMA/4/B et le CMA/3/M est suivie. Lorsque l'analyse d'une matière première récupérée satisfait trois fois de suite à la valeur limite, une fréquence d'analyse annuelle est instaurée.

§ 3. Le collecteur et le producteur de déchets doivent toujours notifier toute modification affectant la composition du déchet à l'entreprise qui effectue le recyclage.

§ 4. Si un ou plusieurs flux sortants dépassent une valeur limite, l'entreprise qui effectue le recyclage et le collecteur des couches jetables usagées doivent entreprendre les actions suivantes :

1° rechercher la cause du dépassement et effectuer les ajustements nécessaires aux matières entrantes ou au processus de recyclage afin d'éviter des dépassements futurs. Le collecteur et le producteur de déchets doivent y contribuer en recherchant, à la demande de l'entreprise qui effectue le recyclage, s'il y a chez eux une cause au dépassement et en effectuant les ajustements nécessaires afin d'éviter des dépassements futurs. Le résultat de cette recherche et les ajustements correspondants sont transmis à l'entreprise qui effectue le recyclage ;

2° informer l'autorité de contrôle, dans les sept jours calendrier, du dépassement et des mesures connexes mises en œuvre ;

3° tester séparément les échantillons de tous les lots du même flux de matières à partir du contrôle précédent où la valeur limite n'a pas été dépassée. Les lots qui présentent des dépassements ou pour lesquels aucun échantillon ne peut être testé doivent être traités suivant les traitements de déchets mentionnés dans le paragraphe 6 ;

4° analyser à nouveau tous les six mois les flux sortants pour lesquels un dépassement de la valeur limite a été constaté. Après trois mesures semestrielles consécutives favorables de ce flux de matières, une fréquence d'analyse annuelle est réinstaurée.

§ 5. La mise sur le marché d'un flux sortant du processus de recyclage comme matière première requiert toujours l'obtention d'une déclaration de matière première conformément à la procédure mentionnée dans la section 2.4.

§ 6. Les conditions énoncées dans les paragraphes 1er, 2, 3 et 4 ne s'appliquent pas à un flux sortant évacué pour :

1° une installation de gazéification ou de pyrolyse où les composants sont transformés chimiquement ;

2° la digestion dont le digestat n'est appliqué comme engrais ou amendement du sol ;

3° l'incinération. ».

Art. 60. À la section 5.2 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.2.16, comportant les articles 5.2.16.1 à 5.2.16.9, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.2.16. Dispositions relatives à la gestion de déchets de construction et de démolition en mélange

Art. 5.2.16.1. La présente section contient les conditions à remplir lors de la collecte, du négoce et du courtage ainsi que du traitement et de la transformation de déchets de construction et de démolition en mélange.

La présente section ne s'applique pas en ce qui concerne la collecte, le négoce et le courtage si toutes les conditions suivantes sont remplies :

1° les déchets de construction et de démolition sont dégagés lors de travaux effectués par un particulier ;

2° les déchets de construction et de démolition sont comparables aux déchets ménagers par leur nature, leur composition et leur quantité ;

3° les déchets de construction et de démolition sont collectés par le biais des canaux communaux pour les déchets ménagers ;

4° pour la collecte des déchets de construction et de démolition, les coûts sont facturés conformément à l'article 10 du décret sur les Matériaux ;

La présente section ne s'applique pas à la collecte, au négoce, au courtage et au traitement de déchets de construction et de démolition qui doivent être gérés d'une autre manière en vertu d'une autre législation ou sur ordre de la police ou d'autorités compétentes.

Art. 5.2.16.2. § 1er. Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou l'établissement autorisé qui accepte des déchets de construction et de démolition en mélange directement du producteur de déchets informe ce dernier individuellement et de manière démontrable des fractions qui doivent être triées et présentées de manière sélective conformément à l'article 4.3.2 et de ce que celles-ci ne peuvent jamais être présentées dans un récipient destiné aux déchets de construction et de démolition en mélange à moins que les conditions de l'article 4.3.2, alinéa 8, ne soient remplies.

Les justificatifs de la fourniture effective d'informations par producteur de déchets et de la teneur de ces informations sont conservés u moins 5 ans.

§ 2. La diffusion d'informations erronées aux producteurs de déchets au sujet de l'obligation de tri et l'incitation à présenter, dans un récipient destiné aux déchets de construction et de démolition en mélange, des fractions ou des déchets devant obligatoirement être présentés de manière sélective, y compris des déchets industriels résiduels, qui ne relèvent pas de la définition de déchets de construction et de démolition conformément à l'article 1.2.1, § 2, 11°/1, sont interdites.

Art. 5.2.16.3. § 1er. Un contrôle visuel de la présentation séparée des déchets conformément à l'article 4.3.2 est effectué par une inspection des déchets visibles à la surface du récipient lorsque cela peut se faire dans des conditions sûres :

1° par le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ou par le transporteur désigné par lui, au moment de l'enlèvement des déchets de construction et de démolition en mélange chez le producteur de déchets, avant que les déchets ne soient chargés dans le camion ;

2° par le centre de traitement autorisé, le centre de traitement avant stockage intermédiaire ou l'établissement autorisé pour le tri, qui accepte des déchets de construction et de démolition en mélange directement d'un producteur de déchets, au moment où le conteneur est présenté et avant le bennage sur le site.

§ 2. Si le contrôle visuel révèle la présence, dans le conteneur destiné aux déchets de construction et de démolition en mélange, de déchets auxquels s'applique une tolérance zéro assortie d'une obligation de refus, les déchets sont refusés et le contenu du récipient ne peut pas être emmené par le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ou par le transporteur désigné par lui ou ne peut pas être accepté par le centre de traitement autorisé.

Une tolérance zéro assortie d'une obligation de refus s'applique aux flux suivants :

- 1° les déchets dangereux ;
- 2° les DEEE ;
- 3° les PDD ;
- 4° l'amiante-ciment, les matériaux contenant et susceptibles de contenir de l'amiante.

Une non-conformité est établie comme mentionné dans l'article 5.2.16.5. Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le centre de traitement autorisé informe le producteur de déchets de la non-conformité et du refus et lui demande de retirer du récipient les déchets auxquels s'applique une tolérance zéro et de les présenter comme fractions séparées.

§ 3. Si le contrôle visuel révèle la présence de déchets qui, selon l'article 4.3.2, ne sont pas éligibles à la collecte mixte ou qui ne satisfont pas à la définition de déchets de construction et de démolition, mais auxquels ne s'applique pas de tolérance zéro assortie d'une obligation de refus telle que mentionnée dans le paragraphe 2, le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le centre de traitement autorisé établit une non-conformité telle que visée à l'article 5.2.16.5 et doit ensuite :

- 1° soit refuser les déchets, c'est-à-dire ne pas emmener ou ne pas accepter le contenu du récipient ;
- 2° soit emmener ou accepter les déchets. Il doit ensuite effectuer un tri en aval conformément aux articles 5.2.16.6 et 5.2.16.7.

Ces obligations s'appliquent également si ce contrôle visuel révèle la présence d'emballages et de déchets mobiliers étant donné que ces déchets sont explicitement exclus de la définition de déchets de construction et de démolition figurant à l'article 1.2.1, 11°/1.

Art. 5.2.16.4. § 1er. Un récipient destiné aux déchets de construction et de démolition en mélange doit toujours être évacué vers un établissement autorisé où le récipient de collecte est vidé et où les sacs opaques et big bags sont également vidés. L'exploitant procède ensuite à un contrôle visuel de l'ensemble du contenu du récipient de collecte afin de s'assurer de la présentation séparée des déchets conformément à l'article 4.3.2.

§ 2. Si le contrôle visuel opéré dans l'établissement autorisé pour le tri ou le stockage intermédiaire avant tri révèle la présence de déchets qui ne satisfont pas à la présentation séparée des déchets conformément à l'article 4.3.2 et qui n'ont pas encore été constatés conformément à l'article 5.2.16.3, une non-conformité est également établie conformément à l'article 5.2.16.5.

Art. 5.2.16.5. § 1er. Si les différents contrôles visuels révèlent la présence de déchets qui, conformément à l'article 4.3.2, ne pouvaient pas être présentés dans le récipient destiné aux déchets de construction et de démolition en mélange, une non-conformité est établie. Chaque non-conformité est tenue à jour dans un registre des non-conformités dans lequel sont décrits les éléments suivants :

- 1° la date de la non-conformité ;
- 2° le nom, l'adresse et le numéro d'entreprise du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie ;
- 3° une description claire de la non-conformité comprenant, au moins, une description des déchets qui ont été observés et qui sont soumis à l'obligation de tri ;
- 4° l'indication du refus du récipient si tel est le cas.

Le registre des non-conformités est tenu à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple des données du registre entre l'OVAM, les autorités de contrôle et le détenteur du registre.

L'OVAM prévoit un format standard pour le registre des non-conformités et le met à disposition sur son site web. L'utilisation de ce modèle est obligatoire lors de l'échange.

En guise d'alternative, le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le centre de traitement autorisé peut tenir ses non-conformités à jour dans un registre central des non-conformités géré par l'OVAM, dans lequel les contrevenants sont répertoriés.

Les données figurant dans ce registre central des non-conformités ne sont pas publiques mais elles peuvent être consultées par les autorités de contrôle dans le cadre du contrôle de l'application. Les données figurant dans le registre central des non-conformités sont effacées après 18 mois.

Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou l'établissement autorisé pour le tri ou le stockage intermédiaire avant tri informe le producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été constatée de la non-conformité établie au plus tard le jour ouvrable suivant. À cet égard, tous les éléments mentionnés dans le paragraphe 1er ainsi que la notification du non-respect présumé de la présentation séparée des déchets conformément à l'article 4.3.2 sont communiqués au producteur de déchets.

Art. 5.2.16.6. § 1er. L'établissement de stockage intermédiaire ne fait que du stockage et du transbordement et n'effectue aucun traitement sur les fractions stockées de déchets de construction et de démolition.

L'établissement de stockage intermédiaire doit pouvoir démontrer que les lots stockés de déchets de construction et de démolition en mélange satisfont aux critères d'acceptation du centre de traitement autorisé respectif vers lequel ils sont évacués.

Le ministre peut préciser les dispositions auxquelles l'établissement de stockage intermédiaire doit satisfaire dans un système d'assurance de la qualité conformément à l'article 5.2.16.9.

§ 2. Dans les centres de traitement autorisés qui trient aussi bien des déchets de construction et de démolition en mélange que des déchets industriels résiduels qui ne satisfont pas à la définition de déchets de construction et de démolition conformément à l'article 1.2.1, § 2, 11°/1, ces flux sont toujours triés via des lots à traiter séparément. Le traitement simultané, sur une seule ligne de tri, de déchets de construction et de démolition en mélange et de déchets industriels résiduels qui ne satisfont pas à la définition de déchets de construction et de démolition est interdit.

Le centre de traitement autorisé qui trie ou traite des déchets de construction et de démolition en mélange doit adapter le fonctionnement de son établissement aux fractions à traiter.

§ 3. La trituration de déchets, préalablement à un processus de tri en aval, n'est autorisée que si elle est suivie de l'utilisation d'une ligne automatisée visant un tri en aval étendu des fractions de manière à satisfaire à l'article 5.2.16.7, § 1er.

La trituration préalablement à l'utilisation de la ligne de tri n'est autorisée que si elle contribue manifestement à l'efficacité du processus de tri et garantit l'extraction de plus de matières recyclables lors du tri en aval.

La trituration en amont de la ligne de tri doit être limitée aux déchets qui, sans trituration, ne peuvent pas être traités par une ligne de tri. Les déchets les plus volumineux et les déchets dangereux doivent encore être triés au maximum, au moyen d'une grue ou manuellement, préalablement à la trituration. La trituration à seule fin de respecter les dispositions relatives à la taille des pièces visées à l'article 5.2.16.7, § 1er, point 1°, est interdite. S'il est encore procédé à une trituration après le processus de tri, un contrôle des quantités visées à l'article 5.2.16.7, § 1er, doit encore être possible préalablement à ce processus de trituration et les prescriptions concernant les quantités sont également applicables préalablement à ce processus de trituration.

Si un tri en aval est effectué, les prescriptions relatives aux quantités visées à l'article 5.2.16.7, § 1er, s'appliquent aux déchets de construction et de démolition en mélange qui ont subi la dernière étape du processus de tri avant que les déchets ne soient évacués pour incinération ou mise en décharge. Celui qui effectue un tri en aval peut démontrer clairement comment fonctionne le processus de tri, quelle est l'étape finale et quels déchets ont déjà subi toutes les étapes sur le site. Si ce n'est pas possible, les prescriptions relatives aux quantités visées à l'article 5.2.16.7, § 1er, s'appliquent à tous les déchets présents sur le site.

§ 4. Les fractions triées sont stockées séparément les unes des autres.

§ 5. Les fractions triées doivent être évacuées en vue du réemploi ou du recyclage des matériaux.

Lorsque ces fractions triées ne satisfont pas aux critères d'acceptation de celui qui recycle des déchets, elles doivent être évacuées vers un établissement autorisé qui est en mesure de traiter ces fractions de manière à ce qu'elles soient éligibles au réemploi ou au recyclage des matériaux.

Art. 5.2.16.7 Tout lot aléatoire de 10 m³ de déchets de construction et de démolition en mélange, quelle qu'en soit la densité, présent, après tri plus affiné ou non, pour incinération, mise en décharge ou nettoyage peut être composé au maximum de :

a)	maximum trois unités de papier et carton recyclables d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
b)	maximum trente litres de papier et carton emballés ensemble ;
c)	maximum trois unités de déchets ligneux d'une surface supérieure à 0,5 m ² , y compris les unités de déchets ligneux auxquels des métaux sont fixés ;
d)	maximum trente litres de déchets ligneux emballés ensemble ;
e)	maximum trois unités de déchets verts d'une longueur supérieure à 0,5 m ;
f)	maximum soixante litres de déchets verts emballés ensemble ;
g)	maximum trois unités de métal d'une surface supérieure à 0,25 m ² ou d'une longueur supérieure à 1 m ;
h)	maximum trois unités de déchets textiles recyclables d'une surface supérieure à 0,25 m ² ;
i)	maximum trois unités de débris inertes d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
j)	maximum soixante litres de débris inertes ;
k)	maximum un emballage de plastique blanc ou transparent de plus de 30 litres ;
l)	maximum trois unités d'EPS et de plastiques rigides recyclables d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
m)	maximum cinquante unités de PMC ;
n)	zéro pneu usagé ;
o)	zéro unité de déchets dangereux, de DEEE, de PDD, d'amiante-ciment et de matériaux contenant et susceptibles de contenir de l'amiante ;
p)	zéro unité de débris d'asphalte non goudronneux, de matériaux de fondation d'une granulométrie supérieure à 60 mm qui ne peuvent pas être traités conformément aux dispositions du règlement unique sur les granulats recyclés ;
q)	zéro unité de béton cellulaire d'une granulométrie supérieure à 60 mm ;
r)	zéro unité de plaques de carton-plâtre, de blocs de plâtre d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
s)	zéro unité de laine de verre et de laine de roche d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
t)	zéro unité de matériau de couverture bitumineux ou de matériau d'étanchéité d'une surface supérieure à 0,5 m ² .

Art. 5.2.16.8 Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets de construction et de démolition en mélange ou le centre de traitement autorisé qui accepte des déchets de construction et de démolition en mélange peut produire à tout moment les pièces justificatives nécessaires démontrant qu'il remplit toutes les conditions visées dans la présente section. Ces pièces justificatives sont conservées au moins cinq ans.

Plusieurs collecteurs, négociants ou courtiers en déchets de construction et de démolition en mélange ou centres de traitement autorisés peuvent coopérer pour remplir les conditions visées dans la présente section. Dans ce cas, il est établi par contrat :

1° à quelles cargaisons de déchets de construction et de démolition en mélange la coopération s'applique ;

2° quel acteur assume la responsabilité de quelle obligation visée dans la présente section, toutes les obligations étant reprises dans les contrats.

Si les conditions visées à l'alinéa 1er ne sont pas toutes remplies, tous les acteurs associés à la collaboration sont responsables individuellement de toutes les obligations visées dans la présente section et enfreignent individuellement l'interdiction d'incinération et l'interdiction de mise en décharge visées aux articles 4.5.2 et 4.5.1 s'ils fournissent des

déchets de construction et de démolition en mélange pour incinération ou mise en décharge ou incinèrent ou mettent en décharge des déchets de construction et de démolition en mélange qui n'ont pas été gérés conformément à la section 5.2.16.

Art. 5.2.16.9. Le ministre élabore les conditions d'un système d'assurance de la qualité pour les établissements qui traitent des déchets de construction et de démolition en mélange et, le cas échéant, également pour les établissements de stockage intermédiaire.

Si le ministre arrête ces dispositions, tous les établissements qui traitent des déchets de construction et de démolition en mélange doivent, dans le délai fixé par le ministre, disposer d'un système interne actualisé d'assurance de la qualité qui satisfait à ces conditions et travailler suivant ce système.

Cette assurance de la qualité doit garantir la traçabilité des flux entrants et sortants et contrôler la qualité des fractions obtenues après traitement de manière à ce qu'il soit satisfait à la sous-section 5.2.16 et à ce que les processus de tri et le rendement du prix soient constamment optimisés. Le système d'assurance de la qualité tend à ce que des mesures soient prises afin de limiter autant que possible les résidus de triage (criblage) des déchets de construction et de démolition en mélange qui sont obtenus après triage des déchets de construction et de démolition en mélange et de maximaliser les fractions triées qui sont évacuées en vue du réemploi ou du recyclage des matériaux. Une politique d'acceptation stricte ou l'adaptation des techniques de tri utilisées sont des options possibles à cet effet.

L'assurance de la qualité contient des dispositions concernant :

1° les exigences relatives à la nature et à la composition des flux acceptés, l'enregistrement des cargaisons acceptées et refusées, la politique d'acceptation et l'établissement et le feed-back des non-conformités conformément à l'article 5.2.16.5 ;

2° la conformité aux critères d'acceptation du centre de traitement autorisé respectif vers lequel les déchets sont évacués ;

3° la répartition en lots à traiter et les exigences minimales auxquelles doit satisfaire le traitement. Cela comprend une description du processus de production et du mode de traitement des flux acceptés de manière à ce que les dispositions de la présente sous-section soient respectées ;

4° le suivi de l'évacuation correcte des différentes fractions triées en vue du réemploi et du recyclage des matériaux et de l'évacuation correcte des fractions fine et grossière des résidus de tri tamisés de déchets de construction et de démolition en mélange ;

5° le contrôle du bilan massique et de l'efficacité du tri sur la base de la teneur en fractions recyclables de la fraction fine des résidus de tri tamisés de déchets de construction et de démolition en mélange, tel que prévu dans le paragraphe 2 du présent article ;

6° les non-conformités dans le cadre de l'assurance de la qualité et, s'il y a lieu, le suivi des actions correctives afin d'améliorer la qualité des fractions triées et l'efficacité du tri telle que l'adaptation ou l'optimisation des techniques de tri, le renforcement de la politique d'acceptation et des actions similaires.

Le ministre peut définir la méthode de détermination de l'efficacité du tri sur la base de la teneur en une série de fractions recyclables de la fraction fine des résidus de tri tamisés de déchets de construction et de démolition en mélange. Le ministre peut également déterminer quand des mesures doivent être prises afin d'améliorer l'efficacité du tri. ».

Art. 61. L'article 5.3.3.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 5.3.3.5. § 1er. Le matériau de construction doit remplir une fonction architectonique à l'utilisation. Lors de son utilisation sur ou dans le sol, le matériau de construction doit se distinguer clairement du sol, visuellement et méthodiquement.

§ 2. L'utilisation d'un matériau de construction non façonné doit se faire suivant la liste des applications de matériaux de sol pour l'utilisation du sol en construction visée à l'article 171 du VLAREBO, sauf stipulation contraire dans la déclaration de matière première ou sur le bordereau de livraison dans le cas de granulats recyclés en vertu du règlement unique.

§ 3. Les matériaux de construction n'entrent pas en considération pour le remblayage de terrains et de fouilles, sauf stipulation contraire dans la déclaration de matière première.

Les matériaux de construction utilisés dans des constructions temporaires de chantier pour la mise en accessibilité ou l'installation du chantier doivent être enlevés avant la réception des travaux s'ils ont rempli leur fonction, à moins qu'ils ne puissent être utilisés comme matériaux de construction à l'intérieur du chantier. ».

Art. 62. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, la sous-section 5.3.5, comportant l'article 5.3.5.1, est abrogée.

Art. 63. L'article 5.3.10.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, est remplacé par ce qui suit :

« Article 5.3.10.1. L'article 2.3.1.3./2, § 2, ne s'applique pas au compost fermier obtenu à partir d'un processus de compostage qui a lieu dans l'exploitation et au cours duquel des résidus organiques végétaux de l'exploitation, mélangés ou non à du fumier de l'exploitation, sont compostés, après quoi le compost fermier est utilisé sur les terres agricoles de l'exploitation. ».

Art. 64. Dans l'article 5.3.12.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, le membre de phrase « articles 5.3.12.1 et 5.3.12.2 » est remplacé par le membre de phrase « articles 5.3.12.1, 5.3.12.2 et 5.3.12.2/1 ».

Art. 65. À l'article 5.3.13.1, § 1er, alinéa 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2029, la phrase suivante est ajoutée :

« L'interdiction ne s'applique pas aux cordons de serrage du sac à déchets qui servent à fermer le sac. ».

Art. 66. L'article 5.3.14.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 5.3.14.1. Il est interdit d'utiliser des autocollants sur les fruits et légumes à moins que les autocollants ne soient compostables industriellement ou à domicile. ».

Art. 67. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.15, comportant un article 5.3.15.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.15. Conditions d'utilisation de copeaux de bois comme couvre-sol

Art. 5.3.15.1. § 1er. L'utilisation de copeaux de bois comme couvre-sol en dehors de zones agricoles n'est autorisée que si les copeaux de bois ont été produits à partir de :

1° bois et d'écorces exempts d'infestations par des organismes nuisibles, d'espèces invasives et de maladies végétales contagieuses ;

2° résidus ligneux et d'écorces provenant de la première transformation de grumes exemptes d'infestations par des organismes nuisibles, d'espèces invasives et de maladies végétales contagieuses.

§ 2. Le couvre-sol ne peut pas être produit à partir de :

1° d'herbes, de feuilles, d'aiguilles et de tailles de haies ;

2° de déchets ligneux provenant d'activités de construction et de démolition, d'emballages et de la filière bois. »

§ 3. Les paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas aux particuliers qui réappliquent comme couvre-sol dans leur jardin des déchets verts issus de l'entretien de leur propre jardin.

Art. 68. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.16, comportant un article 5.3.16.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.16. Conditions d'utilisation de fûts et bacs à compost en plastique

Art. 5.3.16.1. § 1er. L'utilisation de fûts et bacs à compost en plastique, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2024.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à :

1° 80 % à partir du 1er janvier 2024, et ce pourcentage doit être constitué à 75% au moins de plastiques de post-consommation ;

2° 100 % à partir du 1er janvier 2026, dont au moins 75 % de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés du fût ou bac à compost.

§ 2. L'interdiction visée dans le paragraphe 1er ne s'applique pas aux éléments mobiles du fût ou bac à compost.

§ 3. Les bacs et fûts à compost existants mis en service avant le 1er janvier 2024 ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les bacs et fûts à compost en plastique issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 69. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.17, comportant un article 5.3.17.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.17. Conditions d'utilisation de conteneurs à déchets sur roulettes en plastique

Art. 5.3.17.1. § 1er. L'utilisation de conteneurs à déchets sur roulettes en plastique, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2024.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à :

1° 50 % à partir du 1er janvier 2024, dont au moins la moitié est constituée de plastiques de post-consommation ;

2° 80 % à partir du 1er janvier 2026, dont au moins la moitié est constituée de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés du conteneur à déchets sur roulettes.

§ 2. L'interdiction visée dans le paragraphe 1er n'est valable que pour le corps du conteneur à déchets sur roulettes et non pour le couvercle, le châssis et les roues.

§ 3. Les conteneurs à déchets sur roulettes en plastique existants mis en service avant le 1er janvier 2024 ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les conteneurs à déchets sur roulettes en plastique issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 70. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.18, comportant un article 5.3.18.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.18. Conditions d'utilisation de pots de culture, plateaux de culture et plateaux à plantes en plastique.

Art. 5.3.18.1. § 1er. L'utilisation de pots de culture, plateaux de culture et plateaux à plantes en plastique, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui sont utilisés pour la culture de fleurs et de plantes et qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2024.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à :

1° 80 % à partir du 1er janvier 2024, entièrement constitués de plastiques de post-consommation ;

2° 100 % à partir du 1er janvier 2026, entièrement constitués de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des pots de culture, plateaux de culture et plateaux à plantes.

§ 2. Les pots de culture, plateaux à plantes et plateaux de culture utilisés comme emballage ne tombent pas sous le coup de l'interdiction.

Les pots de culture, plateaux à plantes et plateaux de culture existants mis en service pour la première fois avant le 1er janvier 2024 ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les pots de culture, plateaux de culture et plateaux à plantes en plastique issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 71. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.19, comportant un article 5.3.20.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.19. Conditions d'utilisation de mobilier comportant des éléments en plastique dans les espaces publics extérieurs

Art. 5.3.19.1. § 1er. L'utilisation de mobilier comportant des éléments en plastique dans les espaces publics extérieurs, dont les éléments en plastique n'ont pas été produits à partir de plastiques recyclés, est interdite à partir du 1er janvier 2024.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à :

1° 80 % à partir du 1er janvier 2024, et ce pourcentage doit être constitué à 75% au moins de plastiques de post-consommation ;

2° 100 % à partir du 1er janvier 2026, dont au moins 75 % de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des éléments en plastique du mobilier.

§ 2. Les éléments de liaison en plastique destinés à assembler entre eux les différents composants du mobilier en un seul ensemble structurel, ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

§ 3. Le mobilier existant comportant des éléments en plastique destiné aux espaces publics extérieurs, déjà mis en service avant le 1er janvier 2024, ne tombe pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Le mobilier comportant des éléments en plastique issu de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peut encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 72. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.20, comportant un article 5.3.20.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.20. Conditions d'utilisation d'écrans anti-bruit en plastique

Art. 5.3.20.1. § 1er. L'utilisation d'écrans anti-bruit en plastique opaques pour applications extérieures, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2026.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à 80 % à partir du 1er janvier 2026, dont au moins la moitié est constituée de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité, qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des écrans anti-bruit en plastique.

§ 2. Les écrans anti-bruit en plastique existants, qui sont destinés aux adjudications publiques et qui ont déjà été mis en service avant le 1er janvier 2026, ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les écrans anti-bruit en plastique issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 73. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.21, comportant un article 5.3.22.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.21. Conditions d'utilisation de tuyaux en plastique enterrés sans pression pour l'évacuation des eaux pluviales et des eaux usées

Art. 5.3.21.1. § 1er. L'utilisation de tuyaux en plastique enterrés sans pression pour l'évacuation des eaux pluviales et des eaux usées, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2027.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à 20 % à partir du 1er janvier 2027.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des tuyaux en plastique pour l'évacuation des eaux pluviales et des eaux usées.

§ 2. Les tuyaux en plastique enterrés sans pression existants pour l'évacuation des eaux pluviales et des eaux usées, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité, qui ont déjà été mis en service avant le 1er janvier 2026 ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les tuyaux en plastique enterrés sans pression pour l'évacuation des eaux pluviales et des eaux usées issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 74. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.22, comportant un article 5.3.23.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.22. Conditions d'utilisation de plaques de protection en plastique pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique

Art. 5.3.22.1. § 1er. L'utilisation de plaques de protection en plastique pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique dans des applications extérieures, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui ne sont pas produits à partir de plastiques recyclés est interdite à partir du 1er janvier 2026.

La teneur minimale en plastiques recyclés est fixée à :

1° 50 % à partir du 1er janvier 2026, dont au moins la moitié est constituée de plastiques de post-consommation ;

2° 100% à partir du 1er janvier 2028, dont au moins la moitié est constituée de plastiques de post-consommation.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des plaques de protection pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique

§ 2. Les plaques de protection en plastique existantes pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique dans des applications extérieures, qui sont destinées aux adjudications publiques et qui ont déjà été mises en service avant le 1er janvier 2026, ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les plaques de protection en plastique pour câbles, conduites de gaz et autres équipements d'utilité publique pour applications extérieures, issues de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er, peuvent encore être mises en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 75. À la section 5.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une sous-section 5.3.23, comportant un article 5.3.24.1, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 5.3.23. Conditions d'utilisation de systèmes de fenêtre en plastique

Art. 5.3.23.1. § 1er. L'utilisation de systèmes de fenêtre en plastique, faisant l'objet d'un marché passé par l'autorité communale, provinciale ou flamande, qui n'ont pas été partiellement produits à partir de plastiques recyclés, est interdite à partir du 1er janvier 2026.

Les systèmes de fenêtre en plastique doivent, en moyenne sur la quantité totale de plastiques du système de fenêtre, être constitués à 30 % minimum de plastiques recyclés à partir du 1er janvier 2026.

Lors de l'utilisation de plastiques recyclés, la teneur déclarée en plastiques recyclés doit être prouvée par une certification, de type QA-CER ou équivalent, délivrée par un organisme accrédité qui garantit l'origine et la teneur en plastiques recyclés des profils de fenêtre en plastique.

§ 3. Les systèmes de fenêtre en plastique existants, qui sont destinés aux adjudications publiques et qui ont déjà été mis en service avant le 1er janvier 2026, ne tombent pas sous le coup de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er.

Les systèmes de fenêtre en plastique issus de stocks existants achetés avant la date d'entrée en vigueur de l'interdiction visée dans le paragraphe 1er peuvent encore être mis en service sans restriction après l'entrée en vigueur de l'interdiction. ».

Art. 76. À l'article 5.4.1, alinéa 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, les mots « à inventorier » sont insérés entre les mots « la zone d'inspection » et le mot « et » ;

2° au point 2°, les mots « inventaire d'amiante » sont remplacés par le mot « inventaire » ;

3° au point 5°, les mots « les matériaux contenant de l'amiante et » sont insérés entre le mot « sur » et le mot « la » ;

4° au point 6°, les mots « la sécurité amiante » sont remplacés par les mots « la gestion et l'enlèvement en toute sécurité des matériaux contenant de l'amiante ».

Art. 77. À l'article 5.4.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° la phrase « S'il y a plusieurs constructions accessibles d'une année à risque, la somme des surfaces au sol est inférieure à 20 m². » est remplacée par la phrase « S'il y a plusieurs constructions accessibles d'une année à risque, la somme des surfaces au sol doit être inférieure à 20 m². » ;

2° un alinéa 2 rédigé comme suit est ajouté :

« Par dérogation à l'alinéa 1er, un propriétaire d'une construction accessible d'une année à risque d'une surface au sol inférieure à 20 m², qui fait partie d'une construction accessible plus grande d'une surface au sol égale ou supérieure à 20 m², doit disposer d'un certificat d'inventaire d'amiante. ».

Art. 78. À l'article 5.4.3, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° l'organisation dispose d'un service d'assistance téléphonique et numérique de première ligne pour les titulaires du certificat qui lui sont affiliés. Les titulaires du certificat affiliés sont l'expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel visé à l'article 5.4.10, alinéa 3, et l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visé à l'article 5.4.12 ; » ;

2° au point 7°, le membre de phrase « et la façon d'en assurer la mise en œuvre correcte et de qualité, y compris une procédure de règlement des plaintes assortie d'un registre des plaintes concernant le fonctionnement de l'organisation dans le cadre du système de gestion de la qualité » est ajoutée ;

3° au point 9°, les modifications suivantes sont apportées :

a) les mots « titulaires du certificat » sont remplacés par le membre de phrase « experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel et pour le processus tels que visés à l'article 5.4.10, alinéa 3, et à l'article 5.4.12 » ;

b) la phrase « Un auditeur est lui-même expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel ; » est remplacée par les phrases suivantes : « Par auditeur qualifié, on entend toute personne qui :

a) possède elle-même un certificat à titre personnel valable d'expert en inventaire d'amiante ;

b) possède une expérience d'auditeur ou a suivi une formation à cette fin ;

c) connaît les lignes directrices d'évaluation pour les audits des titulaires du certificat, telles que décrites dans le règlement de certification pour les organismes de certification amiante ;

d) possède une expérience professionnelle pertinente en matière d'établissement d'inventaires d'amiante ;

e) possède une expérience du travail de terrain pour les inventaires d'amiante, en particulier pour le prélèvement d'échantillons de matériaux. » ;

4° au point 10°, la phrase suivante est ajoutée :

« Par formateur qualifié, on entend toute personne qui :

a) dispose d'une expérience de l'enseignement ;

- b) possède une expérience professionnelle pertinente en matière d'établissement d'inventaires d'amiante ;
- c) possède une expérience du travail de terrain pour les inventaires d'amiante, en particulier pour le prélèvement d'échantillons de matériaux ;
- d) a réussi l'examen final visé à l'article 5.4.10 qui évalue les compétences finales ;
- e) a suivi la formation destinée aux formateurs auprès de l'OVAM ;
- f) suit le perfectionnement annuel destiné aux formateurs auprès de l'OVAM. ».

Art. 79. Dans l'article 5.4.4, § 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le membre de phrase « s'effectue au moyen d'un formulaire de demande dont le modèle est arrêté par le ministre et » est inséré entre le mot « amiante » et le mot « contient ».

Art. 80. À l'article 5.4.7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit : « L'OVAM ou une instance indépendante désignée par l'OVAM peut toujours demander les pièces et informations nécessaires pour évaluer l'activité des organismes de certification amiante. » ;

2° à l'alinéa 3, le membre de phrase « 31 mars » est remplacé par le membre de phrase « 1er mars » ;

3° il est ajouté un alinéa 4, rédigé comme suit :

« Le ministre peut préciser les modalités du contrôle visé aux alinéas 1er et 2 dans un règlement de certification pour les organismes de certification amiante. ».

Art. 81. À l'article 5.4.8 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, point 1°, le membre de phrase « , avec délivrance d'un certificat de formation » est ajouté ;

2° à l'alinéa 1er, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° de fournir un service d'assistance téléphonique et numérique de première ligne pour les experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel et pour le processus qui lui sont affiliés, visés à l'article 5.4.10, alinéa 3, et à l'article 5.4.12, ainsi que de gérer et de suivre les plaintes relatives à leur activité ; » ;

3° à l'alinéa 1er, le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° de garantir la qualité de l'utilisation des certificats des experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel qui lui sont affiliés, visés à l'article 5.4.10, alinéa 3, et des experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus visés à l'article 5.4.12, notamment par le biais d'audits et de contrôles, d'une procédure de règlement des plaintes assortie d'un registre des plaintes, de sanctions, par la fourniture d'informations aux titulaires du certificat et l'organisation d'un perfectionnement obligatoire annuel, avec délivrance d'un certificat de formation. Le régime de sanctions pour les experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel et pour le processus qui lui sont affiliés, visés à l'article 5.4.10, et les experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus visés à l'article 5.4.12 comporte un système de suspension, d'abrogation, d'abrogation conditionnelle et d'avertissement. » ;

4° à l'alinéa 1er, la phrase « Le ministre peut préciser les tâches énoncées dans le présent alinéa dans un règlement de certification. » est ajoutée ;

5° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

«

« L'organisme de certification amiante réclame chaque année au moins quinze euros de frais fixes à l'expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel par inventaire d'amiante établi par lui pour lequel un certificat d'inventaire d'amiante a été délivré durant l'année d'affiliation.

L'organisme de certification amiante peut réclamer des frais supplémentaires pour le traitement de la demande d'un certificat à titre personnel ou pour le processus d'expert en inventaire d'amiante et l'organisation de contrôles et d'audits et le perfectionnement obligatoire annuel. Le ministre peut imposer un tarif minimal pour ces frais supplémentaires dans un règlement de certification. ».

Art. 82. À l'article 5.4.10 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, point 4°, le signe « . » est remplacé par le membre de phrase « et ne pas faire usage de son certificat si l'indépendance et l'impartialité de la prestation de services ne peuvent pas être garanties à l'égard du donneur d'ordre ou de l'exécutant des travaux de désamiantage ou d'encapsulage de la construction accessible d'une année à risque pour laquelle l'expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel établit l'inventaire d'amiante. » ;

2° à l'alinéa 3, la phrase suivante est ajoutée :

« Un expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel ne peut s'affilier qu'à un seul organisme de certification amiante. L'affiliation s'effectue auprès de l'organisme de certification amiante auquel le tarif annuel visé à l'article 5.4.8, alinéa 2, est payé. » ;

3° à l'alinéa 6, la phrase suivante est ajoutée :

« Le règlement de certification définit au moins la méthode permettant d'évaluer si l'indépendance et l'impartialité de la prestation de services visées à l'alinéa 1er, point 4°, peuvent être garanties. La méthode précitée contient une énumération non limitative des cas dans lesquels l'expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel est supposé se trouver, jusqu'à preuve du contraire, dans une situation d'incompatibilité. » ;

4° un alinéa 7 rédigé comme suit est ajouté :

« L'OVAM met un registre des certificats à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante accordés, suspendus et abrogés à disposition sur son site web. ».

Art. 83. Dans l'article 5.4.11, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le membre de phrase « , pour la partie de la construction accessible d'une année à risque où l'employeur occupe des travailleurs, » est inséré les mots « l'employeur » et les mots « si les conditions » .

Art. 84. À l'article 5.4.12 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, point 2°, la phrase suivante est ajoutée :

« Les experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus ne peuvent pas faire usage de leur certificat si l'indépendance et l'impartialité de la prestation de services ne peuvent pas être garanties à l'égard du donneur d'ordre ou de l'exécutant des travaux de désamiantage ou d'encapsulage de la construction accessible d'une année à risque pour laquelle l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus établit l'inventaire d'amiante. » ;

2° à l'alinéa 3, le membre de phrase « et la méthode permettant d'évaluer si l'indépendance et l'impartialité de la prestation de services visées à l'alinéa 1er, point 2°, peuvent être garanties. » est ajouté ;

3° à l'alinéa 3, la phrase suivante est ajoutée :

« La méthode précitée contient une énumération non limitative des cas dans lesquels l'expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel est supposé se trouver, jusqu'à preuve du contraire, dans une situation d'incompatibilité. » ;

4° un alinéa 4 rédigé comme suit est ajouté :

« L'OVAM met un registre des certificats pour le processus d'expert en inventaire d'amiante accordés, suspendus et abrogés à disposition sur son site web. ».

Art. 85. À l'article 5.4.14 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, un point 11° et un point 12° rédigés comme suit sont ajoutés :

« 11° un commissaire immobilier du service Transactions immobilières de l'Autorité flamande pour le certificat d'inventaire d'amiante relatif à une construction accessible d'une année à risque qui fait l'objet d'une cession ;

12° une organisation de gestion de démolition agréée conformément à l'article 4.3.6 pour une construction accessible d'une année à risque qui fait l'objet d'un plan de suivi de démolition. » ;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 2, le membre de phrase « et de l'adaptation éventuelle des droits de lecture et d'écriture, au moins à la suite d'une sanction de l'organisme de certification amiante visé à l'article 5.4.8, alinéa 1er, 5°, de » est inséré entre les mots « gestion d'accès à » et les mots « la base de données des inventaires d'amiante ».

Art. 86. À l'article 5.4.15. du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° entre les alinéas 1er et 2, un alinéa rédigé comme suit est inséré :

« Si aucun matériau contenant de l'amiante n'a été détecté, la validité du certificat d'inventaire d'amiante est d'une durée indéterminée. »

2° à l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots « à l'alinéa er » sont remplacés par les mots « aux alinéas 1er et 2 ».

Art. 87. § 1er. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 5.4.16 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 5.4.16. § 1er. Sont représentées au sein du conseil sectoriel de l'amiante au moins les parties suivantes :

1° l'OVAM ;

2° la représentation sectorielle des experts en inventaire d'amiante ;

3° la représentation sectorielle des laboratoires d'amiante agréés ;

4° la représentation sectorielle des désamianteurs agréés ;

5° Constructiv, en tant que représentant de la construction et des partenaires sociaux ;

6° un représentant de chaque organisme de certification amiante agréé ;

7° un représentant d'une association agréée des victimes de l'amiante .

Le ministre peut développer plus amplement la composition du conseil sectoriel de l'amiante visé à l'alinéa 1er dans le règlement de certification amiante.

§ 2. Le conseil sectoriel est constitué de deux comités :

1° Le comité technique, composé des parties mentionnées dans le paragraphe 1er, points 1° à 6°. Ce comité technique donne des avis non contraignants tels que visés à l'article 33/17, alinéa 2, points 1° et 2°, du décret sur les Matériaux ;

2° le comité général, composé des parties mentionnées dans le paragraphe 1er, points 1° à 7°. Le comité général donne des avis non contraignants tels que visés à l'article 33/17, alinéa 2, point 3°, du décret sur les Matériaux. ».

Art. 88. À l'article 5.5.1.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

« 1° à l'alinéa 2, point 2°, les mots « en même temps que les ordures ménagères » sont remplacés par les mots « par le biais des canaux de collecte communaux pour les déchets ménagers » ;

2° à l'alinéa 3, le membre de phrase « , même s'ils peuvent être considérés comme des déchets industriels résiduels » est abrogé ;

3° un alinéa 5 rédigé comme suit est ajouté :

« La présente section ne s'applique pas aux déchets industriels résiduels provenant de bateaux. »

4° un alinéa 6 rédigé comme suit est ajouté :

« La présente section ne s'applique pas aux déchets qui ne répondent pas à la définition de déchets industriels résiduels au moment où ils sont collectés chez le producteur de déchets initial et qui, avoir subi des traitements, ne répondent qu'à un stade ultérieur de la chaîne à la définition de déchets industriels résiduels. ».

Art. 89. L'intitulé de la sous-section 5.5.2 du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, est remplacé par ce qui suit :

« Sous-section 5.5.2. Règles applicables aux collecteurs, négociants et courtiers en déchets industriels résiduels en matière de fourniture d'informations générales au producteur de déchets initial ».

Art. 90. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 5.5.2.5 rédigé comme suit est ajouté :

« Art. 5.5.2.5. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets industriels résiduels ainsi que le centre de traitement qui accepte des déchets industriels résiduels directement d'un producteur de déchets pèse chaque récipient dans lequel les déchets industriels résiduels sont présentés et indique ce poids sur la facture destinée au client. Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le centre de traitement facture les coûts liés au traitement de ce poids de déchets industriels résiduels réellement présenté au producteur de déchets sur la base de ce poids. Les coûts liés aux redevances fixées par la région flamande visées à l'article 46 du décret sur les Matériaux sont toujours indiqués séparément sur la facture. Il en va de même lorsque le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le centre de traitement n'est pas lui-même assujéti à la redevance, mais que les déchets industriels résiduels sont évacués à un stade ultérieur vers un redevable. Cette obligation ne s'applique pas aux centimes additionnels communaux.

L'alinéa 1er n'est pas applicable si les déchets industriels résiduels sont exclusivement collectés ou présentés dans des sacs d'une contenance inférieure à 120 litres. Dans ce cas, la facture peut être établie sur la base d'un poids moyen de tels sacs.

Art. 91. À l'article 5.5.3.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° le mot « initial » est inséré entre les mots « producteur de déchets » et le membre de phrase « , un contrôle » ;

2° un alinéa 2 rédigé comme suit est ajouté :

« Par dérogation à l'alinéa 1er, un contrôle visuel peut également avoir lieu pendant le vidage des récipients dans le véhicule, si les déchets sont identifiés par un système de caméra et qu'un tel système s'avère manifestement plus performant qu'un contrôle visuel préalable au vidage du récipient. Un tel système de caméra doit être homologué par l'OVAM avant de pouvoir être mis en service. À cet effet, l'OVAM se base sur les informations que lui fournit le collecteur, le négociant ou le courtier et qui attestent de la performance. ».

Art. 92. Dans l'article 5.5.3.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les mots « par l'inspection » sont remplacés par les mots « par au moins une inspection ».

Art. 93. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 5.5.3.5/1 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 5.5.3.5/1. Si, chez un producteur de déchets, les déchets industriels résiduels sont prélevés dans plusieurs récipients durant le même enlèvement, le contrôle visuel est effectué sur chaque récipient. Si des déchets soumis à l'obligation de tri sont observés dans plus récipients, une seule non-conformité est établie.

Si, lors du contrôle visuel, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets observe un sac à déchets non transparent tel qu'interdit par l'article 5.3.13.2, il le traite comme une non-conformité au même titre qu'en cas d'observation de déchets soumis à l'obligation de tri. ».

Art. 94. Dans l'article 5.5.4.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le mot « initial » est inséré entre les mots « producteur de déchets » et le mot « sont ».

Art. 95. Dans le même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un article 5.5.4.3/1 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 5.5.4.3/1. Si, lors du contrôle visuel, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets observe un sac à déchets non transparent tel qu'interdit par l'article 5.3.13.2, il le traite comme une non-conformité au même titre qu'en cas d'observation de déchets soumis à l'obligation de tri. ».

Art. 96. À l'article 5.5.4.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, e), dans la version néerlandaise, le nombre « 3 » est abrogé ;

2° au point 2°, c), le membre de phrase « , y compris les unités de déchets ligneux auxquels des métaux sont fixés » est ajouté ;

3° au point 2°, o), les mots « déchet dangereux, DEEE, PDD, amiante-ciment et déchet contenant de l'amiante » sont remplacés par les mots « unité de déchets dangereux, de DEEE, de PDD, d'amiante-ciment et de déchets contenant et susceptibles de contenir de l'amiante » ;

4° au point 2, les lignes p à t sont ajoutées :

p)	zéro unité de débris d'asphalte non goudronneux, de matériaux de fondation d'une granulométrie supérieure à 60 mm qui ne peuvent pas être traités conformément aux dispositions du règlement unique sur les granulats recyclés ;
q)	zéro unité de béton cellulaire d'une granulométrie supérieure à 60 mm ;
r)	zéro unité de plaques de carton-plâtre, de blocs de plâtre d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
s)	zéro unité de laine de verre et de laine de roche d'une surface supérieure à 0,5 m ² ;
t)	zéro unité de matériau de couverture bitumineux ou de matériau d'étanchéité d'une surface supérieure à 0,5 m ² .

Art. 97. À l'article 6.1.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° le membre de phrase « l'article 6.1.1.4, alinéa premier, 2°, » est abrogé ;

2° le membre de phrase « l'article 6.1.1.4, alinéa deux » est remplacé par le membre de phrase « l'article 6.1.1.4, alinéas 2 et 5 ».

Art. 98. À l'article 6.1.1.1, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, un point 8° rédigé comme suit est ajouté :

« 8° le transporteur doit enregistrer le départ du transport et le dépôt des déchets dans le formulaire d'identification numérique. ».

Art. 99. À l'article 6.1.1.2 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des vendredi 23 mai 2014, vendredi 22 mars 2019 et 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, alinéa 1[00e1][00b5][0089][00ca][00b3], le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse de l'unité d'établissement du producteur de déchets et, dans le cas de navires de mer, le nom du navire et l'adresse du quai, ou du centre de traitement des déchets qui évacue les déchets, et l'adresse d'expédition des déchets ; » ;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets, le cas échéant ; » ;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse des transporteurs ; » ;

4° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse de l'unité d'établissement du centre de traitement, avec mention de la nature du traitement (code R ou D mentionné dans la section 4.2) » ;

5° dans le paragraphe 2, alinéa 2, le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse de l'unité d'établissement du producteur de déchets et, dans le cas de navires de mer, le nom du navire et l'adresse du quai, ou du centre de traitement des déchets qui évacue les déchets, et l'adresse d'expédition des déchets ; » ;

6° dans le paragraphe 2, alinéa 2, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets, le cas échéant ; » ;

7° dans le paragraphe 2, alinéa 2, le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse des transporteurs ; » ;

8° dans le paragraphe 2, alinéa 2, le point 6° est remplacé par ce qui suit :

6° le numéro d'identification visé à l'article 7.1.1, le nom et l'adresse de l'unité d'établissement du centre de traitement, avec mention de la nature du traitement (code R ou D mentionné dans la section 4.2) et la technique de traitement utilisée ; » ;

9° dans le paragraphe 6, les mots « sur place » sont remplacés par le membre de phrase « , dans les 24 heures de la signature, » ;

10° dans le paragraphe 6, les mots « et signé » sont insérés entre le mot « complété » et le mot « pendant » ;

11° dans le paragraphe 7 le mot « original » est remplacé par le mot « numérique ».

Art. 100. À l'article 6.1.1.4 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°/1, les phrases « Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets résiduels industriels procède au moins à une inspection visuelle de chaque conteneur de collecte en vue de l'obligation de tri visée à l'article 4.3.2. Lors de constats de non-conformités, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets qui collecte des déchets résiduels industriels doit agir conformément à une procédure interne écrite ou numérique de non-conformité. Il doit dans ce contexte au moins attirer l'attention du producteur de déchets sur ses erreurs de tri et les déchets peuvent être refusés. » sont remplacées par la phrase « En outre, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets industriels résiduels doit agir conformément aux dispositions de la section 5.5. » ;

2° le point 1°/2 est remplacé par ce qui suit :

« 1°/2 lors de la collecte de déchets de papier et de carton, de déchets ligneux, de déchets métalliques, de plastiques rigides et de films dans le même récipient selon les modalités visées à l'article 4.3.2, conclure avec le producteur de déchets un contrat spécifiant les fractions regroupées et précisant que le récipient ne peut pas contenir d'autres déchets ni des déchets industriels résiduels et transporter le contenu du récipient vers un établissement de tri autorisé où les fractions sont entièrement triées. S'il apparaît que le récipient contient des fractions autres que celles énoncées dans la phrase précédente, le contenu du récipient doit être traité comme des déchets industriels résiduels ; ».

3° à l'alinéa 1er, un point 4° rédigé comme suit est ajouté :

« 4° satisfaire aux déclarations trimestrielles dans le système d'information sur les matériaux comme prévu dans les sous-sections 7.3.2 et 7.3.3. ».

Art. 101. Dans la sous-section 6.1.1 du même arrêté, un article 6.1.1.4/2 rédigé comme suit est inséré :

« Art. 6.1.1.4/2. Plusieurs collecteurs, négociants ou courtiers en déchets peuvent coopérer pour collecter un déchet et l'évacuer vers un centre de traitement autorisé. Dans ce cas, la répartition, entre les différents collecteurs, négociants ou courtiers en déchets concernés, des obligations auxquelles le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets est soumis au titre des chapitres 6 et 7 du présent arrêté est établie par contrat. À cet égard, les responsabilités suivantes au minimum sont réparties et fixées par contrat :

1° qui se charge de l'établissement du formulaire d'identification tel que visé à l'article 6.1.1.2 § 2, alinéa 3 ;

2° qui se charge de la notification dans MATIS telle que visée dans la sous-section 7.3.4 ;

3° qui se charge de la tenue du registre des déchets tel que visé à l'article 7.2.1.2 ;

4° qui se charge de prendre les arrangements avec le centre de traitement des déchets en cas d'exportation en dehors de la Région flamande.

Si les conditions énoncées à l'alinéa 1er ne sont pas toutes remplies, tous les acteurs associés à la collaboration sont responsables individuellement de toutes les obligations visées dans le présent article.

Les collecteurs, négociants ou courtiers en déchets concernés conservent le contrat au moins cinq ans après sa date de fin. ».

Art. 102. À l'article 6.1.1.5, alinéa 3, point 5°, du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « des directives pour la distribution du formulaire d'identification » sont remplacés par le membre de phrase « , la mention du système qui délivre et distribue les formulaires d'identification numériques » ;

2° le mot numérique est inséré entre le mot « formulaires et le signe « ; ».

Art. 103. À l'article 6.1.2.1, § 2, du même arrêté, un alinéa 2 rédigé comme suit est ajouté :

« Les acteurs mentionnés dans l'article 6.1.1.2, § 1er, alinéa 1er, 5°, 6° et 7°, sont exclus de l'obligation d'enregistrement en tant que transporteur van déchets. ».

Art. 104. À l'article 6.1.5.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 2, la phrase suivante « Les services de tutelle communiquent leur avis oral à l'OVAM à la fin de la démonstration du système. » est ajoutée ;

2° à l'alinéa 9, les mots « modification du système » sont remplacés par le membre de phrase « modification des éléments essentiels du système tels que visés à l'article 6.1.5.2, alinéa 1er, 3° » ;

3° à l'alinéa 11, dernière phrase, les mots « de l'abrogation de l'homologation » sont remplacés par les mots « lors de l'envoi de l'intention d'abroger l'homologation ».

Art. 105. À l'article 6.1.5.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 1er, point 1°, est remplacé par ce qui suit :

« 1° le formulaire d'identification numérique est signé par le collecteur, le négociant ou courtier en déchets ou le producteur de déchets qui prend lui-même des dispositions pour ses déchets par une signature électronique avancée ou qualifiée telle que prévue par le règlement UE 910/2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE. Une méthode de signature avancée ou qualifiée suppose que la signature numérique :

a) est liée au signataire de manière univoque ;

b) permet d'identifier le signataire ;

c) est créée par des moyens placés sous le contrôle exclusif du signataire ;

d) est liée aux données auxquelles elle se rapporte de manière telle qu'une modification ultérieure des données est traçable ;

2° un point 1°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 1°/1 le formulaire d'identification numérique est signé par le destinataire des déchets au moyen d'une signature électronique simple complété par des données qui augmentent la fiabilité, comme la géolocalisation au moment de la signature. Outre la signature électronique simple, le destinataire des déchets peut également utiliser une signature électronique avancée ou qualifiée. » ;

3° à l'alinéa 1er, point 4°, les mots « depuis le départ du transport » sont insérés entre les mots « les informations relatives aux modifications » et le mot « sont » ;

4° au point 6°, les mots « depuis le départ du transport » sont ajoutés ;

5° le point 7° est abrogé.

Art. 106. À l'article 6.1.5.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 4, les mots « les informations relatives aux modifications » sont remplacés par les mots « les modifications depuis le départ du transport » ;

2° l'alinéa cinq est remplacé par ce qui suit :

« Les données de tous les formulaires d'identification numériques et des fichiers journaux y afférents des transports qui ont déjà commencé doivent être accessibles à l'OVAM, aux autorités de contrôle et autres services d'inspection compétents en vue d'un contrôle efficace et efficient des mesures du présent arrêté et à des fins de traçabilité des déchets. L'OVAM, les autorités de contrôle et les autres services d'inspection doivent tenir compte à cet égard du caractère confidentiel des données figurant sur les formulaires d'identification. » ;

3° un alinéa 6 rédigé comme suit est ajouté :

« Les données relatives aux transports terminés doivent être échangées, à la demande de l'OVAM, avec le système d'information sur les matériaux de l'OVAM en vue de la traçabilité des transports de déchets et de la divulgation ciblée d'informations afin d'améliorer l'efficacité du contrôle de l'application. ».

Art. 107. À l'article 6.1.5.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les mots « si elles sont nécessaires pour prouver la validité de la signature électronique » sont ajoutés.

Art. 108. Dans l'article 6.1.5.7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le membre de phrase « . Le gestionnaire du système en est responsable. » est remplacé par le membre de phrase « en utilisant un modèle commun pour l'échange de données. Ce modèle est fixé dans une procédure standard approuvée par le ministre. Le ministre peut préciser les règles d'interopérabilité entre les systèmes. ».

Art. 109. Dans l'article 6.1.5.8 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, le membre de phrase « , leur échange » est inséré entre le mot « contenu » et les mots « et les systèmes ».

Art. 110. Dans l'article 6.2.4, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les alinéas 2 et 3 sont remplacés par ce qui suit :

« Une réduction de 200 euros sur le montant des frais administratifs visés à l'alinéa 1er est possible si le notifiant déclare que les notifications de transport se feront par voie numérique selon les spécifications établies par le ministre dans une procédure standard. S'il apparaît par la suite que les notifications de transport n'ont pas été envoyées par voie

numérique selon les spécifications établies par le ministre dans une procédure standard, un recouvrement a posteriori s'ensuivra. Ce n'est qu'une fois le paiement effectué que l'OVAM enverra à nouveau des décisions au sujet d'autres dossiers au notifiant. ».

Art. 111. L'article 6.2.17 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, est abrogé.

Art. 112. L'article 7.1.1 du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« Art. 7.1.1. Lorsque le présent chapitre fait référence aux numéros d'identification de producteurs de déchets, transporteurs de déchets, collecteurs, négociants ou courtiers en déchets ou de centres de traitement des déchets, les numéros d'identification suivants sont ainsi visés :

- 1° pour les entreprises belges : le numéro d'entreprise, tel qu'attribué dans la Banque-Carrefour des Entreprises ;
- 2° pour les entreprises établies à l'étranger : le numéro de T.V.A. et, en l'absence de numéro de T.V.A., le numéro EORI attribué à une entreprise dans le cadre des obligations douanières ;
- 3° pour les unités d'établissement belges : le numéro d'unité d'établissement, tel qu'attribué dans la Banque-Carrefour des Entreprises ;
- 4° pour les unités d'établissement étrangères : le numéro d'identification de l'entreprise, combiné à l'adresse de l'unité d'établissement ;
- 5° pour les navires de mer : le numéro OMI ou le numéro MMSI, combiné à l'adresse du quai du navire ;
- 6° pour les particuliers : l'indication « particulier ».

Le producteur de déchets est tenu communiquer le numéro d'identification du lieu de production des déchets au collecteur, au négociant ou courtier en déchets ou au centre de traitement des déchets s'il en fait la demande en vue d'une traçabilité efficace des déchets.

Si, en dépit de l'obligation visée à l'alinéa 2, le producteur de déchets ne communique pas le numéro d'unité d'établissement du lieu de production au collecteur, au négociant ou courtier en déchets ou au centre de traitement des déchets, ceux-ci peuvent utiliser le numéro d'identification de l'entreprise comme numéro d'identification combiné au nom et à l'adresse de l'unité d'établissement. ».

Art. 113. À l'article 7.1.2 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, les mots « La banque de données des déchets » sont remplacés par les mots « Le système d'information sur les matériaux MATIS » ;

2° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

« MATIS contient des données de base qui, sans préjudice de l'application des dispositions en matière de publicité de l'administration et de publicité des données environnementales, ne sont accessibles qu'aux fonctionnaires chargés de l'exécution des dispositions du présent chapitre et de la fourniture d'une assistance technique pour les systèmes de TIC requis. MATIS contient également des informations validées adaptées à la publicité passive ou active, notamment dans le cadre de la banque de données de l'environnement créée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 juillet 1992 réglementant la coopération entre le Ministère de la Communauté flamande et les parastataux de l'environnement en ce qui concerne la mise en place et l'organisation d'une banque de données de l'environnement. » ;

3° un alinéa 3 rédigé comme suit est ajouté :

« Les données présentant un caractère de confidentialité commerciale contenues dans le système d'information sur les matériaux MATIS seront gérées selon les conditions visées à l'article 6, § 5, du décret sur les Matériaux. ».

Art. 114. À l'article 7.2.1.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit :

« Le producteur de déchets industriels qui n'est pas un centre de traitement des déchets tient un registre des déchets produits. Le centre de traitement des déchets tient un registre des déchets qu'il a évacués. Les registres des déchets contiennent les données suivantes :

- 1° la date de production ou d'évacuation ;
 - 2° le mode de transport : par voie d'eau, voie ferrée, transport aérien, pipeline, transport routier ;
 - 3° la quantité de déchets en tonnes ;
 - 4° la nature et la composition des déchets, avec indication du code EURAL mentionné dans l'annexe 2.1 ;
 - 5° une description du déchet ou une désignation de la qualité ;
 - 6° le mode de traitement ou d'application des déchets : mise en décharge, incinération avec récupération d'énergie (R1), autre incinération des déchets (D10), réemploi, compostage/digestion, recyclage, triage, stockage et transbordement, séchage-séparation, autre prétraitement ;
 - 7° la nature de l'opération sur les déchets mentionnée dans la section 4.2 ;
 - 8° le cas échéant, le nom, l'adresse et le numéro d'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets ;
 - 9° le nom, l'adresse et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du centre de traitement des déchets. » ;
- 2° l'alinéa deux est complété par la phrase suivante :

« Le registre des déchets évacués du centre de traitement des déchets visé à l'alinéa 1er est complété au moins tous les jours ouvrables des données les plus récentes. ».

Art. 115. À l'article 7.2.1.2, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 1° est abrogé ;

2° le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° le nom, l'adresse et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du producteur de déchets ou de l'établissement duquel les déchets sont évacués, ou le nom et le numéro d'identification du navire où les déchets ont été collectés, ainsi que l'indication du quai, ou le nom, l'adresse et le numéro d'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets qui dépose les déchets ; » ;

3° au point 4°, le membre de phrase « , mètres cubes, litres ou en kilogrammes » est abrogé ;

4° un point 5°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 5°/1 la description du déchet ou une désignation de la qualité ; » ;

5° au point 6°, le membre de phrase « , numéro d'entreprise pour les transporteurs belges et numéro de T.V.A. pour leurs homologues étrangers ; » est abrogé ;

6° le point 7° est remplacé par ce qui suit :

« 7° le mode de traitement ou d'application des déchets : mise en décharge, incinération avec récupération d'énergie (R1), autre incinération des déchets (D10), réemploi, compostage/digestion, recyclage, triage, stockage et transbordement, séchage-séparation, autre prétraitement. La nature de l'opération sur les déchets mentionnée dans la section 4.2 est également indiquée ; » ;

7° le point 8° est remplacé par ce qui suit :

« 8° le nom, l'adresse et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du centre de traitement des déchets, ou le nom, l'adresse et le numéro d'identification du collecteur du négociant ou courtier en déchets chez lequel les déchets sont déposés. ».

Art. 116. À l'article 7.2.1.3 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° in l'alinéa 2, point 1°, les mots « litres ou en kilogrammes » sont remplacés par le mot « tonnes » ;

2° à l'alinéa 2, un point 1°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 1°/1 la date de la collecte ; » ;

3° à l'alinéa 2, point 3°, le membre de phrase « , numéro d'entreprise pour les collecteurs, commerçants ou agents de déchets belges et numéro de T.V.A. pour leurs homologues étrangers » est abrogé ;

4° à l'alinéa 2, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° le mode de traitement ou d'application des déchets : réemploi, incinération avec récupération d'énergie, autre incinération des déchets, séchage-séparation, recyclage, compostage/digestion, mise en décharge, stockage et transbordement, autre prétraitement ; » ;

5° à l'alinéa 2, le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° le nom, l'adresse et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du centre de traitement des déchets ou une indication de ce que les matériaux ont été utilisés par des citoyens ; » ;

6° à l'alinéa 2, le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° les données relatives à l'origine du déchet et le mode de collecte des déchets. » ;

7° l'alinéa 4 est abrogé.

Art. 117. À l'article 7.2.1.4, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, le membre de phrase « , mètres cubes, litres ou en kilogrammes » est abrogé ;

2° un point 3°/1 est inséré, rédigé comme suit :

« 3°/1 la description du déchet ou la désignation de la qualité du déchet ; » ;

3° le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° le nom, l'adresse, y compris le pays, et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du producteur de déchets ou de l'établissement autorisé de traitement de déchets duquel les déchets ont été évacués ; » ;

4° le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° le mode de traitement ou d'application des déchets, avec indication du code R ou D concerné mentionné dans la section 4.2.2 et, au moins, les catégories suivantes : mise en décharge, incinération avec récupération d'énergie, autre incinération des déchets, réemploi, compostage/digestion, recyclage, triage, séchage-séparation, autre prétraitement, stockage et transbordement ; ».

Art. 118. À l'article 7.2.2.2, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, le membre de phrase « , mètres cubes, litres ou en kilogrammes » est abrogé ;

2° un point 1°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 1°/1 la date de l'évacuation ; » ;

3° un point 2°/1 rédigé comme suit est inséré :

« 2°/1 une description des matériaux ou une désignation de la qualité des matériaux ; » ;

4° au point 3°, les mots « usage dispersé » sont remplacés par les mots « domaine d'application de la matière première » ;

5° le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° si les matières premières sont utilisées dans un établissement classé : le nom, l'adresse et le numéro d'identification de l'unité d'établissement de l'utilisateur. Si les matières premières sont utilisées dans un ouvrage dans le cadre d'un permis d'environnement valable : le nom et le numéro d'identification de l'entreprise de l'utilisateur et l'adresse du lieu d'exécution de l'ouvrage. Si les matières premières sont appliquées en usage dispersé d'amendements du sol : le nom et le numéro d'identification de l'entreprise de l'utilisateur ou l'indication de ce que les matériaux ont été utilisés par un particulier. ».

Art. 119. À l'article 7.2.2.3, alinéa 1er, du même arrêté les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, les mots « litres ou en kilogrammes » sont remplacés par le mot « tonnes » ;

2° le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° le nom, l'adresse, y compris le pays, et le numéro d'identification de l'unité d'établissement du producteur de matières premières ; ».

Art. 120. À l'article 7.2.3.2 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du vendredi 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° le membre de phrase « aux articles 7.2.1.2, » est remplacé par le membre de phrase « à l'article 7.2.1.1, s'il s'agit de registres de déchets évacués d'un centre de traitement des déchets, aux articles » ;

2° le membre de phrase « 7.2.1.3, » est inséré entre le membre de phrase « 7.2.1.2, » et le membre de phrase « 7.2.1.4, ».

Art. 121. Dans le chapitre 7 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, l'intitulé de la section 7.3 est remplacé par ce qui suit :

« Section 7.3. Déclaration de données relatives à la production et à la collecte de déchets et de matériaux ».

Art. 122. Dans le chapitre 7 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, l'intitulé de la sous-section 7.3.1 est remplacé par ce qui suit :

« Sous-section 7.3.1. Déclaration annuelle de la production de déchets industriels et de matières premières ».

Art. 123. L'article 7.3.1.2, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 novembre 2015 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, est remplacé par ce qui suit :

« § 1er. Les producteurs de déchets figurant dans la sélection visée à l'article 7.3.1.1, alinéa 1er, font rapport sur les déchets produits au cours de l'année civile précédente.

Les producteurs de matières premières qui n'exploitent pas un établissement autorisé pour le traitement des déchets font rapport sur les matières premières produites au cours de l'année civile précédente. ».

Art. 124. À l'article 7.3.1.3 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « se fait » sont remplacés par les mots « peut se faire » ;

2° un alinéa 2 rédigé comme suit est ajouté :

« Le rapport sur la production de matières premières peut s'effectuer par le biais du guichet web du rapport environnemental annuel intégré avant la date fixée aux articles 2 et 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré. ».

Art. 125. Dans le chapitre 7 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, l'intitulé de la sous-section 7.3.2 est remplacé par ce qui suit :

« Sous-section 7.3.2. Déclaration trimestrielle de données relatives à la collecte de déchets ménagers et de déchets industriels assimilés aux déchets ménagers dans le système d'information sur les matériaux ».

Art. 126. L'article 7.3.2.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 7.3.2.1. Les autorités communales ou les associations de communes chargées de la gestion des déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets ménagers et déchets industriels y assimilés, collectés par elles ou pour leur compte, et à la collecte de déchets ménagers résiduels par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune. Les autorités communales ou les associations de communes chargées de la gestion des déchets peuvent déléguer, en tout ou en partie, l'exécution de ces déclarations à d'autres organismes. Elles informent l'OVAM, avant le début de chaque trimestre, des modifications de ces délégations. Néanmoins, elles demeurent responsables de la déclaration correcte et ponctuelle des données.

Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de collectes qui ont eu lieu durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre. ».

Art. 127. L'article 7.3.2.2 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 7.3.2.2. Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.2.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, du registre des déchets que la commune a collectés ou qui ont été collectés pour son compte, visé à l'article 7.2.1.3, et des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des déchets ménagers résiduels collectés par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune.

Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.2.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le mode de collecte, le mode de traitement et la destination des déchets. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les déchets ont été collectés et, le cas échéant, l'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets.

La forme et le contenu des déclarations, y compris les spécifications techniques pour la transmission électronique des déclarations, sont stipulés dans une procédure standard fixée par le ministre sur proposition de l'OVAM. L'OVAM publie cette procédure standard sur son site web. ».

Art. 128. À la section 7.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, une sous-section 7.3.3, comportant les articles 7.3.3.1 à 7.3.3.2, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 7.3.3. Déclaration trimestrielle de données relatives à la collecte, en Région flamande, de déchets autres que des déchets ménagers et déchets industriels assimilés aux déchets ménagers dans le système d'information sur les matériaux

Art. 7.3.3.1. Les collecteurs, négociants ou courtiers en déchets enregistrés déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets autres que des déchets ménagers et déchets industriels assimilés aux déchets ménagers qu'ils ont collectés en Région flamande. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations.

Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de collectes de déchets qui ont eu lieu durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre. ».

Art. 7.3.3.2. Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.3.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des registres des déchets visés à l'article 7.2.1.2.

Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.3.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le transporteur enregistré, le mode de traitement et la destination des déchets collectés. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration et la période durant laquelle les déchets ont été collectés.

La forme et le contenu des déclarations, y compris les spécifications techniques pour la transmission électronique des déclarations, sont stipulés dans une procédure standard fixée par le ministre sur proposition de l'OVAM. L'OVAM publie cette procédure standard sur son site web. ».

Art. 129. À la section 7.3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, une sous-section 7.3.4, comportant les articles 7.3.4.1 à 7.3.4.2, rédigée comme suit est ajoutée :

« Sous-section 7.3.4. Déclaration trimestrielle de données relatives à la production de matières premières dans le système d'information sur les matériaux

Art. 7.3.4.1. Les exploitants d'un établissement autorisé de traitement de déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux matières premières produites par eux. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations.

Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations des matières premières produites qui ont été évacuées durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre. ».

Art. 7.3.4.2. Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.5.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, du registre des matériaux visé à l'article 7.2.2.2.

Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.5.1 portent sur la nature, la quantité, le mode d'application et la destination des matières premières produites. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les matières premières ont été évacuées et, le cas échéant, l'identification de l'utilisateur des matières premières.

La forme et le contenu des déclarations, y compris les spécifications techniques pour la transmission électronique des déclarations, sont stipulés dans une procédure standard fixée par le ministre sur proposition de l'OVAM. L'OVAM publie cette procédure standard sur son site web. ».

Art. 130. Dans l'intitulé de la section 7.4 du même arrêté, les mots « du traitement des déchets » sont abrogés.

Art. 131. À l'article 7.4.1, alinéa 1er, du même arrêté les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « centres de traitement des déchets et » sont abrogés ;

2° les mots « déchets et » sont abrogés ;

3° les mots « le traitement des déchets et » sont abrogés.

Art. 132. À l'article 7.4.2 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots « centres de traitement des déchets et » sont abrogés ;

2° dans le paragraphe 1er, les mots « les déchets traités et » sont abrogés ;

3° le paragraphe 2 est abrogé.

Art. 133. L'article 7.4.3 du même arrêté est abrogé.

Art. 134. Au chapitre 7 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, une section 7.5, comportant les articles 7.5.1 à 7.5.2, rédigée comme suit est ajoutée :

« Section 7.5. Déclaration trimestrielle de données relatives au traitement de déchets dans le système d'information sur les matériaux

Art. 7.5.1. Les exploitants d'un établissement autorisé de traitement de déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets traités par eux. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations. Il s'agit de données relatives aux déchets amenés à traiter, à l'évacuation de déchets traités et aux flux internes à l'entreprise qui sont produits et traités à l'intérieur de l'établissement par mise en décharge, incinération avec récupération d'énergie, autre incinération des déchets, compostage/digestion ou recyclage.

Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de déchets amenés ou évacués durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre.

Art. 7.5.2. Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.5.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des registres des déchets visés aux articles 7.2.1.1 et 7.2.1.4.

Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.5.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le mode de traitement, le mode de transport et la destination des déchets amenés et évacués. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les déchets ont été collectés et, le cas échéant, l'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets.

La forme et le contenu des déclarations, y compris les spécifications techniques pour la transmission électronique des déclarations, sont stipulés dans une procédure standard fixée par le ministre sur proposition de l'OVAM. L'OVAM publie cette procédure standard sur son site web. ».

Art. 135. Le chapitre 8 du même arrêté, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er mars 2013, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Chapitre 8. Échantillonnage et analyse de déchets et autres matériaux

Art. 8.1. § 1er. Les échantillonnages de déchets et d'autres matériaux dans le cadre du décret sur les Matériaux, du présent arrêté et des titres II et III du VLAREM sont effectués selon les méthodes fixées dans le CMA.

§ 2. Une dispense de l'obligation visée dans le paragraphe 1er est prévue pour les matériaux provenant de procédés de production métallurgique pour les métaux non ferreux qui sont utilisés directement, sans autre traitement ultérieur, dans un autre procédé de production métallurgique pour les métaux non ferreux.

Art. 8.2. § 1er. Les analyses de déchets et d'autres matériaux dans le cadre du décret sur les Matériaux, du présent arrêté et des titres II et III du VLAREM sont effectués selon les méthodes fixées dans le CMA ou selon une méthode déclarée équivalente par l'OVAM.

§ 2. Une dispense de l'obligation visée dans le paragraphe 1er est prévue pour les matériaux provenant de procédés de production métallurgique pour les métaux non ferreux et qui sont utilisés directement, sans autre traitement ultérieur, dans un autre procédé de production métallurgique pour les métaux non ferreux.

§ 3. L'OVAM se prononce dans un délai de nonante jours suivant la réception de la demande tendant à la déclaration d'équivalence d'une méthode.

§ 4. Si l'OVAM déclare une méthode équivalente, cette déclaration n'est valable que pour le laboratoire qui a introduit la demande. ».

Art. 136. L'article 9.2.1, § 3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, est remplacé par ce qui suit :

« § 3. La rétribution pour la délivrance d'un certificat d'inventaire d'amiante est due par le propriétaire de la construction accessible d'une année à risque et est réclamée chaque mois à charge de l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visé à l'article 5.4.12 ou de l'employeur enregistré du conseiller en prévention interne ou du coordinateur environnemental interne visé à l'article 5.4.11, alinéa 1er, 3°, au nom du propriétaire précité.

La rétribution due est versée sur le numéro de compte de l'OVAM avec, en communication, le nom de l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visé à l'article 5.4.12 ou de l'employeur enregistré du conseiller en prévention interne ou du coordinateur environnemental interne visé à l'article 5.4.11, alinéa 1er, 3°.

Le ministre peut préciser les règles concernant les modalités de réclamation. ».

Art. 137. Au même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, un chapitre 9/1, comportant les articles 9/1.1 à 9/1.3, rédigé comme suit est ajouté :

« Chapitre 9/1. Traitement de données à caractère personnel.

Art. 9/1.1. § 1er. L'OVAM traite, conformément à l'article 4/2, § 1er, du décret sur les Matériaux, des données qui pourraient contenir des données à caractère personnel lors de la mise en œuvre des sous-sections 6.1.1 et 6.1.5 du présent arrêté.

§ 2. Les données, visées au paragraphe 1er, sont traitées aux fins suivantes :

1° le traçage des déchets et des matériaux depuis la production jusqu'au traitement final ou l'utilisation comme matières premières ;

2° le contrôle, la surveillance et le suivi du transfert de la responsabilité de la gestion des déchets ;

3° la production des données nécessaires à un contrôle efficient et efficace des mesures du présent arrêté.

§ 3. La nature des données recouvre les numéros d'entreprise, les numéros d'établissement, le nom et les coordonnées, à savoir les numéros de téléphone et de télécopieur et l'adresse e-mail, des personnes physiques et des personnes morales figurant sur les formulaires d'identification et dans les documents qui concernent la procédure d'homologation de systèmes de délivrance de formulaires d'identification numériques.

Il s'agit également des données de localisation associées au point de départ et d'arrivée d'un transport de déchets ou de matériaux. Ces données de localisation ne seront utilisées qu'aux fins mentionnées dans le paragraphe 2, points 1° et 3°.

Ces données sont nécessaires, en vertu du principe de minimisation des données, au regard des finalités du traitement mentionnées dans le paragraphe 2.

§ 4. Les données à caractère personnel traitées concernent les personnes physiques et les personnes morales qui produisent, transportent ou gèrent des déchets et matériaux.

§ 5. L'OVAM peut fournir les données à caractère personnel visées dans le paragraphe 1er aux :

1° autorités de contrôle chargées du contrôle des dispositions du présent arrêté ;

2° personnes physiques ou aux personnes morales qui accomplissent des missions pour l'OVAM dans le cadre de la loi sur les marchés publics ou qui accomplissent des missions auxquelles l'OVAM prête son concours, à condition qu'une convention de confidentialité soit signée.

Art. 9/1.2. § 1er. L'OVAM traite, conformément à l'article 4/2, § 1er, du décret sur les Matériaux, des données qui pourraient contenir des données à caractère personnel lors de la mise en œuvre du chapitre 7 du présent arrêté.

§ 2. Les données, visées au paragraphe 1er, sont traitées aux fins suivantes :

1° le traçage des déchets et des matériaux depuis la production jusqu'au traitement final ou l'utilisation comme matières premières ;

2° la préparation, la mise en œuvre, la surveillance et le contrôle de la politique des déchets et des matériaux et des objectifs en la matière ;

3° la production des données nécessaires à un contrôle efficient et efficace des mesures du présent arrêté ;

4° l'exécution de diverses obligations européennes, internationales, belges et flamandes de rapport imposées par la législation et les traités en vigueur ;

5° la perception des taxes environnementales et leur contrôle.

§ 3. La nature des données recouvre les numéros d'entreprise, les numéros d'établissement, le nom et les coordonnées, à savoir les numéros de téléphone et de télécopieur et l'adresse e-mail, des personnes physiques et des personnes morales figurant dans les registres des déchets et dans les données qui sont déclarées à l'OVAM au titre du chapitre 7 du présent arrêté.

Ces données sont nécessaires, en vertu du principe de minimisation des données, au regard des finalités du traitement mentionnées dans le paragraphe 2.

§ 4. Les données à caractère personnel traitées concernent les personnes physiques et les personnes morales qui produisent, transportent ou gèrent des déchets et matériaux.

§ 5. L'OVAM peut fournir les données à caractère personnel visées dans le paragraphe 1er aux :

1° autorités de contrôle chargées du contrôle des dispositions du présent arrêté ;

2° personnes physiques ou aux personnes morales qui accomplissent des missions pour l'OVAM dans le cadre de la loi sur les marchés publics ou qui accomplissent des missions auxquelles l'OVAM prête son concours, à condition qu'une convention de confidentialité soit signée ;

3° organismes européens et internationaux auxquels l'OVAM doit faire rapport au sujet des déchets et matériaux qui sont produits, transportés ou gérés par des personnes physiques ou morales spécifiques.

Art. 9/1.3. § 1er. L'OVAM traite, conformément à l'article 4/2, § 1er, du décret sur les Matériaux, des données qui pourraient contenir des données à caractère personnel lors de la mise en œuvre de la sous-section 5.2.16 du présent arrêté.

§ 2. Les données, visées au paragraphe 1er, sont traitées aux fins suivantes :

1° le traçage des déchets et des matériaux depuis la production jusqu'au traitement final ;

2° la surveillance de la politique des déchets et des matériaux et des objectifs en la matière ;

3° la production des données nécessaires à un contrôle efficient et efficace des mesures du présent arrêté.

§ 3. La nature des données recouvre le nom, l'adresse et le numéro d'entreprise du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie au titre de la sous-section 5.2.16 du présent arrêté.

Ces données sont nécessaires, en vertu du principe de minimisation des données, au regard des finalités du traitement mentionnées dans le paragraphe 2.

§ 4. Les données à caractère personnel traitées concernent les personnes physiques et les personnes morales qui produisent, transportent ou gèrent des déchets et matériaux.

§ 5. L'OVAM peut fournir les données à caractère personnel visées dans le paragraphe 1er aux autorités de contrôle chargées du contrôle des dispositions du présent arrêté. ».

Art. 138. À l'annexe 2.1 au même arrêté, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016 et modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, alinéa 2, deuxième tiret, les mots « ou à d'autres méthodes d'essai et lignes directrices reconnues au niveau international » sont abrogés ;

2° au point 2°, alinéa 2, deux tirets rédigés comme suit sont insérés après le deuxième tiret :

« - Si le détenteur du déchet désire utiliser un autre essai que celui mentionné dans le règlement (CE) no 440/2008, il y a lieu de demander l'accord écrit de l'OVAM.

- Si l'écotoxicité est déterminée au moyen d'un essai, l'article 4.1.3, § 2, 2°, doit être suivi. ».

3° dans les chapitres de la liste de déchets, les points 19 12 64 et 19 12 65, rédigés comme suit, sont insérés entre les points 19 12 12 et 19 13 :

« 19 12 64 : résidus de triage (criblage) de déchets industriels résiduels initialement collectés comme à la rubrique 20 03 01, autres que ceux visés à la rubrique 19 12 12 ;

19 12 65 : résidus de triage (criblage) de déchets de construction et de démolition initialement collectés comme à la rubrique 17 09 04 », autres que ceux visés à la rubrique 19 12 12 » ;

4° dans les chapitres de la liste de déchets, un point 20 03 70 rédigé comme suit est inséré entre les points 20 03 07 et 20 03 99 :

« 20 03 70 : déchets industriels recyclables secs non dangereux qui ont été collectés en mélange et satisfont aux conditions fixées dans le VLAREMA ».

Art. 139. Dans l'annexe 2.2 au même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, les lignes suivantes sont ajoutées à la section 1re :

Compost fermier	Obtenu à partir d'un processus de compostage qui a lieu dans l'exploitation et au cours duquel des résidus organiques végétaux de l'exploitation, mélangés ou non à du fumier de l'exploitation, sont compostés. Le compost fermier est utilisé sur les terres agricoles de l'exploitation	Article 2.3.3.1
compost fermier, produit dans une structure de coopération tel que défini à l'article 3, § 5, 3 ^o , du décret sur les Engrais	Obtenu à partir d'un processus de compostage au cours duquel des résidus organiques végétaux de l'exploitation, mélangés ou non à du fumier de l'exploitation, sont compostés	Article 2.3.3.1 et article 2.3.3.3
Copeaux de bois	Issus de matériau ligneux spécifique	article 2.3.3.5

Art. 140. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, la section 4 de l'annexe 2.2 est abrogée.

Art. 141. Dans l'annexe 2.3.2.A au même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° le tableau « métaux » est abrogé ;

2° le tableau « hydrocarbures monocycliques aromatiques » est abrogé ;

3° le tableau « autres substances organiques » est abrogé.

Art. 142. L'annexe 2.3.2.B au même arrêté est remplacée par l'annexe 2 jointe au présent arrêté.

Art. 143. L'annexe 2.3.2.C au même arrêté est abrogée.

Art. 144. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une annexe 2.3.3, jointe en annexe 3 au présent arrêté, est insérée.

Art. 145. L'annexe 2.3.4 au même arrêté, modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, est abrogée.

Art. 146. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021, une annexe 5.2.15, jointe en annexe 4 au présent arrêté, est insérée.

Art. 147. L'annexe 10.4 au même arrêté est abrogée.

CHAPITRE 7. — Dispositions transitoires et d'entrée en vigueur

Art. 148. Un centre de formation tel que visé à l'article 6, 4°, l), du VLAREL qui, à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, est agréé pour la délivrance du certificat d'aptitude et de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur est également agréé, en application du présent arrêté, pour la délivrance du certificat de perfectionnement pour les systèmes de climatisation de certains véhicules à moteur.

Art. 149. Par dérogation à l'article 40/3, § 2, du VLAREL un technicien agréé satisfait, au plus tard le 1er janvier 2025, à la condition d'usage de suivre le perfectionnement tous les cinq ans, à moins que l'article 5.2.4.7, § 3, du VLAREMA ne s'applique au centre agréé concerné pour au moins trois des cinq dernières années, et de réussir l'examen de perfectionnement.

Art. 150. L'article 23 entre en vigueur un an après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 151. L'article 24, 3°, 4°, 5° et 6°, entre en vigueur 3 mois après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 152. Les déclarations de matière première pour des matières premières destinées à être utilisées comme matériau de construction et accordées avant l'entrée en vigueur de l'article 24, 3°, 4°, 5° et 6°, du présent arrêté demeurent valables un an après l'entrée en vigueur de l'article 151.

La durée de validité maximale d'un an ne s'applique pas aux déclarations de matière première qui :

1° satisfont à ou ont été adaptées pour les mettre en règle avec l'article 24, 3°, 4°, 5° et 6°, du présent arrêté ;

2° ont été abrogées ;

Dans les déclarations de matière première pour les matières premières destinées à être utilisées comme matériau de construction, la condition d'usage que l'immission maximale doit satisfaire à l'annexe 2.3.2.C est remplacée par la condition d'usage que les valeurs maximales de lixivibilité des métaux mentionnées dans l'annexe 2.3.2.B ne peuvent pas être dépassées lors de l'utilisation visée en ou comme matériau de construction.

Dans les déclarations de matière première pour les matières premières destinées à être utilisées comme matériau de construction, dans le cas où les métaux à analyser sont déterminés par référence à l'annexe 2.3.2.C, cette référence est remplacée par une référence à l'annexe 2.3.2.B.

Dans les déclarations de matière première pour les matières premières destinées à être utilisées comme matériau de construction, la référence à la mesure de la lixiviation ou la détermination de la lixivibilité au moyen d'un essai de diffusion est remplacée par la mesure de la lixiviation ou la détermination de la lixivibilité au moyen d'un essai de percolation en colonne.

Art. 153. L'article 33, 2°, à l'exception de la lettre e), entre en vigueur un an après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 154. L'article 37 entre en vigueur un an après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 155. L'article 41 entre en vigueur un an après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 156. L'article 42 entre en vigueur le 1er janvier 2025.

Art. 157. L'article 46, points 1°, 2°, 3° et 5°, entre en vigueur le 1er avril 2024, à l'exception des points 30°, 31° et 32°, qui sont ajoutés par l'article 46, 3°, et qui entrent en vigueur le 1er janvier 2027.

Art. 158. L'article 48 entre en vigueur le 1er avril 2024.

Art. 159. L'article 52, point 3°, entre en vigueur le 1er avril 2024.

Art. 160. L'article 60 entre en vigueur le 1er avril 2024, à l'exception des lettres *s*) et *t*) de l'article 5.2.16.7 qui entrent en vigueur le 1er janvier 2027.

Art. 161. L'article 90 entre en vigueur le 1er janvier 2025.

Art. 162. L'article 96, point 4° entre en vigueur le 1er avril 2024, à l'exception des lettres *s*) et *t*) qui entrent en vigueur le 1er janvier 2027.

Art. 163. L'article 99, l'article 100, point 3°, les articles 101, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 125, 126, 127, 128, 129 et 134 entrent en vigueur le 1er janvier 2024.

Art. 164. L'article 137 entre en vigueur le 1er avril 2024 en tant qu'il insère l'article 9/1.3 dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Art. 165. L'article 138, points 3° et 4°, entre en vigueur 3 mois après la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 166. Le ministre flamand qui a l'Environnement et la Nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 22 décembre 2023.

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

J. JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement
et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Z. DEMIR

Annexe 1re à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe VI à l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007

Annexe VI. Valeurs pour l'utilisation des terres excavées en guise de sol dans la construction ou dans un produit indéformable

Les valeurs pour l'utilisation des terres excavées en guise de sol dans la construction ou dans un produit indéformable, visées à l'article 168, § 2, 1°, de l'arrêté du Gouvernement flamand fixant le règlement flamand relatif à l'assainissement du sol et à la protection du sol, sont indiquées dans le tableau ci-dessous.

	partie solide de la terre (mg/kg de matière sèche)
MÉTAUX LOURDS ET MÉTALLOÏDES	
Arsenic	267
Cadmium	30
Chrome	880
Cuivre	500
Mercure	11
Plomb	1250
Nickel	530
Zinc	1250
HYDROCARBURES AROMATIQUES MONOCYCLIQUES	
Benzène	0,5
Toluène	15
Éthylbenzène	5
Xylène	15
Styrène	10
HYDROCARBURES AROMATIQUES POLYCYCLIQUES	
Naphtalène	6
benzo(a)pyrène	7,2
Phénanthrène	30
Fluoranthène	30
benzo(a)anthracène	30
Chrysène	20

benzo(b)fluoranthène	4,4
benzo(k)fluoranthène	10
benzo(ghi)pérylène	10
indéno(1,2,3-cd)pyrène	15
Acénaphène	6,2
Acénaphthylène	1,2
Anthracène	10
Dibenzo(a,h)anthracène	3,2
Fluorène	20
Pyrène	46
AUTRES SUBSTANCES ORGANIQUES	
Hexane	1,2
Heptane	20
Octane	60
huile minérale	1000
polychlorobiphényles (1)	0,5
CYANURES (2)	
cyanure libre	5
cyanures non oxydables au chlore	12
AMIANTE (3)	
Amiante	100

(1) Les sept PCB indicateurs (congénères) sont PCB28, PCB52, PCB101, PCB118, PCB138, PCB153 et PCB180.

(2) Par cyanures libres, on entend : les composés minéraux cyanurés constitués par la somme des concentrations en ions cyanures libres et des cyanures liés en cyanures métalliques simples. Par cyanures non oxydables au chlore, on entend : la somme des ferrocyanures alcalins ($K_4Fe(CN)_6$) et des ferrocyanures métalliques ($Fe_4(Fe(CN)_6)_3$).

(3) teneur totale en amiante calculée

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Bruxelles, le 22 décembre 2023

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 2 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 2.3.2.B à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

ANNEXE 2.3.2.B CONDITIONS D'UTILISATION COMME MATÉRIAU DE CONSTRUCTION

MÉTAUX	
PARAMÈTRES	LIXIVIABILITÉ (1) mg/kg de matière sèche
Arsenic (As)	0,8 (2)
Cadmium (Cd)	0,03 (2)
Chrome (Cr)	2,6 (2)
Cuivre (Cu)	0,8 (2)
Mercure (Hg)	0,02 (2)
Plomb (Pb)	1,3 (2)
Nickel (Ni)	0,75 (2)
Zinc (Zn)	2,8 (2)
Antimoine (Sb)	1 (2) (3)
Molybdène (Mo)	55 (2) (3)
Vanadium (V)	2,5 (2) (3)
Cobalt (Co)	0,5 (2) (3)
Sélénium (Se)	2 (2) (3)
Étain (Sn)	1 (2) (3)
Baryum (Ba)	20 (4)
Bromure (Br)	20 (4)
Fluorure (F)	55 (4)
Chlorure (Cl)	1000 (4)
Sulfate (SO ₄)	2200 (4)

(1) La lixivabilité est mesurée au moyen de l'essai de percolation en colonne

(2) Valeur contraignante

(3) uniquement dans les cendres d'incinération des déchets et les laitiers de métallurgie

(4) des valeurs indicatives

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Bruxelles, le 22 décembre 2023

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 3 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 2.3.3 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 2.3.3. Conditions de composition - teneurs maximales en polluants pour les huiles usagées retraitées et les résidus de combustible retraités

PARAMÈTRES	CONCENTRATION TOTALE (mg/kg)
Cl	< 200
Somme des métaux lourds Σ (As, Cd, Cr, Co, Cu, Mn, Pb, Ni, Sn)	< 25
Hg	< 1
Total des PCB	< 5
Ca **	< 30
Zn **	< 15
P **	< 15
S *	1 % (m/m)
Sédiment	0,1 % (m/m)
Teneur	0,5 % (v/v)

* ou inférieure si la teneur en S dans les normes de produits en vigueur est inférieure à 1 % (m/m)

** Si la combinaison de Ca et Zn ou de Ca et P dépasse les teneurs maximales mentionnées, les huiles usagées ne sont pas considérées comme retraitées.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Bruxelles, le 22 décembre 2023

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhail DEMIR

Annexe 4 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.15 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.15 – Couches jetables

5.2.15.A Valeurs limites pour les médicaments et les hormones

Paramètres	Valeur limite flux sortants (µg/kg de matière sèche)
Allopurinol	250
Carbamazépine	250
Clarithromycine	250
Diclofénac	250
Estriol	200
Estrone	200
5-Fluorouracil	250
Gabapentine	250
Hydrochlorothiazide	250
Ibuprofen	250
Metformine	250
Métoprolol	250
Naproxen	250
Sotalol	250
Sulfaméthoxazole	250
Triméthoprime	250

5.2.15.B Conditions de présence de pathogènes

Comme décrit dans le CMA/4/B, il existe deux méthodes pour démontrer la présence de pathogènes après le processus de stérilisation :

méthode A : les flux sortant contiennent < 1 UFC/g

méthode B : l'absence de croissance de spores de *Geobacillus stearothermophilus* dans tous les ampoules collectées.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Bruxelles, le 22 décembre 2023

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 5 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe VIII à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Annexe VIII. Liste des infractions environnementales en exécution de l'article 16.1.2, 1°, f), et de l'article 16.4.27, alinéa 3, du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Article unique. Le non-respect des obligations légales ci-dessous, visées dans l'arrêté du Gouvernement flamand du... fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, ou le défaut d'y donner suite est considéré comme une infraction environnementale :

Article	Obligation légale
3.2.1.1, § 6	La partie du coût d'un produit qui est répercutée pour couvrir les frais liés à l'exécution de l'obligation d'acceptation doit être visiblement mentionnée sur la facture, sauf stipulation contraire dans le présent arrêté, dans la convention d'obligation d'acceptation ou le plan individuel d'obligation d'acceptation.
3.2.1.1, § 7	Le vendeur final de produits soumis à l'obligation d'acceptation doit apposer dans chacun de ses points de vente, à un endroit clairement visible, un avis indiquant de quelle manière il satisfait aux dispositions du présent arrêté et de quelle manière l'acheteur peut faire réparer le produit ou se débarrasser de son produit mis au rebut. En cas de vente en dehors d'un espace de vente, le consommateur doit également en être informé.
3.2.1.2, § 1er	Les modalités selon lesquelles il est satisfait à l'obligation d'acceptation sont arrêtées dans l'un des documents suivants : 1 ^o un plan individuel d'obligation d'acceptation tel que visé au paragraphe 2 et à la sous-section 3.2.3 ; 2 ^o une convention d'obligation d'acceptation telle que visée au paragraphe 2 et à l'article 3.2.2.1/1.
3.2.1.2, § 1er/1	Le producteur soumis à l'obligation d'acceptation peut se conformer à l'obligation d'acceptation en : 1 ^o disposant d'un plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé par l'OVAM ; 2 ^o étant affilié directement ou indirectement par le biais de son organisation, par une convention d'adhésion, à un organisme de gestion tel que visé à l'article 3.2.2.1, à condition que l'organisme de gestion remplisse les obligations qui lui sont imposées dans la présente section et dans la convention d'obligation d'acceptation.
3.2.1.2, § 2, alinéa 3	En ce qui concerne les déchets ménagers, la convention d'obligation d'acceptation ou le plan individuel d'obligation d'acceptation contient

	<p>en outre une sûreté financière correspondant au coût estimé pour la reprise par la Région flamande de l'obligation d'acceptation pendant six mois. D'autres sécurités peuvent être convenues dans une convention d'obligation d'acceptation afin de garantir la poursuite des engagements issus de la convention.</p>
3.2.1.3, § 1er	<p>Le producteur soumis à l'obligation d'acceptation doit rendre compte chaque année à l'OVAM de la façon dont il s'acquitte de l'obligation d'acceptation. Le producteur peut désigner une organisation pour établir les rapports.</p> <p>L'établissement de rapports est soumis aux règles suivantes :</p> <p>1° les données chiffrées fournies à l'OVAM dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant ;</p> <p>2° les données chiffrées de collecteurs, négociants ou courtiers en déchets, centres de réemploi et centres de traitement fournies à l'organisme de gestion ou au producteur dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant ;</p> <p>3° les données chiffrées fournies par les producteurs à l'organisme de gestion dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant. L'organisme de gestion ou un tiers désigné par cet organisme peut reprendre cette tâche à condition que tous les membres soient contrôlés au moins une fois tous les trois ans et que l'organisme de gestion rende compte annuellement de cette action et des résultats à l'OVAM ;</p> <p>4° il peut être dérogé aux obligations visées aux points 1°, 2° et 3° dans une convention d'obligation d'acceptation ou dans un plan individuel d'obligation d'acceptation si la qualité des données chiffrées peut être garantie d'une autre façon.</p>
3.2.1.6. § 2, alinéa 3	<p>Chaque année et au plus tard le 1er mars, l'opérateur d'une place de marché en ligne transmet à l'OVAM une liste de tous les producteurs qui, au cours de l'année écoulée, ont pu conclure des contrats à distance sur sa place de marché en ligne avec des ménages ou des utilisateurs autres que les ménages sur le territoire ainsi que leur numéro d'enregistrement auprès des organismes de gestion concernés.</p>
3.2.2.1, § 1er	<p>Une convention d'obligation d'acceptation peut être conclue à condition que les organisations d'entreprises représentant les producteurs soumis à l'obligation d'acceptation désignent un ou plusieurs organismes de gestion qui assument l'obligation d'acceptation des producteurs soumis à l'obligation d'acceptation qui leur sont affiliés.</p>
3.2.2.1, § 2	<p>Un organisme de gestion remplit toutes les conditions suivantes :</p> <p>1° l'organisme de gestion a été créé conformément à la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations ;</p> <p>2° l'organisme de gestion a pour objet statutaire de prendre en charge l'obligation d'acceptation pour le compte des producteurs affiliés ;</p> <p>3° les gestionnaires ou les personnes habilitées à engager l'association jouissent de leurs droits civils et politiques ;</p> <p>4° les gestionnaires ou les personnes habilitées à engager l'association n'ont pas été condamnés, au cours des cinq dernières années, pour une infraction à la législation en matière d'environnement des Régions ou d'un État membre de l'Union européenne ;</p>

	<p>5° l'organisme de gestion dispose des moyens financiers, humains et techniques nécessaires pour remplir l'obligation d'acceptation ;</p> <p>6° l'organisme de gestion dessert de manière homogène l'ensemble du territoire sur lequel les producteurs mettent leurs produits sur le marché de façon à garantir la collecte, le recyclage et la valorisation des déchets en vue de remplir l'obligation d'acceptation.</p>
3.2.2.1, § 3	<p>Au plus tard six mois après la signature de la convention d'obligation d'acceptation, l'organisme de gestion soumet à l'approbation de l'OVAM un plan de gestion pour la durée de la convention d'obligation d'acceptation dans lequel il indique comment il entend exécuter les dispositions de la convention d'obligation d'acceptation.</p> <p>Le plan de gestion comprend, au minimum, les conditions de mise en œuvre des dispositions reprises dans la convention d'obligation d'acceptation conformément à l'article 3.2.1.2, § 2.</p> <p>L'organisme de gestion soumet chaque année, avant le 15 novembre, une actualisation du plan de gestion pour l'année civile suivante à l'approbation de l'OVAM.</p>
3.2.2.1, § 4	<p>Au plus tard six mois après la signature de la convention d'obligation d'acceptation, l'organisme de gestion soumet à l'avis de l'OVAM un plan financier pour la durée de la convention d'obligation d'acceptation.</p> <p>Le plan financier comprend :</p> <p>1° le budget ;</p> <p>2° le calcul de contributions éventuelles, en tendant à une différenciation conformément à l'article 21/1, § 2, 2°, du décret sur les Matériaux ;</p> <p>3° la politique en matière de provisions et de réserves ;</p> <p>4° le mode de financement de pertes éventuelles ;</p> <p>5° le mode de financement de produits en fin de vie dont le producteur n'est plus actif ou ne peut plus être identifié. La responsabilité de l'organisme de gestion est, en l'occurrence, limitée aux produits qui ont été déclarés à l'organisme de gestion lors de leur mise sur le marché. S'il n'est plus possible de le vérifier, l'organisme de gestion assume une responsabilité correspondant à sa part du marché ;</p> <p>6° la politique de placement.</p> <p>Le budget visé à l'alinéa 2, 1°, mentionne distinctement les moyens que l'organisme de gestion prévoit pour la prévention et pour le bouclage qualitatif du cycle, en sus des objectifs de collecte et de traitement fixés. La convention d'obligation d'acceptation stipule la part du budget mise à disposition à cette effet.</p> <p>L'organisme de gestion soumet chaque année, avant le 15 novembre, une actualisation du plan financier pour l'année civile suivante à l'avis de l'OVAM.</p>
3.2.2.1, § 5	<p>Si l'organisme de gestion organise la collecte et le traitement dans le cadre d'un système collectif, l'adjudication se déroule sur la base d'un cahier des charges soumis à une enquête publique et la décision d'attribution est fondée sur les critères établis dans le cahier des charges. Les cahiers des charges doivent être soumis à l'OVAM pour approbation. Toute modification des cahiers des charges doit être approuvée au préalable. La convention d'obligation d'acceptation peut prévoir une dérogation à l'obligation d'organiser l'adjudication sur la base d'un cahier des charges. L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur les critères de sélection, les critères d'attribution et leur pondération des différentes offres reçues. Ces informations sont mentionnées dans un rapport complet adressé à l'OVAM et à tous les candidats qui ont déposé une</p>

	<p>offre correcte. Ce rapport contient non seulement une description des critères, mais aussi une motivation étayée, pour chacune des offres, des points attribués pour chaque critère.</p> <p>La disposition de l'alinéa 1er ne s'applique pas en cas de collecte et/ou de traitement commandés par des producteurs individuels ou d'autres acteurs sur une base contractuelle.</p>
3.2.2.1, § 6	L'OVAM remplira le rôle d'observateur au conseil d'administration et à l'assemblée générale de l'organisme de gestion au nom de la région. L'OVAM reçoit les invitations à cet effet et les rapports y afférents à temps.
3.2.2.1, § 7	L'organisme de gestion ne peut refuser l'adhésion d'aucune entreprise à laquelle pourrait s'appliquer l'obligation d'acceptation. L'organisme de gestion peut déroger à cette obligation pour des raisons graves et après approbation de l'OVAM.
3.2.2.1, § 8	À la demande de l'OVAM, l'organisme de gestion organise au moins une fois par an une concertation avec les organisations représentatives de tous les acteurs associés à la mise en œuvre de l'obligation d'acceptation. Un rapport de synthèse de la réunion est rédigé.
3.2.2.1, § 9	L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur : 1° les membres et participants de l'organisme de gestion ; 2° les contributions financières des produits mis sur le marché par leurs membres par produit vendu ou par tonne ; 3° la procédure de sélection des opérateurs de gestion des déchets.
3.2.2.1/1, § 1er	<p>Une convention d'obligation d'acceptation est conclue entre l'OVAM et une ou plusieurs organisations d'entreprises représentant des producteurs auxquels s'applique l'obligation d'acceptation. À la demande des parties, d'autres acteurs peuvent adhérer à la convention d'obligation d'acceptation.</p> <p>Les organisations d'entreprises visées à l'alinéa 1er doivent avoir la personnalité juridique et avoir été mandatées par leurs membres ou un groupe de ceux-ci pour conclure une convention d'obligation d'acceptation et engager ainsi les membres concernés.</p>
3.2.2.1/1, § 3	Une convention d'obligation d'acceptation engage les parties. En fonction des dispositions de la convention d'obligation d'acceptation, elle engage également tous les membres des organisations d'entreprises qui ont donné un mandat conformément au paragraphe 1er, alinéa 2, à moins qu'un producteur ne remplisse son obligation d'acceptation via un plan individuel d'obligation d'acceptation ou une autre convention d'obligation d'acceptation.
3.2.2.2, § 1er, alinéa 1er	Tous les documents qui doivent être rédigés dans le cadre de la mise en œuvre d'une convention d'obligation d'acceptation et qui revêtent une importance stratégique sont soumis à l'approbation de l'OVAM. Sont au moins visés le plan de gestion, les cahiers des charges et le plan de communication.
3.2.2.2, § 2, alinéa 1er	Par dérogation au paragraphe 1er, le plan financier et la convention d'adhésion sont soumis pour avis.
3.2.3.4.	Le titulaire de l'approbation visé à l'article 3.2.3.2, 3°, est tenu de communiquer à l'OVAM, immédiatement et par envoi sécurisé, toute modification des éléments suivants de son dossier : 1° le nom, la forme juridique, le siège et le numéro du registre du commerce ou un numéro d'enregistrement et d'entreprise correspondant ; 2° son domicile, son adresse ou son numéro de fax et de téléphone et, le cas échéant, l'adresse, le numéro de fax et de téléphone des

	sièges sociaux, des sièges administratifs et des sièges d'exploitation ou de la résidence administrative en Région flamande ; 3° l'objet du plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé ; 4° les engagements dans le plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé.
3.3.1, alinéa 1er, deuxième phrase	Tout producteur individuel concerné par cette responsabilité élargie des producteurs doit adhérer à un plan collectif.
3.3.2, première et deuxième phrases	En exécution du plan collectif, les producteurs établissent un plan d'action annuel. Le plan d'action est introduit chaque année avant le 1er octobre de l'année précédant celle à laquelle il se rapporte.
3.3.3, alinéa 1er	Le plan collectif et le plan d'action annuel doivent être soumis à l'approbation de l'OVAM.
3.3.5	Avant le 1er avril de chaque année, il est fait rapport sur la mise en œuvre du plan collectif au cours de l'année civile précédente.
3.4.1.2, alinéa 1er	Le secteur des éditeurs de la presse régionale gratuite et d'imprimés publicitaires non adressés : 1° met gratuitement des autocollants à la disposition des personnes qui le désirent. Les autocollants NON et OUI sont toujours mis à disposition conjointement ; 2° rend compte chaque année à l'OVAM du nombre d'autocollants distribués, de la quantité (en tonnes) de papier utilisée pour des imprimés non adressés distribués, du nombre de boîtes aux lettres arborant des autocollants, du nombre de plaintes relatives à la distribution incorrecte d'imprimés non adressés.
3.4.2.5, alinéa 1er	Dans les six mois suivant la mise sur le marché d'un nouveau type de véhicule, les producteurs de véhicules fournissent aux centres agréés pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut toutes les informations relatives au démontage. Ces informations indiquent les différentes pièces et les différents matériaux utilisés dans le véhicule et l'emplacement de toutes les substances dangereuses dans les véhicules.
3.4.2.5, alinéa 2	Les producteurs de pièces de véhicules fournissent également à la demande des centres agréés pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut des informations sur le démontage, sur le stockage et sur les tests de pièces qui peuvent à nouveau être utilisées tout en tenant compte de la confidentialité des données commerciales et industrielles.
3.4.3.4, alinéa 1er	Le vendeur final de pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmet à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de pneus usagés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation.
3.4.3.4, alinéa 2	L'intermédiaire en pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmet à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de pneus usagés, y compris ceux qui peuvent être réutilisés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation.
3.4.3.4, alinéa 3	Le producteur de pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente : 1° la quantité totale de pneus, exprimée en kilogrammes, types et nombres, qui a été mise en circulation en Région flamande ; 2° la quantité totale de pneus usagés, y compris ceux qui peuvent être réutilisés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation ;

	<p>3° les établissements où et la façon dont les pneus usagés collectés ont été traités ;</p> <p>4° la quantité totale de pneus usagés, exprimée en kilogrammes, qui :</p> <p>a) a été triée en vue du réemploi ;</p> <p>b) a été rechapée ;</p> <p>c) a été recyclée ;</p> <p>d) a été valorisée ;</p> <p>5° les quantités totales de caoutchouc, d'acier et de textile provenant du recyclage de pneus usagés qui ont été utilisées, ventilées par application.</p>
3.4.4.7, alinéa 3	Les objectifs visés aux alinéas 1er et 2 s'appliquent à chacune des catégories visées à l'article 3.4.4.2 et sont rapportés annuellement à l'OVAM, avant le 1er juillet, conformément aux articles 3.4.4.12 et 5.2.5.4.
3.4.4.9	<p>Les producteurs d'EEE veillent, notamment par des campagnes d'information, à ce que les utilisateurs finals soient parfaitement informés :</p> <p>1° de l'obligation de présenter les EEE de manière sélective ;</p> <p>2° des systèmes de collecte et de recyclage mis à leur disposition ;</p> <p>3° du rôle qu'ils ont à jouer dans la promotion du réemploi, du recyclage et de toute autre valorisation des DEEE ;</p> <p>4° des effets potentiels sur l'environnement et la santé publique de la présence de composants dangereux dans les EEE ;</p> <p>5° de la signification du symbole de la poubelle à roulettes barrée d'une croix.</p>
3.4.4.10	<p>Les producteurs d'EEE ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet s'enregistrent. À cet effet, ils mettent les informations suivantes à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet :</p> <p>1° le nom du producteur ou du mandataire, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse e-mail et les nom et prénom d'une personne de contact. Dans le cas d'un mandataire tel que visé à l'article 3.4.4.15, également les coordonnées du producteur qu'il représente ;</p> <p>2° le numéro d'entreprise du producteur d'EEE ;</p> <p>3° la catégorie à laquelle appartiennent les EEE, telle que visée à l'article 3.4.4.2 ;</p> <p>4° le type d'EEE, équipements ménagers ou professionnels ;</p> <p>5° la marque des EEE ;</p> <p>6° les informations relatives à la manière dont le producteur assume ses responsabilités, dans le cadre d'un système individuel ou collectif, y compris des informations sur la sûreté financière ;</p> <p>7° la méthode de vente utilisée, par exemple, vente à distance ;</p> <p>8° la déclaration certifiant que les informations fournies sont conformes à la réalité.</p>
3.4.4.12, § 1er, alinéa 1er	<p>Le distributeur d'EEE ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le nom du distributeur d'EEE, le numéro d'entreprise, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse e-mail et les nom et prénom d'une personne de contact ;</p> <p>2° la période couverte par le rapport ;</p> <p>3° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombres d'EEE (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie</p>

	<p>telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation ;</p> <p>b) a été présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>c) a été présentée à un producteur d'EEE ;</p> <p>d) a été présentée à un centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>e) a été présentée à un centre de traitement autorisé de DEEE ;</p> <p>4° ...</p>
3.4.4.12, § 1er, alinéa 3	<p>S'il a été fait appel à un tiers pour une ou plusieurs des activités précitées, les coordonnées suivantes de ce tiers sont invariablement mentionnées : la raison sociale, le numéro d'entreprise, l'adresse, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse e-mail et les nom et prénom d'une personne de contact.</p>
3.4.4.12, § 2	<p>Le producteur d'EEE ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le numéro d'entreprise du producteur d'EEE ;</p> <p>2° la période couverte par le rapport ;</p> <p>3° la catégorie à laquelle appartiennent les EEE, telle que visée à l'article 3.4.4.2, en mentionnant séparément les quantités, exprimées en kilogrammes et par pièce, qui ont été mises sur le marché sur le territoire ;</p> <p>4° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombres d'EEE (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation ;</p> <p>b) a été présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>c) a été présentée à un autre producteur d'EEE ;</p> <p>d) a été présentée à un centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>e) a été présentée à un centre de traitement autorisé de DEEE ;</p> <p>5° les quantités de déchets résultant du traitement de DEEE, exprimées en kilogrammes et ventilées par matériau tel que visé à l'article 3.4.4.7 et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui :</p> <p>a) ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>b) ont été recyclées ;</p> <p>c) ont été valorisées autrement ;</p> <p>d) ont été éliminées dans des installations d'incinération des déchets ;</p> <p>e) ont été éliminées par mise en décharge.</p> <p>S'il a été fait appel à un tiers pour une ou plusieurs des activités précitées, les coordonnées suivantes de ce tiers sont invariablement mentionnées : la raison sociale, le numéro d'entreprise, l'adresse, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse e-mail et les nom et prénom d'une personne de contact.</p>
3.4.4.14	<p>Les producteurs d'EEE ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet organisent, au moins deux fois par an, une concertation avec les centres de traitement et les centres de réemploi en vue du réemploi et d'une meilleure recyclabilité des EEE.</p>

3.4.5.5	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs veillent, notamment par des campagnes d'information, à ce que les utilisateurs finals soient parfaitement informés :</p> <p>1° des effets potentiels des substances utilisées dans les piles et accumulateurs sur l'environnement et la santé humaine ;</p> <p>2° de l'intérêt de ne pas éliminer les déchets de piles et d'accumulateurs comme des déchets ménagers et déchets assimilés non triés et de prendre part à leur collecte séparée afin d'en faciliter le traitement et le recyclage ;</p> <p>3° des systèmes de collecte et de recyclage mis à leur disposition ;</p> <p>4° du rôle qu'ils ont à jouer dans le recyclage de déchets de piles et d'accumulateurs ;</p> <p>5° de la signification du symbole de la poubelle à roulettes barrée d'une croix et des symboles chimiques Hg, Cd et Pb.</p>
3.4.5.5/1, alinéa 1er	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs sont enregistrés une seule fois et reçoivent un numéro d'enregistrement lors de l'enregistrement. Aux fins de l'enregistrement, les producteurs mettent les données suivantes à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet :</p> <p>1° le nom du producteur et, le cas échéant, les dénominations commerciales sous lesquelles il exerce ses activités ;</p> <p>2° l'adresse (les adresses) du producteur : code postal et localité, rue et numéro, pays, URL et numéro de téléphone ainsi que, le cas échéant, la personne de contact, le numéro de télécopieur et l'adresse e-mail du producteur ;</p> <p>3° la mention du type de piles et d'accumulateurs mis sur le marché par le producteur : piles et accumulateurs portables, piles et accumulateurs industriels ou piles et accumulateurs automobiles ;</p> <p>4° les informations relatives à la manière dont le producteur assume ses responsabilités : dans le cadre d'un mécanisme individuel ou collectif ;</p> <p>5° la date de la demande d'enregistrement ;</p> <p>6° le code d'identification national du producteur, y compris le numéro d'identification fiscale européen ou national du producteur (facultatif) ;</p> <p>7° la déclaration certifiant que les informations fournies sont conformes à la réalité.</p>
3.4.5.5/1, alinéa 2	<p>En cas de modification des données enregistrées, les producteurs de piles et d'accumulateurs doivent en informer l'OVAM ou l'organisation qui a été désignée pour l'exécution de l'enregistrement au plus tard un mois après la modification. Lorsque les producteurs ne sont plus actifs, ils doivent se désinscrire du registre par une notification à l'OVAM ou à l'organisation qui a été désignée pour l'exécution de l'enregistrement.</p>
3.4.5.6	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet mettent à la disposition de l'OVAM, avant le 1er avril de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité totale de piles et d'accumulateurs, exprimée en kilogrammes, mise sur le marché en Région flamande, ventilée selon les catégories piles et accumulateurs portables, industriels et automobiles et les types suivants :</p> <p>a) piles et accumulateurs au zinc-bioxyde de manganèse ;</p> <p>b) piles et accumulateurs alcalins au manganèse ;</p> <p>c) piles et accumulateurs à l'oxyde d'argent ;</p> <p>d) piles et accumulateurs zinc-air ;</p> <p>e) piles et accumulateurs au lithium primaires ;</p>

	<p>f) piles et accumulateurs nickel-cadmium ; g) piles et accumulateurs au plomb ; h) piles et accumulateurs nickel-hydrure métallique ; i) piles et accumulateurs au lithium rechargeables ; j) autres piles et accumulateurs ; 2° la quantité totale de déchets de piles et d'accumulateurs, exprimée en kilogrammes, qui a été collectée dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation, ventilée selon les types suivants :</p> <p>a) déchets de piles boutons ; b) déchets de piles et accumulateurs alcalins au manganèse et au zinc-bioxyde de manganèse et autres déchets de piles et d'accumulateurs analogues ; c) déchets de piles et accumulateurs au lithium primaires ; d) déchets de piles et accumulateurs nickel-cadmium ; e) déchets de piles et accumulateurs au plomb ; f) déchets de piles et accumulateurs nickel-hydrure métallique ; g) déchets de piles et accumulateurs au lithium rechargeables ; h) autres déchets de piles et d'accumulateurs ; i) le pourcentage de collecte de batteries et d'accumulateurs portables, en mentionnant le mode de calcul et la manière dont les données nécessaires au calcul du pourcentage de collecte ont été obtenues ; 3° les établissements où et la façon dont les piles et accumulateurs collectés ont été traités ou préparés au réemploi ou ont été réutilisés comme pile ou comme accumulateur pour la même application ou une application différente ainsi que la quantité de piles et d'accumulateurs collectés auxquels le traitement précité a été appliqué ; 4° le niveau de recyclage atteint pour des piles et accumulateurs au plomb-acide, des piles et accumulateurs nickel-cadmium et d'autres déchets de piles et d'accumulateurs ainsi que la quantité de piles et d'accumulateurs collectés auxquels le traitement précité a été appliqué ; 5° le pourcentage de recyclage pour des piles et accumulateurs au plomb-acide, des piles et accumulateurs nickel-cadmium et d'autres déchets de piles et d'accumulateurs, calculé conformément au règlement (CE) 493/2012 du 11 juin 2012 établissant, conformément à la directive 2006/66/CE du Parlement européen et du Conseil, les modalités de calcul des rendements de recyclage des processus de recyclage des déchets de piles et d'accumulateurs ; 6° un inventaire des actions préventives et des actions destinées à remettre des piles usagées sur le marché pour la même application ou une application différente.</p>
3.4.6.4, alinéa 1er	<p>Le vendeur final d'huiles et l'intermédiaire en huiles ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmettent à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale d'huiles usagées, exprimée en litres, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation.</p>
3.4.6.4, alinéa 2	<p>Le producteur d'huiles ou l'organisation qu'il a désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité totale d'huiles, exprimée en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ; 2° la quantité totale d'huiles usagées, exprimée en kilogrammes, qui a été collectée dans le cadre de l'exécution de l'obligation</p>

	<p>d'acceptation. Il indique à cet égard, de manière motivée, quelles sont les pertes engendrées par la consommation ;</p> <p>3° les établissements où et la façon dont les huiles usagées collectées ont été traitées ;</p> <p>4° les quantités totales d'huiles usagées, exprimées en kilogrammes, qui ont été évacuées vers la régénération, d'autres opérations de recyclage et d'autres formes de valorisation ;</p> <p>5° la quantité totale d'huiles biodégradables, exprimée en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ;</p> <p>6° les quantités totales, exprimées en kilogrammes, d'huiles de base et d'autres composants utiles provenant du traitement d'huiles usagées et leurs applications respectives ;</p> <p>7° la quantité totale de déchets, exprimée en kilogrammes, provenant du traitement d'huiles usagées, qui a été éliminée.</p>
3.4.7.3	Les acteurs visés à l'article 3.4.7.1 fournissent les efforts de sensibilisation nécessaires à la réussite de la collecte sélective. Les projets des actions de sensibilisation sont soumis à l'approbation de l'OVAM au moins un mois avant le début de l'action.
3.4.7.4, première phrase	Les acteurs visés à l'article 3.4.7.1 créent une commission d'accompagnement.
3.4.7.4, quatrième phrase	L'OVAM est invitée aux réunions de la commission d'accompagnement.
3.4.7.5	<p>La commission d'accompagnement rend compte chaque année, avant le 1er avril, à l'OVAM :</p> <p>1° des modalités de collecte, de ramassage et de traitement des vieux médicaments et des médicaments périmés ;</p> <p>2° de la quantité de vieux médicaments et de médicaments périmés collectés et du mode de traitement ;</p> <p>3° des actions et initiatives prises pour stimuler la collecte sélective auprès des pharmaciens.</p>
3.4.8.3	<p>Le vendeur final de matelas et l'intermédiaire en matelas ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmettent à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de matelas, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'obligation d'acceptation.</p> <p>Le producteur de matelas ou l'organisation qu'il a désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité totale de matelas, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ;</p> <p>2° la quantité totale de matelas en fin de vie, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été collectée en Région flamande dans le cadre de l'obligation d'acceptation ;</p> <p>3° les établissements où et la façon dont les matelas en fin de vie collectés et les matériaux résultant du traitement des matelas en fin de vie ont été traités ;</p> <p>4° la quantité totale des matériaux résultant du traitement des matelas en fin de vie, exprimée en kilogrammes, qui :</p> <p>b) ont été recyclés ;</p> <p>c) ont été valorisés ;</p> <p>d) ont été éliminés.</p> <p>5° la quantité totale de matelas en fin de vie, exprimée en kilogrammes, qui :</p> <p>a) a été triée en vue du réemploi ;</p> <p>b) a été recyclée ;</p>

	c) a été valorisée.
4.1.4, § 2, alinéa 4	Toute modification des données administratives du détenteur du déchet est communiquée à l'OVAM.
5.1.7, alinéa 1er	La commune encourage le réemploi en concluant au moins une convention avec un centre de récupération agréé par l'OVAM. Cette convention comprend au moins des dispositions relatives à la sensibilisation, au renvoi mutuel, aux modes de collecte, aux déchets résiduels et à l'indemnité pour les biens réutilisables.
5.2.4.3, § 6	Le centre agréé pour la dépollution, le démantèlement et la démolition de véhicules hors d'usage communique, sur une base trimestrielle au moins, toutes les informations qui doivent être conservées ou fournies dans le cadre de l'obligation d'acceptation visée dans la sous-section 3.4.2 aux producteurs de véhicules ou à leurs préposés. Si les vendeurs finaux, les intermédiaires ou les producteurs de véhicules font appel à un organisme de gestion pour l'exécution de leur obligation d'acceptation visée dans la sous-section 3.4.2, les données seront mises à la disposition d'un système uniformisé et informatisé de communication de données avec la base de données centrale de l'organisme de gestion, selon une procédure et une périodicité à déterminer par cet organisme. Le numéro de châssis d'un véhicule hors d'usage qui quitte le centre agréé pour la dépollution, le démantèlement et la démolition de véhicules hors d'usage est préalablement communiqué à l'organisme de gestion.
5.2.5.4, § 2, alinéa 1er	<p>Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets, le centre de traitement, le centre de réemploi, le notifiant ou la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) no 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets, qui collecte, stocke ou traite des DEEE ou les propose à un tiers en vue de traitement, ou l'organisation qui a été désignée à cet effet, met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le nom du collecteur, du négociant ou courtier en déchets, du centre de traitement, du centre de réemploi, du notifiant ou de la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) no 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets, qui collecte, stocke ou traite des DEEE ou les propose à un tiers en vue de traitement, le numéro d'entreprise, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse e-mail et les nom et prénom d'une personne de contact ;</p> <p>2° ...;</p> <p>3° la période couverte par le rapport ;</p> <p>4° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombre (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union européenne et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'exécution de l'obligation d'acceptation pour le compte d'un producteur d'EEE ou d'un tiers agissant au nom du producteur d'EEE, et la part qui en a été :</p> <p>1) présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>2) présentée à centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>3) présentée à un centre de traitement autorisé ;</p> <p>b) collectée en dehors de l'obligation d'acceptation, et la part qui en a été :</p>

	<p>1) présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>2) présentée à centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>3) présentée à un centre de traitement autorisé ;</p> <p>5° les quantités de déchets résultant du traitement de DEEE, exprimées en kilogrammes et ventilées par matériau tel que visé à l'article 3.4.4.7 et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui :</p> <p>a) dans le cas du centre de réemploi : ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>b) dans le cas du centre de traitement et du notifiant ou de la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) no 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets :</p> <p>1) ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>2) ont été recyclées ;</p> <p>3) ont été valorisées autrement ;</p> <p>4) ont été éliminées dans des installations d'incinération des déchets ;</p> <p>5) ont été éliminées par mise en décharge.</p>
5.2.8.3.	<p>Les entreprises qui traitent des PCB communiquent à l'OVAM la quantité, l'origine et la nature des PCB qui leur ont été fournis. Elles tiennent ces données également à la disposition des autorités locales et de la population.</p>
5.2.8.4, § 1er, 1° à 3°	<p>Le détenteur d'appareils contenant des PCB doit :</p> <p>1° si cela n'a pas encore été fait en application de l'arrêté royal du 9 juillet 1986 réglementant les substances et préparations contenant des polychlorobiphényles et polychloroterphényles ou de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 mars 2000 fixant le plan d'élimination pour les appareils contenant des PCB et pour les PCB y contenus, transmettre dans les meilleurs délais au minimum les données suivantes à l'OVAM :</p> <p>a) ses nom et adresse ;</p> <p>b) l'emplacement et la description des appareils qui contiennent des PCB et qui sont en sa possession ainsi que les quantités de PCB contenues dans ces appareils ;</p> <p>c) les quantités de PCB qui sont en sa possession ;</p> <p>c) les quantités de PCB usagés qui sont en sa possession ;</p> <p>e) la date et le type de traitement ou de substitution effectué ou envisagé.</p> <p>Si cette notification a été faite précédemment en application de l'arrêté du 9 juillet 1986 ou du 17 mars 2000, les modifications éventuelles par rapport à la notification antérieure sont mentionnées ;</p> <p>2° informer l'OVAM de toute modification de la situation visée en 1° ;</p> <p>3° veiller à ce que chaque appareil contenant plus de 1 litre de PCB soit étiqueté. Un étiquetage similaire doit également figurer sur les portes des locaux où cet appareil se trouve. Dans le cas des condensateurs électriques, le seuil de 1 litre englobe la somme des différents éléments d'une unité complète. Les appareils pour lesquels il est raisonnable de supposer que les liquides contiennent entre 0,05 % et 0,005 % de PCB en poids peuvent porter en étiquetage la mention « Contamination par PCB <0,05 % ».</p>
5.2.8.4. § 2	<p>Toute modification des informations fournies conformément au paragraphe 1er, 1° et 2°, doit être communiquée à l'OVAM par écrit dans les trois mois.</p>

5.2.10.3, § 1er, première phrase	Le gestionnaire d'un port établit un plan approprié de réception et de traitement des déchets des navires.
5.2.10.3, § 2	Le plan est élaboré et mis en œuvre à l'issue des consultations menées auprès des parties concernées, en particulier, les utilisateurs des ports ou leurs représentants et, le cas échéant, les autorités locales compétentes, les exploitants de l'installation de réception portuaire, des organisations mettant en œuvre les obligations découlant de la responsabilité élargie du producteur et des représentants de la société civile. Ces consultations devraient être organisées à la fois au cours de la phase initiale d'élaboration du plan de réception et de traitement des déchets et après son adoption, en particulier lorsque des changements importants ont eu lieu concernant les exigences prévues aux articles 5.2.10.2, 5.2.10.6 et 5.2.10.7.
5.2.10.4, § 3, alinéa 1er, première phrase	Dans l'éventualité où des modifications significatives interviendraient dans l'exploitation du port, le gestionnaire du port en avisera l'OVAM immédiatement.
5.2.10.5, alinéa 1er	Le gestionnaire du port veille à ce que les informations suivantes, tirées du plan de réception et de traitement des déchets, soient communiquées à chaque utilisateur du port : 1° l'emplacement des installations de réception portuaires correspondant à chaque poste de mouillage et, le cas échéant, leurs heures d'ouverture ; 2° la liste des déchets des navires habituellement gérés par le port ; 3° la liste des points de contact, des exploitants de l'installation de réception portuaire et des services proposés ; 4° la description des procédures de dépôt ; 5° la description du système de recouvrement des coûts, y compris les systèmes et fonds de gestion des déchets, le cas échéant.
5.2.10.8, § 1er, première phrase	Les coûts d'exploitation des installations portuaires pour la réception et le traitement des déchets des navires autres que les résidus de cargaison sont couverts par une redevance perçue sur les navires.
5.2.11.4, § 1er, première phrase	Les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires des voies navigables établissent un plan approprié de réception et de traitement des déchets des navires, de restes de cargaison, de résidus de manutention, de résidus de cargaisons et d'eaux de lavage.
5.2.11.4, § 2	Le plan est élaboré en concertation avec les parties concernées, en particulier, les utilisateurs des ports ou leurs représentants.
5.2.11.5, alinéa 3, première phrase	En cas de modifications significatives dans le fonctionnement du réseau d'installations de réception, les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires des voies navigables doivent en informer l'OVAM immédiatement par envoi sécurisé.
5.2.11.6	Les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires des voies navigables veillent à ce que les informations suivantes soient disponibles pour les bateaux de navigation intérieure : 1° une brève référence à l'importance fondamentale que revêt le dépôt adéquat des déchets d'exploitation des navires ; 2° l'emplacement des installations de réception fixes, avec diagramme ou carte ; 3° la liste des flux de déchets acceptés ; 4° la liste des points de contact, des opérateurs et des services proposés ; 5° la description des procédures de dépôt et du système de tarification ;

	6° la description des procédures à suivre pour signaler les insuffisances constatées dans les installations de réception portuaires.
5.2.12.3, § 1er, alinéa 1er	La personne physique ou morale visée à l'article 5.2.12.1 met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er avril de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente : 1° la quantité de graisses et d'huiles animales et végétales usagées d'origine ménagère collectées ; 2° les établissements où et la façon dont les graisses et huiles animales et végétales usagées d'origine ménagère collectées ont été traitées.
5.3.8.2, alinéa 3, première phrase	Le gestionnaire de câbles et de canalisations informe le gestionnaire du domaine public des initiatives et mesures qui sont prises conformément à l'alinéa 1er et du délai dans lequel elles seront mises en œuvre.
5.4.2, première phrase	Le propriétaire d'une construction accessible d'une année à risque ne doit pas disposer d'un certificat d'inventaire d'amiante valide si la surface au sol de cette construction est inférieure à 20 m ² .
5.4.15, alinéa 2, deuxième phrase	En cas de modification de l'état, le propriétaire demande un nouveau certificat d'inventaire d'amiante dans le délai d'un an suivant la constatation de la modification.
6.1.1.6, § 2, alinéa 3, dernière phrase	L'organisme de contrôle met le rapport de chaque contrôle à la disposition de l'OVAM dans les deux mois qui suivent le contrôle.
6.1.1.6, § 2, alinéa 4, dernière phrase	L'organisme de contrôle met le rapport de chaque contrôle à la disposition de l'OVAM dans les deux mois qui suivent le contrôle.
6.1.2.4, alinéa 1er, première phrase	Toute modification des données enregistrées est communiquée à l'OVAM par voie électronique.
6.1.3.4, alinéa 1er, première phrase	Toute modification des données enregistrées est communiquée à l'OVAM par voie électronique.
6.2.3	Le notifiant peut transmettre les notifications concernant l'exportation de déchets à l'OVAM selon les modalités suivantes : 1° le notifiant peut envoyer l'original de la notification, avec au moins une copie, à l'OVAM par la poste. S'il y a des pays de transit, un exemplaire est ajouté pour chaque pays de transit. L'échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par la poste ou par courrier électronique ; 2° s'il consent à la transmission numérique des annexes au dossier de notification et au traitement numérique de sa notification, le notifiant peut soumettre les annexes par le guichet web que l'OVAM met à disposition sur son site web. Dans ce cas, il n'envoie à l'OVAM que l'original du formulaire de notification, l'original du document de transport et l'original du certificat de la garantie bancaire, de la caution ou de l'assurance équivalente par la poste et télécharge les autres annexes au formulaire de notification sur le guichet web. Le notifiant n'ajoute alors pas de copie ni d'exemplaire supplémentaire par pays de transit. Tout échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par le guichet web ; 3° s'il consent à la transmission et au traitement numériques de son dossier, le notifiant peut utiliser le guichet web que l'OVAM met à disposition sur son site web. Le document de notification, le document de transport, une garantie bancaire, caution ou assurance équivalente signée numériquement par l'établissement financier et les annexes nécessaires peuvent alors être transmis à l'OVAM par le

	guichet web. Tout échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par le guichet web.
7.1.3, alinéa 1er	Sauf stipulation contraire dans le présent chapitre, les acteurs suivants sont tenus de fournir, sur simple demande de l'OVAM, des données sur les déchets et les matériaux : 1° le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ; 2° les établissements de traitement des déchets ; 3° les producteurs de déchets industriels ; 4° les communes et les associations de communes chargées de la gestion des déchets ; 5° le producteur de matières premières ; 6° l'utilisateur de matières premières.
7.3.1.2, § 1er	Le producteurs de déchets figurant dans la sélection visée à l'article 7.3.1.1, alinéa 1er, font rapport sur les déchets produits au cours de l'année civile précédente. Les producteurs de matières premières qui n'exploitent pas un établissement autorisé pour le traitement des déchets font rapport sur les matières premières produites au cours de l'année civile précédente.
7.3.1.2, § 2	Le rapport porte sur tous les déchets industriels, à l'exception des déchets industriels assimilés aux déchets ménagers qui ont été collectés ou ramassés par ou pour le compte de la commune. Le rapport contient les totaux annuels du registre des déchets produits visé à l'article 7.2.1.1. En ce qui concerne les déchets industriels qui diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode de traitement, leur collecteur, leur négociant ou courtier en déchets ou leur centre de traitement des déchets, il convient de compléter des totaux séparés par siège d'exploitation.
7.3.1.2, § 3	Le rapport porte sur toutes les matières premières produites. Le rapport contient les totaux annuels du registre des matériaux sortants visé à l'article 7.2.2.2. En ce qui concerne les matériaux qui diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode d'application ou leur destination, il convient de compléter des totaux séparés.
7.3.1.3	Le rapport relatif à la production de déchets industriels peut se faire conformément aux articles 2 et 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré avant la date y fixée et par le biais du formulaire partiel « Données d'identification » et du formulaire partiel « Déclaration de déchets pour producteurs » du rapport environnemental annuel intégré dont le modèle est joint en annexe Ire à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré. Le rapport sur la production de matières premières peut s'effectuer par le biais du guichet web IMJV (rapport environnemental annuel intégré) avant la date fixée aux articles 2 et 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré.
7.3.2.1	Les autorités communales ou les associations de communes chargées de la gestion des déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets ménagers et déchets industriels y assimilés, collectés par elles ou pour leur compte, et à la collecte de déchets ménagers résiduels par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune. Les autorités communales ou les associations de communes chargées de la gestion des déchets peuvent déléguer, en tout ou en partie, l'exécution de ces

	<p>déclarations à d'autres organismes. Elles informent l'OVAM, avant le début de chaque trimestre, des modifications de ces délégations. Néanmoins, elles demeurent responsables de la déclaration correcte et ponctuelle des données.</p> <p>Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de collectes qui ont eu lieu durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre.</p>
7.3.2.2, alinéas 1er et 2	<p>Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.2.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, du registre des déchets que la commune a collectés ou qui ont été collectés pour son compte, visé à l'article 7.2.1.3, et des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des déchets ménagers résiduels collectés par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune.</p> <p>Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.2.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le mode de collecte, le mode de traitement et la destination des déchets. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les déchets ont été collectés et, le cas échéant, l'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets.</p>
7.5.1	<p>Les exploitants d'un établissement autorisé de traitement de déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets traités par eux. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations. Il s'agit de données relatives aux déchets amenés à traiter, à l'évacuation de déchets traités et aux flux internes à l'entreprise qui sont produits et traités à l'intérieur de l'établissement par mise en décharge, incinération avec récupération d'énergie, autre incinération des déchets, compostage/digestion ou recyclage.</p> <p>Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de déchets amenés ou évacués durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre.</p>
7.5.2, alinéas 1er et 2	<p>Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.3.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des registres des déchets visés aux article 7.2.1.1 et 7.2.1.4.</p> <p>Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.3.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le mode de traitement, le mode de transport et la destination des déchets amenés et évacués.</p>

	Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les déchets ont été collectés et, le cas échéant, l'identification du collecteur, du négociant ou du courtier en déchets.
7.3.3.1	<p>Les collecteurs, négociants ou courtiers en déchets enregistrés déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux déchets autres que des déchets ménagers et déchets industriels assimilés aux déchets ménagers qu'ils ont collectés en Région flamande. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations.</p> <p>Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations de collectes de déchets qui ont eu lieu durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre.</p>
7.3.3.2, alinéas 1er et 2	<p>Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.4.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, des registres des déchets visés à l'article 7.2.1.2.</p> <p>Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.3.1 portent sur l'origine, la nature, la quantité, le transporteur enregistré, le mode de traitement et la destination des déchets collectés. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration et la période durant laquelle les déchets ont été collectés.</p>
7.3.4.1	<p>Les exploitants d'un établissement autorisé de traitement de déchets déclarent tous les trimestres à l'OVAM les données relatives aux matières premières produites par eux. Ils peuvent déléguer l'exécution des déclarations à une tierce partie, mais ils demeurent eux-mêmes responsables de l'exécution ponctuelle de toutes les déclarations.</p> <p>Un trimestre correspond à une période de trois mois calendrier consécutifs. Le premier trimestre d'une année commence le 1er janvier de l'année en question, le deuxième trimestre commence le 1er avril, le troisième trimestre commence le 1er juillet et le quatrième trimestre commence le 1er octobre. Les déclarations des matières premières produites qui ont été évacuées durant un trimestre spécifié ci-dessus doivent être faites au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit ce trimestre.</p>
7.3.4.2, alinéas 1er et 2	<p>Les déclarations trimestrielles visées à l'article 7.3.5.1 sont transmises par voie électronique à l'OVAM et contiennent des totaux trimestriels, ou des données plus détaillées qui constituent ensemble les totaux trimestriels, du registre des matériaux visé à l'article 7.2.2.2.</p> <p>Les déclarations trimestrielles de données visées à l'article 7.3.5.1 portent sur la nature, la quantité, le mode d'application et la destination des matières premières produites. Elles portent en outre sur l'identification de la déclaration, la période durant laquelle les matières premières ont été évacuées et, le cas échéant, l'identification de l'utilisateur des matières premières.</p>

7.4.2, § 1er	Les utilisateurs de matières premières figurant dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er, font rapport sur les matières premières utilisées au cours de l'année civile précédente.
7.4.2, § 3	Le rapport porte sur toutes les matières premières utilisées reprises dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er. Le rapport contient les totaux annuels du registre des matériaux entrants visé à l'article 7.2.2.3. En ce qui concerne les matières premières qui diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode d'application ou leur lieu de provenance (en Belgique, la région ; en dehors de la Belgique, le pays), il convient de compléter des totaux séparés.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2023 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, l'arrêté VLAREBO du 14 décembre 2007, l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, le VLAREL du 19 novembre 2010 et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Bruxelles, le 22 décembre 2023

Le ministre-président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/002854]

1 MAART 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering over subsidies aan organisaties met een bijzondere opdracht binnen mediabeleid als vermeld in artikel 2 van het Programmadecreet van 16 december 2022 bij de begroting 2023**Rechtsgronden**

Dit besluit is gebaseerd op:

- het Programmadecreet van 16 december 2022 bij de begroting 2023, artikel 2, § 5, tweede lid, en § 7.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, heeft zijn akkoord gegeven op 8/12/2023.

- De Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media heeft advies gegeven op 22/12/2023.

- De Raad van State heeft advies 75.338/3 gegeven op 12 februari 2024, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Juridisch kader

Dit besluit sluit aan bij de volgende regelgeving:

- de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019;

- het Besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — *Definities*

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

1° decreet van 16 december 2022: het Programmadecreet van 16 december 2022 bij de begroting 2023;

2° departement: het Departement Cultuur, Jeugd en Media, vermeld in artikel 24, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie;

3° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor de media.

HOOFDSTUK 2. — *Bepalingen over de toekenning van een meerjarige werkingssubsidie aan organisaties met een bijzondere opdracht binnen het mediabeleid*

Afdeling 1. — Toekenning van de werkingssubsidie op basis van een meerjarenplan dat het departement goedkeurt

Art. 2. Het meerjarenplan, vermeld in artikel 2, § 4, eerste lid, van het decreet van 16 december 2022, voor een subsidie als vermeld in artikel 2, § 1, tot en met § 3, van het voormelde decreet, bevat op straffe van niet-ontvankelijkheid al de volgende elementen die nodig en nuttig zijn om de kwaliteit en de haalbaarheid te beoordelen:

1° een beschrijving van de visie en missie van de organisatie;

2° een beschrijving van de manier waarop de aanvrager bijdraagt aan de doelstellingen en taken vermeld in artikel 2, § 1, § 2 of § 3, tweede lid, van het voormelde decreet, zowel op het vlak van het inhoudelijk concept als op het vlak van de concrete uitwerking;

3° een beschrijving van de inhoudelijke en zakelijke werking van de organisatie;

4° een toelichting over het bereik van de organisatie;

5° een toelichting bij samenwerking en netwerking met andere relevante actoren in binnen- en buitenland;

6° een meerjarenbegroting met toelichting;

7° het ondernemingsnummer, vermeld in artikel III.17 van het Wetboek van economisch recht, van de aanvrager, en ook de naam, het postnummer, de gemeente en het land die aan dat ondernemingsnummer gekoppeld zijn.

Specifiek voor de subsidie, vermeld in artikel 2, § 3, eerste lid, van het voormelde decreet, worden in het meerjarenplan, vermeld in het eerste lid, ook al de volgende elementen opgenomen:

1° een gemotiveerd verslag over de vooropgestelde jaarlijkse bijdrage aan de werking van de Raad voor de Journalistiek;

2° een gemotiveerd verslag over de bepaling van de jaarlijkse bijdrage voor de bijkomende pensioenen ten gunste van de beroepsjournalisten aan de Rijksdienst voor Pensioenen.

Art. 3. Het meerjarenplan, vermeld in artikel 2, § 4, eerste lid, van het decreet van 16 december 2022, wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid uiterlijk op 31 mei van het jaar vóór de beleidsperiode, vermeld in artikel 2, § 5, eerste lid, van het voormelde decreet, ingediend bij het departement via de toepassing die het departement ter beschikking stelt.

Het meerjarenplan dat wordt ingediend voor de subsidie, vermeld in artikel 2, § 3, eerste lid, van het voormelde decreet, is van toepassing op de beleidsperiode van vier jaar, vermeld in artikel 2, § 5, eerste lid, van het voormelde decreet.

Art. 4. § 1. Het departement beoordeelt de ingediende meerjarenplannen, vermeld in artikel 2, van de ontvankelijke dossiers.

De ingediende meerjarenplannen, vermeld in het eerste lid, worden beoordeeld op basis van de volgende beoordelingscriteria:

1° de kwaliteit en de haalbaarheid van het inhoudelijke concept en de concrete uitwerking;

2° de profilering en positionering van de vereniging in relatie tot de beleidsdoelstellingen;

3° de langetermijnvisie;

- 4° de valorisatie en disseminatie van de activiteiten van de organisatie;
- 5° de samenwerking en netwerking met andere actoren in het binnen- en buitenland;
- 6° het plan van aanpak en de zakelijke werking;
- 7° het financiële kader van de werking;

8° de transparantie die wordt gegeven over de relatie van de initiatieven van de organisatie die voor subsidiëring worden voorgesteld enerzijds met andere initiatieven van de organisatie anderzijds.

Het departement kan zich bij de beoordeling, vermeld in het eerste lid, laten bijstaan door externe experts.

Het departement kan bij de beoordeling, vermeld in het eerste lid, bijkomende informatie opvragen en de aanvrager uitnodigen om het ingediende meerjarenplan toe te lichten.

§ 2. Op basis van de beoordeling, vermeld in paragraaf 1, en de beschikbare informatie over de werking van de aanvragers in de voorbije beleidsperiode, vermeld in artikel 2, § 4 van het decreet van 16 december 2022, rangschikt het departement de ontvankelijke dossiers en formuleert uiterlijk op 15 september van het jaar dat voorafgaat aan de nieuwe beleidsperiode, een advies aan de minister. Dat advies bevat:

- 1° een gemotiveerd voorstel om al dan niet een subsidiebedrag toe te kennen;
- 2° een gemotiveerd voorstel over de hoogte van het subsidiebedrag.

§ 3. De minister beslist uiterlijk op 15 oktober van het jaar dat voorafgaat aan de beleidsperiode, over de toekenning van de meerjarige werkingssubsidie.

§ 4. De kredieten die jaarlijks door het Vlaams Parlement worden goedgekeurd, bepalen het maximale bedrag van de werkingssubsidie.

§ 5. Het departement deelt de beslissing van de minister, vermeld in paragraaf 3, mee aan de begunstigde binnen vijftien werkdagen nadat de minister de voormelde beslissing heeft genomen.

Art. 5. Het departement bereidt de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 2, § 5, van het decreet van 16 december 2022, voor.

Het departement onderhandelt met de best gerangschikte aanvrager over de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in het eerste lid. Het departement kan zich bij de voormelde onderhandeling laten bijstaan door externe experts.

De minister en de te subsidiëren organisatie sluiten de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in het eerste lid, uiterlijk op 1 januari van het eerste jaar van de beleidsperiode, vermeld in artikel 2, § 5 en § 8, van het decreet van 16 december 2022, af.

Art. 6. In de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 2, § 5, van het decreet van 16 december 2022, worden de volgende elementen opgenomen:

- 1° het bedrag van de jaarlijkse werkingssubsidie;
- 2° de doelstellingen die bereikt moeten worden;
- 3° specifieke bepalingen over de aanwending van de subsidie, als dat van toepassing is;
- 4° meetbare indicatoren die toelaten om bij de beleidsevaluatie de subsidie inhoudelijk en financieel te evalueren, waaronder:
 - a) minimumvereisten over het aantal op te zetten of te ondersteunen projecten, opleidingen, evenementen en acties;
 - b) het communicatieve en educatieve bereik van afgeronde projecten, campagnes en acties;
 - c) het aantal partnerschappen en projecten op lokaal en internationaal niveau;
 - d) een gemotiveerde financiële vergelijking tussen de kostenraming en het effectieve kostenplaatje.

Afdeling 2. — Het jaarlijkse actieplan en de jaarlijkse begroting

Art. 7. Over de werkingssubsidie voor de organisatie, vermeld in artikel 2, § 1, eerste lid, van het decreet van 16 december 2022, wordt jaarlijks een actieplan en een begroting ingediend. De voormelde documenten worden uiterlijk ingediend op 31 augustus van het jaar vóór het jaar waarop het actieplan en de begroting betrekking hebben.

Het jaarlijks actieplan, vermeld in het eerste lid, bevat al de volgende elementen:

- 1° een samenvatting van de grote lijnen van het komende jaar;
- 2° een toelichting van de concrete uitwerking van de doelstellingen die zijn opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 5.

Het jaarlijkse actieplan en de jaarlijkse begroting, vermeld in het eerste lid, worden opgesteld via de toepassing die het departement ter beschikking stelt.

In afwijking van het eerste lid worden het jaarlijkse actieplan en de jaarlijkse begroting, vermeld in het eerste lid, die betrekking hebben op het eerste jaar van de beleidsperiode, ingediend uiterlijk zestig dagen na de dag waarop de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 5, is gesloten.

Afdeling 3. — Uitbetaling van de werkingssubsidie

Art. 8. De werkingssubsidies aan de organisaties met een bijzondere opdracht binnen media worden jaarlijks op de volgende wijze uitbetaald:

- 1° een voorschot van 80% nadat de middelen zijn vastgelegd;
- 2° een saldo van 20% nadat het jaarlijkse toezicht, vermeld in artikel 10, is uitgevoerd en het departement de ingediende eindverantwoordingsstukken heeft goedgekeurd.

Afdeling 4. — Verantwoording, toezicht en reservevorming

Art. 9. De organisaties met een bijzondere opdracht binnen het mediabeleid dienen jaarlijks uiterlijk op 30 april van het jaar dat volgt op het jaar waarvoor een werkingssubsidie is toegekend, een verantwoording in bij het departement.

De jaarlijkse verantwoording, vermeld in het eerste lid, bestaat uit al de volgende elementen:

1° een operationeel en inhoudelijk verslag dat is opgesteld in het Nederlands. Het voormelde verslag omvat de werking van de organisatie en de impact op het beleidsveld en gaat in op de wijze waarop de doelstellingen die gelinkt zijn aan de toegekende werkingssubsidie van het voorbije jaar, zijn vervuld. Als er zich ingrijpende wijzigingen opdringen ten aanzien van de ingediende meerjarenplanning of de gesloten samenwerkingsovereenkomst, wordt dat ook meegenomen in het operationele en inhoudelijke verslag;

2° een analytische jaarrekening met daarin alle kosten en opbrengsten van de gesubsidieerde activiteiten;

3° een verslag met commentaar en toelichting bij de ingediende analytische jaarrekening, inclusief een financiële vergelijking tussen de kostenraming en het effectieve kostenplaatje;

4° een verslag van een erkende bedrijfsrevisor of een externe accountant, waarbij vastgesteld wordt dat de toegekende middelen zijn gebruikt voor het doel waarvoor ze zijn verleend;

5° de jaarrekening van de organisatie met rechtspersoonlijkheid met een resultatenrekening en een balans van activa en passiva.

Specifiek ter verantwoording van de elementen, vermeld in artikel 2, tweede lid, worden naast de verantwoordingsstukken, vermeld in het tweede lid, ook nog de volgende verantwoordingsstukken ingediend:

1° een inhoudelijk en financieel werkingsverslag van de Raad voor de Journalistiek, inclusief verantwoording van de ter beschikking gestelde werkingsmiddelen van het voorbije jaar;

2° een bewijs van doorstorting naar de Rijksdienst voor Pensioenen en de Raad voor de Journalistiek.

Indien de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 2, § 5, van het voormelde decreet, niet vernieuwd wordt, dient de organisatie bij de jaarlijkse verantwoording over het laatste jaar van de beleidsperiode ook een bestedingsplan in voor de tijdens de afgelopen beleidsperiode opgebouwde reserve ten laste van de subsidies, toegekend in uitvoering van dit besluit. Dit bestedingsplan wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Inspectie van Financiën.

Als de organisatie naast de werking waarvoor ze op basis van het decreet van 16 december 2022 een werkingssubsidie ontvangt, nog andere activiteiten organiseert, maakt ze in de totale boekhouding een duidelijk en identificeerbaar onderscheid tussen beide soorten activiteiten.

De jaarlijkse verantwoording en alle andere documenten, vermeld in dit artikel, worden ingediend via de toepassing die het departement ter beschikking stelt.

Het departement kan op ieder ogenblik aanvullende informatie en documenten opvragen.

Art. 10. Het departement oefent, op basis van de ingediende verantwoording, vermeld in artikel 9, een jaarlijks toezicht uit op de aanwending van de werkingssubsidie.

Het departement kan alle initiatieven nemen die het nodig acht voor de uitoefening van het toezicht op de aanwending van de werkingssubsidie.

Art. 11. Bij het jaarlijkse toezicht, vermeld in artikel 10, stelt het departement de reserves vast die ten laste van subsidies zijn aangelegd.

De reserves, vermeld in het eerste lid, worden op de volgende wijze bepaald:

1° de reserveaanleg op jaarbasis is het bedrag dat overblijft van de subsidies die op jaarbasis toegekend zijn, na aftrek van de kosten die in dat jaar gemaakt zijn om de doelstellingen te realiseren waarvoor de subsidies zijn toegekend;

2° de gecumuleerde reserve is de som van de aangelegde reserves op jaarbasis.

Na goedkeuring door het departement kunnen de volgende activiteiten aanvaard worden als kosten die gemaakt zijn om de doelstellingen te realiseren waarvoor de subsidies zijn toegekend als vermeld in het tweede lid, 1°:

1° de aanzuivering van een overgedragen verlies uit een gesubsidieerd werkingsjaar;

2° het aanleggen van een bestemd fonds voor activiteiten in latere jaren van de periode waarop de subsidie betrekking heeft.

Op de reserves, vermeld in het eerste lid, zijn de percentages, vermeld in artikel 72, § 1, eerste en tweede lid, van het Besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019, van toepassing. Binnen de voormelde reserves kan een sociaal passief worden aangelegd ten laste van de subsidie.

Het saldo van de subsidie dat overblijft na toepassing van het vierde lid, wordt ingehouden of teruggestort aan de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 12. De indicatoren die toelaten om bij de beleidsevaluatie, vermeld in artikel 76/1 en 76/2 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019, de subsidie inhoudelijk en financieel te evalueren, zijn opgenomen in de jaarlijkse verantwoording, vermeld in artikel 9 van dit besluit, met bijzonder aandacht voor:

1° een financiële vergelijking tussen de kostenraming en het effectieve kostenplaatje;

2° de effectieve gerealiseerde activiteiten in vergelijking met de activiteiten die zijn opgenomen in het meerjarenplan, vermeld in artikel 2, en, als dat van toepassing is de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 5;

3° het verloop van de samenwerkingsrelatie tussen het departement en de organisatie gedurende de afgelopen samenwerkingsperiode.

HOOFDSTUK 3. — Slotbepaling

Art. 13. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 maart 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

J. JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

B. DALLE